अनुग्रहार्थं विप्राणां मनुर्धर्मभृतां वरः । बालवृद्धातुरेष्वेवं शिशुकृच्छ्रमुवाच ह ॥३८॥ अथ चान्द्रायणविधिः ॥ ३९ ॥ मासस्य कृष्णपक्षादौ ग्रासानद्याच्चतुर्दश । ग्रासापचयभोजी स्यात्पक्षशेषं समापयेत् ॥ ४० ॥ +एवं हि शुक्लपक्षादौ ग्रासमेकं तु भक्षयेत् । ग्रासोपचयभोजी स्यात्पक्षशेषं समापयेत् ॥ ४१ ॥ अत्रैव गायेत्सामानि अपि वा व्याहृतीर्जपेत् । एष चान्द्रायणो मासः पवित्रमृषिसंस्तुतः ॥ ४२ ॥ अनादिष्टेषु सर्वेषु प्रायश्चित्तं विधीयते विधीयत इति ॥ ४३ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

(अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।)

अथातिकृच्छ्रः—॥१॥ त्र्यहं प्रातस्तथा सायमयाचितं पराक इति कृच्छ्रः ॥ २ ॥ यावत्सकृदाददीत तावदश्नीयात्पूर्ववत्सोऽतिकृच्छ्रः ॥ ३ ॥ अब्भक्षः स कृच्छ्रातिकृच्छ्रः ॥ ४ ॥ कृच्छ्राणां व्रतरूपाणि—॥ ५ ॥ श्मश्रुकेशान्वापयेद्भ्रुवोऽक्षिलोमशिखावर्जं नखानिकृत्यैकवासा अनिन्दितभोजी सकृद्भैक्षमनिन्दितं त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी दण्डी कमण्डलुः स्त्रीशूद्रसंभाषणवर्जी स्थानासनशीलोऽहनि रात्रावासीनेत्याह भगवान्वसिष्ठः ॥ ६ ॥ स तदेतद्धर्मशास्त्रं नापुत्राय नाशिष्याय नासंवत्सरोषिताय दद्यात् ॥ ७ ॥ सहस्रं दक्षिणा ऋषभैकादश गुरुप्रसादो वा गुरुप्रसादो वेति ॥ ८ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

(अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।)

अविख्यापनदोषाणां पापानां महतां तथा । सर्वेषां चोपपापानां शुद्धिं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ १ ॥ आहिताग्नेर्विनीतस्य वृद्धस्य विदुषोऽपि वा । रहस्योक्तं प्रायश्चित्तं पूर्वोक्तमितरे जनाः ॥ २ ॥ प्राणायामैः पवित्रैश्च दानैर्होमैर्जपैस्तथा । नित्ययुक्ताः प्रमुच्यन्ते पातकेभ्यो न संशयः ॥ ३ ॥ प्राणायामान्पवित्राणि व्याहृतीः प्रणवं तथा । पवित्रपाणिरासीनो ब्रह्म नैत्यकमभ्यसेत् ॥ ४ ॥ आवर्तयेत्सदा युक्तः प्राणायामान्पुनः पुनः । आलोमाग्रान्नखाग्राच्च तपस्तप्यतु उत्तमम् ॥ ५ ॥ निरोधाज्जायते

+ एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. एवं । २ क. ख. °ते । इति वा° । ३ क. नखं निकृ° । ४ क. °भोगी उ° । ५ क. °कृद्भैक्ष्यम° । ६ ख °तंवत्सरा ।

वायुर्वायोरग्निर्हि जायते । तापेनाऽऽपोऽथ जायन्ते ततोऽन्तः शुध्यते त्रिभिः ॥ ६ ॥ न तां तीव्रेण तपसा न स्वाध्यायैर्न चेज्यया । गतिं गन्तुं द्विजाः शक्ता योगात्संप्राप्नुवन्ति याम् ॥ ७ ॥ योगात्संप्राप्यते ज्ञानं योगो धर्मस्य लक्षणम् । योगः परं तपो नित्यं तस्माद्युक्तः सदा भवेत् ॥ ८ ॥ प्रणवे नित्ययुक्तः स्याद्व्याहृतीषु च सप्तसु । त्रिपदायां च गायत्र्यां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ ९ ॥ प्रणवाद्यास्तथा वेदाः प्रणवे पर्यवस्थिताः । वाङ्मयं प्रणवः सर्वं तस्मात्प्रणवमभ्यसेत् ॥ १० ॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म पावनं परमं स्मृतम् । सर्वेषामेव पापानां संकरे समुपस्थिते ॥ ११ ॥ अभ्यासो दशसाहस्रः सावित्र्याः शोधनं महत् ॥ १२ ॥ सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह । त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते स उच्यत इति ॥ १३ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

(अथ षड्विंशोऽध्यायः ।)

प्राणायामान्धारयेत्त्रीन्यथाविध्यतन्द्रितः । अहोरात्रकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ १ ॥ कर्मणा मनसा वाचा यदह्ना कृतमेनसम् । आसीनः पश्चिमां संध्यां प्राणायामैर्व्यपोहति ॥२॥ कर्मणा मनसा वाचा यद्रात्र्या कृतमेनसम् । उत्तिष्ठन्पूर्वसंध्यां तु प्राणायामैर्व्यपोहति ॥३॥ *प्राणायामैर्य आत्मानं संयम्याऽऽस्ते पुनः पुनः । संदध्यावाधिकैर्वाऽपि द्विगुणैर्वा परं तु यः ॥४॥ सव्याहृतिकाः सप्रणवाः प्राणायामास्तु षोडश । अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहः कृताः ॥ ५ ॥ जप्त्वा कौत्सवमेत्येतद्वासिष्ठं चेत्यृचं प्रति । सौविमं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति ॥ ६ ॥ सकृज्जप्त्वाऽस्यवामीयं शिवसंकल्पमेव च । सुवर्णमपहृत्यापि क्षणाद्भवति निर्मलः ॥७॥

* एतद्वचनं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ क. ख. °ते । इति वा° । २ क. °हात्कृतमावसः । आ° । ३ क. °वः प्रथमो । ४ क. °हतु ष° । ५ क. °तमावसः । उ° । ६ क. हतु । प्रा° । ७ ख. माहित्रं ।

हविष्मन्तीयमभ्यस्य तरत्समंद इतीति च । सूक्तं च पौरुषं जप्त्वा मुच्यते गुरुतल्पगः ॥ ८ ॥ अपि वाऽप्सु निमज्जानस्त्रिर्जपेदघमर्षणम् । यथाऽश्वमेधावभृथस्तादृशं मनुरब्रवीत् ॥ ९ आरम्भयज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः । उपांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः ॥ १० ॥ ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विताः । सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ११ ॥ जप्येनैव तु संसिध्येद्ब्राह्मणो नात्र संशयः । कुर्यादन्यन्न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ १२ ॥ जापिनां होमिनां चैव ध्यायिनां तीर्थवासिनाम् । न परिवसन्ति पापानि ये च स्नाताः शिरोव्रतैः ॥ १३ ॥ यथाऽग्निर्वायुना धूतो हविषा चैव दीप्यते । एवं जप्यपरो नित्यं ब्राह्मणः संप्रदीप्यते ॥ १४ ॥ स्वाध्यायाध्यायिनां नित्यं नित्यं च यतात्मनाम् । जपतां जुह्वतां चैव विनिपातो न विद्यते ॥ १५ ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावराम् । शुद्धिकामः प्रयुञ्जीत सर्वपापेष्वपि स्थितः ॥ १६ ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः । धनेन वैश्यशूद्रौ तु जपैर्होमैर्द्विजोत्तमः ॥ १७ ॥ यथाऽश्वा रथहीनाः स्यू रथो वाऽश्वैर्विना यथा । एवं तपस्त्वविद्यस्य विद्या वाऽप्यतपस्विनः ॥ १८ ॥ यथाऽन्नं मधुसंयुक्तं मधु वाऽन्नेन संयुतम् । एवं तपश्च विद्या च संयुक्तं भेषजं महत् ॥ १९ ॥ विद्यातपोभ्यां संयुक्तं ब्राह्मणं जपनैत्यकम् । सदाऽपि पापकर्माणमेनो न प्रतियुज्यत एनो न प्रतियुज्यत इति ॥ २० ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

====

(अथ सप्तविंशोऽध्यायः ।)

यद्यकार्यशतं साग्रं कृतं वेदश्च धार्यते । सर्वं तत्तस्य वेदाग्निर्दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥१॥ यथा वातबलो वह्निर्दहत्यार्द्रानपि द्रुमान् । तथा दहति वेदाग्निः कर्मजं दोषमात्मनः ॥२॥ हत्वाऽपि स इमाँल्लोकान्भुञ्जानोऽपि यतस्ततः । ऋग्वेदं धारयन्विप्रो नैनः प्राप्नोति किंचन ॥ ३ ॥

---

१ ख. ग. घ. °म् । जप्त्वा° । २ क. °हन्यन्न वा । ३ ख, ग °वं जाप्य° । ४ क. °त्यं नित्यं च । ५ क. जपहो° । ६ क. °श्चैवं वा विद्या । ए° । ७ क. ख. °त इति वा° । ८ क. °यद्यहो साग्रं कृ° । ९ क. °र्वं तु तस्य । १० घ °वा नाशय° ।

न वेदबलमाश्रित्य पापकर्मरतिर्भवेत् । अज्ञानाच्च प्रमादाच्च दह्यते कर्म नेतरत् ॥ ४ ॥ तपस्तप्यति योऽरण्ये मुनिर्मूलफलाशनः । ऋचमेकां च योऽधीते तच्च तानि च तत्समम् ॥ ५ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् । बिभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रहरिष्यति ॥ ६॥ वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रियाक्रमः । नाशयत्याशु पापानि महापातकजान्यपि ॥ ७ ॥ वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतन्द्रितः । तद्धि कुर्वन्यथाशक्त्या प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ८ ॥ याजनाध्यापनाद्यौनात्तथैवासत्प्रतिग्रहात् । विप्रेषु न भवेद्दोषो ज्वलनार्कसमो हि सः ॥ ९ ॥ शङ्कास्थाने समुत्पन्ने अभोज्याभोज्यसंज्ञके । आहारशुद्धिं वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥१०॥ अक्षारलवणां रूक्षां पिबेद्ब्राह्मीं सुवर्चलाम् । त्रिरात्रं शङ्खपुष्पं(ष्पीं) च ब्राह्मणः पयसा सह ॥ ११ ॥ पालाशबिल्वपत्राणि कुशान्पद्मानुदुम्बरान् । क्वाथयित्वा पिबेदापस्त्रिरात्रेणैव शुध्यति ॥ १२ ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकम् । एकरात्रोपवासश्च श्वपाकमपि शोधयेत् ॥ १३ ॥ गोमूत्रं गोमयं चैव क्षीरं दधि घृतं तथा । पञ्चरात्रं तदाहारः पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ १४ ॥ यवान्विधिनोपयुञ्जानः प्रत्यक्षेणैव शुध्यति । विशुद्धभावे शुद्धाः स्युरशुद्धे तु सरागिणः ॥ १५ ॥ हविष्यान्प्रातराशांश्चीन्सायमाशांस्तथैव च । अयाचितं तथैव स्यादुपवासत्रयं भवेत् ॥ १६ ॥ अथ चेत्त्वरते कर्तुं दिवसं मारुताशनः । रात्रौ जलाशये व्युष्टः प्राजापत्येन तत्समम् ॥१७॥ सावित्र्यष्टसहस्रं तु जपं कृत्वोत्थिते रवौ । मुच्यते पातकैः सर्वैर्यदि नो ब्रह्महा भवेत् ॥ १८ ॥ यो वै स्तेनः सुरापो वा भ्रूणहा गुरुतल्पगः । धर्मशास्त्रमधीत्यैव मुच्यते सर्वपातकैः ॥१९॥ दुरितानां दुरिष्टानां पापानां महतां तथा । कृच्छ्रं चान्द्रायणं चैव सर्वपापप्रणाशनम् ॥ २० ॥ एकैकं वर्धयेत्पिण्डं शुक्ले कृष्णे च ह्रासयेत् । अमावास्यां न भुञ्जीत एवं चान्द्रायणो विधिरेवं चान्द्रायणो विधिरिति ॥ २१ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

(अथाष्टाविंशोऽध्यायः ।)

न स्त्री दुष्यति जारेण न विप्रो वेदकर्मणा । नाऽऽपो मूत्रपुरीषेण नाग्निर्दहनकर्मणा ॥ १ ॥

---

१ क. "नाद्यता" । २ क. "द्धृषभा" । ३ क. बले स्थितां न्नु" । ४ ख. न । ५ क. "पञ्चगुले कृष्णे चैव तु ह्रा" । ६ क. ख. एव । ७ क. ख. "विधिः । इति वा" । ८ क. ख. "इति"।

स्वयं विप्रतिपन्ना वा यदि वा विप्रवासिता । बलात्कारोपभुक्ता वा चोरहस्तगतापि वा ॥ २ ॥ न त्याज्या दूषिता नारी नास्यास्त्यागो विधीयते । पुष्पकालमुपासीत ऋतुकालेन शुध्यति ॥ ३ ॥ स्त्रियः पवित्रमतुलं नैता दुष्यन्ति कर्हिचित् । मासि मासि रजो ह्यासां दुष्कृतान्यपकर्षति ॥ ४ ॥ पूर्वं स्त्रियः सुरैर्भुक्ताः सोमगन्धर्ववह्निभिः । गच्छन्ति मानुषान्पश्चान्नैता दुष्यन्ति धर्मतः ॥५॥ तासां सोमोऽदद(दा)च्छौचं गन्धर्वः शिक्षितां गिरम् । अग्निश्च सर्वभक्षत्वं तस्मान्निष्कल्मषाः स्त्रियः ॥६॥ त्रीणि स्त्रियः(याः) पातकानि लोके धर्मविदो विदुः । भर्तुर्वधो भ्रूणहत्या स्वस्य गर्भस्य पातनम् ॥ ७ ॥ वत्सः प्रस्रवणे मेध्यः शकुनिः फलपातने । स्त्रियश्च रतिसंसर्गे श्वा मृगग्रहणे शुचिः ॥ ८ ॥ अजाश्वा मुखतो मेध्या गावो मेध्यास्तु पृष्ठतः । ब्राह्मणाः पादतो मेध्याः स्त्रियो मेध्यास्तु सर्वतः ॥ ९ ॥ सर्ववेदपवित्राणि वक्ष्याम्यहमतः परम् । येषां जपैश्च होमैश्च पूयन्ते नात्र संशयः ॥ १० ॥ अघमर्षणं देवकृतं शुद्धवत्यस्तरत्समाः । कूष्माण्डानि पावमान्यो दुर्गा सावित्रिरेव च(?) ॥ ११ ॥ अभीषङ्गाः पदस्तोभाः सामानि व्याहृतीस्तथा(?) । भारुण्डानि च सामानि गायत्रं रैवतं तथा ॥ १२ ॥ पुरुषव्रतं च भासं च तथा देवव्रतानि च । अब्लिङ्गं बार्हस्पत्यं च वाक्सूक्तं मध्वृचस्तथा ॥ १३ ॥ शतरुद्रियमथर्वशिरस्त्रिसुपर्णं महाव्रतम् । गोसूक्तं चाश्वसूक्तं च शुद्धः शुद्धेति सामनी ॥ १४ ॥ त्रीण्याज्यदोहानि रथंतरं च अग्नेर्व्रतं वामदेव्यं बृहच्च । एतानि जप्तानि पुनन्ति जन्तूञ्जातिस्मरत्वं लभते यदीच्छेत् ॥ १५ ॥ अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णं भूर्वैष्णवी सूर्यसुताश्च गावः । तासामनन्तं फलमश्नुवीत यः काञ्चनं गां च महीं च दद्यात् ॥ १६ ॥ ब्रुवन्त्यपि दातारं गौरश्वः कनकं क्षितिः । अश्रोत्रियस्य विप्रस्य हस्तं दृष्ट्वा निराकृतेः ॥१७॥ वैशाख्यां पौर्णमास्यां च ब्राह्मणान्सप्त पञ्च वा । तिलान्क्षौद्रेण संयुक्तान्कृष्णान्वा यदि वेतरान् ॥ १८ ॥ प्रीयतां धर्मराजेति यद्वा मनसि वर्तते । यावज्जीवकृतं पापं

---

१ क. आपन्ने । २ क. °षंगो देवकृतः शु° । ३ क. अतीव° । ४ क. °षड्गाःपदस्तो° । ५ क. °स्तोभाः सा° । ६ क. °तं च भासं । ७ क. अब्लिङ्गं । ८ क. °वस्सूक्तमधृस्त° । ९ क. च शुद्धाशुद्धीये सा° । १० क. सामानि । ११ क. दत्वा ।

तत्क्षणादेव नश्यति ॥ १९ ॥ सुवर्णनाभं कृत्वा तु सखुरं कृष्णमार्गणम्। तिलैः प्रच्छाद्य यो दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २० ॥ ससुवर्णगुहा तेन सशैलवनकानना। चतुरन्ता भवेद्दत्ता पृथिवी नात्र संशयः ॥ २१ ॥ कृष्णाजिने तिलान्कृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिषी। ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दुष्कृतमिति सर्वं तरति दुष्कृतमिति ॥ २२ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

(अथैकोनत्रिंशोऽध्यायः।)

दानेन सर्वकामानवाप्नोति ॥ १ ॥ चिरजीवित्वं ब्रह्मचारी रूपवान् ॥ २ ॥ अहिंस्युपपद्यते स्वर्गम् ॥ ३ ॥ अग्निप्रवेशाद्ब्रह्मलोकः ॥ ४ ॥ मौनात्सौभाग्यम् ॥ ५ ॥ नागाधिपतिरुदकवासात् ॥ ६ ॥ नीरुजः क्षीणकोशः ॥ ७ ॥ तोयदः सर्वकामसमृद्धः ॥ ८ ॥ अन्नप्रदाता सुचक्षुः ॥ ९ ॥ स्मृतिमान्मेधावी सर्वतोऽभयदाता ॥ १० ॥ गोप्रयुक्ते सर्वतीर्थोपस्पर्शनम् ॥ ११ ॥ शय्यासनदानादन्तःपुराधिपत्यम् ॥ १२ ॥ छत्रदानाद्गृहलाभः ॥ १३ ॥ गृहप्रदो नगरमाप्नोति ॥ १४ ॥ उपानत्प्रदाता यानमासादयति ॥ १५ ॥ अथाप्युदाहरन्ति— ॥ १६ ॥ यत्किंचित्कुरुते पापं पुरुषो वृत्तिकर्षि(र्शि)तः। अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ॥१७॥ विप्रायाऽऽचमनार्थं तु दद्यात्पूर्णं कमण्डलुम्। प्रेत्य तृप्तिं परां प्राप्य सोमपो जायते पुनः ॥ १८ ॥ अनडुहां सहस्राणां दानानां धुर्यवाहिनाम्। सुपात्रे विधिदत्तानां कन्यादानेन तत्समम् ॥ १९ ॥ त्रीण्याहुरतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती। आदिदानं हिरण्यानां विद्यादानं ततोऽधिकम् ॥ २० ॥ आत्यन्तिकफलप्रदं मोक्षसंसारमोचनम्। योगिनां संमतं विद्वानाचारमनुवर्तते ॥ २१ ॥ श्रद्धधानः शुचिर्दान्तो धारयेच्छृणुयादपि। विहाय सर्वपापानि नाकपृष्ठे महीयत इति नाकपृष्ठे महीयत इति ॥ २२ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्र एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

---

१ ख. °गेजम्। ति° । २ क. ख. °मिति। इति वा° । ३ ख. सर्वान्कामा° । ४ क. °वान्नृपप° । ५ ख. °त्समिद्द° । ६ क. °रुजोऽक्षी° । ७ ख. °ताऽयनमासादयते। अ° । ८ ख. °ती । अतिदानं हि दानानां। ९ ख. °मोऽमनस्वुरिमं वि° । १० क. ख. °यते ॥ २२ ॥

(अथ त्रिंशोऽध्यायः ।)

धर्मं चरत माऽधर्मं सत्यं वदत नानृतम् । दीर्घं पश्यत मा ह्रस्वं परं पश्यत माऽपरम् ॥ १ ॥ ब्राह्मणो भवत्यग्निरग्निर्वै ब्राह्मण इति श्रुतेः ॥ २ ॥ तच्च कथम् ॥ ३ ॥ तत्र सदो ब्राह्मणस्य शरीरं वेदिः संकल्पो यज्ञः पशुरात्मा रशना बुद्धिः सदो मुखमाहवनीयं नाभ्यामुदरोऽग्निर्गार्हपत्यः प्राणोऽध्वर्युरपानो होता व्यानो ब्रह्मा समान उद्गाताऽऽत्मेन्द्रियाणि यज्ञपात्राणि य एवं विद्वानिन्द्रियैरिन्द्रियार्थं जुहोतीति ॥ ४ ॥ अपि च काठके विज्ञायते ॥ ५ ॥ अथाप्युदाहरन्ति—॥ ६ ॥ पाति * त्राति च दातारमात्मानं चैव किल्बिषात् । वेदेन्धनसमृद्धेषु हुतं विप्रमुखाग्निषु ॥ ७ ॥ न स्कन्दते न व्यथते नैनमध्यापतेच्च यत् । वरिष्ठमग्निहोत्राणु ब्राह्मणस्य मुखे हुतम् ॥ ८ ॥ ध्यानाग्निः सत्योपचयनं क्षान्त्या पुष्टिश्रवं त्रिः पुरोडाशमहिंसा च संतोषो यूपः कृच्छ्रं भूतेभ्योऽभयदाक्षिण्यं स्मृतिं कृत्वा क्रतुं मानसं याति क्षयं बुधः ॥ ९ ॥ जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीवनाशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति ॥ १० ॥ या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः । याऽसौ प्राणान्तिको व्याधिस्तां तृष्णां त्यजतः सुखमिति ॥ ११ ॥ नमोऽस्तु मित्रावरुणयोरुर्वश्यात्मजाय शतयातवे वसिष्ठाय वसिष्ठायेति ॥ १२ ॥

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

समाप्तेयं वसिष्ठस्मृतिः ।

* आर्षत्वात्साधु ।

१ क. °तेन यः व° । २ च. °न्स्वाहुतिः पुर्वं हरीः पु° । ३ च. °क्षिण्यमिति कृ° । ४ च. °स्तुमा° । ५ क. या दुःखश्च ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

वृद्धशातातपस्मृतिः ।

वृद्धशातातपप्रोक्तं स्मृतितन्त्रविनिश्चयम् । संक्षेपेण प्रवक्ष्यामि यावदर्थोपलब्धये ॥१॥ नदीतीरेषु गोष्ठेषु पुण्येष्वायतनेषु च । तत्र गत्वा शुचौ देशे ब्रह्मकूर्चं समाचरेत् ॥ २ ॥ पालाशं पद्मपत्रं वा ताम्रं वाऽथ हिरण्मयम् । तत्र भुङ्क्ते व्रती नित्यं तत्पात्रं समुदाहृतम् ॥ ३ ॥ गायत्र्या चैव गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् । आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ॥ ४ ॥ तेजोऽसि शुक्रमित्याज्यं देवस्य त्वा कुशोदकम् । चतुर्दशीमुपोष्यैवं योऽमावस्यां समाचरेत् ॥ ५ ॥ गोमूत्रकं पलं दद्यादङ्गुष्ठार्धं तु गोमयम् । क्षीरं सप्तपलं दद्याद्दध्नस्त्रिपलमेव च ॥ ६ ॥ आज्यमेकपलं प्रोक्तं पलमेकं कुशोदकम् । एवं क्रमेण कर्तव्यं पञ्चगव्यं यथाविधि ॥ ७ ॥ सप्तपर्णाः शुभा दर्भा अच्छिन्नाग्राः समायताः । तैः समुद्धृत्य होतव्यं देवताभ्यो यथाविधि ॥ ८ ॥ अग्नये सोमायेति इरावतीदं विष्णुरिति । विष्णोर्नुकं सुमित्रियान सुजानातकस्तथा (?) ॥ ९॥ एतासां देवताहुतीनां हुतशेषं तु यः पिबेत् । आलोड्य प्रणवेनैव निर्मथ्य प्रणवेन तु ॥ १० ॥ उद्धृत्य प्रणवेनैव पिबेच्च प्रणवेन तु । एवं कुर्वन्ब्रह्मकूर्चं मासे मासे च वै द्विजः । सर्वपापविशुद्धात्मा जायते नात्र संशयः ॥११॥ यत्त्वगस्थिगतं पापं देहे तिष्ठति देहिनाम् । ब्रह्मकूर्चो दहेत्पापं प्रदीप्ता(प्ता)ग्निरिवेन्धनम् ॥ १२ ॥ मूत्ररेतःसमुत्सर्गे मोहाद्भुञ्जीत वा क्वचित् । *त्रिरात्रं तत्र कुर्वीत प्रायश्चित्तं विशुद्धये ॥ १३ ॥ मूत्रयित्वा द्विजो मार्गे स्मृतिभ्रंशाज्जलं पिबेत् । अहोरात्रोषितः स्नात्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ १४ ॥ निगिरन्यदि मेहन भुङ्क्ते वा मेहने कृते । अहोरात्रोषितः स्नात्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ १५ ॥ भोजनस्य तु काले च योऽशुचिर्भवति द्विजः । भूमौ निक्षिप्य तं ग्रासं स्नात्वा शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥

---

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके " अहोरात्रोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति " इति ।

---

१ ख. 'निश्चितम् । २ ख. यत्र । ३ क. ग. ङ. 'त्रं द्वारे निष्ठति गो' । ४ च. 'वं पौर्णमास्यां । ५ ख. तु वर्जयेत् । ६ ख 'हेत्सर्वं प्र' । ७ क. ग. शुचिम' ।

चाण्डालैः श्वपचैः स्पृष्टे विण्मूत्रे कुरुते द्विजः । त्रिरात्रं तत्र कुर्वीत भुक्तोच्छिष्टस्तथाचरेत् ॥ १७ ॥ उदक्या सूतिका चैव ह्यन्त्यजा स्पृशति द्विजम् । त्रिरात्रेणैव शुध्येत इति शातातपोऽब्रवीत् ॥ १८ ॥ रजस्वला यदा स्पृष्टा चाण्डालान्त्यजवायसैः । तावत्तिष्ठेन्निराहारा स्नात्वा कालेन शुध्यति ॥ १९ ॥ रजस्वले च द्वे नार्यावन्योन्यं स्पृशतो यदि । सुवर्णपञ्चगव्येन स्नात्वा शुद्धिमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ रजस्वलायाः प्रेतायाः संस्कारादीनि नाऽऽचरेत् । ऊर्ध्वं त्रिरात्रतः स्नातां शवधर्मेण दाहयेत् ॥ २१ ॥ चाण्डालं पतितं व्यङ्गमुन्मत्तं शवमन्त्यजम् । सृगालं सूतिकां नारीं रजसा च परिप्लुताम् ॥ २२ ॥ श्वकुक्कुटवराहांश्च ग्राम्यान्स्पृशति मानवः । सचैलं सशिरः स्नात्वा तदानीमेव शुध्यति ॥ २३ ॥ अशुद्धः स्वयमप्येतानशुद्धांश्च यदा स्पृशेत् । विशुध्यत्युपवासेन शातातपवचो यथा ॥ २४ ॥ उच्छिष्टं स्पृशते विप्रो यदाऽशुद्धं च मानवः । अहोरात्रोषितः स्नात्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ २५ ॥ आदित्येऽस्तमिते रात्रावस्पृश्यं स्पृशते यदि । भगवन्येन शुद्धिः स्यात्तन्मे ब्रूहि विनिश्चितम् ॥ २६ ॥ अनस्तमित आदित्ये संगृहीतं तु यज्जलम् । तेन सर्वात्मना शुद्धिः शवस्पृष्टं न शुध्यति ॥ २७ ॥ स्वाभिप्रायकृतं कर्म यत्किंचिज्ज्ञानवर्जितम् । क्रीडाधर्मेण बालानां तत्सर्वं निष्प्रयोजनम् ॥ २८ ॥ विना धर्मेण शास्त्रेण प्रायश्चित्तं प्रदीयते । न तेन शुद्धिमाप्नोति प्रायश्चित्ते कृते सति ॥ २९ ॥ अनधीत्य धर्मशास्त्रं प्रायश्चित्तं ददाति यः । प्रायश्चित्ती भवेत्पूतस्तत्पापं पर्षदं व्रजेत् ॥ ३० ॥ गोभूहिरण्यहरणे स्त्रीसंबन्धकृतेषु च । यमुद्दिश्य त्यजेत्प्राणांस्तमाहुर्ब्रह्मघातकम् ॥ ३१ ॥ अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियतेऽग्न्युदकादिभिः । तस्याऽऽशौचं विधातव्यं कर्तव्या चोदकक्रिया ॥ ३२ ॥ ऋतौ तु गर्भशङ्कायां स्नानं मैथुनिनः स्मृतम् । ऋतुं विना यदा गच्छेच्छौचं मूत्रपुरीषवत् ॥ ३३ ॥ तावदेवाशुची स्यातां दंपती शयनं गतौ । शयनादुत्थिता नारी शुचिः स्यादशुचिः पुमान् ॥ ३४ ॥ उच्छिष्टं संस्पृशेद्यस्तु ह्येक एव स

---

१ ख. °रिप्लुता° । २ क. ग. घ. °ल शिरसा स्ना° । ३ ख. °श्रे मद्यं शूद्रीं च मानवीम् । अ° । ४ क. यथा शुद्धं च मानव । अ° । ५ ख. °द्धिः शुना स्पृष्टं तु वर्जयेत् । स्वा° । ६ ख. घ. °त् । प्रायेतावद्° ।

दुष्यति । तं स्पृष्ट्वाऽन्यं(न्यो)न दुष्येत सर्ववर्णेष्वयं विधिः ॥ ३५ ॥ शोणितानां तु पात्राणां यथैकमुपहन्यते । तावन्मात्रस्य तच्छौचं नेतरेषामिति स्थितिः ॥ ३६ ॥ पिण्याकाशैव तैलाम्बु सक्तवः प्रतिवासरम् । एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रसौम्योऽयमुच्यते ॥ ३७ ॥ एषामेव त्रिरभ्यासादेकैकस्य यथाक्रमम् । तुलापुरुष इत्येष ज्ञेयः पञ्चदशाहिकः ॥ ३८ ॥ पिण्डयज्ञकृता देयं प्रेतायान्नं दिनत्रयम् । जलमेकाहमाकाशे स्थाप्यं क्षीरं च मृन्मये ॥३९॥ मृताहनि तु कर्तव्यं प्रतिमासं तु वत्सरम् । प्रतिसंवत्सरं चैवमाद्यमेकादशेऽहनि ॥ ४० ॥ मातुः सपिण्डीकरणं कथं कार्यं भवेत्सुतैः । पितामह्या सहैवास्याः सापिण्डीकरणं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ मातुलेनैव गोत्रेण यावत्तस्याः सपिण्डता । भार्यायां संस्थितायां तु सपिण्डीकरणान्तिकम् ॥४२॥ पितुः सा भजते गोत्रमूर्ध्वं तु पैतिपैतृकम् । इति प्रोक्तं पुराविद्भिर्धर्मशास्त्रानुसारतः ॥ ४३ ॥ सर्ववर्णासु नारीषु ये स्युर्विप्रस्य बान्धवाः । तेषामाशौचं विप्रस्य दशाहं सूतकं भवेत् ॥ ४४ ॥ पूर्वपात्रस्थितानां तु षड्भिस्तु पृथगेव च । यथैकजाता बहवः पृथक्क्षेत्राः पृथक्स्थिताः ॥४५॥ एकपिण्डः पृथक्स्थो यस्तं पिण्डं त्रिषु वर्तयेत् । एवं सपिण्डि(ण्ड)ता कार्या सर्वदैव विचक्षणैः ॥ ४६ ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा चिन्तयेदूर्ध्वमानसः । आगच्छन्तु मे पितरः प्रतिगृह्णन्तु तज्जलम् ॥ ४७ ॥ पिबतः पतते तोयं भाजने मुखनिःसृतम् । अभोज्यान्नं विजानीयाद्भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ ४८ ॥ हस्तदत्तं तु यत्तोयं लवणं व्यञ्जनानि च । तद्दातुर्नोपतिष्ठन्ति भोक्ता भुञ्जीत किल्बिषम् ॥ ४९ ॥ पात्रे तु मृन्मये यस्तु श्राद्धे वै भोजयेद्द्विजान् । अन्नदाता पुरोधाता भोक्ता च नरकं व्रजेत् ॥ ५० ॥ श्राद्धे भुक्त्वा य उच्छिष्टं वृषलाय प्रयच्छति । स गच्छेन्नरकं घोरं तिर्यग्योनौ च जायते ॥ ५१ ॥ आसनारूढपादो वा वस्त्रार्धप्रावृतोऽपि वा । मुखेन फूत्कृतं भुङ्क्ते भुक्त्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥ ५२ ॥ मुखपर्युषितो नित्यं देवतास्त्वर्चयेत्तु यः । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रकुर्याद्दन्तधावनम् ॥ ५३ ॥ नेत्राञ्जनं सताम्बूलं सिन्दूरं रक्तवाससी । बिभृयात्सोपवासाऽपि सर्वदा भर्तृवृद्धये ॥ ५४ ॥ गन्धालंकारवस्त्राणि धूपमाल्यानुलेपनम् । उपवासे न दुष्यन्ति दन्तधावनमञ्जनम् ॥ ५५ ॥

---

१ क. ग. घ. ङ. शोणिता° । २ क. ग. ङ. यवनाम्बु । ३ ख. °र्वांयाः संस्थितायास्तु स । ४ ख. °तिपितृ° । ५ ख. °त् । प्रथमेऽपस्थि° । ६ क. ग. घ. ङ. °यस्ते पिण्डत्रिषु वर्तते । ए° । ७ ख. °दत्तांस्तु चोऽश्नीयाल्लवणं व्यञ्जनादिकम् । त° । ८ च श्राद्धे । ९ क. ग. °चेयमतः । त° । १० क. ख. घ. ङ. °सता । वि° ।

द्वन्द्वकाष्ठममावास्यां चतुर्दश्यां च मैथुनम् । हन्ति सप्त कुलान्कृत्वा तैलाभ्यङ्गं तथा व्रती ॥ ५६ ॥ षष्ठ्यष्टम्यो पञ्चदशी पक्षद्वयचतुर्दशी । आयुः संहरते पापा तैले मांसे क्षुरे भगे ॥५७॥ मूत्रपुरीषकरणाच्छुकाकस्पर्शे सचैलं स्नानं महाव्याहृतिहोमश्च ॥५८॥ कुमारप्रसवे नाड्यामच्छिन्नायां गुडघृतहिरण्यवस्त्रप्रावरणप्रतिग्रहे न दोषः स्यात्तद्दहनीत्येके ॥ ५९ ॥ अनग्निरनिकेतः स्याद्भिक्षापात्राचरणो मुनिः । यत्रास्तमितशायी च सर्वभूतानुकम्पकः ॥ ६० ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामो यत्र तत्र वसेन्नरः । तत्र तस्य कुरुक्षेत्रं नैमिषं पुष्कराणि च ॥ ६१ ॥ द्रव्येणान्यायलब्धेन यः करोत्यु(त्यौ)र्ध्वदैहिकम् । नासौ फलमवाप्नोति तस्यार्थस्य दुरागमात् ॥ ६२ ॥ आहिताग्निस्तु यो विप्रः शूद्रान्नान्न निवर्तते । पञ्चैतानि प्रणश्यन्ति आत्मा ब्रह्म त्रयोऽग्नयः ॥६३॥ काम जानामि ते मूलं संकल्पात्किल जायसे । संकल्पं न करिष्यामि मूलच्छिन्नो भविष्यसि ॥ ६४ ॥ उत्थायोत्थाय बोद्धव्यं महद्भयमुपस्थितम् । मरणव्याधिशोकानां किमद्य निपतिष्यति ॥ ६५ ॥ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्णे चाऽऽपराह्णिकम् । न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं चास्य न वाऽकृतम् * ॥ ६६ ॥ यः स्त्रीणां न त्यजेद्भोगसुखरोत्तरलोलुभिः । पुरो दीर्घा पदन्यासैश्छायां सायंतनीमिव ॥ ६७ ॥ सुच्छन्दघनजातेन शाकेनापि प्रसुष्यते । इति बुद्ध्वा समस्तार्थैः कः कुर्यादसमञ्जसम् ॥६८॥

इति श्रीवृद्धशातातपर्षिप्रोक्ता वृद्धशातातपस्मृतिः समाप्ता ।

समाप्तेयं वृद्धशातातपस्मृतिः ।

---

* इत उत्तरं वचनद्वयं ख. पुस्तके न विद्यते ।

---

१ क ग. घ. "तैलं मांसं क्षुरे भवेत् । मू" । २ घ. "चक्रामर" । ३ क. ग. घ. "रमितेन तस्या" । ४ क. ख. घ. ङ. "भोगोऽपि दत्तोत्तर" । ५ घ. "द । स्वच्छ" । ६ ग. बुद्ध्वा समस्तार्थं कः ।

ॐ नमो ब्रह्मणे नमः ।

वृद्धहारीतस्मृतिः ।

(अथ प्रथमोऽध्यायः ।)

*यस्य श्रियश्च भूम्याश्च पतिर्धाता(धाता) परः प्रभुः । विष्णुं विष्णुमिति ध्रुव(वा)सं विष्णुचरणं समाश्रये ॥ १ ॥ हरिः ॐ । अम्बरीषस्तु तं गत्वा हारीतस्याऽऽश्रमं नृपः । ववन्दे तं महात्मानं वाक्यार्कसमप्रभम् ॥ २ ॥ संपूज्यः कृष्ण(?)लस्यो(कं ते)न पूजितः परमासने । उपविष्टस्ततो विप्रमुवाच नृपनन्दनः ॥ ३ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्ववेदविदां वर । पृच्छामि त्वां महाभाग परमं धर्ममव्ययम् ॥ ४ ॥ एवं वर्णाश्रमाणां तु नित्यनैमित्तिकी क्रिया । कर्तव्या मुनिशार्दूल यतीनां च नैरस्य च ॥ ५ ॥ स्वरूपं जीवपरयोः रूपं मोक्षपदस्य च । तत्सर्वं विस्तरात्सम्यग्वक्तुमर्हसि सुव्रत ॥ ६ ॥ एवमुक्तस्य (...) विप्रर्षिस्तेन राजर्षिणा तदा । प्रत्युवाच परमप्रीत्या नमस्कृत्य जनार्दनम् ॥ ७ ॥ हारीत उवाच—शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि सर्ववेदोपबृंहितम् । यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छतो मम भूपते ॥ ८ ॥ तद्ब्रवीमि परं धर्मं शृणुष्वैकाग्रमानसः । सर्वेषामेव देवानामनादिः पुरुषोत्तमः ॥ ९ ॥ ईश्वरस्तु स एवास्य जगतः प्रभुरव्ययः । नारायणो वासुदेवो विष्णुर्ब्रह्माऽच्युतो हरिः । स्रष्टा धाता विधाता च स एव परमेश्वरः ॥ १० ॥ हिरण्यगर्भः सविता गुणभृन्निर्गुणोऽव्ययः । परमात्मा परं ब्रह्म परं ज्योतिः परात्परः ॥ ११ ॥ इन्द्रः प्रजापतिः सूर्यः शिवो वह्निः सनातनः । सर्वात्मकः सर्वसुहृत्सर्वभृद्भूतभाव(भाव)नः ॥ १२ ॥ यमी च भगवान्कृष्णो मुकुन्दोऽनन्त एव च । यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा ब्रह्मण्यो ब्रह्मणस्पतिः ॥ १३ ॥ स एव पुण्डरीकाक्षः श्रीशो नाथोऽधिपो महान् । सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्रकरपादवान् ॥ १४ ॥

---

* एतत्पद्यं न ख. पुस्तके ।

---

१ ख. हरि । २ ख. °तिष्ठाः क्रियाः । क° । ३ ख. नृपस्य । ४ ख. °क्तस्य । ५ ख °त्मात्सं° । ६ क. नमः कृत्वा । ७ क. भूतले । ८ ख. °मान्यो ब्रह्मा विष्णु° । ९ क. °रिः । ईश्वरस्तु स° । १० क. श्रीभूम्योरपि° ।

यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं हरेः । चतुर्भिः शोभनोपायैः साध्योऽयं च चतुः-
स्वधिः ॥ १५ ॥ तुरीयपदयोर्भक्त्या सुसिद्धः समुदाहृतः । दं स्त्री कुर्वन्ति विप्राद्या-
स्वस्वरूपतया सदा ॥ १६ ॥ नैसर्गिकं हि सर्वेषां दास्यमेव हरेः सदा । स्वात्मा
परस्वरूपस्य दास्यं जीवस्य सर्वदा । प्रकृत्या त्वात्मनो रूपं स्वाम्यं दास्य-
मिति स्थितिः ॥ १७ ॥ दास्यमेव परं धर्म दास्यमेव परं हितम् । दास्येनैव भवेन्मु-
क्तिरन्यथा निरयं व्रजेत् ॥ १८ ॥ विष्णोर्दास्यं परा भक्तिर्येषां तु न भवेत्क्वचित् ।
तेषामेव हि संसृष्टं निरयं ब्रह्मणा नृप ॥ १९ ॥ नारायणस्य दासा ये न भवन्ति
नराधमाः । जीवन्त एव चाण्डाला भविष्यन्ति न संशयः ॥ २० ॥ तस्मात्सर्वं
परां भक्तिमालम्ब्य नृपसत्तम । नित्यनैमित्तिकं सर्वं कुर्यात्प्रीत्यै हरेः सदा ॥ २१ ॥
तस्य स्वरूपं रूपं च गुणांश्चापि विभूतयः । ज्ञात्वा समर्चयेद्विष्णुं यावज्जीवमतन्द्रितः
॥ २२ ॥ तमेव मनसा ध्यायेद्वाचा संकीर्तयेत्प्रभुम् । जपेच्च जुहुयाच्चैव(करस्त)-
द्दानैकविलक्षणः ॥ २३ ॥ शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिधारणं दास्यलक्षणम् । तन्नामक-
रणं चैव वैष्णवं तदिहोच्यते ॥ २४ ॥ अवैष्णवास्तु ये विप्राः पाषण्डास्ते नराधमाः ।
तेषां तु नरके वासः कल्पकोटिशतैरपि ॥ २५ ॥ तापादिपञ्चसंस्कारी मन्त्ररत्ना-
र्थतत्त्ववित् । वैष्णवः स जगत्पूज्यो याति विष्णोः परं पदम् ॥ २६ ॥ अचक्रधारी
यो विप्रो बहुवेदश्रुतोऽपि वा । स जीवन्नेव चाण्डालो मृतो निरयमाप्नुयात् ॥२७॥
तस्मात्तापादिसंस्काराः कर्तव्या धर्मकाङ्क्षिणा । अयमेव परो धर्मः प्रधानः सर्व-
धर्मणाम् ॥ २८ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ वैष्णवधर्मशास्त्रे पञ्चसंस्कारप्रति-
पादनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

(अथ द्वितीयोऽध्यायः ।)

अम्बरीष उवाच—भगवन्वैष्णवाः पञ्च संस्काराः सर्वकर्मणाम् । [illegible]
यथोक्तं सर्वैरपि महर्षिभिः । तद्विधानं ममाऽऽचक्ष्व विस्तरेणैव सुव्रत ॥१॥ हारीत
उवाच—शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि निर्मला वैष्णवीः क्रियाः । यदुक्तं [illegible] पूर्वं
वसिष्ठाद्यैश्च वैष्णवैः ॥ २ ॥ संस्काराणां तु सर्वेषामाद्यं चक्रादिधारणम् । तत्कर्तव्यं
हि सर्वेषां विधिना वै द्विजन्मनाम् ॥ ३ ॥

---

१ क. 'रीयोपरयो' । २ ख. 'सिद्धोऽप्यमुदा' । ३ ख. 'स्मं स्याद्दास्यं' । ४ क. 'दा । प्राक्प्रत्य-
गात्मनो । ५ क. 'त्वा परम' । ६ क. 'प्रकृत्या वै' । ७ ख. 'पि । तथादिचक्रसंधारी । ८ क. 'षः साक्षा-
न्मन' । ९ ख. 'स्मात्ते हरिं' । १० ख. 'तो विशिष्य' । ११ ख. 'ष्णवाः कि' ।

आचार्यं संश्रयेत्पूर्वमनघं वैष्णवं द्विजम् । शुद्धसत्त्वगुणोपेतं नवेज्याकर्मकारकम्
॥ ४ ॥ सत्संप्रदायसंयुक्तं मन्त्ररत्नार्थकोविदम् । ज्ञानवैराग्यसंपन्नं वेदवेदाङ्गपारगम्
॥ ५ ॥ शंसितारं सदाचारैः सर्वधर्मविदां वरम् । महाभागवतं विप्रं सदाचारनिषेव-
(वि)णम् ॥ ६॥ आलोक्य सर्वशास्त्राणि पुराणानि च वैष्णवः । तदर्थमाचरेयस्तु
स आचार्य ईरितः ॥ ७ ॥ आस्तिक्यमानमं सद्भिरुपेतं धर्मवत्सलम् । प्रधानं
सदाचारं गुरुशुश्रूषणतत्परम् ॥८॥ संवत्सरं परीक्ष्यार्थे तं शिष्यं शासयेद्गुरुः । तस्याऽऽ-
दौ पञ्च संस्कारान्कुर्यात्सम्यग्विधानतः ॥ ९ ॥ प्रातः स्नात्वा शुचौ देशे पूजयित्वा
जनार्दनम् । स्नातं शिष्यं समानीय तेनैव सह देशिकः ॥ १०॥ स्नाप्य पञ्चामृतैर्ग-
न्धैश्चक्रादीनर्चयेदथ । पुष्पैर्धूपैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ११ ॥ तत्तत्प्रकाशकैर्म-
न्त्रैरर्चयेत्पुरतो हरेः । स्वाग्नौ होमं प्रकुर्वीत इध्माधानादिपूर्वकम् ॥ १२ ॥ पौरुषेण
तु सूक्तेन पायसं घृतमिश्रितम् । आज्येन मूलमन्त्रेण हुत्वा चाष्टोत्तरं शतम् ॥ १३॥
वैष्णव्या चैव गायत्र्या जुहुयात्प्रयतो गुरुः । पश्चादग्नौ विनिक्षिप्य चक्राद्यायुध-
पञ्चकम् ॥ १४ ॥ पूजयित्वा सहस्रारं ध्यात्वा तद्वह्निमण्डले । षडक्षरेण जुहुया-
दाज्यं विंशतिसंख्यया ॥ १५ ॥ सर्वैश्च हेतिमन्त्रैश्च एकैकाज्याहुतिं क्रमात् । ततः
प्रदक्षिणं कृत्वा सशिष्यो वह्निमास्थवान् ॥ १६ ॥ नमस्कृत्वा(त्य) ततो विष्णुं
जप्त्वा मन्त्रं परं शुभम् । प्राङ्मुखं तु समासीनं शिष्यमेकाग्रचेतसम् ॥ १७ ॥ प्रत-
पेच्चक्रशङ्खादिहेतिाभिर्मन्त्रमुच्चरन् । दक्षिणे तु भुजे चक्रं वामांसे शङ्खमेव च ॥१८॥ गदां च
भालमध्ये तु हृदये नन्दकं तथा । मस्तके तु तथा शार्ङ्गमकृत्योर्द्विमलं तथा ॥ १९ ॥
पश्चात्प्रक्षाल्य तोयेन पुनः पूजां समाचरेत् । होमशेषं समाप्याथ वैष्णवान्भोजयेत्ततः
॥ २० ॥ एवं तापक्रिया कार्या वैष्णवी कल्मषापहा । प्रधानं वैष्णवं तेषां ताप-
संस्कारमुत्तमम् ॥ २१ ॥ तापसंस्कारमात्रेण परां सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २२ ॥ केचित्तु
चक्रशङ्खौ द्वौ प्रतप्तौ बाहुमूलयोः । धारयन्ति महात्मानश्चक्रमेकं तु चापरे ॥२३॥ वैष्ण-
वानां तु हेतीनां प्रधानं चक्रमुच्यते । तेनैव बाहुमूले तु प्रतप्तेनाङ्कयेद्बुधः ॥२४॥ जाते
पुत्रे पिता स्नात्वा होमं कुर्याद्विधानतः । तेनाग्निनैव संतप्तचक्रेण भुजमूलयोः ॥ २५ ॥

१ क. ग. °र्यमनार्यं वै° । २ ख. °चारैः स° । ३ ख. उदाहृतः । ४ ख. °रे प्रतीक्ष्याथ तं । ५ क. °त्वाच° । ६ ख. अग्नौ । ७ क. °म् । प्रथमे° । ८ ख. °गदाद्यौ द्वौ दे° । ९ ख. °क्रियाः कार्याः वैष्णव्यः कल्मषापहाः । प्र° ।

अङ्कयित्वा विष्णोः पश्चान्नाम कुर्याच्च वैष्णवम् । पश्चात्सर्वाणि कर्माणि कुर्वीतास्य विधानतः ॥ २६ ॥ अङ्कयित्वा न चक्रेण यत्किंचित्कर्म संचरेत् । तत्सर्वं याति वैफल्यमिष्टापूर्तादिकं नृप ॥ २७ ॥ कारयेन्मन्त्रदीक्षायां चक्राद्याः पञ्च हेतयः । चक्रं वै कर्मसिद्ध्यर्थं जातकर्मणि धारयेत् ॥ २८ ॥ ×अचक्रधारी विप्रस्तु सर्वकर्मसु गर्हितः । अवैष्णवः सपापश्च नरकं चाधिगच्छति ॥ २९ ॥ चक्रादिचिह्नरहितं ब्राह्मणं कलुषान्वितम् । अवैष्णवं तु तं दूराच्छ्वपाकमिव संत्यजेत् ॥ ३० ॥ अवैष्णवस्तु यो विप्रः श्वपाकादधमः स्मृतः । अश्राद्धेयो ह्यपाङ्क्तेयो रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ ३१ ॥ अवैष्णवस्तु यो विप्रः सर्वधर्मयुतोऽपि वा । स पापिष्ठेति वि(ष्ठ इति) ज्ञेयः सर्वकर्मसु नार्हति ॥ ३२ ॥ तस्माच्चक्रं विधानेन तप्तं वै धारयेद्द्विजः । सर्वाश्रमेषु वसतां स्त्रीणां च श्रुतिचोदनात् ॥ ३३ ॥ अनायुधासो असुरा अदेवा इति वै श्रुतिः । चक्रेण तानपवप इत्यृचा समुदीरितम् ॥ ३४ ॥ उपेत्यभस्मकाभिरुक्तं विपेति श्रवणं तथा । तस्माद्वै तप्तचक्रस्य धारणं मुनिभिः स्मृतम् ॥ ३५ ॥ पवित्रं विततं ब्राह्मं प्रभोर्गात्रे तु धारितम् । भूत्यैव धार्यतेऽङ्गे तद्ब्रह्म समवाप्यते ॥ ३६ ॥ येनो पवित्रमर्चिष्यम(चि अ)ग्ने विततमन्तरे । अतप्तेति निहितं नैव ब्राह्मणो(णः) श्रुतिचोदितम् ॥ ३७ ॥ पवित्रमिति वेदाग्निरग्निर्वै चक्रमुच्यते । अग्निरेव सहस्रारः सहस्रा(स्र)नेमिरुच्यते ॥ ३८ ॥ नेमितप्ततनुः सूर्यो ब्रह्मणा समतां व्रजेत् । यत्ते पवित्रमर्चिषि अग्ने तेन पुनीहि नः ॥ ३९ ॥ दक्षिणे तु भुजे विप्रो बिभृयाद्वै सुदर्शनम् । सव्ये तु शङ्खं बिभृयादिति वेदविदो विदुः ॥ ४० ॥ इत्यादिश्रुतिभिः प्रोक्तं विष्णोश्चक्रस्य धारणम् । पुराणेष्वितिहासेषु सात्त्विकेषु स्मृतिष्वपि ॥ ४१ ॥ शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिरहितं ब्राह्मणं नृप । यः श्राद्धे भोजयेद्विप्रः पितॄणां तस्य दुर्गतिः ॥ ४२ ॥ शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिचिह्नैः प्रियतमैर्हरेः । रहितः सर्वधर्मेभ्यश्च्युतो नरकमाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ कण्ठादौ यत्त्रिपुण्ड्रस्य धारणं यत्र दृश्यते । तच्छू(स शू)द्राणां विधिः प्रोक्तो न द्विजानां कदाचन ॥ ४४ ॥ प्रतिलोमानुलोमानां दुर्गागणसुभैरवाः । पूजनीया यथार्हेण बिल्वचन्दनधारणम् ॥ ४५ ॥

× एतदर्धं न क. पुस्तके ।

१ ख. वैफल्य° । २ क. वा । यथा यच्छति वि° । ३ क. °मतप्तपवकल्पादि इ° । ४ ख. °मुदाहृत° । ५ क. °अवोत्पवकनाभि° । ६ क. ववे तिश्रावणं । ७ ख. धृतम् । ८ ख. °नासवे । व° । ९ क. यत्तपवित्रम-र्चिष्यादि विततमन्त° । १० क. °रा । पुनीहि तेनैव नम्भव्रनोपु° । ११ क. °हवते नेमिनातप्ततनुर्यो ब्रह्म-चेत्र° । १२ ख. व्रजन् । १३ ख. °चिह्नमयेस्तु न पूनिहितः । १४ क °येन त्रि° । १५ क °लोमाध-मांर्दुभयपचे° । १६ ख. यदाहृ° । १७ क. °धारिणाम् ।

[illegible] विद्याच्चरणानामेव तथा । चाण्डालानामर्चनीया मद्यमांसनिषेवणे(वि)-
नाम् । स्ववर्णविहितं धर्ममेवं ज्ञात्वा समाचरेत् ॥ ४६ ॥ रुद्रार्चनाद्ब्राह्मणस्तु
शूद्रेण सदृशो भवेत् । यक्षभूतार्चनात्सद्यश्चाण्डालत्वमवाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ न भस्म
धारयेद्विप्रः कदाचिदापद्यपि वा । मोहाद्वै बिभृयाद्यो वै स सुरापो भवेद्ध्रुवम् ॥४८॥
[illegible]धरं विप्रं शूद्रकारधरं तथा । श्वपाकमिव नेक्षेत न संभाषेत कुत्रचित्
॥ ४९ ॥ तस्माद्द्विजातिभिर्धार्यमूर्ध्वपुण्ड्रं विधानतः । मृदा शुभ्रेण सततं सान्तरालं
मनोहरम् ॥ ५० ॥ स्नात्वा शुद्धेऽपि पूर्वाह्णे विष्णुमभ्यर्च्य देशिकः । स्नातं शिष्यं
समाहूय होमं कुर्वीत पूर्ववत् ॥ ५१ ॥ परोमात्रेति सूक्तेन पायसं मधुमिश्रितम् ।
हुत्वाऽथ सूक्तमन्त्रेण शतमष्टोत्तरं घृतम् ॥ ५२ ॥ स्थण्डिले तु ततः पश्चान्मण्डलानि
विधानतः । दिक्षु मध्ये चत्वारि विन्यसेत्पुरतो हरेः ॥ ५३ ॥ विलिखेत्तत्र
पुण्ड्राणि विस्तारायाममितः । तेष्वर्चयेत्ततो धीमान्केशवादीननुक्रमात् ॥ ५४ ॥ तत्र
तत्र च तन्मूर्ति ध्यात्वा मन्त्रैः समर्चयेत् । गन्धपुष्पादि सकलं मन्त्रेणैवार्चयेद्गुरुः
॥ ५५ ॥ प्रदक्षिणमनुव्रज्य सशिष्यः प्रणमेदथ । तेषु द्वौ निक्षिपेच्छिष्यः केशवादी-
ननुक्रमात् ॥ ५६ ॥ हृदि विन्यस्य पुण्ड्राणि गुरूक्तानि स वैष्णवः । शुभ्रेणैव मृदा
[illegible]समाहितः ॥ ५७ ॥ त्रिसंध्यासु मृदा विप्रो यागकाले विशेषतः ।
श्राद्धे दाने तथा होमे स्वाध्याये पितृतर्पणे ॥ ५८ ॥ श्रद्धालुरूर्ध्वपुण्ड्राणि बिभृया-
[illegible] । * तदाऽऽराध्यो हरेर्नि(हरेर्नि)त्यमूर्ध्वपुण्ड्रविधानतः ॥ ५९ ॥ श्राद्धं
होमस्तथा दानं स्वाध्यायः पितृतर्पणम् । भस्मी भवति तत्सर्वमूर्ध्वपुण्ड्रं विना कृतम्
॥ ६० ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रं विना यस्तु श्राद्धं कुर्वीत स द्विजः । सर्वं तद्राक्षसैर्नीतं नरकं
चाधिगच्छति ॥ ६१ ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनं तु यः श्राद्धे भोजयेद्द्विजम् । अश्नन्ति
पितरस्तस्य विण्मूत्रं नात्र संशयः ॥६२॥ तस्मात्तु सततं धार्यमूर्ध्वपुण्ड्रं द्विजन्मना ।
धारयेन्न तिर्यक्पुण्ड्रमापद्यपि कदाचन ॥ ६३ ॥ तिर्यक्पुण्ड्रधरं विप्रं चाण्डालमिव
संत्यजेत् । सोऽनर्हः सर्वकृत्येषु सर्वलोकेषु गर्हितः ॥ ६४ ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनः सन्सं-
ध्याकर्म समाचरेत् । सर्वं तद्राक्षसैर्नीतं नरकं चाधिगच्छति ॥ ६५ ॥ यच्छरीरं मनु-
ष्याणामूर्ध्वपुण्ड्रविवर्जितम् । द्रष्टव्यं नैव तत्किंचिच्छ्मशानमिव तद्भवेत् ॥ ६६ ॥

---

* एतदर्धं न ख. पुस्तके ।

---

१ क. "स्तवेत । [illegible]" । २ क. "[illegible]म्" । ३ ख. "[illegible]" । ४ ख. "क इव वीक्षे" । ५ ख. [illegible]-
नात् । दीक्षस्वम" । ६ क. तथ्यूनीक्षये" । ७ क. ख. "प्यादि गुरूणोक्तानि वै" ।

ऊर्ध्वपुण्ड्रं मृदा शुभ्रं ललाटे यस्य दृश्यते । चण्डालोऽपि हि शुद्धात्मा विष्णुलोके महीयते ॥ ६७ ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रस्य मध्ये तु ललाटे सुमनोहरे । लक्ष्म्या सह समासीनो रमते तत्र वै हरिः ॥ ६८ ॥ निरन्तरालं यः कुर्यादूर्ध्वपुण्ड्रं द्विजाधमः । स हि तत्र स्थितं विष्णुं श्रियं चैव व्यपोहति ॥ ६९ ॥ अच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्रं तु यः करोति द्विजाधमः । कल्पकोटिसहस्राणि रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ ७० ॥ तस्माच्छिद्रान्वितं पुण्ड्रं धारेद्विष्णुपदाकृति । ललाटादिषु चाङ्गेषु सर्वकर्मसु वैष्णवः ॥ ७१ ॥ नासिकामूलमारभ्य ललाटान्तं तु विन्यसेत् । अङ्गुलं द्व्यङ्गुलं वाऽपि मध्ये च्छिद्रं प्रकल्पयेत् ॥ ७२ ॥ पार्श्वे चाङ्गुलिमात्रं तु विन्यसेद्द्विजसत्तमः । पुण्ड्राणामन्तरालेषु हरिद्रां धारयेच्छ्रियम् ॥ ७३ ॥ ललाटे पृष्ठयोः कण्ठे भुजयोरुभयोरपि । चतुरङ्गुलमात्रं तु बिभृयादायतं द्विजः ॥ ७४ ॥ उरस्यष्टाङ्गुलं धार्यं भुजयोरायतं तथा । उदरे पार्श्वयोर्नित्यमायतं तु दशाङ्गुलम् ॥ ७५ ॥ केशवाद्यैर्नमोन्तैश्च प्रणवाद्यैरनुक्रमात् । ललाटे केशवं रूपं कुक्षौ नारायणं न्यसेत् ॥ ७६ ॥ वक्षःस्थले माधवं च गोविन्दं कण्ठदेशतः । विष्णुं च दक्षिणे पार्श्वे बाहौ च मधुसूदनम् ॥ ७७ ॥ त्रिविक्रमं तु वामांसे वामनं वामपार्श्वतः । श्रीधरं वामबाहौ तु हृषीकेशं तथांश(स)के ॥ ७८ ॥ पृष्ठे च पद्मनाभं तु ग्रीवे दामोदरं तथा । तत्प्रक्षालनतोयेन वासुदेवेति मूर्धनि ॥ ७९ ॥ केशवस्तु सुवर्णाभः शङ्खचक्रगदाधरः । शुक्लाम्बरधरः सौम्यो मुक्ताभरणभूषितः ॥ ८० ॥ नारायणो घनश्यामः शङ्खपद्मगदासिभृत् । पीतवासा मणिमयैर्भूषणैरुपशोभितः ॥ ८१ ॥ माधवश्चोत्पलप्रख्यश्चक्रशार्ङ्गगदासिभृत् । चित्रमाल्याम्बरधरः पुण्डरीकनिभेक्षणः ॥ ८२ ॥ गोविन्दः शङ्खवर्णः स्यात्पद्मशङ्खगदासिभृत् । रक्तारविन्दपादाब्जतप्तकाञ्चनभूषणः ॥ ८३ ॥ गौरवर्णो भवेद्विष्णुः शङ्खचक्रहलासिभृत् । क्षौमाम्बरधरः स्रग्वी केयूराङ्गदभूषितः ॥ ८४ ॥ अरविन्दनिभः श्रीमान्मधुजित्कमलासनः । चक्रं शार्ङ्गं च मुसलं पद्मं दोर्भिर्बिभर्त्यसौ ॥ ८५ ॥ त्रिविक्रमो रक्तवर्णः शङ्खचक्रगदासिभृत् । किरीटहारकेयूरकुण्डलैश्च विराजितः ॥ ८६ ॥ वामनः कुन्दवर्णः स्यात्पुण्डरीकायतेक्षणः । दोर्भिर्वज्रं गदां शङ्खं पद्मं हैमं बिभर्त्यसौ ॥ ८७ ॥ श्रीधरः पुण्डरी-

---

१ क. °पि स शु° । २ ख. अथेदम्° । ३ ख. °स्माद्रागान्वि° । ४ ख. °टान्तेषु वि° । ५ ख. °ङ्गुलद्वयमात्रं तु म° । ६ ख. °ले तु ह° । ७ क. ग. °मं तथैवांसे । ८ ख. तदा भुजे । पृ° । ९ °ङ्खचक्रग° । १० ख. °सित° । ११ ख. °द्विष्णुश्चक्रशङ्खह° । १२ ख. चक्रं ।

कौमश्चर्मशार्ङ्गासिपद्मभृत् । रक्तारविन्दनयनो मुक्तादामविभूषितः ॥८८॥ विद्युद्वर्णो हृषीकेशश्चक्रशार्ङ्गहलासिभृत् । रक्तमाल्याम्बरधरः पुण्डरीकावतंसकः ॥ ८९ ॥ इन्द्रनीलनिभः शङ्खचक्रपद्मगदाधरः । पद्मनाभः पीतवासाश्चित्रमाल्यानुलेपनः ॥ ९० ॥ दामोदरः शार्दूलाभः पद्मशार्ङ्गासिशङ्खभृत् । पीतवासा विशालाक्षो नानारत्नविभूषितः ॥ ९१ ॥ एवं पुण्ड्राणि सततं धारयेद्वैष्णवोत्तमः । पुण्ड्रसंस्कार इत्येवं शिष्येणापि च कारयेत् ॥ ९२ ॥ तन्त्रशेषं समाप्यार्थं ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥९३॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ पुण्ड्रसंस्कारो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

(अथ तृतीयोऽध्यायः ।)

तृतीयं नामसंस्कारं कुर्वीत शुभवासरे । स्नात्वा संपूज्य देवेशं गन्धपुष्पादिभिर्गुरुः॥१॥ नामाधिदैवतं पश्चात्पूजयेत्प्रयतात्मवान् । द्वादशैव तु मासास्तु केशवाद्यैरधिष्ठिताः॥२॥ आरभ्य मार्गशीर्षं तु यथासंख्यं द्विजोत्तमः । यस्मिन्मासि भवेद्दीक्षा तन्मूर्तेर्नाम चोदितम् ॥ ३ ॥ नृसिंहरामकृष्णाख्यं दासनाम प्रकल्पयेत् । शक्त्यां दशावताराणां वर्जयेन्नाम वैष्णवः । नाम दद्यात्प्रयत्नेन वैष्णवं पापनाशनम् ॥ ४ ॥ यस्य वै वैष्णवं नाम नास्ति चेत्तु द्विजन्मनः । अनामि(म)कः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः॥५॥ चक्रस्य धारणं यस्य जातकर्मणि संभवेत् । तत्र वै मासनामापि दद्याद्विप्रो विधानतः ॥६॥ ध्यात्वा समर्चयेन्नाममूर्तिं मन्त्रेण देशिकः । धूपं दीपं च नैवेद्यं ताम्बूलं च समर्पयेत् ॥ ७ ॥ प्रदक्षिणमनुव्रज्य भक्त्या सम्यक्प्रणम्य च । तन्मन्त्रं मूलमन्त्रं वा जपेत्साहस्रसंख्यया ॥ ८ ॥ पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत शतमष्टोत्तरं हविः । वैष्णवैरनुवाकैश्च जुहुयात्सर्पिषा तथा ॥ ९ ॥ नाम दद्यात्तथा शिष्यं मन्त्रतोयैः समाप्लुतम् । ततः पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा होमशेषं समापयेत् ॥ १० ॥ वैष्णवान्भोजयेत्पश्चाद्दक्षिणाद्यैश्च तोषयेत् । एवं हि नामसंस्कारं कुर्वीत द्विजसत्तमः ॥ ११ ॥ गुणयोगेन चान्यानि विष्णोर्नामानि लौकिके । विशिष्टं वैष्णवं नाम सर्वकर्मसु चोदितम् ॥ १२ ॥ हरेः परं पितुर्नाम यो दद्दात्यपरं सुतम् । अतिरोचनकं दिव्यं तृतीयं श्रुतिचोदितम् ॥ तस्माद्भगवतो नाम सर्वेषां मुनिभिः स्मृतम् ॥ १३ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ नामसंस्कारस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

---

१ ख. °काम्यचक्रशार्ङ्गी च पद्मभृ° । ९° । २ ख. °निभश्चक्रशङ्खप° । ३ ख. सार्वभौम° । ४ क. °क्षो माध्यर° । ५ ख. °त्(?) । मन्त्रशो° । ६ ख. °थ वैष्णवान्भो° । ७ क. °गुरुः । ना° । ८ क. °मन्यत्रेणा° । ९ क. °नामिकः। १० क. °गे चाऽऽत्मनि च वि° । ११ क. दद्यात्तत्परं । १२ क. अभिरोचेन देव इति तृ° । १३ क. °यां श्रुतिचोदित° ।

(अथ चतुर्थोऽध्यायः ।)

एवं तृतीयसंस्कारं कृत्वा वै वैष्णवोत्तमः । चतुर्थं मन्त्रसंस्कारं कुर्वीत द्विजसत्तमः॥१॥
प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेज्जगतां पतिम् । अष्टोत्तरसहस्रं तु मन्त्ररत्नं जपेद्गुरुः ॥२॥
स्नातं शिष्यं समाहूय सुवेषं समलंकृतम् । आदाय कलशं रम्यं पवित्रोदकपूरितम्॥३॥
पञ्चत्वक्पल्लवयुतं पञ्चरत्नसमन्वितम् । मङ्गलद्रव्यसंयुक्तं मन्त्रेणैवाभिमन्त्रयेत् ॥ ४ ॥
संमार्जयेत्ततः शिष्यं तज्जलेन कुशैः शुभैः । सूक्तैश्च विष्णुदेवत्यैः पावमानैस्तथैव
च ॥ ५ ॥ अष्टोत्तरशतं पश्चान्मन्त्ररत्नेन मार्जयेत् । अभिषिच्य ततो मूर्ध्नि शुक्लवस्त्र-
धरं शुचिम् ॥ ६ ॥ स्वलंकृतं समाचान्तमूर्ध्वपुण्ड्रधरं तथा । पवित्रहस्तं पद्माक्षमा-
लया समलंकृतम् ॥ ७ ॥ निवेद्य(श्य) दक्षिणे स्वस्य आसने कुशनिर्मिते । स्वगृह्यो-
क्तविधानेन पुरतोऽग्निं प्रकल्पयेत् ॥ ८ ॥ पौरुषेण तु सूक्तेन श्रीसूक्तेन तथैव च ।
मध्वाज्यमिश्रितं रम्यं पायसं जुहुयाद्गुरुः ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं पश्चादाज्यं मन्त्रद्वयेन
च । मूलमन्त्रेण जुहुयाच्चरुघृतविमिश्रितम् ॥ १० ॥ केशवादीन्समुद्दिश्य नित्यान्मु-
क्तांस्तथैव च । एकैकामाहुतिं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ ११ ॥ ततः प्रदक्षिणं
कृत्वा नमस्कृत्वा(त्य) जनार्दनम् । आचार्यः स्वगुरुं नत्वा जपेद्गुरुपरम्पराम् ॥१२॥
मातरं सर्वजगतां प्रपद्येत श्रियं ततः । त्वं माता सर्वलोकानां सर्वलोकेश्वरप्रिये॥१३॥
अपराधशतैर्जुष्टमाश्रयस्वैनमच्युतम् । एवं प्रपद्य लक्ष्मीं तां श्रियं सद्गुरुभावतः॥१४॥
नित्ययुक्तं तया देव्या वात्सल्यादिगुणान्वितम् । शरण्यं सर्वलोकानां प्रपद्ये तं सना-
तनम् ॥ १५ ॥ नारायण दयासिन्धो वात्सल्यगुणसागर । एनं रक्ष जगन्नाथ बहु-
जन्मापराधिनम् ॥ १६ ॥ इत्याचार्येण संदिष्टः प्रपद्येत जनार्दनम् । प्रपद्येत ततः
शिष्यो गुरुमेव दयानिधिम् ॥ १७ ॥ गुरो त्वमेव देवस्त्वं त्वमेव परमा गतिः ।
त्वमेव परमो धर्मस्त्वमेव परमं तपः ॥ १८ ॥ इति प्रपन्नमाचार्यो निवेश्य पुरतो
हरेः । प्रागग्रेषु समासीनं दर्भेषु सुसमाहितम् ॥ १९ ॥ स्वाचार्यं पुरतो ध्यात्वा
नमस्कृत्वा(त्वा)थ भक्तिमान् । गुरोः परम्परां जप्त्वा हृदि ध्यात्वा जनार्दनम् ॥२०॥
कृपया वीक्ष्य तं शिष्यं दक्षिणं ज्ञानदक्षिणम् । निक्षिप्य हस्तं शिरसि वामं हृदि च
विन्यसेत् ॥ २१ ॥ पादौ गृहीत्वा शिष्यस्तु गुरोः प्रयतमानसः । भो गुरो ब्रूहि
मन्त्रं मे ब्रूयादिति दयानिधे ॥ २२ ॥ अ(ध्य)ापयेत्ततस्तस्मै मन्त्ररत्नं शुभाह्वयम् ।
सन्यासं च समुद्रं च सर्षिच्छन्दोधिदैवतम् ॥ २३ ॥

---

१ ख. °वैदिकोत्त° २ ख. °र्जुष्टं नमस्ते न मम प्रभु° । ३ ख. °हितः । स्वा° । ४ ख. वीक्षितं ।

सार्धमध्यापयेच्छिष्यं प्रपन्नं शरणागतम् । अष्टाक्षरं द्वादशार्णं षडक्षरीं वैष्णवीं तथा ॥२४॥ रामकृष्णनृसिंहाख्यान्मन्त्रांस्तस्मै निवेदयेत् । न्यासे चाप्यर्चने वाऽपि मन्त्रमेकान्तिनं श्रयेत् ॥ २५ ॥ अवैष्णवोपदिष्टेन मन्त्रेण नरकं व्रजेत् ॥२६॥ अवैष्णवाद्गुरोर्मन्त्रं यः पठेद्वैष्णवो द्विजः । कल्पकोटिसहस्राणि पच्यते नरकाग्निना ॥ २७ ॥ अचक्रधारिणं विप्रं मन्त्रमध्यापयेत्तु यः । रौरवं नरकं प्राप्य चाण्डालीं योनिमाप्नुयात् ॥२८॥ तस्माद्दीक्षाविधानेन शिष्यं भक्तिसमन्वितम् । मन्त्रमध्यापयेद्विद्वान्वैष्णवं पापनाशनम् ॥ २९ ॥ अनधीत्य द्वयं मन्त्रं योऽन्यवैष्णवमुत्तमम् । अधीत्य मन्त्रसंसिद्धिं न प्राप्नोति न संशयः ॥ ३० ॥ जातकर्मणि वा चौले तथा मौञ्जीनिबन्धने । चक्रस्य धारणं यत्र भवेत्तस्य तु तत्र वै ॥ ३१ ॥ उपनीय गुरुः शिष्यं स्वगृह्योक्तविधानतः । अध्यापयेच्च सावित्रीं तथा मन्त्रद्वयं शुभम् ॥ ३२ ॥ प्राप्तमन्त्रस्ततः शिष्यः पूजयेच्छ्रद्धया गुरुम् । गोभूहिरण्यरत्नाद्यैर्वासोभिर्भूषणैरपि ॥ ३३ ॥ सद्वृत्तो शासयेच्छिष्यमाचार्यः शंसि(संशि)तव्रतः । स्वरूपं साधनं साध्यं मन्त्रेणास्मै निवेदयेत् ॥ ३४ ॥ द्वयेन त्वस्य याथात्म्यं सम्यगस्मै निवेदयेत् । आचार्याधीनवृत्तिस्तु सत्पथे निवसेत्सदा ॥ ३५ ॥ कर्मणा मनसा वाचा हरिमेव भजेत्सुधीः । यावच्छरीरपातं तु द्वयमावर्तयेत्सदा ॥ ३६ ॥ एवं हि विधिना सम्यङ्मन्त्रसंस्कारसंस्कृतः ॥ ३७ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ मन्त्रसंस्कारश्चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

(अथ पञ्चमोऽध्यायः ।)

मन्त्रार्थतत्त्वविदुषं(द्वांसं) यागतन्त्रे नियोजयेत् । पूर्वाह्णे पूजयेद्विष्णुं तस्य प्रियकरं शुभम् ॥ १ ॥ मन्त्ररत्नविधानेन गन्धपुष्पादिभिर्गुरुः । अर्चयित्वाऽच्युतं भक्त्या होमं पूर्ववदाचरेत् ॥ २ ॥ सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैः पायसं घृतमिश्रितम् । आज्यं मन्त्रेण होतव्यं शतमष्टोत्तरं तथा ॥ ३ ॥ शक्त्या च वैष्णवैर्मन्त्रैः सर्वैर्होमं समाचरेत् । एकैक(का)माहुतिं हुत्वा सर्वावरणदेवताः ॥ ४ ॥ प्रणवाद्यैश्चतुर्थ्यन्तैस्तासां वै नामभिर्यजेत् । होमशेषं समाप्याथ वैष्णवान्भोजयेत्ततः ॥ ५ ॥ मन्त्ररत्नेन मौद्रिकं पुष्पाञ्जलिभिस्तैर्यजेत् । प्रणम्य भक्त्या देवेशं जप्त्वा मन्त्रमनुत्तमम् ॥ ६ ॥

---

१ ख. षट्कुक्षी । २ ख. तदा । ३ ख. °ते नारकात्मना । ४ ख. °णं यस्तु म° । ५ ख °वेद्धुक । रौ° । ६ क. संशयम् । ७ ख. °ष्यं गृह्योक्तविधिना ततः । ८ ख. °विप्रं तपोम° । ९ ख. सद्वृत्त श° । १० ख °स्तु संयतस्तु व° । ११ ख. °वधतीर° । १२ ख. °वेद्देवं तस्य प्रियतरं शुभः । म° । १३ क. नीत्वा । १४ क. तद्विदं पु° । १५ ख. °सते व° ।

आहूय प्रणतं शिष्यं तद्बिम्बं दर्शयेद्गुरुः । कृपयाऽथ ततस्तस्मै दद्याद्बिम्बं हस्ते गुरुः ॥ ७ ॥ एवं रक्ष जगन्नाथ केवलं कृपया तव । अर्चनं यत्कृतं तेन विभो स्वीकर्तुमर्हसि ॥ ८ ॥ एवं लब्ध्वा गुरोर्बिम्बं पूजयेत्तं प्रयत्नतः । हिरण्यवस्त्राभरणयानशय्यासनादिभिः ॥ ९ ॥ ततःप्रभृति देवेशमर्चयेद्विधिना सदा । श्रौतस्मार्तनियोक्तानां ज्ञात्वाऽन्यतममच्युतम् ॥ १० ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ विशिष्टधर्मशास्त्रे पञ्चसंस्कारविधिर्नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

(अथ षष्ठोऽध्यायः ।)

अम्बरीष उवाच--

भगवन्सर्वमन्त्राणां विधानं मम सुव्रत । ब्रूहि सर्वमशेषेण प्रयोगं सार्वसंस्कृतम् ॥१॥

हारीत उवाच--

शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि मन्त्रयोगमनुत्तमम् । यथोक्तं विष्णुना पूर्वं ब्रह्मणः परमात्मना ॥ २ ॥ सर्वेषामेव मन्त्राणां प्रथमं गुह्यमुत्तमम् । मन्त्ररत्नं नृपश्रेष्ठ सद्यो मुक्तिफलप्रदम् ॥ ३ ॥ सर्वैश्वर्यप्रदं पथ्यं सर्वेषां सर्वकामदम् । यस्योच्चारणमात्रेण परितुष्टो भवेद्धरिः ॥ ४ ॥ देशकालादिनियममरिमित्रादिशोधनम् । स्वरवर्णादिदोषश्च नैरमर्षणिकं न तु ॥ ५ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथेतराः । तस्याधिकारिणः सर्वे सत्त्वशीलगुणा यदि ॥ ६ ॥ अनन्यसाधना ये तु अनन्यशरणास्तथा । अनन्यभोग्या ये राजंस्त एवास्याधिकारिणः ॥ ७ ॥ पञ्चसंस्कारसंपन्नाः श्रद्धावन्तोऽनसूयकाः । भक्त्या परमयाऽऽविष्टा युक्तास्तस्याधिकारिणः ॥ ८ ॥ पञ्चविंशाक्षरो मन्त्रः पदैः षड्भिः समन्वितः । वाक्यद्वयं परं मन्त्रं ज्ञेयं रत्नमनुत्तमम् ॥९॥ *जगदाश्रयणीया श्रीः सा श्री(श्रि)ता जगतां पतिम् । तया विधानचारिण्या संयुतः परमः पुमान् ॥१०॥ नारायणोऽच्युतः श्रीमान्वात्सल्यगुणसागरः । स्वामी सुशीलः सुलभः सर्वज्ञः शक्तिमान्परः ॥ ११ ॥ आप्तबन्धुः सदाभिन्नं परिपूर्णमनोरथः । दयासुधाब्धिः सविता वीर्यवान्धृतिमान्वशी ॥१२॥ प्रपद्ये चरणौ तस्य शरणं

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके--" यदाश्रयति विष्णुश्रीः संश्रिता जगतां पतिम्" इति ।

१ ख. 'रुचे'। २ ख. 'या सत्यान'। ३ ख. 'मक्ता सि'। ४ ख. 'शान्तिमुः। अ'।

भेयसे मम ॥ १३ ॥ श्रीमते विष्णवे नित्यं सर्वावस्थासु सर्वदा । निर्ममो निरहंकारः कैंकर्यं करवाण्यहम् ॥ १४ ॥ एवमर्थं विदित्वैवं पश्चान्मन्त्रं प्रयोजयेत् । नारायण ऋषिश्छन्दो गायत्री च परा शुभा ॥ १५ ॥ स्वयं नारायणः श्रीमान्देवता समुदाहृतः । करयोस्तलयोराद्यमक्षरं विन्यसेद्द्विजः ॥ १६ ॥ शेषाक्षराणि देयानि चतुर्विंशतिपर्वसु । षट्पदैरङ्गुलिन्यासमङ्गेषु च यथाक्रमम् । षडङ्गं षट्पदैः कृत्वा मन्त्रवर्णान् यथाक्रमम् ॥ १७ ॥ मूर्ध्नि भाले नेत्रनासाश्रवणेषु तथाऽऽनने । भुजयोर्हृत्प्रदेशे च स्तनयोर्नाभिमण्डले ॥ १८ ॥ पृष्ठे च जघने कट्योरूर्वोर्जान्वोश्च पादयोः । पञ्चविंशाक्षराण्यस्य क्रमेणाङ्गेषु विन्यसेत् ॥ १९ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चाद्ध्यानं समाचरेत् । इन्दीवरदलश्यामं कोटिसूर्याग्निवर्चसम् ॥२०॥ चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं सर्वाभरणभूषितम् । पद्मासनस्थं देवेशं पुण्डरीकनिभेक्षणम् ॥ २१ ॥ रक्तारविन्दसदृशं दिव्यहस्तपदान्वितम् । माणिक्यमुकुटोपेतं नीलकुञ्चितशीर्षजम् ॥ २२ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं वनमालाविराजितम् । दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गं दिव्यपुष्पावतंसकम् ॥२३॥ हारकुण्डलकेयूरनूपुरादिविराजितम् । कटकैरङ्गुलीयैश्च पीतवस्त्रेण शोभितम् ॥ २४ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मपाणिनं पुरुषोत्तमम् । वामाङ्के विन्यसेत्तस्य देवीं कमललोचनाम् ॥ २५ ॥ तरुणीं सुकुमाराङ्गीं सर्वलक्षणशोभिताम् । दुकूलवस्त्रसंवीतां सर्वाभरणभूषिताम् ॥ २६ ॥ तप्तकाञ्चनसंकाशां पीनोन्नतपयोधराम् । रत्नकुण्डलसंयुक्तां नीलकुञ्चितमूर्धजाम् ॥ २७ ॥ दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गीं दिव्यपुष्पावतंसकाम् । मातुलिङ्गं च रक्ताब्जं दर्पणं वरदं तथा ॥२८ ॥ देवीं च बिभ्रतीं दोर्भिश्चिन्तयेदिष्टदां सदा । एवं ध्यात्वाऽर्चयेद्यत्नादच्युतं नित्यमेव हि ॥ २९ ॥ यथाऽऽत्मनि तथा देवे न्यासकर्म समाचरेत् । अर्चयेदुपचारैश्च मनसा वा जनार्दनम् ॥ ३० ॥ आवाहनासने पाद्यमर्घ्यमाचमनीयकम् । स्नानं वस्त्रोपवीते च भूषणं गन्धमेव च ॥ ३१ ॥ पुष्पं धूपं तथा दीपं नैवेद्यं च प्रदक्षिणम् । नमस्कारं च ताम्बूलं पुष्पमालां निवेदयेत् ॥ ३२ ॥ नमस्कृत्वा(त्य) गुरून्पश्चाज्जपेन्मन्त्रं समाहितः । अष्टोत्तरसहस्रं तु शतमष्टोत्तरं तथा ॥ ३३ ॥ ध्यायन्वै मनसा देवं जपेदेकाग्रमानसः । प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि समासीनः कुशासने ॥ ३४ ॥ त्रिसंध्यासु जपेदेवं सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३५ ॥

---

१ ख. °कल्पो महाछन्दो गा° । २ ख. मन्त्रार्थेन । ३ ख. °दाहृत° । ४ ख. °कुन्तलाम्° । ५ ख. °युक्तां च° । ६ ख. °त्या परं त्रिसमन्वितमच्युतं द्विजः । य° । ७ ख. °मर्चना° ।

आदावन्ते जपस्यास्य प्राणायामान्समाचरेत् । पूरकः कुम्भको रेचः प्राणायामस्त्रि-लक्षणः ॥ ३६ ॥ वामेन पूरयेद्वायुं बाह्यं नासा जपेन्मनुम् । उभाभ्यां धारणं वायोः कुम्भकं समुदाहृतम् ॥ ३७ तद्वमनं दक्षिणेन रेचनं समुदाहृतम् । पर्यायेण पुन-श्चैवं प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ३८ ॥ पूरके कुम्भके चैव रेचके च विशेषतः । अष्टा-विंशतिवारं तु जपेन्मन्त्रं समाहितः ॥ ३९ ॥ उत्तमं मुनिभिः प्रोक्तं प्राणायामं नृपो-त्तम । जपन्द्वादशवारं तु मध्यमं तत्प्रकीर्तितम् ॥४०॥ षड्वारं तु कनीयः स्यात्त्रिवा-रमधमं स्मृतम् ॥ ४१ ॥ मनसैवार्चयेदेवं पश्चादर्थं विचिन्तयेत् । प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चान्न्यासं समाचरेत् ॥ ४२ ॥ स्नात्वा शुक्लाम्बरधरः कृत्वा संध्यादि कर्म च । धृतोर्ध्वपुण्ड्रदेहश्च पवित्रकर एव च ॥ ४३ ॥ धृत्वा पद्माक्षमालां च संनिधायासने स्थितः । भूतशुद्धिविधानं च कृत्वा मन्त्रं प्रयोजयेत् ॥ ४४ ॥ अष्टाक्षरस्य मन्त्रस्य गुरुर्नारायणः स्मृतः । छन्दश्च देवी गायत्री परमात्मा च देवता ॥ ४५ ॥ ह्येवमष्टा-क्षरो मन्त्रः सर्वपापप्रणाशनः । सर्वदुःखहरः श्रीमान्सर्वकामफलप्रदः ॥ ४६ ॥ सर्वदेवात्मको मन्त्रस्ततो मोक्षप्रदो नृणाम् ॥ ४७ ॥ ऋचो यजूंषि सामानि तथै-वाऽऽथर्वणानि च । सर्वमष्टाक्षरान्तःस्थं यच्चान्यदपि वाङ्मयम् ॥ ४८ ॥ सर्वो वेदगर्भस्थो वेदाश्चाष्टाक्षरे स्थिताः । अष्टाक्षरस्तु प्रणवे अकारे प्रणवः स्थितः ॥४९॥ इह लौकिकमैश्वर्यं स्वर्गाद्यं पारलौकिकम् । कैवल्यं भगवत्त्वं च मन्त्रोऽयं साधयि-ष्यति ॥ ५० ॥ सकृदुच्चारणान्नृणां चतुर्वर्गफलप्रदम् । स्वरूपं साधनं प्राप्यं ददाति हि समञ्जसा ॥ ५१ ॥ महापापं चातिपापमुपपापं तथैव च । जपादस्य मनोराशु प्रणश्यति न संशयः ॥ ५२ ॥ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च । सकृदष्टाक्षरं जप्त्वा लभते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥ गवामयुतदानस्य पृथिव्या मण्डलस्य च । कन्याशतसहस्रस्य गजाश्वानां तथैव च ॥ ५४ ॥ दानस्य यत्फलं नृणां तत्पार्थ रघुनन्दन । शतवारं मनुं जप्त्वा तत्फलं समवाप्नुयात् ॥५५॥ सार्थं समुद्रं सन्यासं सर्षिच्छन्दोधिदैवतम् । अष्टाक्षरं मनुं जप्त्वा विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ५६ ॥ पद-त्रयात्मकं मन्त्रं चतुर्थ्या सहितं तथा । स्वरूपसाधनोपेयामिति मत्वा जपेद्बुधः ॥ ५७ ॥ प्रणवेनं स्वरूपं स्यात्साधनं मनसा सह । संविभक्त्या चतुर्थ्याऽत्र पुरु-षार्थो भवेन्मनोः ॥ ५८ ॥ अकारं चाप्युकारं च मकारं चेति तत्त्वतः । तान्येकधा समभवत्तदोमित्येतदुच्यते ॥ ५९ ॥ तस्मादोमिति विज्ञेयः प्रणवः सार्वाक्षरान्वितः ।

---

१ ख. चपष्ठ° । २ ख. क्रमात् । ३ ख. °पापं विधते नोपपातकम् । अ° । ४ ख. पृथक्कन्दन । ५ क. °च सर्वेष° । ६ ख. तथा । ७ क. °येन्मुने । अ° । ८ ख. °रात्मकः । वे° । ९ क. °तः चवर्गिकाक्षरः ख्यातः । अ° ।

वेदत्रयात्मकं ज्ञेयं भूर्भुवः स्वरितीति वै ॥ ६० ॥ अकारस्तु भवेद्विष्णुस्तदृग्वेद उदाहृतः । उकारस्तु भवेल्लक्ष्मीर्यजुर्वेदात्मको महान् ॥६१॥ मकारस्तु भवेज्जीवस्तयोर्दासस्तु शाश्वतः । पञ्चविंशाक्षरः साक्षात्सामवेदस्वरूपवान् ॥ ६२ ॥ पञ्चविंशोऽयं पुरुषः पञ्चविंश आत्मेति श्रुतिः । आत्मा च पञ्चविंशः स्यादिति तं मानसं स्मरेत् ॥६३॥ ईशोपनिषदं चार्थं विदित्वा स्वं निवेदयेत् । अवधारणमन्ये तु मध्यमार्णं वदन्ति हि ॥ ६४ ॥ यदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदपि चन्द्रमाः । इत्यवधारणश्रुतेरेवमेवोपबृंहितम् ॥ ६५ ॥ उ(ॐ)कारेणैव श्रीशब्दः प्रोच्यते मुनिसत्तमैः । न्यायेन गुणशब्दस्तु तस्यैव श्रीपतेर्वचः ॥६६॥ श्रीरस्येशाना जगतो विष्णुपत्नीति वै श्रुतिः । कल्याणगुणसिद्धिस्तु लक्ष्मीभर्तुश्च नेतरा ॥ ६७ ॥ सामानाधिकरण्यत्वात्कारणत्वं तदोच्यते । अकार एव सर्वेषामक्षराणां हि कारणम् । अकारो वै सर्वा वागित्यादि श्रुतिवचस्तथा ॥ ६८ ॥ स्पर्शोष्मभिर्व्यज्यमानो नाना बहुविधोऽभवत् । कारणत्वं तथैवास्य विष्णोर्वै जगतां पतेः ॥ ६९ ॥ तस्मात्स्रष्टा चैव हर्ता च धाता च जगतां हरिः । रक्षिता जीवलोकस्य गुणवानेव सर्वगः ॥ ७० ॥ अनन्या विष्णुना लक्ष्मीर्भास्करेण प्रभा यथा । लक्ष्मीमनु(न)पगामिनीमिति श्रुतिवचो महत् ॥ ७१ ॥ तस्मादकारो वै विष्णुः श्रीश एव जगत्पतिः । लक्ष्मीपतित्वं तस्यैव नान्यस्येति सुनिश्चितम् ॥ ७२ ॥ नित्यैवैषा जगन्माता हरेः श्रीरनपायिनी । यथा सर्वगतो विष्णुस्तथैवैषा जगन्मयी ॥ ७३ ॥ तस्मादकारो वै विष्णुर्लक्ष्मीभर्ता जगत्पतिः । तस्मिंश्चतुर्थी लुप्तत्वात्पदस्य च संग्रहः ॥ ७४ ॥ अकारप्रथमां तस्माच्चतुर्थ्या संग्रहेण तु । तत्र श्रुतिविरोध(रुद्ध)त्वान्न युक्तमिति चोदितम् ॥ ७५ ॥ महसे ब्रह्मणे त्वा वै ओमित्यात्मानं युञ्जीत । परस्य चाऽऽत्मनां तस्माद्भेदस्तत्र सुनिश्चितः ॥७६॥ त्वमस्माकं तवस्मैव श्रुत्युक्तमिति पार्थिव(?) । तौ शाश्वतौ विपश्चिताविपन्ताविति वै तथा ॥ ७७ ॥ द्वैतीय्य दया भोगवात्मा स विश्वभृत्(?) । अंसावमर्त्यो मर्त्येन वैवेकेत्येव चोदिता ॥ ७८ ॥ इत्यादिश्रुतयो भेदं वदन्ति परजीवयोः ॥ ७९ ॥

---

१ ख. श्रुतेः । २ ख. °ति प्रमाऽऽत्मानं सं° । ३ क. इत्युदाहृतमर्थं । ४ क स्वां । ५ क. °स्तदु च° । ६ ख. °इत्येवं चा° । ७ ख. °णसिद्धिस्तु । ८ ख. °वैरो । श्री° । ९ क तयोश्च° । १० क. एव । ११ क. पतिः । त° । १२ ख. च दाता च विधाता ज° । १३ क. एवं । १४ ख. °र्थीलुप्तत्वा° । १५ ख. °तुर्थ्या संग्रह न तु । १६ क. पार्थिव । १७ ख. द्युभि (र्भी)श्च । १८ ख. प्राणेन चाऽऽत्मानमि° । १९ ख. जयोवमर्त्यो । २० क. °न वेवेत्येव चर्चो ।भी । इ° ।

दास्यमेवाऽऽत्मनां विष्णोः स्वरूपं परमात्मनः । साम्यं लक्ष्मीपतेः मोक्षे देवादीनां तथाऽऽत्मनाम् ॥ ८० ॥ अनन्यशेषरूपा वै जीवास्तस्य जगत्पतेः । दास्यं स्वरूपं सर्वेषामात्मनां सततं हरेः ॥ ८१ ॥ भगवच्छेषमात्मानमन्यथा यः प्रपद्यते । स एव हि महापापी चाण्डालः स्यान्न संशयः ॥ ८२ ॥ तस्मान्मकारवाच्योऽसौ पञ्चविंशात्मकः पुमान् । अकारवाच्यस्येशस्य दास्यमेव विधीयते ॥ ८३ ॥ अनुज्ञानाश्रयो नित्यो निर्विकारोऽव्ययः सदा । देहेन्द्रियात्परो ज्ञाता कर्ता भोक्ता सनातनः ॥८४॥ मकारवाच्यो जीवोऽसौ दास एव हि सर्वदा । श्रीशस्याकारवाच्यस्य विष्णोरस्य जगत्पतेः ॥ ८५ ॥ स्वस्वामिनोरुकारेण सम्बन्धः प्रमुच्यते । स जीवः स्यात्ततः स्वामी सर्वदा नृपसत्तम । अनयोर्नान्यथेत्युक्तमुकारेण महर्षिभिः ॥ ८६ ॥ इत्येवं प्रणवस्यार्थं प्रणवस्य पदस्य तु । आत्मनश्च स्वरूपत्वाद्विजे(ज्ञे)यमृषिसत्तमैः॥ ८७ ॥ सर्वेषामेव मन्त्राणां कारणं प्रणवः स्मृतः । तस्माद्व्याहृतयो जातास्ताभ्यो वेदत्रयं तथा ॥ ८८ ॥ भूरित्येव हि ऋग्वेदो भुवं इति यजुस्तथा । स्वरिति सामवेदः स्यात्प्रणवो भूर्भुवः सुवः ॥ ८९ ॥ भूर्विष्णुश्च तथा लक्ष्मीर्भुव इत्यभिधीयते । तयोः स्वरिति जीवस्तु सुव इत्यभिधीयते ॥ ९० ॥ अग्निर्वायुस्तथा सूर्यस्तेभ्य एव हि जज्ञिरे । य एता व्याहृतीर्हुत्वा सर्वं वेदं जुहोति वै ॥ ९१ ॥ प्रसङ्गात्कथितं चेदं मन्त्रशेषमुदीर्यते । अस्वातन्त्र्यात्तु जीवानामधीनं परमात्मनः ॥ ९२ ॥ नमसा प्रोच्यते ह्यस्मिन्नहंताममतोज्झितम् । स्वरूपादित्रिवर्गस्य संसिद्धिर्नमसैव हि ॥ ९३ ॥ नमसा रहितं सर्वं विफलं परिकीर्तितम् । नमसैव हि संसिद्धिर्भवेदत्र न संशयः ॥ ९४ ॥ पुरतः पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्च विशेषतः । नमसैवेक्ष्यते राजंस्त्रिवर्गः सर्वदेहिनाम् ॥ ९५ ॥ मकारेण स्वतन्त्रः स्यादहंकारस्तन्निषिध्यति । तस्माच्च नम इत्यत्र स्वातन्त्र्यमपनोदति ॥ ९६ ॥ द्व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युस्त्र्यक्षरस्तु हि शाश्वतम् । ममेति द्व्यक्षरं मृत्युर्न ममेति हि शाश्वतम् ॥ ९७ ॥ न ममेति हि सर्वत्र स्वातन्त्र्यरहिताय वै । युज्यते मुनिभिः सम्यक्सर्वकर्मसु पार्थिव ॥ ९८ ॥ तस्मात्तु नमसा युक्ताः सर्वे मन्त्राश्च पार्थिव । सर्वसिद्धिप्रदा नृणां भवन्त्यत्र न संशयः ॥ ९९ ॥ नमसा रहिता ये हि न तु मुक्तिप्रदा नृणाम् । तस्मात्तु नमसैवैषां पा(प)रतन्त्र्य(न्त्र)त्वमीशितुः ॥१००॥

१ क. °क्षमीश्वरप्रो° । २ क. °शेषारू° । ३ ख. दास एवाभिधी° । ४ क. स्यादरिः स्वा° । ५ क. °न्वाणामाख्यस्तु प्र° । ६ ख. °वरिति । ७ ख. °ह्यमात्महितं । ८ क. तस्माच्च° । ९ ख. °तोऽपि त° । १० ख. °वै तु वै° । ११ ख. °तथायसे° । १२ क. स्वतन्त्रस्य नरः । १३ ख. °मरकस्त° ।

पारतन्त्र्यात्तु भेदसिद्धिं स्वातन्त्र्यान्नाशमेष्यति ॥ १०१ ॥ दास्यमेव हि जीवानां
प्रोच्यते नमसैव तु । नमसा रहितं लोके किंचिदत्र न विद्यते ॥ १०२ ॥ नमो दे-
वेभ्यो नम इति एषामीशे तथा मनः । इतं चिदेनो नमसा आविवासेति वै श्रुतिः
॥१०३॥ सर्वैरकारः संप्रोक्तो नकारस्तं निषिध्यति । तस्मात्तु नर इत्यत्र नित्यत्वेनो-
च्यते जनः ॥ १०४ ॥ नारा इति समूहत्वे बा(ब)हुल्य(ल)त्वाज्जनस्य च । तेषामयन-
भावोऽसस्तेन नारायणः स्मृतः ॥१०५॥ महाभूतान्यहंकारो महदव्यक्तमेव च । अण्डं
तदन्तर्गता ये लोकाः सर्वे चतुर्दश । चतुर्विधशरीराणि कालः कर्मेति वै जगत् ॥१०६॥
प्रवाहरूपेणैषा नारत्वेनोच्यते बुधैः । तेषामपि निवासत्वान्नारायण इतीरितः ॥१०७॥
अन्तर्बहिश्च जगतो भर्ता व्याप्ता सनातनः । स्रष्टा नियन्ता शरणं विधाता विश्व-
भावनः ॥ १०८ ॥ माता पिता सखा भ्राता निवासश्च सुहृद्गतिः । योऽसो श्रियः
श्रीः परमस्तेन नारायणः स्मृतः ॥ १०९ ॥ नराणां सर्वजगतामयनं शरणं हरिः ।
तस्मान्नारायण इति मुनिभिः संप्रकीर्त्यते ॥ ११० ॥ सर्वेषु देशकालेषु सर्वावस्थासु
सर्वदा । तस्यैव किंकरोऽस्मीति चतुर्थी परमात्मनः ॥ १११ ॥ भगवत्परिचर्यैव
जीवानां फलमुच्यते । तद्विना किं शरीरेण यातनाऽस्य जनस्य तु ॥ ११२ ॥ य-
स्मिञ्शरीरे जीवानां न दास्यं परमात्मनः । तदेव निरयं प्रोक्तं सर्वदुःखफलं भवेत्
॥ ११३ ॥ दास्यमेव फलं विष्णोर्दास्यमेव परं सुखम् । दास्यमेव हरेर्मोक्षं दास्य-
मेव परं तपः ॥ ११४॥ ब्रह्माद्याः सकला देवा वसिष्ठाद्या महर्षयः । कात्स्न्र्यतः परमं
दास्यं विष्णोरेव यजन्ति तम् ॥११५॥ तस्माच्चतुर्थ्या मन्त्रस्य प्रधानं दास्यमुच्यते ।
न दास्यवृत्तिर्जीवानां नाशहेतुः परस्य हि ॥ ११६ ॥ इत्थं संचिन्त्य मन्त्रार्थं जपे-
न्मन्त्रमतन्द्रितः । अविदित्वा मनोरर्थं जपेत्प्रयतमानसः ॥ ११७ ॥ नैव सिद्धिं
समवाप्नोति स्वरूपं च न विन्दति ॥ ११८ ॥ सन्यासं च समुद्रं च शक्त्यृषिच्छ-
न्दोऽधिदेवतम् । सार्थं सयज्ञं सध्यानं मन्त्रमेव प्रपूजयेत् ॥ ११९ ॥ नारायणर्षिर्गा-
यत्री देवी छन्दोऽधिदेवताः । परमात्मा चैव लक्ष्मीशो विष्णुरेवाच्युतो हरिः ॥१२०॥
प्रणवस्तु भवेद्बीजं चतुर्थी शक्तिरुच्यते । क्रुद्धोल्का(ल्का)य महोल्काय वीरो-
ल्काय तथैव च ॥ १२१ ॥

---

१ क. न मम इ° । २ क. मतः । इतं चिदेतु न° । ३ ख. °वासयेति । ४ क. अपेर° । ५ क. °वासास्ते° । ६ ख. °वैषा मा° । ७ क. ग. °मयनभावः स्यात्ता° । ८ ख. °ता स च स° । ९ ख. भूत- भावनः । १० ख. योनो श्रि° । ११ ख. न संसिद्धिम° । १२ ख. °ति । संस्कारं च समुद्रं च ऋषिच्छन्दोधि° । १३ ख. सार्थं मन्त्र° । १४ ख. °यथार्थं मात्र° । १५ क. स । १६ ख. विश्वोल्काय ।

वैकुण्ठाय सहस्रोल्काय पञ्चाङ्गानि न्यास उच्यते । मूर्ध्नोश्च शिखायां च कवचे नेत्रयोर्न्यसेत् ॥ १२२ ॥ पञ्चाङ्गं न्यासमित्युक्तं सर्वमन्त्रेषु वैष्णवैः । षडक्षरेण कुर्वीत षडङ्गं तु यथाक्रमम् ॥ १२३ ॥ मूर्ध्न्याननं च हृदये भुजयोर्जघने तथा । पृष्ठे च जान्वोः पदयोर्मन्त्रार्णानि यथा न्यसेत् । अष्टाक्षराण्यष्टदिक्षु क्रमेण तदनन्तरम् ॥ १२४ ॥ नासिकायां तथाऽक्ष्णोश्च श्रोत्रयोरानने तथा । कण्ठे च स्तनयोर्नाभौ गुह्ये च तदनन्तरम् ॥ १२५ ॥ अचक्राय विचक्राय सचक्राय तथैव च । ज्वालाचक्राय त्रैलोक्यासुररक्षान्तकाय च ॥ १२६ ॥ आधारकालचक्राय दशदिक्षु यथाक्रमम् । स्वाहान्तं प्रणवाद्यन्तं न्यसेच्चक्राणि वैष्णवः ॥ १२७ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चाद्ध्यानं समाचरेत् । हृदये प्रतिमायां वा जले सवितृमण्डले ॥ १२८ ॥ वह्नौ च स्थण्डिले वाऽपि चिन्तयेद्विष्णुमव्ययम् । बालार्ककोटिसंकाशं पीतवस्त्रं चतुर्भुजम् ॥ १२९ ॥ पद्मपत्रविशालाक्षं सर्वाभरणभूषितम् । शङ्खं चक्रं गदं पद्मं चतुर्दोर्भिर्धृतं तथा ॥ १३० ॥ श्रीभूमिसहितं देवमासीनं परमासने । तत्र चाऽऽधारशक्त्याद्यैर्धर्माद्यैः सूरिभिर्वृतैः ॥ १३१ ॥ दिव्यरत्नमये पीठे पङ्कजेऽष्टदले शुभे । तत्कर्णिकोपरितले तप्तकाञ्चनसंनिभे ॥ १३२ ॥ देवीभ्यां सहितं तस्मिन्नासीनं पङ्कजासने । चिन्तयेद्दक्षिणे पार्श्वे लक्ष्मीं काञ्चनसंनिभाम् ॥ १३३ ॥ पद्महस्तां विशालाक्षीं दुकूलवसनां शुभाम् । वामे दूर्वादलश्यामां विविधाम्बरभूषिताम् ॥ १३४ ॥ चिन्तयेद्धरणीं देवीं नीलोत्पलधरां शुभाम् । माहिष्य(महिषी)श्च दक्षाग्रेषु चिन्तयेद्धृतचामराम्(:) ॥ १३५ ॥ एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं जपेत्संयतमानसः । स्नात्वा शुक्लाम्बरधरः कृतकृत्यो यथाविधि ॥ १३६ ॥ धृतोर्ध्वपुण्ड्रदेहश्च पवित्रकर एव च । शुचिः कृष्णाजिनासीनः प्राणायामी च न्यासकृत् ॥ १३७ ॥ *प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि देवस्याभिमुखोऽपि वा । प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चान्न्यासं समाचरेत् ॥ १३८ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मशार्ङ्गखड्गान्यनुक्रमात् । तार्क्ष्यं च वनमालां च मुद्रा अष्ट प्रपूजयेत् ॥ १३९ ॥ पश्चाद्ध्यात्वा जगन्नाथं मन्त्रैरेवार्चयेद्विभुम् । गन्धपुष्पादि सकलं मन्त्रेणैव निवेदयेत् ॥ १४० ॥

---

* एतद्वचनं न विद्यते ख. पुस्तके ।

---

१ ख. [illegible] । २ क. 'वाङ्मन्त्रास । ३ ख. 'श्चो मे' । ४ ख. '[illegible] महासुरचक्राय त्रैलोक्याय [illegible] । [illegible]' । ५ क. [illegible] । भूतं श्रीभूमिसहितमा' । ६ ख. 'भिर्वृतैः । ७ ख. '[illegible]' । ८ ख. [illegible] । ९ क. '[illegible]' । १० क. 'मन्त्र वा' ।

अनेनाभ्यर्चितो विष्णुः प्रीतो भवति तत्क्षणात् । अयुतं वा सहस्रं वा त्रिसंध्यासु जपेन्मनुम् ॥१४१॥ विष्णोः समानरूपेण शाश्वतं पदमाप्नुयात् ॥१४२॥ आयुष्कामी जपेन्नित्यं षण्मासं विजितेन्द्रियः । अयुतं तु जपेन्मन्त्रं सहस्रं जुहुयाद्घृतम् । आयुर्निरामयं सम्यग्भवेद्वर्षशताधिकम् ॥ १४३ ॥ विद्याकामी जपेद्वर्षं त्रिसंध्यास्वयुतं मनुम्। जुहुयाद्विमलैः पुष्पैः सहस्रं संयतेन्द्रियः। अष्टादशानां विद्यानां भवेद्व्याससमो द्विजः ॥ १४४ ॥ विवाहार्थी जपेन्नित्यमेवं वर्षचतुष्टयम् । लाजहोमी सहस्रं तु लभेत्कन्यां सुशोभिताम् ॥ १४५ ॥ संपत्कामी जपेन्नित्यं ऽत्ययुतं वत्सरत्रयम् । पद्मैर्वा पद्मपत्रैर्वा तथा होमी श्रियं लभेत् ॥ १४६ ॥ भूकामी तु जपेन्नित्यं वत्सरं विजितेन्द्रियः । दूर्वाभिर्जुहुयात्तद्वल्लभेद्भूमिमभीप्सिताम् ॥ १४७ ॥ राज्यकामी जपेन्नित्यं षडब्दमयुतं तु वा । सहस्रं जुहुयान्नित्यं पायसं घृतमिश्रितम् ॥ १४८ ॥ चक्रवर्ती भवेत्सद्यः पद्माभर्तुः प्रसादतः ॥ १४९ ॥ द्वादशाब्दं जपेदेवं सततं विजितेन्द्रियः । आज्यहोमी तु यो नित्यमिन्द्रत्वं लभते नरः ॥ १५० ॥ लक्षं जपेच्च यो नित्यं त्रिंशद्वर्षं जितेन्द्रियः । ब्रह्मत्वं वा शिवत्वं वा समाप्नोति न संशयः ॥ १५१॥ यावज्जीवं तु यो नित्यमयुतं सुसमाहितः ।सहस्रं वा शतं वाऽपि होतव्यं वह्निमण्डले ॥ १५२ ॥ आज्येन चरुणा वाऽपि तिलैर्वा शर्करान्वितैः । पद्मैर्वा बिल्वपत्रैश्च समिद्भिः पिप्पलस्य वा ॥ १५३ ॥ कोमलैस्तुलसीपत्रैरर्चयित्वा सनातनम् । अनन्तविहगेशानां क्षिप्रमन्यतमो भवेत् ॥ १५४॥ किमत्र बहुनोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदो नृणाम् । श्रीमदष्टाक्षरो मन्त्रो नित्यं प्रियतमो हरेः ॥ १५५ ॥ आसीनो वा शयानो वा तिष्ठन्वा यत्र कुत्रचित् । जपेदष्टाक्षरं मन्त्रं तस्य विष्णुः प्रसीदति ॥१५६॥ स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः। अभितः सर्वदेवानां यो जपेत्सततं मनुम् ॥ १५७॥ ब्रह्मघ्नो वा कृतघ्नो वा महापापयुतोऽपि वा । अष्टाक्षरस्य जप्तारं दृष्ट्वा पापैर्विमुच्यते॥१५८॥ अष्टाक्षरस्य जप्तारो यथा भागवतोत्तमाः । पुनन्ति सकलं लोकं सदेवासुरमानुषम् ॥१५९॥ अष्टाक्षरस्य जप्तारं प्रणमेद्यस्तु भक्तितः। सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥१६०॥ अचिन्त्यमेतन्माहात्म्यं मनोरस्य जगत्पतेः । न हि वक्तुं मया शक्यं ब्रह्मादित्रिदशैरपि ॥ १६१ ॥ अथ वक्ष्यामि माहात्म्यं द्वादशार्णस्य पार्थिव । यस्योच्चारणमात्रेण द्वादशाब्दफलं लभेत् ॥ १६२ ॥

---

१ क. विष्णुस्ततः प्रीतो भविष्यति । अ° । २ ख. °मे संपद्भवे° । ३ क. °पेन्मन्त्रं त्रि° । ४ ख. °से निय° । ५ क. °मी लभेत्कन्यां जप्त्वा साहस्रसंख्यया । रा° । ६ ख. °डब्दं ह्ययुतं तथा । स° । ७ ख. आत्महो° । ८ ख. दृष्ट्वा पापैः प्रमु° ।

नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय शार्ङ्गिणे । प्रणवेन समायुक्तं द्वादशार्णं मनुं जपेत्॥१६३॥
पूर्ववत्प्रणवस्यार्थे(र्थं)नमसश्च महात्मनोः । ऐश्वर्यं च तथा वीर्यं तेजः शक्तिस्तु नाम
॥१६४॥ ज्ञानं बलं यदेतेषां षण्णां भगं इतीरितः । एभिर्गुणैः[स]पूर्णो यो स एव भग-
वान्हरिः॥ १६५ ॥ नित्या च या भगवती प्रोच्यते मुनिसत्तमैः । ऐश्वर्यरूपा सा देवी
सुभगा कमलालया ॥१६६॥ ईश्वरी सर्वजगतां विष्णुपत्नी सनातनी । तस्याः पतित्वो-
द्रीकृस्य भगवानिति चोच्यते ॥१६७॥ तस्मात्तु भगवाञ्छ्रीमानेकार्थो मुनिभिः स्मृतः।
भगवानिति शब्दोऽयं तथा पुरुष इत्यपि ॥ १६८ ॥ निरुपाधौ च वर्तेत वासुदेवेऽ-
खिलात्मनि । वदन्ति केचिद्भगवाञ्ज्ञानवानिति सत्तमाः ॥१६९॥ तद्वासुदेवेनार्थं
स्यात्सामान्यत्वात्ततोऽन्यथा । तस्मात्कल्याणगुणवाञ्श्रीमान्योऽसौ जगत्पतिः
॥१७०॥ स एव भगवान्विष्णुर्वासुदेवः सनातनः । भगवते श्रीमते चेत्येकार्थे प्रोच्यते
बुधैः ॥१७१॥ गुणवान्भगवानेव सृष्टिस्थितिविनाशकृत् । द्वौ द्वौ गुणावधिष्ठाय
संगोप्या(प्य)मकरोत्प्रभुः ॥ १७२ ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च संकर्षण इतीरितः । भग-
वान्वासुदेवोऽसौ सृष्टयाद्यमकरोत्स्वयम् ॥१७३॥ ऐश्वर्यवीर्यवान्सर्गं प्रद्युम्नः पर्यपद्यत ।
तेजःशक्तिं समाविश्य अनिरुद्धो व्यपालयत् ॥ १७४ ॥ बलज्ञाने तथो द्वे तु संक-
र्षणो ह्यधिष्ठितः । अकरोद्भगवानेव संहारं जगतोऽस्य तु ॥ १७५ ॥ एवं
षड्गुणपूर्णत्वात्पतित्वादपि च श्रियः । सर्गादेः कारणत्वाच्च भगवानिति चोच्यते
॥ १७६ ॥ सर्वत्रासौ समस्तं च वसत्यत्र च वै यतः । ततः स वासुदेवेति विद्वद्भिः
परिपठ्यते ॥ १७७ ॥ चतुर्थी पूर्ववद्द्विषात्केकुर्यार्थं महात्मनः । एवं ज्ञात्वा मनोरर्थं
द्वादशार्णस्य चक्रिणः ॥ १७८ ॥ संसिद्धिं परमाप्नोति सम्यग्गावर्त्य चेतसा । गत्वा
गत्वा निवर्तन्ते सर्वक्रतुफलैरपि । १७९ ॥ तद्गत्वा न निवर्तन्ते द्वादशाक्षरचिन्तकाः ।
द्वादशार्णं सकृज्जप्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १८० ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तत्संसर्ग-
कृतानि च । द्वादशार्णमनुर्जप्तुर्दहत्यग्निरिवेन्धनम् ॥ १८१ ॥ सर्वसौभाग्यजननं
पुत्रपौत्रादिवृद्धिदम् । सर्वकामप्रदं नृणामायुरारोग्यवर्धनम् ॥ १८२ ॥ देवत्वममरे-
शत्वं शिवत्वं ब्रह्मतां तथा । द्वादशार्णमनुं जप्त्वा समाप्नोति न संशयः ॥ १८३ ॥
दुराचारोऽपि सर्वाशी कृतघ्नो नास्तिकोऽपि वा । द्वादशार्णमनुं जप्त्वा विष्णुसायुज्य-
माप्नुयात् ॥ १८४ ॥

१ ख. नित्यं । २ ख °स्यार्थेन° । ३ ख. °णमहीरि° । ४ ख. °भैः पूर्णवाक्यैः स । ५ क. °त्याच्छ्री-
स° । ६ क. °हिसंहाररक्षकः । द्वे द्वे गु° । ७ ख. सर्वाद्यम° । ८ क. °भर्गं पा° । ९ क. °म्नः प्रपद्यते । ते° ।
१० क. °षा तौ संकर्षण अधि° । ११ ख. °मतः पुनः । ए° । १२ ख. °मस्तं च । १३ क. °द्विधा केहृद° ।
१४ ख. °दिवर्धनम् । १५ °कमलाध्येय च । ब्र° ।

प्रजापतिः कश्यपश्च मनुः स्वायंभुवस्तथा । सप्तर्षयो ध्रुवश्चैते ऋषयस्तस्य कीर्तिताः ॥ १८५ ॥ वसिष्ठः कश्यपोऽत्रिश्च विश्वामित्रश्च गौतमः । जमदग्निर्भरद्वाज एते सप्त महर्षयः ॥ १८६ ॥ भगवान्वासुदेवो वै देवताऽस्य प्रकीर्तिता । छन्दश्च परमा देवी गायत्री समुदाहृता ॥ १८७ * तस्यापि प्रणवो बीजमैश्वर्यं शक्तिरुच्यते । चतुर्थीरा(मा)तुरन्तो तु शक्तिबीजं तथा मनोः ॥१८८॥ ऐश्वर्यं पदमेवात्र प्रोच्यते मुनिसत्तमैः ॥१८९॥ पदैश्चतुर्भिर्द्वादशभिरक्षरैरन्वितो मनुः । साधकानां सदा राजन्कामधेनुरितीरितः ॥१९०॥ दशाङ्गुलीषु तलयोर्द्वादशार्णानि विन्यसेत् । पदैश्चतुर्भिरङ्गेषु विन्यसेत्तदनन्तरम् ॥ १९१ ॥ चतुरङ्गेषु विन्यस्य मन्त्रेणोत्तरयोर्द्वयोः । मूर्ध्न्यास्यनेत्रयोर्नासाकर्णयोर्भुजयोस्तथा ॥ १९२ ॥ हृदि कुक्षौ तथा गुह्ये ऊर्वोर्जान्वोश्च पादयोः । मन्त्रार्णानि तु विन्यस्य क्रमेणैव नृपोत्तम ॥ १९३ ॥ अचक्राय विचक्राय सुचक्राय तथैव च । तथा त्रैलोक्यचक्राय महाचक्राय वै तथा ॥ १९४ ॥ असुरान्तकचक्राय स्वाहान्तं प्रणवादिकम् । हृदयादिषडङ्गेषु यथाशास्त्रं प्रयोजयेत् ॥ १९५ ॥ क्षीराब्धौ शेषपर्यङ्के समासीनं श्रिया सह । नीलजीमूतसंकाशं तप्तकाञ्चनभूषणम् ॥ १९६ ॥ पीताम्बरधरं देवं रक्ताब्जदललोचनम् । [+ दीर्घैश्चतुर्भिर्दोर्भिश्च सर्वाभरणभूषितैः ॥ १९७ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गाणि बिभ्राणं परमेश्वरम् । नानाकुसुमसंबद्धनीलकुन्तलशीर्षजम् ॥ १९८ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं वनमालाविभूषितम् । समाश्लिष्टं श्रिया देव्या पद्मया पद्महस्तया] ॥ १९९ ॥ स्तूयमानं विमानस्थैर्देवगन्धर्वकिंनरैः । × मुनिभिः सनकाद्यैश्च सेवितं च सुरर्षिभिः ॥ २०० ॥ एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं जपेन्मन्त्रं समाहितः । अर्चयित्वा हृषीकेशं सुगन्धकुसुमैः सदा ॥ २०१ ॥ शालग्रामादिषु स्थानेष्वाद्यं मन्त्रं जपेद्बुधः । जप्त्वा द्वादशसाहस्रं यावज्जीवं समाहितः ॥२०२॥ [= वैष्णवं पदमाप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितम् । आयुष्कामी जपेन्नित्यं वत्सरं विजितेन्द्रियः ॥ २०३ ॥ संख्या द्वादशसाहस्रं होमं तिलसहस्रकम् । लभेताऽऽयुः शतसमा दुःखरोगविवर्जितम् ॥ २०४॥ विवाहकामी षण्मासं जपेन्नित्यं जितेन्द्रियः । आज्यहोमी सहस्रं तु लभेत्कन्यां सुलक्षणाम्] ॥ २०५ ॥ संपत्कामी जपेन्नित्यं वत्सरं तु सहस्रशः । साज्यैश्च ब्रीहिभिर्हुत्वा सहस्रं श्रियमाप्नुयात् ॥२०६॥ राज्यमिन्द्रपदं वाऽपि शिवत्वं ब्रह्मतामपि । बहुकालं बिल्वपत्रैः कमलैर्वा जपेन्मनुम् । मुमुक्षुश्च जपेन्नित्यं तत्तदाप्नोत्यसंशयम् ॥ २०७ ॥

* इत आरभ्य अक्षरैरन्वितो मनुरित्यन्तग्रन्थः ख. पुस्तके न । + एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके न विद्यते । × एतदर्धं न क. पुस्तके । = एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न विद्यते क. पुस्तके ।

१ क. 'र स्ता' । २ ख. 'नेत्रकर्णेषास्ये च' । ३ ख अर्चयित्वा ह' । ४ क. समाचरेत् । ५ क. 'वो जितेन्द्रियः । हुत्वा कामानवाप्नोति त(कमवाप्नुते च)मवाप्नोति मानवः । हु' ।

यं यं कामयते चित्ते तत्र तत्र नृपोत्तम । जुहुयान्मासकटीपुष्पैर्युतं विजितेन्द्रियः ॥ २०८ ॥ तां तां सिद्धिमवाप्नोति पदं चाऽऽप्नोति वैष्णवम् ॥ २०९॥ द्वादशार्णेन मनुना पक्षे पक्षे नृपोत्तम । द्वादश्यां पूजयेद्विष्णुं कोमलैस्तुलसीदलैः ॥ २१० ॥ विष्णुतुल्यवपुः श्रीमान्मोदते परमे पदे । द्वादशार्णमनोरेवं विधानं प्रोच्यते नृप ॥ २११ ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि षडक्षरमनोरिदम् । विधानं सर्वफलदं जन्ममृत्युनिकृन्तनम् ॥ २१२ ॥ ॐ नमो विष्णवे चेति षडक्षरमुदाहृतम् । पूर्ववत्प्रणवस्यार्थो नमःशब्द उदाहृतः ॥ २१३ ॥ व्याप्तत्वाद्व्यापकत्वाच्च विष्णुरित्यभिधीयते । सदैकरूपरूपत्वात्सर्वात्मत्वाद्विभुत्वतः ॥ २१४ ॥ अनामयत्वात्सूक्ष्मत्वात्सर्वस्थितत्वाद् घृणित्वतः । यथेष्टफलदातृत्वाद्विष्णुरित्यभिधीयते ॥ २१५ ॥ णकारो ब्रह्मेत्युक्तः वकारः प्राण उच्यते । तयोस्तु संगतिर्यत्र तेषाऽऽस्वेत्युच्यते श्रुतिः ॥२१६ ॥ तस्माण्णकारवकारानुसंहितम्नु (मनु)त्तमम् । प्रमाणं सकलं वेदसंहितामुत्तमां तु यः ॥२१७॥ तस्यैवाऽऽयुषमित्युक्तं नेतरस्यैवं तच्छ्रुतः। एतदेव हि विद्वांसो वेत्स्यन्ते ये मद्वेयः एवं वक्ष्यामहे किंतु किमुत व्याख्यामहे वयम् (?) ॥२१८॥ इमौ णकारवकारावनुसंहितमेव तत् । तदेव विष्णुः कृष्णोति जिष्णुरित्यभिधीयते ॥ २१९ ॥ विष्णवे नम इत्येष मन्त्रः सर्वफलप्रदः । ऐश्वर्यं तु विकारः स्याच्चादाद्यात्मकं स्मृतम् ॥२२०॥ ऐश्वर्यं हृद्बीजं स्याद्विष्णुमन्त्रमनुत्तमम् ।तत्त्वैकार्णं विधानेन केवलं हि जपेमहि ॥ २२१ ॥ इत्युक्त्वा मुनयः सर्वे वेदवेदाङ्गपारगाः । परित्यज्येतरं धर्मं तदेकशरणं गताः ॥ २२२ ॥ एवं महामनुं जप्त्वा विधानेनाच्युतं गताः । तस्मादेव महामन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृप ॥ २२३ ॥ सकृदुच्चारणेनास्य हरिस्तत्र प्रसीदति । ब्रह्माद्याः सनकाद्याश्च मुनयश्च जपन्ति हि ॥ २२४ ॥ छन्दस्तु तस्य गायत्री देवता विष्णुरच्युतः । स्यादों बीजं नमः शक्तिर्मनोरस्य प्रकीर्तितम् ॥ २२५ ॥ त्रिभिः पदैः षडङ्गेषु यथासंख्यं सुविन्यसेत् । अङ्गुलीष्वपि चाङ्गेषु मन्त्रार्णानि यथाक्रमात् ॥ २२६ ॥ मूर्ध्न्यास्ये हृदये बाह्वोः पृष्ठे गुह्ये यथाक्रमम् । विन्यस्य चक्रन्यासं च पश्चाद्ध्यानं सुखासने ॥ २२७॥ प्रणवेनोन्मुखीकृत्य हृत्पद्ममधोमुखम् । विकासयेच्च मन्त्रेण विमलं तत्सकेसरम् ॥ २२८ ॥ तस्योपरि च वह्न्यर्कसोमबिम्बानि चिन्तयेत् । तत्र रत्नमयं पीठं तन्मध्येऽष्टदलाम्बुजम् ॥ २२९ ॥ तस्मिन्कोटिरवा-

---

१ ख. द्विजोत्तमाः । २ क. °रमुदाहृतम् । ३ ख. °त्वादीश° । ४ ख. °भक्तत्वा° । ५ ख. तदात्मेत्युच्यते श्रुतिः । ६ ख. °कं देवतं° । ७ ख. °द च श्रुतेः । ८ क. °च्छ्रुतिः । ए° । ९ क. मोक्षमन्त्रे । १० ख. °वेति वद । ११ क. °प्रकीर्तं स्या° । १२ ख. °दर्भैर्वि° । १३ ख. °शान्ताय° । १४ ख. °देव° । १५ ख. °ध्यायेत् तन्मयम् । प्र° । १६ ख. °मध्ये° । १७ ख. तस्य के° ।

कुमारं सर्वकल्याणकलितम् । चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं युवानं पद्मलोचनम् ॥ २३० ॥
कोटिकन्दर्पलावण्यं नीलभ्रूलतिकालकम् । सुकल्पनासं लसद्गण्डं बिम्बितोज्ज्वलकुण्ड-
लम् ॥ २३१ ॥ शङ्खचक्रगदापद्मं(द्मं) दधानं दोर्भिरुज्ज्वलैः । केयूराङ्गदहारा‍द्यै-
र्भूषणैरम्बरैरपि ॥ २३२ ॥ अलंकृतं दिव्यपुष्पै रक्तहस्ताङ्घ्रिपङ्कजम् । मुक्ताफ-
लावलम्बालिं वनमालाविभूषितम् ॥ २३३ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं दिव्यपीताम्बरं
हरिम् । [१]कनकाञ्जनवर्णाभं पद्मया पद्महस्तया ॥ २३४ ॥ समाश्लिष्टममुं देवं ध्यात्वा
विष्णुमयो भवेत् । मनसैवोपचाराणि कृत्वा मन्त्रं जपेत्ततः ॥ २३५ ॥ त्रिसंध्यासु
जपेन्नित्यं सहस्रं साष्टकं द्विजः ।[*विष्णोर्लोकमवाप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥२३६॥
पूर्ववज्जपहोमाद्यं(द्यं) कृत्वा सिद्धिं वरं(रां)लभेः (भेत्) । भगवत्संनिधौ वाऽपि तुल-
सीकानने ऽपि वा]॥ २३७ ॥ समाहितमना जप्त्वा षडर्णं नियतेन्द्रियः । तिलहोमायुतं
कृत्वा सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २३८ ॥ एवं विष्णुमनोः प्रोक्तं विधानं नृपसत्तम ।
विधानं रघुनाथस्य मन्त्रस्यापि ब्रवीमि ते ॥ २३९ ॥ षडक्षरं दाशरथेस्तारकं
ब्रह्म गीयते । सर्वैश्वर्यप्रदं नृणां सर्वकामफलप्रदम् ॥ २४० ॥ एतमेव परं मन्त्रं ब्रह्म-
रुद्रादिदेवताः । ऋषयश्च महात्मानो मुक्ता जप्त्वा भवाम्बुधौ ॥ २४१ ॥ एतन्म-
न्त्रबलात्स्वस्तु जप्त्वा रुद्रत्वमाप्नुयात् (भवान्) । ब्रह्मत्वं काश्यपो जप्त्वा
कौशिकस्त्वमरेशताम् ॥ २४२ ॥ कार्तिकेयो मनुत्वं च इन्द्रार्कौ गिरिनारदौ ।
वालखिल्यादिमुनयो देवतात्वं प्रपेदिरे ॥ २४३ ॥ एष वै सर्वलोकानामैश्वर्यस्यैव
कारणम् । इममेव जपन्मन्त्रं रुद्रस्त्रिपुरघातकः॥ २४४ ॥ ब्रह्महत्यादिनिर्मुक्तः पूज्य-
मानोऽभवत्सुरैः । अद्यापि रुद्रः काश्यां तु सर्वेषां त्यक्तजीविनाम् ॥ २४५ ॥
दिशत्येतन्महामन्त्रं तारकं ब्रह्मनामकम् । तस्य श्रवणमात्रेण सर्वे एव दिवं गताः
॥ २४६ ॥ श्रीरामाय नमो ह्येष तारकब्रह्मनामकः । नाम्नां विष्णोः सहस्राणां
तुल्य एव महामनुः ॥२४७॥ अनन्ता भगवन्मन्त्रा नानेन तु समाः कृताः । श्रियो
रमणसामर्थ्यात्सौन्दर्यगुणगौरवात् ॥२४८॥ श्रीराम इति नामेदं तस्य विष्णोः प्रकीर्ति-
तम् । रमया नित्ययुक्तत्वाद्राम इत्यभिधीयते ॥ २४९ ॥ रकारमैश्वर्यबीजं मकार-
स्तेन संयुतः । अवधारणयोगेन रामेत्यस्मान्मनोः(नुः)स्मृतः ॥ २५० ॥

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. °सं रञ्जयन्तं । २ क. °ग्रधारणं दो° । ३ ख. °तै गन्धपु° । ४ ख. °भावमाधुर्याऽद्भुतम च° ।
५ ख. कथ्यते । ६ क. °रक्षकः । ७ ख. °र्त्तीनां° । ८ क. °गवतात् ।

तस्माद्रामेति वै बीजमाद्यं तस्य मनोः स्मृतम् । शक्तिः श्रीरुच्यते राजन्सर्वाभीष्टफलप्रदा ॥ २५१ ॥ प्रियो मनोरमो योऽसौ स राम इति विश्रुतः । चतुर्थ्या नमसश्चैव सोऽर्थः पूर्ववदेव हि ॥ २५२ ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च अगस्त्याद्या महर्षयः । छन्दश्च परमा देवी गायत्री समुदाहृता ॥ २५३ ॥ श्रीरामो देवता प्रोक्ता विनियोगो यथार्थि । अङ्गुलीष्वपि चाङ्गेषु न्यासकर्माथ बीजतः ॥ २५४ ॥ मूर्ध्न्यास्ये हृदये पृष्ठे गुह्ये चरणयोस्तथा । वैष्णवाच्च गुरोः पञ्चसंस्कारविधिपूर्वकम् ॥२५५॥ अधीत्य मन्त्रं विधिना पश्चादेवं जपेद्बुधः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथा नराः ॥२५६॥ मन्त्राधिकारिणः सर्वे ह्यनन्यशरणा यदि । स्नानादिकृतकृत्यः सन्नूर्ध्वपुण्ड्रः पवित्रधृत् ॥२५७॥ कृष्णासने सुखासीनः प्राणायामी च न्यासकृत् । ध्यायेत्कमलपत्राक्षं जानकीसहितं हरिम् ॥ २५८ ॥ नैव ध्यानं प्रकुर्वीत विग्रहे सति शार्ङ्गिणः । चन्दनागरुकर्पूरवासिते रत्नमण्डपे ॥ २५९ ॥ +वितानैः पुष्पमालाद्यैर्धूपैर्दिव्यैर्विराजिते । तन्मध्ये कल्पवृक्षस्य च्छायायां परमासने ॥ २६० ॥ नानारत्नमये दिव्ये सौवर्णे सुमनोहरे । तस्मिन्बालार्कसंकाशे पङ्कजेऽष्टदले शुभे ॥ २६१ ॥ वीरासने समासीनं वामाङ्काश्रितसीतया । सुस्निग्धशाद्वलश्यामं कोटिवैश्वानरप्रभम् ॥ २६२ ॥ युवानं पद्मपत्राक्षं कनकाम्बरशोभितम् । सिंहस्कन्धानुरूपांसं कम्बुग्रीवं महाहनुम् ॥२६३॥ पीनवृत्तायतस्निग्धमहाबाहुचतुष्टयम् । विशालवक्षसं रक्तं(क्त)हस्तपादतलं शुभम् ॥ २६४ ॥ बन्धूकद्युतिसंकाशस्निग्धोष्ठद्वयशोभितम् । पूर्णचन्द्राननं स्निग्धं(ग्ध)भ्रूयुगं घननासिकम् ॥ २६५ ॥ रम्भोरुद्वयमानीलकुन्तलं स्मितसुन्दरम् । तरुणादित्यसंकाशं कुण्डलाभ्यां विराजितम् ॥२६६॥ हारकेयूरकटकैरङ्गुलीयैश्च भूषणैः । श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यां च वैजयन्त्या विभूषितम् ॥ २६७ ॥ हरिचन्दनलिप्ताङ्गं कस्तूरीतिलकान्वितम् । शङ्खचक्रधनुर्बाणान्बिभ्राणं दोर्भिरायतैः ॥ २६८ ॥ वामाङ्के सुस्थितां देवीं तप्तकाञ्चनसंनिभाम् । पद्माक्षीं पद्मवदनां नीलकुन्तलमूर्धजाम् ॥२६९॥ *सिंहस्कन्धसु(न्धानु)रूपांतां(सां) कम्बुकण्ठीं सुलोचनाम् । हरिचन्दनलिप्ताङ्गीं कस्तूरीतिलकाञ्चिताम् ॥ २७० ॥ तरुणादित्यसंकाशां ताटङ्कद्वयमण्डिताम् । आरूढयौवनां नित्यां पीनोन्नतपयोधराम् ॥ २७१ ॥ दुकूलवस्त्रसंवीतां भूषणैरुपशोभि-

+ एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके । * इत आरभ्य ताटङ्कद्वयमण्डितामित्यन्तं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ क. 'रुचो वो । २ क. 'दुर्भीनमसोर्वै' । ३ क. 'रामदे' । ४ ख. प्रोक्तः सर्वेश्वर्यप्रदो हरिः । र्थ' । ५ क. 'यथोचितः । ६ क. 'देतजपे' । ७ ख. 'स्तथेतराः । ८ ख. समासीनः । ९ क. 'घनयर्व कम्बु' । १० ख. 'कस्मितमुखामरुन्धीश' । ११ ख. 'ञ्चित' । १२ ख. शचीपंत्या' ।

शाय् । भजतां कामदां पद्महस्तां सीतां विचिन्तयेत् ॥ २७२ ॥ लक्ष्मणं पश्चिमे भागे धृतच्छत्रं महाबलम् । पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालव्यजनपाणिनौ ॥ २७३ ॥ अग्रतस्तु हनूमन्तं बद्धाञ्जलिपुटं तथा । सुग्रीवं जाम्बवन्तं च सुषेणं च विभीषणं ॥ २७४ ॥ नीलं नलं चाङ्गदं च ऋषभं दिक्षु पूजयेत् । वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ कश्यपः ॥२७५॥ मार्कण्डेयश्च मौद्गल्यस्तथा पर्वतनारदौ । द्वितीयावरणं प्रोक्तं रामस्य परमात्मनः ॥ २७६ ॥ धृष्टिर्जयन्तो विजयः सुराष्ट्रो राष्ट्रवर्धनः । अलको धर्मपालश्च सुमन्त्रश्चाष्ट मन्त्रिणः ॥२७७॥ तृतीयावरणं तस्य तत्र चन्द्रादिदेवताः । कुमुदाद्याश्च चण्डाद्या विमाने चान्तरायकाः ॥ २७८ ॥ एवं ध्यात्वा जगन्नाथं पूजयेन्मनसाऽपि वा । षट्सहस्रं जपेन्मन्त्रं जुहुयाच्च सहस्रकम् ॥ २७९ ॥ जुहुयाद्वरुणा वाऽपि स्रुतं पुष्पाञ्जलिं न्यसेत् । एवं संपूज्य देवेशं यावज्जीवमतन्द्रितः ॥ २८० ॥ तदेहपतने तस्य सारूप्यं परमे पदे । विद्यार्थीराज्यवित्ताद्यं यं यं कामयते हृदि ॥ २८१ ॥ नाम्यदेवं नमस्कृत्वा(त्य) सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् । विना वै वैष्णवं मन्त्रमन्यमन्त्रान्विवर्जयेत् ॥ २८२ ॥ तमेव पूजयेद्रामं तन्मन्त्रं वै जपेत्सदा । अन्यथा नाशमाप्नोति इह लोके परत्र च ॥ २८३ ॥ अद्वितीयं यदा मन्त्रं तारकब्रह्मनामकम् । जपित्वा सिद्धिमाप्नोति अन्यथा नाशमाप्नुयात् ॥ २८४ ॥ सावित्रीमन्त्ररत्नं च तथा मन्त्रद्वयं शुभम् । सर्वमन्त्रं जपेत्पूर्वं संसिद्ध्यर्थं जपेत्सदा ॥ २८५ ॥ अजप्यै(प्त्वै)तान्महामन्त्रांश्च तु संसिद्धिमाप्नुयात् । तस्माच्छक्त्या जपेत्सर्वेतान्प्राप्यमर्थं प्रयोजयेत् ॥ २८६ ॥ विद्यार्थीवित्तराज्यादिरूपारोग्यजयार्थिनः । पुष्पाद्यबिल्वरक्ताब्जजातिदूर्वाङ्कुरैस्तथा ॥ २८७ ॥ आरक्तकरवीरैश्च हुत्वा सिद्धिमवाप्नुयुः । सर्वसिद्धिमवाप्नोति तिलहोमेन वैष्णवः ॥ २८८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा । सायं प्रातश्च जुहुयात्षण्मासं विजितेन्द्रियः ॥ २८९ ॥ यावज्जीवं जपेद्यस्तु भक्त्या राममनुस्मरन् । सदारपुत्रः सगणः प्रेत्य स्वर्गे महीयते ॥ २९० ॥ ष(फ)ट्कारयुक्तं स्वाहान्तं रामास्त्रं संप्रकीर्तितम् । सर्वापत्सु जपेन्मन्त्रं रामं ध्यात्वा महाबलम् ॥ २९१ ॥ चोराग्निशत्रुसंबाधे तथा रोगभयेषु च । तोयवातग्रहादिभ्यो भयेषु च सभक्तिकम् ॥ २९२ ॥ शङ्खचक्रधनुर्बाणपाणिनं सुमहाबलम् । लक्ष्मणानुचरं रामं ध्यात्वा राक्षसनाशनम् । सहस्रं तु जपेन्मन्त्रं सर्वापद्भ्यो विमुच्यते ॥ २९३ ॥ सूर्योदये यथा नाशमुपैति ध्वान्तमाशु वै । तथैव रामस्मरणाद्विनाशं यान्त्युपद्रवाः । एवं श्रीराममन्त्रस्य विधानं जायते नृप ॥ २९४ ॥ विधानं कृष्णमन्त्रस्य वक्ष्यामि शृणु पार्थिव । श्रीकृष्णाय नमो ह्येष मन्त्रः सर्वार्थसाधकः ॥ २९५ ॥

---

१ ख. °न्तरीय° । २ क. तदेह° । ३ क. °न्त्र अन्यमन्त्रं वि° । ४ ख. °न्विवर्जयेत् । ५ क. यथा मन्त्रं तारकं ब्र° । ६ क. मन्त्रं जपेत्पूर्वं सं° । ७ ख. जपित्वैता° । ८ क. °स्त्वेनं यथा° । ९ क. च । शत्रवः° ।

कृष्णेति मङ्गलं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते । भस्मी भवन्ति राजेन्द्र महापातककोटयः ॥ २९६ ॥ सकृत्कृष्णेति यो ब्रूयाद्भक्त्या वाऽपि च मानवः । पापकोटिविनिर्मुक्तो विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ २९७ ॥ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि । भक्त्या कृष्णमनुं जप्त्वा समाप्नोति न संशयः ॥ २९८ ॥ गवां च कन्यकानां च ग्रामाणां चायुतानि च । दत्त्वा गोदावरी कृष्णा यमुना च सरस्वती ॥ २९९ ॥ कावेरी चन्द्रभागादिस्नानं कृष्णेति नो समम् । कृष्णेति पञ्चकृज्जप्त्वा सर्वतीर्थफलं लभेत् ॥ ३०० ॥ कोटिजन्मार्जितं पापं ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम् । भक्त्या कृष्णमनुं जप्त्वा दह्यते तूलराशिवत् ॥ ३०१ ॥ अगम्यागमनात्पापादभक्ष्याणां च भक्षणात् । सकृत्कृष्णमनुं जप्त्वा मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३०२ ॥ कृषिर्भूवाचकः शब्दो णश्च निर्वृतिवाचकः । उभयोः संगतिर्यत्र तत्कृष्णेत्यभिधीयते ॥ ३०३ ॥ णकारश्च षकारश्च बलप्राणावुभौ स्मृतौ । आत्मन्येतौ समायुक्तौ जगतोऽस्यापि कृष्णतः ॥ ३०४ ॥ तस्मात्कृष्णेति मन्त्रोऽयं वाचकः परमात्मनः । कृष्णेति परमो मन्त्रः सर्ववेदाधिकः स्मृतः ॥ ३०५ ॥ श्रियः सतः प्राणपदाच्छ्रीकृष्ण इति वै स्मृतः । एवमर्थं विदित्वैव पश्चान्मन्त्रं जपेद्बुधः ॥ ३०६ ॥ सर्वकामप्रदस्यास्य बीजं कांदर्पमुच्यते । नित्याऽनपाया श्रीशक्तिर्मनोरस्य प्रयुज्यते ॥ ३०७ ॥ देवर्षिर्नारदस्त्वस्य गायत्री छन्द उच्यते । देवता रुक्मिणीभर्ता कृष्णः सर्वफलप्रदः ॥ ३०८ ॥ पूर्ववद्विधिना मन्त्रं गृहीत्वा वैष्णवाद्गुरोः । स्नानवस्त्रादिभिः शुद्धः कृत्यं कृत्वोर्ध्वपुण्ड्रधृत् ॥ ३०९ ॥ तुलसीकानने रम्ये देवानामालये शुभे । कुशे कृष्णाजिने वाऽपि पुण्ये वा शुभवासरे ॥ ३१० ॥ समासीनस्तु कुर्वीत प्राणायामञ्च (मं च) पूर्ववत् । आदिबीजेन कुर्वीत षडङ्गेषु यथाक्रमम् ॥ ३११ ॥ अङ्गुलीष्वपि तेनैव न्यासकर्म समाचरेत् । मुखे बाह्वोश्च हृदये करे जान्वोश्च पादयोः ॥ ३१२ ॥ विन्यस्य मन्त्रवर्णानि चैकन्यासं त (स्त्व) तः स्मृतः । पूर्वजन्मभयादीनि स्मरेदामरणानि च ॥ ३१३ ॥ विचित्रशुभपर्यङ्के दिव्यकल्पतरोरधः । सुगन्धपुष्पसंकीर्णे सर्वदा

---

१ ख. 'ति योऽस' । २ क. भवेत् । ३ क. आत्मार्पितौ । ४ क. सत्याप्राणपदाच्छ्री' । ५ ख. 'त्वाथ पौ' । ६ ख. देशे वा प्राङ्मुखः शु' । ७ ख. पुण्ये । ८ ख. ध्याने । ९ ख. चर्का न्यासं ततः प्रयाम । पू' । १० ख. 'र्वजन्मभयादीनि स्मरेच्चाम' ।

सुविचित्रिते ॥ ३१४ ॥ तस्मिन्देव्या समासीनं रुक्मिण्या रुक्मवर्णया। नीलोत्पलाभं कन्दर्पलावण्यं पद्मलोचनम् ॥ ३१५ ॥ चन्द्राननं जपापुष्परक्तहस्तपदाम्बुजम्। नीलकुञ्चितकेशं च सुकपोलं सुनासिकम् ॥ ३१६ ॥ सुभ्रूयुग्मं सुबिम्बोष्ठं सुदन्तालिविराजितम्। उन्नतांसं दीर्घबाहुं पीनवक्षसमव्ययम् ॥ ३१७ ॥ निरङ्कुचन्द्रनखरं सर्वलक्षणलक्षितम्। श्रीवत्सकौस्तुभोद्भासिवनमालामहोरसम् ॥ ३१८ ॥ पीताम्बरं च भूषाढ्यं बालार्काभं सुकुण्डलम्। हारकेयूरकटकैरङ्गुलीयैश्च शोभितम् ॥ ३१९ ॥ मौक्तिकान्वितनासाग्रं कस्तूरीतिलकान्वितम्। हरिचन्दनलिप्ताङ्गं सदैवाऽऽरूढयौवनम् ॥ ३२० ॥ मन्दारपारिजातादिकुसुमैः कबरीकृतम्। अनर्घ्यैर्मुक्ताहारैश्च तुलसीवनमालया ॥ ३२१ ॥ शङ्खचक्रसमेताभ्यामुद्बाहुभ्यां विराजितम्। इतराभ्यां तथा देवीं समाश्लिष्टं निरन्तरम् ॥ ३२२ ॥ अलंकृताभिः सत्यादिमहिषीभिः समावृतम्। कालिन्दी सत्यभामा च मित्रविन्दा च नाग्निजित् ॥ ३२३ ॥ सुनन्दा च सुशीला च जाम्बवती सुलक्ष्मणा। एता महिष्यः संप्रोक्ताः कृष्णस्य परमात्मनः ॥३२४॥ ताभिश्च राजकन्यानां सहस्रैः परिसेवितम्। * तारकाहृतराजेव शोभितं निधिभिर्वृतम् ॥ ३२५ ॥ एवं ध्यात्वा हरिं नित्यमर्चयित्वा जपेन्मनुम्। शालग्रामे च तुलसीवने वा स्थण्डिले हृदि ॥ ३२६ ॥ स्मृत्वा जपेत्त्रिसंध्यासु षट्सहस्रं मनुं द्विजः। विष्णुतुल्यवपुः श्रीमान्विष्णुलोकमवाप्नुयात्। सर्वसिद्धिमवाप्नोति इह लोके परत्र च ॥ ३२७ ॥ विद्यार्थी वेणुगायं तं जपेद्ध्यायन्मृतुत्रयम्। जुहुयात्कुसुमैः शुभ्रैर्विद्यासिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ३२८ ॥ आयुष्कामी तु पूर्वाह्णे वत्सरं प्रयुतं जपेत्। ध्यायेच्छिशुतनुं कृष्णं तिलैर्हुत्वाऽऽयुराप्नुयात् ॥ ३२९ ॥ कन्यार्थी तु जपेत्सायं षोडशं त्वयुतं हरिम्। ध्यात्वा सहस्रं जुहुयाल्लाजैर्मधुविमिश्रितैः ॥ ३३० ॥ स्त्रियं लभेत्स्वाभिमतां रूपौदार्यवतीं सतीम्। संपत्कामी जपेन्नित्यं मध्याह्ने तु ऋतुत्रयम् ॥ ३३१ ॥ द्वारकायां सुधर्मायां रत्नसिंहासने स्थितम्। शङ्खादिनिधिभी राजकुलैरपि सुसेवितम् ॥३३२॥ हारादिभूषणैर्युक्तं शङ्खाद्यायुधधारिणम्। ध्यात्वा संपूज्य होमं च जपत्रायुतसंख्यया ॥३३३॥

---

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः क. पुस्तके—"अनर्घ्यमुक्ताहारैश्च तारकावृतशोभितम्" इति।

---

१ क. 'समुच्चय'। २ ख. 'द्भासं च'। ३ ख. 'रै भूषणाढ्यं'। ४ क. सुकुन्तलं। ५ ख. 'काञ्चित'। ६ ख. लसन्वित्। ७ ख. 'स्तराम्बस्तु'। ८ क 'स्वयाश्चं'। ९ क. 'तु म्यूतु'। १० क. शङ्खचक्रादि'।

अब्जाबिल्वदलैर्वाऽपि होमो मधुविमिश्रितः । बाञ्छितां श्रियमाप्नोति कुबेरसदृशो भवेत् ॥ २२४ ॥ रूपलावण्यकामी तु रासमण्डलमध्यगम् । ध्यायंस्त्रियासमयुतं जप्त्वा लावण्यवान्भवेत् ॥ २२५ ॥ एवं कृष्णमनोरस्य माहात्म्यं परिकीर्तितम् । अनन्तान्भगवन्मन्त्रान्वक्तुं शक्यं न ते मया ॥ २२६ ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं तुरगाननम् । क्रमेणैव तु वक्ष्यामि यथावच्छृणु पार्थिव ॥ २२७ ॥ हुंकारं प्रथमं बीजमाद्यं वाराहमुच्यते । पश्चात्तु धरणीबीजं लक्ष्मीबीजं ततः परम् । त्रीन्बीजानादितः कृत्वा पश्चान्मन्त्रप्रयोजनम् ॥ २३८ ॥ ॐ नमो भगवते यज्ञवाराहरूपिणे भूर्भुवः स्वः पतयेति भूपतित्वं मे देहीति तदाप्यायस्वेति ॥ २२९ ॥ अङ्गुलीषु यथाऽङ्गेषु बीजेनाऽऽद्येन वै क्रमात् । यथा संन्यासंकृत्वा पश्चाद्ध्यानं समाचरेत् ॥ २४० ॥ बृहत्तनुं बृहद्ग्रीवं बृहद्दंष्ट्रं सुशोभनम् । समस्तवेदवेदाङ्गसाङ्गोपाङ्गयुतं हरिम् ॥२४१॥ रजताद्रिसमप्रख्यं शतबाहुं शतेक्षणम् । उद्धृत्य दंष्ट्रया भूमिं समालिङ्गय भुजैर्मुदा ॥ २४२ ॥ ब्रह्मादित्रिदशैः सर्वैः सनकाद्यैर्मुनीश्वरैः । स्तूयमानं समन्ताच्च गीयमानं च किंनरैः ॥२४३॥ एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं प्रातरष्टोत्तरं शतम् । जप्त्वा लभेच्च भूपत्वं ततो विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २४४ ॥ नमो यज्ञवराहाय इत्यष्टाक्षरको मनुः । +एवं ध्यात्वा हरिं नित्यं प्रातरष्टोत्तरं शतम् ॥ २४५ ॥ उक्तबीजत्रयं पूर्वं कृत्वा मन्त्रं जपेद्बुधः । मूलमन्त्रमिदं प्राहुर्वाराहं मुनिपुंगवाः ॥२४६॥ एतमेव परं मन्त्रं जप्त्वा भूमिपतिर्भवेत् । नित्यमष्टसहस्रं तु जपेद्विष्णुं विचिन्तयन् ॥ २४७ ॥ कमलैर्बिल्वपत्रैर्वा जुहुयाच्च दशांशकम् । एवं संवत्सरं जप्त्वा सार्वभौमो भवेद्ध्रुवम्॥२४८॥ राज्यं कृत्वा च धर्मेण पश्चाद्विष्णुपदं व्रजेत् । विधानं नारसिंहस्य मनोर्वक्ष्यामि सुव्रत ॥२४९॥ उग्रं वीरं महाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतोमुखम् । नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्योर्मृत्युं नमाम्यहम् ॥ ॥२५०॥ आर्षं ब्रह्माऽनुष्टुप्छन्दो देवता च नृकेसरी । चतुश्चतुश्च षट् षट् च षट्चतुश्च यथाक्रमात्॥२५१॥शिरोललाटनेत्रेषु मुखबाहुकृप्रिसंधिषु । साग्रेषु कुक्षौ हृदये गले पार्श्वद्वयेऽपि च ॥ २५२ ॥ अपराङ्गे ककुदि(दि) च न्यसेद्वर्णाननुक्रमात् । वायोर्दशाक्षरं यत्तु सहोकारं सरेफकत् ॥ २५३ ॥

+ एतदर्धं न विद्यते ख. पुस्तके ।

---

१ ख. होमं मधुविमिश्रितम् । श्रा° । २ क. °ते च प° । ३ ख. °याज्ञवराहरूपाय भू° । ४ ख. °वः सुवः। प° ५ ख. °ति ददापय स्वाहेति च । अ° । ६ ख. °समद्° । ७ क. °दाङ्गां सा° । ८ क. °मु । मांश° । ९ ख, ग °बहुहुंकारं जपेल्लक्ष°।

बिन्दुना सहितं यत्तु नृसिंहं बीजमुच्यते । अङ्गुलीषु तथाऽङ्गेषु न्यासं तेनैव चोदितम् ॥ ३५४ ॥ तद्बीजमादितः कृत्वा मन्त्रं पश्चात्प्रयोजयेत् ॥ ३५५ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमो नरसिंहाय ज्वालामालिने दीर्घदंष्ट्रायाग्निनेत्राय सर्वरक्षोघ्नाय सर्वभूतविनाशाय दह दह पच पच रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा इति ज्वालामालिपातालनृसिंहाय नमः ॥ ३५६ ॥ बीजेनैव न्यासः ॥ ३५७ ॥ आं ह्रीं क्ष्रौं क्रौं हुं फट् ॥ ३५८ ॥ अस्य मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिश्छन्दो नृसिंहो देवता नृसिंहाख्यमिदं बीजेनैव न्यासः ॥ ३५९ ॥ श्रीकारपूर्वो नृसिंहो द्विर्जयादुपरि स्थितः । त्रिःसप्तकृत्वो जप्तुः स्यान्महाभयनिवारणम् ॥ ३६० ॥ अस्य ब्रह्मा च रुद्रै(द्र)श्च महादश्च महर्षयः । तथैव जगती छन्दो देवता च नृकेसरी । न्यासं बीजेन कुर्वीत ततो ध्यानं नृपोत्तम ॥ ३६१ ॥ माणिक्याद्रिसमप्रभं निजरुचा संत्रस्तरक्षोगणं जानुन्यस्तकराम्बुजं त्रिनयनं रत्नोल्लसद्भूषणम् । बाहुभ्यां धृतशङ्खचक्रमनिशं दंष्ट्रोल्लसत्स्वाननं ज्वालाजिह्वमुदग्रकेशनिचयं वन्दे नृसिंहं प्रभुम् ॥ ३६२ ॥ उद्यत्कोटिरविप्रभं नरहरिं कोटिक्षपेशोज्ज्वलं दंष्ट्राभिः सुमुखोज्ज्वलं नखमुखैर्दीर्घैरनेकैर्भुजैः । निर्भिन्नासुरनायकं तु शशभृत्सूर्याग्निनेत्रत्रयं विद्युज्जिह्वसटाकलापभयदं वह्निं वहन्तं भजे ॥ ३६३ ॥ कोपादालोलजिह्वं विवृतनिजमुखं सोमसूर्याग्निनेत्रं पादादानाभिरक्तं प्रसभमुपरि संभिन्नदैत्येन्द्रगात्रम् । चक्रं शङ्खं सपाशाङ्कुशमुशलगदाशार्ङ्गबाणान्वहन्तं भीमं तीक्ष्णाग्रदंष्ट्रं मणिमयविविधाकल्पमीडे नृसिंहम् ॥ ३६४ ॥ महाभयेष्विदं ध्यानं सौम्यमभ्युदयेषु च । सौवर्णमण्डपान्तस्थं पद्मं ध्यायेत्सकेसरम् ॥ ३६५ ॥ पञ्चास्यवदनं भीमं सोमसूर्याग्निलोचनम् । तरुणादित्यसंकाशं कुण्डलाभ्यां विराजितम् ॥ ३६६ ॥ उपेयन्यासं सुमुखं तीक्ष्णदंष्ट्राविराजितम् । व्यात्तास्यमरुणोष्ठं च भीषणैर्नयनैर्युतम् ॥ ३६७ ॥

---

१ क. 'सिंहुक्तमीरितः । अ' । २ क. 'ते नर' । ३ क. 'मालालि' । ४ क. 'तनृसिं' । ५ क. 'मालीपा' । ६ क. 'सिंहो देवता नृसिंहाख्यमिदं बीजेनैव न्यासः । श्रीकार आं' । ७ ख. हुं । ८ क. 'सु । वापेयकालम्' । ९ क. 'वर्ण भावयेद्' ।

सिंहस्कन्धानुरूपांसं दृत्तायतचतुर्भुजम् । जपासमाङ्घ्रिहस्ताब्जं पद्मासनसुसंस्थितम्
॥३६८॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं वनमालाविराजितम् । केयूराङ्गदहाराढ्यं नूपुरादि-
विराजितम् ॥ ३६९ ॥ चक्रशङ्खाभयवरचतुर्हस्तं विभुं स्मरेत् । वामाङ्के संस्थितां
लक्ष्मीं सुन्दरीं भूषणान्विताम् ॥ ३७० ॥ दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गीं दिव्यपुष्पोपशोभि-
ताम् । गृहीतपद्मयुगलमातुलिङ्गकरान्विताम् ॥३७१॥ एवं देवीं नृसिंहस्य वामाङ्को-
परि संस्थिताम् । ध्यात्वा जपेज्जपं नित्यं पूजयेच्च यथाविधि ॥३७२॥ क्षौं ह्रीं श्रीं नृसिंहाय
नमः ॥ ३७३॥ इमं लक्ष्मीनृसिंहस्य जपेत्सर्वार्थदं मनुम् । अष्टोत्तरसहस्रं वा जपेत्सं-
ध्यासु वाग्यतः ॥ ३७४ ॥ अखण्डबिल्वपत्रैश्च जुहुयादाज्यमिश्रितैः । सर्वसिद्धि-
मवाप्नोति षण्मासान्प्रयतो भवेत् ॥ ३७५ ॥ देवत्वममरेशत्वं गन्धर्वत्वं तथा नृप ।
प्राप्नुवन्ति नरा राज्यं स्वर्गं मोक्षं च दुर्लभम् ॥ ३७६ ॥ यं यं कामयते चित्ते तं
तमेवाऽऽप्नुयाद्ध्रुवम् । ब्रह्मर्षिस्तत्र गायत्री नरसिंहश्च देवता ॥ ३७७ ॥ तदेव बीजं
शक्तिः श्रीर्मनोरस्य विधीयते । न्यासमध्येन बीजेन चार्चनं तुलसीदलैः ॥ ३७८ ॥
पूर्वोक्तविधिना पीठे पूजयित्वा समाहितः। परितः पूजयेद्विष्णुं गरुडं शंकरं तथा॥३७९॥
शेषं च पद्मयोनिं च श्रियं मायां धृतिं तथा । पुष्टिं समर्चयेद्विष्णुं ततो लोकेश्वरान्यजेत्
॥ ३८० ॥ महाभागवतं दैत्यनाशकं देवमग्रतः । एवं संपूज्य देवेशं नारसिंहं सनातनम्
॥३८१॥ तत्पदं समवाप्नोति मुदितः स्वजनैः सह ॥३८२॥ कर्पूरधवलं देवं दिव्यकुण्डल-
भूषितम् । किरीटकेयूरधरं पीताम्बरधरं प्रभुम् ॥ ३८३ ॥ पद्मासनस्थं देवेशं चन्द्र-
मण्डलमध्यगम् । सूर्यकोटिप्रतीकाशं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ॥ ३८४ ॥ मेखलाजि-
नदण्डादिधारिणं वटुरूपिणम् । कलधौतमयं पात्रं दध्यन्नेन सुपूजितम् ॥ ३८५ ॥
पीयूषकलशं वामे दधानं द्विभुजं हरिम् । सनकाद्यैः स्तूयमानं सर्वदेवैरुपासितम् ।
एवं ध्यात्वा जपेन्नित्यं स्वासने च समाहितः ॥ ३८६ ॥ विष्णवे वामनायेति प्रण-
वादिनमोन्तिकः । इन्द्रर्षि च विराट्छन्दो देवता वामनः स्वयम् ॥ ३८७ ॥ सुधा-
बीजं सुदीर्घं तु बीजमाद्यं तु वामनम् । तेनैव तु षडङ्गाद्यं न्यासं कुर्वीत वैष्णवः
॥ ३८८ ॥ दध्यन्नं पायसं वाऽपि जुहुयात्प्रत्यहं द्विजः । औपासनाग्नौ जुहुयादष्टो-
त्तरशतं गृही ॥ ३८९ ॥ कुबेरसदृशः श्रीमान्भवेत्सद्यो न संशयः ॥ ३९० ॥ ॐ
नमो विष्णवे महाबलाय स्वाहा, इति वामनमन्त्रः ॥ ३९१ ॥ स्तुत्वा त्रैविक्रमं रूपं

---

१ ख. स्मरन् । २ ख. °कराब्जकम् । ३ ख. श्रीं श्रीं नृ° । ४ ख. °ष्मार्थं प्रव° । ५ ख. नरः सर्वे स° । ६ ख. °समायेन बी° । ७ क. °मानर्चप्रद्युराहम° । ८ ख. दधानं वसु° । ९ क. °हितम् । वि° । १० क. °न्तकम् । इ° । ११ क. इन्द्रर्षि च । १२ क. वामनः । १३ ख. °वे पचवे म° ।

जपेन्मन्त्रमनन्यधीः । मुक्तो बन्धाद्भवेत्सद्यो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३९२ ॥ ह्रीं श्रीं श्रीवामनाय नम इति मूलमन्त्रः ॥३९३॥ ब्रह्मर्षिचे(श्चै)व गायत्री देवता च त्रिविक्रमः । न्यासं बीजेन जपवानष्टोत्तरसहस्रकम्(?) ॥३९४॥ इति वामनमन्त्रस्य जपादब्धपातैर्भवेत् ॥३९५॥ उद्गीथप्रणवोद्गीथ सर्ववागीश्वरेश्वरे । सर्ववेदमयाचिन्त्य सर्वं बोधय मे पितः ॥ ३९६ ॥ हूं ऐं हयग्रीवाय नमः ॥ ३९७ ॥ ब्रह्मार्षं चैव गायत्री हयग्रीवोऽस्य देवता । न्यासं बीजेन कृत्वाऽथ पश्चाद्ध्यानं समाचरेत् ॥३९८॥ शरच्छशाङ्कप्रभमश्ववक्त्रं मुक्तामयैराभरणैरुपेतम् । रथाङ्गशङ्खाञ्चितबाहुयुग्मं जानुद्वयं(य)न्यस्तकरं भजामः ॥ ३९९ ॥ शङ्खाभः शङ्खचक्रे करसरसिजयोः पुस्तकं चान्यहस्ते बिभ्रद्व्याख्यानमुद्रां लसदितरकरो मण्डलस्थः सुधांशोः । आसीनः पुण्डरीके तुरगवरशिराः पूरुषो मे पुराणः श्रीमानज्ञानहारी मनसि निवसतादृग्यजुःसामरूपः ॥ ४०० ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं संध्यासु विजितेन्द्रियः । सर्ववेदार्थतत्त्वज्ञो भवेद्व्र न संशयः ॥ ४०१ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा । जपेच्च जुहुयाच्चैवं साज्यैः शुभ्रैः सतण्डुलैः ॥ ४०२ ॥ विद्यासिद्धिमवाप्नोति षण्मासाद्द्विजसत्तमः । अष्टादशानां विद्यानां बृहस्पतिसमो भवेत् ॥४०३॥ सहस्रारं हुं फडित्येवं(ति) मूलं सौदर्शनं मनुम् । अहिर्बुध्न्योऽनुष्टुभ(ब)स्य देवता च सुदर्शनम् ॥ ४०४ ॥ अचक्राय विचक्राय सुचक्राय तथैव च । विचक्राय सुचक्राय ज्वालाचक्राय वै क्रमात् ॥४०५॥ षडङ्गेषु च विन्यस्य पश्चाद्ध्यानं समाचरेत् । नमश्चक्राय स्वाहेति दशदिक्षु यथाक्रमम् ॥४०६॥ चक्रेण सह बद्धा(ध्ना)मीत्युक्त्या(क्त्वा)प्रतिदिशं ततः । त्रैलोक्यं रक्ष रक्ष हुं फट् स्वाहा इति वै क्रमात् ॥४०७॥ अग्निप्राकारमन्त्रोऽयं सर्वरक्षाकरः परः । ॐ मूर्ध्नि स(सं) भ्रूमध्ये हं मुखे स्राँ हमथीत्यतः । रं गुह्ये हं तु जान्वोश्च फट्पदद्वयसंधिषु ॥४०८॥ कल्पान्तार्कप्रकाशं त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूरयन्तं रक्ताक्षं पिङ्गकेशं रिपुकुलभयदं भीमदंष्ट्राज(ट्ट)हासम् ॥

---

१ क. ब्रह्मार्षं चै° । २ क. °रम् । स° । ३ क. °मेवेदम° । ४ क. हुं । ५ क. °मः । बिलार्षं । ६ क. °श्रै पुरु° । ७ क. °ष्मार्थं द्वि° । ८ क. °दिशं ततः । ९ क. हुं । १० °ध्ये ह मुखे क्षाह° । ११ क. °हमथीमतः । १२ °दंष्ट्राजहा° ।

शङ्खं चक्रं गदाब्जं पृथुतरमुसलं चापपाशाङ्कुशाद्यं बिभ्राणं दोर्भिराद्यं मनसि मुररिपुं भावयेच्चक्रसंज्ञम् ॥ ४०९ ॥ ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हुं फट् इति षोडशाक्षरमिति सुदर्शनविधानम् ॥ ४१० ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे भगवन्मन्त्रविधानं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

(अथ सप्तमोऽध्यायः ।)

हारीत उवाच—अथ वक्ष्यामि राजेन्द्र विष्णोराराधनं परम्। प्रत्यूषे सहसोत्थाय सम्यगाचम्य वारिणा ॥ १ ॥ आत्मानं देहमीशं च चिन्तयेत्संयतेन्द्रियः। ज्ञानानन्दमयो नित्यो निर्विकारो निरामयः ॥ २ ॥ देहेन्द्रियात्परः साक्षात्पञ्चविंशात्मको ऽहम्। अस्मिन्देहे वसाम्यत्र शेषभूतो हि शार्ङ्गिणः ॥३॥ शुक्रशोणितसंभूते जरारोगाद्युपद्रवे। मेदोरक्तास्थिमांसादिहेयद्रव्यसमाकुले ॥ ४ ॥ मलमूत्रवसापङ्के नानादुःखसमाकुले। तापत्रयमहावह्निदह्यमानेऽनिशं भृशम् ॥ ५ ॥ इ(ए)षणात्रयकृष्णाहिपीड्यमाने दुरत्यये। क्लिश्या(श्ना)मि पापभूयिष्ठे कारागृहनिभेऽशुभे ॥ ६ ॥ बहुजन्मबहुक्लेशगर्भवासादिदुःखिते। वसामि सर्वदोषाणामालये दुःखभाजने ॥ ७ ॥ अस्माद्विमोक्षणार्थाय चिन्तयिष्यामि केशवम्। वैकुण्ठे परमव्योम्नि दुग्धाब्धौ वैष्णवे पदे ॥ ८ ॥ अनन्तभोगिपर्यङ्के समासीनं श्रिया सह। इन्द्रनीलनिभं श्यामं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ ९ ॥ पीताम्बरधरं देवं पद्मपत्रायतेक्षणम्। श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं सर्वाभरणभूषितम् ॥ १० ॥ चिन्तयित्वा नमस्कृत्वा(त्य) कीर्तयेद्दिव्यनामभिः। संकीर्त्य नामसाहस्रं नमस्कृत्वा(त्य) गुरूनपि ॥ ११ ॥ तुलसीं काञ्चनं गां च संस्पृश्याथ समाहितः। दूराद्बहिर्विनिष्क्रम्य शुचौ देशे च निर्जने ॥ १२ ॥ कर्णसंन्यस्तसूत्रस्तु शिरः प्रावृत्य वाससा। कुर्यान्मूत्रपुरीषे च ष्ठीवनोच्छ्वासवर्जितः ॥१३॥ अहन्युदङ्मुखो रात्रौ दक्षिणाभिमुखस्तथा। समाहितमना मौनी विण्मूत्रे विसृजेद्यतः ॥ १४ ॥ उत्थायातन्द्रितः शौचं कुर्यादभ्युद्धृतैर्जलैः। गन्धलेपक्षयकरं यथासंख्यं मृदा शुचिः ॥ १५ ॥ अर्धप्रसृतिमात्रां तु मृदं दद्याद्यथोक्तवत्। पादपाने मि-

---

१ क. ब्रह्म्। २ ख. 'न्देहे वसाम्यत्र शे'। ३ ख. 'मावैव वि'।

तिर्यक् तु सव्यहस्ते तथा दश ॥ १६ ॥ उभयोः सप्त दातव्यास्तिस्रस्तिस्रस्तु पाद-
योः । आजानुपाण्यग्निकण्ठान्तु प्रक्षाल्य शुभवारिणा ॥ १७ ॥ उपविष्टः शुचौ देशे
अन्तर्जानुकरस्तथा । पवित्रपाणिराचामेत्प्रसृतिस्थेन वारिणा ॥ १८ ॥ त्रिः आचम्या-
ङ्गुष्ठमूलेन द्विरोन्मृज्य कपोलकौ । मध्यमाङ्गुलिभिः पश्चाद्द्विरोष्ठावुन्मृजेत्तथा ॥ १९ ॥
नासिकोष्ठान्तरं पश्चात्सर्वाङ्गुलिभिरेव च । पादौ हस्तौ शिरश्चैव जलैः संमार्जये-
त्ततः ॥ २० ॥ अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां तु स्पृशेद्द्वौ नासिकापुटौ । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां
तु चक्षुःश्रोत्रे जलैः स्पृशेत् ॥ २१ ॥ कनिष्ठाङ्गुष्ठनाभिं च तलेन हृदयं ततः ।
सर्वाङ्गुलीभिः शिरसि बाहुमूले तथैव च ॥ २२ ॥ नामभिः केशवाद्यैश्च यथासं-
ख्यमुपस्पृशेत् । द्विराचामेत्तु सर्वत्र विण्मूत्रोत्सर्जने त्रयम् ॥ २३ ॥ सामान्यमेतत्स-
र्वेषां शौचं तु द्विगुणोदितम् । आचम्यातः परं मौनी दन्तान्काष्ठेन शोधयेत् ॥२४॥
नाङ्गुल्योदङ्मुखो वाऽपि कषायं तिक्तकण्टकम् । कनिष्ठाग्रमितस्थूलं द्वादशाङ्गुल-
मायतम् ॥ २५ ॥ पर्वाधःकृतकूर्चेन तेन दन्तान्विकर्षयेत् । अपां द्वादशगण्डूषैर्वक्त्रं
संशोधयेद्द्विजः ॥ २६ ॥ मुखं संमार्जयित्वाऽथ पश्चादाचमनं चरेत् । पवित्रपाणिरा-
चम्य पश्चात्स्नानं समाचरेत् ॥ २७ ॥ नद्यां तडागे खाते वा तथा प्रस्रवणे जले ।
तुलसीमूलमृदं धात्रीमुपलिप्य कलेवरे ॥ २८ ॥ अभिमन्त्र्य जलं पश्चान्मूलमन्त्रेण
वैष्णवः । निमज्ज्य तुलसीमिश्रं जलं संप्राशयेत्ततः ॥ २९ ॥ आचम्य मार्जनं कुर्या-
त्कुशैः सतुलसीदलैः । पौरुषेण तु सूक्तेन आपो हि ष्ठादिभिस्तथा ॥ ३० ॥ निमज्ज्याप्सु
जले पश्चात्त्रिवारमघमर्षणम् । उत्थाय पुनराचम्य पश्चादप्सु निमज्ज्य वै ॥ ३१ ॥ मन्त्ररत्नं
त्रिवारं तु जपन्ध्यायन्सनातनम् । पिबेदुत्थाय तेनैव त्रिवारमभिमन्त्रितम् ॥ ३२ ॥
आचम्य तर्पयेद्देवानृषीन्पितॄनपि विधानतः । निष्पीड्य कूले वस्त्रं तु पुनराचमनं
चरेत् ॥ ३३ ॥ धौतवस्त्रं सोत्तरीयं सकौपीनं धरेत्स्थितम् । निबद्धशिखकच्छस्तु
द्विराचम्य यथाविधि ॥ ३४ ॥ धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि मृदा शुभ्राणि वैष्णवः । श्रीकृ-
ष्णतुलसीमूलमृदा वाऽपि प्रयत्नतः ३५ ॥ मन्त्रेणैवाभिमन्त्र्याथ ललाटादिषु धार-
येत् । नासिकामूलमारभ्य विष्णुपादश्रीपदाकृति ॥ ३६ ॥ सान्तरालं भवेत्पुण्ड्रं दण्डाकारं
तु यो तथा । ललाटे धारयेत्पश्चाद्ग्रीवान्तं केशवादिभिः ॥ ३७ ॥ नाम्नां द्वादशभि-
र्मूर्ध्नि वासुदेवं बकाम्बुना । पवित्रपाणिः शुद्धात्मा संध्यां कुर्यात्समाहितः ॥ ३८ ॥

---

१ ख. °तिर्यक् स वा°। २ क. °ङ्गुष्ठे स नाभितं°। ३ क. °मितं स्थू°। ४ क. मौले। ५ क. °मज्ज्यो-
त्तरवयतस्तथा°। ६ ख. °यपेद्वृणा°। ७ क. °रेचित°। ८ क. शुभ्रेण। ९ क. °कृतिः। सा°। १० ख. वा
मृदा। ललाटादि तथा पश्चा°।

प्रादेशमात्रो कौबेरो साग्रो मूलयुतो तथा । सान्तर्गर्भौ [illegible] [illegible] करे
द्विजः ॥ ३९ ॥ देवार्चने जपे होमे कुर्याद्धारणं पवित्रकम् । [illegible]
(द)र्भं पर्वो विपरीयते ॥ ४० ॥ पथि दर्भाश्रिता(श्रितो) दर्भा ये दर्भा [illegible] ।
स्तरणासनपिण्डेषु ब्रह्मयज्ञे च तर्पणे ॥ ४१ ॥ पाने भोजनकाले च [illegible]
सर्जयेत् । सपवित्रकरेणैव आचामेत्प्रयतो द्विजः ॥ ४२ ॥ [illegible] शुचिः [illegible]
त्रैवा पाणिस्तथा कुशः । संध्यावपनकाले तु धृतं न परिवर्जयेत् ॥ ४३ ॥ [illegible]
मूलाः स्मृता दर्भाः प्रसूतास्तु कुशाः स्मृताः । समूलास्तु कुशा [illegible]
संज्ञिताः ॥ ४४ ॥ कुशोदकेन यत्कण्ठं नित्यं संप्रोक्षयेद्द्विजः । न पर्युषित [illegible]
ब्रह्मकूर्चं दिने दिने ॥ ४५ ॥ कुशासनं सदा पूतं जपहोमार्चनादिषु । कुशेनैव कृतं
कर्म सर्वमानन्त्यमश्नुते ॥ ४६ ॥ तस्मात्कुशपवित्रेण संध्यां कुर्याद्यथाविधि । स्वगृ-
ह्योक्तविधानेन संध्योपास्तिं समाचरेत् ॥ ४७ ॥ ध्यात्वा नारायणं देवं रविमण्डल-
मध्यगम् । गायत्र्याऽर्घ्यं प्रदद्याच्च जपं कुर्वीत भक्तिमान् ॥ ४८ ॥ [illegible]
मुखो जप्त्वा सावित्रीं नियतात्मवान् । उपस्थानं ततः कृत्वा [illegible]
॥ ४९ ॥ नमो ब्रह्मण इत्यादि जपित्वाऽथ विसर्जयेत् । ततः संतर्पयेद्विष्णुं मन्त्र-
रत्नेन मन्त्रवित् ॥ ५० ॥ शतवारं सहस्रं वा तुलसीबिल्वमिश्रितैः । [illegible]
पश्चात्तर्पयेच्च यथाविधि ॥ ५१ ॥ अनन्तविहगेशादिदेवतानां [illegible] । [illegible]
मञ्जलिं दत्त्वा पश्चादाचमनं चरेत् ॥ ५२ ॥ श्रीकृष्णाऽऽराधनार्थं हि कुर्यात्पुष्पस्य
संचयम् । तुलसीबिल्वपत्राणि दूर्वा कौशेयमेव च ॥ ५३ ॥ विष्णुक्रान्तं [illegible]
केशाम्बुजदलं तथा । उशीरं जातिकुसुमं कुन्दं चैव कुरण्टकम् ॥ ५४ ॥ [illegible]
कदम्बं च घृतपुष्पं च माधवीम् । पिप्पलस्य प्रवालानि [illegible] पीतकं तथा
॥ ५५ ॥ आस्फोटं कुटजं लोध्रं कर्णिकारं च किंशुकम् । वीरार्जुने [illegible] च
श्वेतकिंशुकनामकम् ॥ ५६ ॥ जम्बीरं मातुलुङ्गं च यूथिकाद्वयं तथा । पुंनागं
बकुलं नागकेशराशोकमल्लिकाः ॥ ५७ ॥ शतपत्रं च हारिद्रं करवीरं [illegible] च ।
नीलोत्पलं समस्तं च नन्द्यावर्तं च केतकम् ॥ ५८ ॥ पद्मं [illegible] च
सर्वाणि जलजानि च । तत्कालसंभवं पुष्पं गृहीत्वाऽथ गृहे विशेत् ॥ ५९ ॥

---

१ ख. नैऋती । २ क. °ते । विधति दर्भा ये दर्भा ये । ३ ख. °पानमो° । ४ ख. °भोः [illegible] । ५ क. °ह्रिकाः । कु° । ६ ख. °न्तदीपारेखादि° । ७ क. °नामुपक° । ८ क. °स्वर्ण [illegible] ट° । ९ क. [illegible] क° । १० क. पाटलां । ११ ख. °तुलकुं° । १२ क. °कार्ष च वर्न ह° । १३ क. °चे [illegible] च । १४ ख. °[illegible] ।

वितानादियुते दिव्यधूपदीपैर्विराजिते । चन्दनागरुकस्तूरीकर्पूरामोदवासिते ॥ ६० ॥ विचित्ररत्नबहुपादपे मण्डपे रत्नपीठके । विस्तीर्णपुष्पपर्यङ्के देव्या सहितमच्युतम् ॥ ६१ ॥ संनिधावासने स्थित्वा कुशे पद्मासने स्थितः । प्राणायामविधानेन भूतशुद्धिं विधाय च ॥ ६२ ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चाद्ध्यानं यथोक्तवत् । परव्योम्नि स्थितं देवं लक्ष्मीनारायणं विभुम् ॥ ६३ ॥ परितः शक्तिभिर्युक्तं भूनीलाविमलादिभिः । अनन्तविहगाधीशसैन्याद्यैः सुरसत्तमैः । ६४ ॥ चण्डाद्यैः कुमुदाद्यैश्च लोकपालैश्च सेवितम् । चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं नानारत्नविभूषणम् ॥ ६५ ॥ वामाङ्कस्थश्रिया युक्तं शङ्खचक्रगदाधरम् । मन्त्ररत्नविधानेन न्यासमुद्रादिकर्मकृत् ॥ ६६ ॥ पञ्चोपनिषदन्यासं कुर्यात्सर्वत्र कर्मसु । ॐ ईशाय नमः परायेति परमेष्ठ्यात्मने नमः ॥ ६७ ॥ ॐ यां नमः परायेति ततः पुरुषात्मने नमः । ॐ रां नमः परायेति ततो विश्वात्मने नमः ॥ ६८ ॥ ॐ वां नमः परायेति स्वानिवृत्त्यात्मने नमः । ॐ लां नमः परायेति ततः सर्वात्मने नमः ॥ ६९ ॥ शिरोनासाग्रहृदयगुह्यपादेषु विन्यसेत् । यथाक्रमेण तन्मन्त्रान्पञ्चाङ्गेषु क्रमान्न्यसेत् । ७० ॥ तन्मुद्रया तदाऽऽवाह्य दद्यादासनमेव च । पाद्यार्घ्याचमनस्नानपात्राणि स्थाप्य पूजयेत् ॥ ७१ ॥ पूरयित्वा शुभजलं पात्रेषु कुसुमैर्युतम् । द्रव्याणि निक्षिपेत्तेषु मङ्गलानि यथाक्रमात् ॥ ७२ ॥ उशीरं चन्दनं कुष्ठं पाद्यपात्रे विनिक्षिपेत् । विष्णुक्रान्तं च दूर्वां च कौशेयांस्तिलसर्षपान् ॥ ७३ ॥ अक्षतांश्च फलं पुष्पमर्घ्यपात्रे विनिक्षिपेत् । जातीफलं च कर्पूरमेलां चाऽऽचमनीयके ॥ ७४ ॥ मकरन्दं प्रवालं च रत्नं सौवर्णमेव च । तानि दद्यात्स्नानपात्रे धात्रीं सुरतरुं तथा ॥ ७५ ॥ द्रव्याणामप्यलाभे तु तुलसीपत्रमेव च । चन्दनं वा सुवर्णं वा कौशेयं वा विनिक्षिपेत् ॥ ७६ ॥ दर्शयेत्सुरभेर्मुद्रां पूजयेत्कुसुमस्रजैः । अभिमन्त्र्य च मन्त्रेण धूपदीपैर्निवेदयेत् ॥७७॥ अनन्तं चोद्धरण्या च दद्यात्पाद्यादिकं तथा । तत्पात्रक्षालनं कृत्वा तथा पुष्पाञ्जलिं न्यसेत् ॥ ७८ ॥ सौवर्णानि च रौप्याणि ताम्रकांस्यं प्रयोजयेत् । पात्राणामप्यलाभे तु शङ्खमेकं विशिष्यते ॥ ७९ ॥ शङ्खोदकं सदा पूतमतिप्रियतमं हरेः । उद्धरि(र)ण्या जलं दद्याच्चाप्सु शङ्खं निमज्जयेत् ॥ ८० ॥

---

१ क. °णं हरिम् । २ ख. पराभिः श° । ३ ख. भूलीला° । ४ क. °शसेनान्याद्यैर्गुरूत्त° । ५ ख. पद्माप° । ६ ख. °षदं न्या° । ७ क. ॐ सों परा° । ८ ख. ॐ वामनः प° । ९ क. °येत्रिवृ° । १० क. तथाऽऽवा° । ११ क °सुमाक्षतैः । अ° । १२ क. °मन्तत्स्योद्धरणं द° । १३ ख. °कांस्यानि यो° ।

अष्टाक्षरेण मनुना मन्त्ररत्नेन वा यजेत् । पाद्यार्घ्याचमनं दत्त्वा मधुपर्कं निवेदयेत् ॥ ८१ ॥ पुनराचमनं दत्त्वा पादपीठं निवेदयेत् । दन्तधावनगण्डूषदर्पणालोचनं तथा ॥ ८२ ॥ निवेद्याभ्यञ्जनं तैलेनोद्वर्तं केशरञ्जनम् । सुखोष्णितजलैः स्नानं पुनरुद्वर्तनं चरेत् ॥ ८३ ॥ कुङ्कुमेन हरिद्रेण चन्दनेन सुगन्धिना । उद्वर्त्य गन्धतोयेन स्नापयेच्च पुनस्ततः ॥ ८४ ॥ स्नानपात्रोदकं पश्चादादाय कुसुमैः सह । पौरुषेण तु सूक्तेन स्नापयेत्कमलापतिम् ॥ ८५ ॥ मार्जयेच्छुभवस्त्रेण दीपैर्नीराजयेत्तथा । वस्त्रं चैवोपवीतं च दद्यादाभरणानि च ॥ ८६ ॥ कस्तूरीतिलकं गन्धं पुष्पाणि सुरभीणि च । अङ्के निवेश्य देवस्य लक्ष्मीं संपूजयेत्तथा ॥ ८७ ॥ पार्श्वयोर्धरणि(णी)लीले महिष्यः परितस्तथा । विमलोत्कर्षिणीत्याद्याः पूर्वमेव प्रकीर्तिताः ॥ ८८ ॥ चण्डादिद्वारपालांश्च कुमुदादींस्तथाऽर्चयेत् । तत्रैवाऽऽवरणाधीशाः पूजनीयाः समन्ततः ॥ ८९ ॥ वासुदेवः सीरपाणिः प्रद्युम्नश्च उषापतिः । दिक्षु कोणेषु तत्पत्न्यो लक्ष्मीरेव रती उषा ॥ ९० ॥ द्वितीयावरणं पश्चात्केशवाद्याः सशक्तयः । संकर्षणादयः पश्चान्मत्स्यकूर्मादयस्तथा ॥ ९१ ॥ श्रीर्लक्ष्मीः कमला पद्मा पद्मिनी कमलालया । रमा वृषाकपेर्धन्या शक्तिर्यज्ञान्तदेवता ॥ ९२ ॥ शक्तयः केशवादीनां संप्रोक्ताः परमे पदे । हिरण्या हरणी सत्या नित्यानन्दा त्रयी सुखा ॥ ९३ ॥ सुगन्धा सुन्दरी विद्या सुशीला च सुलक्षणा । संकर्षणादिमूर्तीनां शक्तयः समुदाहृताः ॥ ९४ ॥ वेदा वेदवती धात्री महालक्ष्मीः सुखालया । भार्गवी च तथा सीता रेवती रुक्मिणी प्रभा ॥ ९५ ॥ मत्स्यकूर्मादिमूर्तीनां शक्तयः संप्रकीर्तिताः । एवं सशक्तयः पूज्याः केशवाद्याः सुरेश्वराः ॥ ९६ ॥ पश्चात्सशक्तयः पूज्याः शङ्खचक्रादिहेतयः । शङ्खं चक्रं गदां पद्मं शार्ङ्गं च मुसलं हलम् ॥ ९७ ॥ बाणं च खड्गखेटं च छुरिका दिव्यहेतयः । भद्रा सौम्या तथा माया जया च विजया शिवा ॥ ९८ ॥ सुमङ्गला सुनन्दा च हिता रम्या सुरक्षिणी । शक्तयो दिव्यहेतीनां पूजनीयाः+सनातनीः ॥ ९९ ॥ बहिर्लोकेश्वराः पूज्याः साध्याश्च समरुद्गणाः । एवमावरणं सर्वमर्चयेत्परमात्मनः ॥ १०० ॥ पुनरर्घ्यादिकं दत्त्वा धूपदीपैर्निवेदयेत् ॥ १०१ ॥ प्रागुदीच्यां च सेनेशं नागराजं तथा परे । दूरतो वैनतेयं च पूजयेच्छक्तिभिः सह ॥ १०२ ॥

+ अत्र प्रथमार्थे द्वितीया बोध्या ।

१ क. पीठे नि° । २ क. °णाभो वं° । ३ क. °नं गन्धतैलाद्भिरोद्वर्तने कं° । ४ ख. °योरधेधरणी महिष्यः पतितास्त° । ५ ख. °णीत्यापः पू° । ६ ख. मुसलं । ७ क. °रक्षणी । ८ ख. °तनाः । ब° । ९ ख. सहर्षं ।

सेव्यास्ते: सुवर्चा नागराजस्य वारुणीम् । मुद्रां च वैनतेयस्य पूजयेद्वैष्णवोत्तमः ॥ १०३ ॥ गुग्गुलुं महिषाक्षीं च सालनिर्यासमेव च । अगरुं देवदारुं च उशीरं श्रीफलं तथा ॥ १०४ ॥ ह्रीबेरं चन्दनं मुस्ता दशाङ्गं धूपमुच्यते । गवाज्येन च संयोज्यं दशाङ्गं सुवासितम् ॥ १०५ ॥ कार्पासमार्कं क्षौमं च शाल्मलीक्षीरकोद्भवम् । अक्षोभ्यं कौटजं काकतूलिकाऽष्टाङ्गमुच्यते ॥ १०६ ॥ गवाज्यं तिलतैलं वा कुसुमैश्च सुवासितम् । संयोज्य वह्निना दीपं भक्त्या विष्णोर्निवेदयेत् ॥ १०७ ॥ नैवेद्यं शुभहृद्यान्नं पायसापूपसंयुतम् । फलैश्च भक्ष्यभोज्यैश्च पानकैर्व्यञ्जनैः सह ॥ १०८ ॥ गवाज्यं च दधि क्षीरं शर्करां च निवेदयेत् । शुद्धं हविष्यं हृद्यं च सुरुच्यं वै निवेदयेत् ॥ १०९ ॥ यच्छास्त्रेषु निषिद्धं तु तत्प्रयत्नेन वर्जयेत् । कोद्रवं चौलकं लुब्धं यावनालं तथा सितम् ॥ ११० ॥ निष्पावं च मसूरांश्च तुच्छधान्यानि सर्वशः । भु(शु)क्तं पर्युषितं रूक्षं यज्ञे कर्मणि वर्जयेत् ॥ १११ ॥ वर्जयेदारनालं च मद्यमांससमानि च । निर्यासान्वर्जयेत्सर्वान्विना हिङ्गु च गुग्गुलुम् ॥ ११२ ॥ छत्राकं मूलकं शिग्रु करञ्जं लशुनं तथा । कुम्भीदलं च पिण्याकं श्वेतवृन्ताकमेव च ॥ ११३ ॥ आत्रं(न्त्रं) (?) च नालिकाशाकं नारिकेलाख्यमेव च । पीलुं च शणपुष्पं च भूस्तृणं भौतिकं तथा ॥ ११४ ॥ कोशातकीं बिम्बफलं मद्यमांससमानि च । अभक्ष्याण्यप्यशेषाणि वर्जयेद्यज्ञकर्मसु ॥ ११५ ॥ कलिङ्गं कतकं बिम्बफलं जन्तुफलं तथा । वंशाङ्कुरमलाबुं च तालहिन्तालके फले ॥ ११६ ॥ अश्वत्थं प्लक्षनीपं च वटमारग्वधं तथा । फलक्विका च निर्गुण्डी शुण्ठी वार्ताकमेव च ॥ ११७ ॥ ऊषरं लवणं चैव श्वेतं च बृहतीफलम् । नखचर्मातकं चैव चिञ्चिलं चेति यत्नतः ॥ ११८ ॥ विज्ञेयानि(नी)त्यभक्ष्याणि वर्जयेद्यज्ञकर्मणि । श्लेष्मातकं च विड्जानि प्रत्यक्षलवणं तथा ॥ ११९ ॥ अनिर्दशाहगोक्षीरमवत्सायास्तथाऽऽविकम् । औष्ट्रमेकशफं चैव पशूनां विड्भुजामपि ॥ १२० ॥ अतिदीर्णं तथा तक्रं करानिर्मन्थितं दधि । ताम्रेण संयुतं गव्यं क्षीरं च लवणान्वितम् ॥ १२१ ॥ घृतं लवणसंयुक्तं प्रयत्नेन विवर्जयेत् । सुपाकं च गुडान्नं च शर्करामधुसंयुतम् ॥ १२२ ॥ मरीचिमिश्रं दध्यन्नं पायसान्नं फलैः सह । तुलसीदलसंमिश्रं जलैः संप्रोक्ष्य वाग्यतः ॥ १२३ ॥ अष्टाविंशतिवारं तु मूलमन्त्राभिमन्त्रितम् । मुद्रां च सौरभेयीं तां दर्शयेन्मन्त्रमुच्चरन् ॥ १२४ ॥ सुधाब्धिप्रसृतं बीजं चिन्तयन्परमात्मनः । दद्यात्पुष्पाञ्जलिं पश्चाद्दशवारं समाहितः ॥ १२५ ॥ आपोशनक्रियापूर्वमन्नमस्मै निवेदयेत् । शतवारं जपेन्मन्त्रं घण्टाशब्दं निनादयन् ॥ १२६ ॥

---

१ ख. चलां तथा य° । २ क. °तमम् । गु° । ३ ख. गुग्गुलुं महिषाक्षीं च । ४ क. °वै चोलकौलुर्वं वा° । ५ ख. °सूरं च तु° । ६ क. °ग्गुलम् । ७ ख. नालिकेर्याख्य° । ८ ख. बिल्वं । ९ ख. °र्गुण्डिसुम्बिका° । १० क. ऊषरं । ११ ख. °नि च भ° ।

जपेत्पौरुषदै(दे)वत्यान्मन्त्रानेकाग्रचेतसा । हरेर्मुकुन्दतः पश्चाद्वद्याद्वारि सुवासितम्
॥१२७॥ पश्चादाचमनं दद्याज्जलैर्गन्धादिमिश्रितैः । अनुलेपनं ततो दत्त्वा पुष्पाञ्जलि-
मथाऽऽचरेत् ॥ १२८ ॥ हविःशेषेण देवानां बलिं भूमौ विनिक्षिपेत् । चण्डादिद्वार-
पालानां सर्वेषां च दिवौकसाम् ॥ १२९ ॥ दद्यादुदकपूर्वेण हविःशेषं द्विजोत्तमः ।
अभ्यर्च्य पौरुषस्यास्य सूक्तस्य सुरसत्तमान् ॥ १३०॥ विष्वक्सेनचतुर्भागं क्रमाद्ध-
व्यस्य चार्पयेत् । अनन्ततार्क्ष्यसेनेशपार्षदाणां निवेदयेत् ॥ १३१ ॥ तीर्थेन सहितं
हव्यं पृथक्पात्रेषु निक्षिपेत् । सर्वेषां वारिपूर्वेण पश्चात्पुष्पाञ्जलिं चरेत् ॥ १३२ ॥
नीराजनं ततो दत्त्वा ताम्बूलं च निवेदयेत् । प्रणमेच्च ततो भक्त्या रम्यैः स्तोत्रैः
शुभाह्वयैः ॥ १३३ ॥ प्रसार्य बाहू पादौ च बद्धेनाञ्जलिना सह । स्तुवन्स्तुतिभिरेवं च
प्रणामो दीर्घ उच्यते ॥१३४॥ नत्वा दीर्घप्रणामेन स्तुत्वा स्तुतिभिरेव च । सर्वैश्च
वैष्णवैर्मन्त्रैः कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ १३५ ॥ सूक्तैश्च विष्णुदै(दे)वत्यैर्नामभिः
शार्ङ्गिणस्तथा ॥ १३६ ॥ ततः शुभासने स्थित्वा जपेन्मन्त्रमनुत्तमम् ।
न्यासमुद्रादिपूर्वेण ध्यायन्वै कमलेक्षणम् ॥ १३७ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा
शतमष्टोत्तरं तु वा । जप्त्वा पुष्पाञ्जलिं दद्याद्यथाशक्त्या च प्रयतः
॥ १३८ ॥ नमेद्योगेन देवेशं हृदिस्थं कमलेक्षणम् । ध्यै(घ्या)नसेवाऽर्चयित्वाऽस्मिन्स-
माधौ विरमेत्सुधीः ॥ १३९ ॥ प्रातरौपासनं कृत्वा तत्र होमं समाचरेत् । आज्येन
चरुणा वाऽपि समिद्भिर्वा च यज्ञियैः ॥१४०॥ तण्डुलैर्घृतमिश्रैर्वा बिल्वपत्रैरथापि वा।
तिलैर्वा कुसुमैर्वाऽपि यवैर्मिश्रि(व्रीहि)भिरेव च(?)॥१४१॥यज्ञरूपं हरिं ध्यात्वा सर्ववे-
दमयं प्रभुम् । दिव्याभरणसंपन्नं शङ्खचक्रगदाधरम् ॥१४२॥ वरदं पुण्डरीकाक्षं वामा-
ङ्कस्थश्रियं हरिम् । यज्ञस्वरूपिणं वह्नौ ध्यायन्मन्त्रद्वयेन च ॥१४३॥ सर्वैश्च वैष्ण-
वैर्मन्त्रैरेकैकेनाऽऽहुतिं तथा। नामभिः केशवाद्यैश्च सूक्तैर्विष्णुप्रकाशकैः ॥ १४४ ॥
वैकुण्ठपार्षदं सर्वं हुत्वा चैव ततो बलिम् । क्षिपेच्चतुर्विधान्भूतानुद्दिश्य च ततो भुवि
॥ १४५ ॥ आचम्य पूजयेत्पश्चात्तदीयान्सुसमाहितः । तेभ्यः प्रणम्य भक्त्याऽथ
संतर्प्य पितृदेवताः ॥ १४६ ॥ वेदमध्यापयेच्छक्त्या धर्मशास्त्रं च संहिताः । सात्त्वि-
कानि पुराणानि सेतिहासानि वैष्णवः ॥ १४७ ॥ सर्वोपनिषदामर्थं सद्भिः सह
विचिन्तयेत् । योगक्षेमार्थवृत्तिं च कुर्याच्छक्त्या यथार्हतः ॥ १४८ ॥ ब्राह्मणाः

* इत आरभ्य द्विजोत्तम इत्यन्तं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ क. °भितम् । सु° । २ क. °पूर्वेण प° । ३ क. °नमसि प्राज्यै° । ४ क. °निवर्ति° । ५ ख. विभुम् । ६ क. °थाहीप्यानतत्सुख° । ७ क. °हितम् । ते° । ८ ख. °वृत्तिं च ।

क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वर्णा यथाक्रमम् । आद्यास्त्रयो द्विजाः प्रोक्तास्तेषां वै मन्त्रसत्क्रियाः ॥ १४९ ॥ सवर्णेभ्यः सवर्णासु जायन्ते हि सजातयः। तेषां संकरयोगाच्च प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ १५० ॥ विप्रान्मूर्धाभिषिक्तस्तु क्षत्रियायामजायत। वैश्यायां तु तथाऽऽम्बष्ठो निषादः शूद्रया तथा ॥ १५१ ॥ राजन्याद्वैश्यशूद्र्यां तु माहिष्योग्रौ तु तौ स्मृतौ । शूद्र्यां वैश्यात्तु करणस्त्वित्येवं ते ऽनुलोमजाः ॥ १५२ ॥ विप्रायां क्षत्रियात्सूतो वैश्याद्वैदेहिकस्तथा। चण्डालस्तु ततः शूद्रात्सर्वकर्मसु गर्हितः ॥१५३॥ मागधः क्षत्रियायां वै वैश्यात्क्षत्ता तु शूद्रतः । शूद्राद(दा)योगवं वैश्या जनयामास वै सुतम् ॥ १५४ ॥ रथकारः करण्यां तु माहिष्येण प्रजायते । असत्संततयो ज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजाः ॥ १५५ ॥ प्रतिलोमासु वै जाता गर्हिताः सर्वकर्मणाम् । एतेषां ब्राह्मणाद्याश्च षट्कर्मसु नियोजिताः ॥ १५६ ॥ त्रिकर्मसु क्षत्रविशावेकस्मिञ्शूद्रयोनिजः। प्रतिग्रहं च वृत्त्यर्थं ब्राह्मणस्तु समाचरेत् ॥ १५७ ॥ असद्देवार्सतां प्रोक्तं निषिद्धं तद्विवर्जयेत्। पाषण्डाः पतिताः पापास्तथैव प्रतिलोमजाः ॥ १५८ ॥ कुलटाश्च विकर्मस्था असतः परिकीर्तिताः । लवणं तिलकार्पासं चर्म च त्रपुसीसकम् ॥ १५९ ॥ आसवं मधु मांसं च विषमत्रं घृतं रजम् । किल्बिषं गजमुष्टं च सर्षपं जलमेव च ॥ १६० ॥ तृणं काष्ठं च कूष्माण्डं शिंशपां च विवर्जयेत्। माहिषीं गर्दभं चैव वाजिनं च तथाऽऽविकम् ॥ १६१ ॥ * दासी च जानं वृषभनावं चानडुहं तिला[:](!)। एवमाद्यमसद्द्रव्यं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ १६२ ॥ धान्यं वासांसि भूमिं च सुवर्णं रत्नमेव च। =पुष्पाणि फलमूलाद्यं सद्द्रव्यं मुनिभिः स्मृतम् ॥१६३॥ सर्वत्र प्रतिगृह्णीयाद्भूमिं धान्यं फलादिकम् ॥ १६३ ॥ भूमिं यस्तु प्रगृह्णाति भूमिं यस्तु प्रयच्छति। तावुभौ पुण्यकर्माणौ नियतौ स्वर्गगामिनौ(णौ) ॥ १६४ ॥ धान्यं करोति दातारं प्रग्रहीतारमेव च । धान्यं नृपवरश्रेष्ठ इह लोके परत्र च ॥ १६५ ॥ तस्माद्धान्यं धरित्रीं च प्रतिगृह्णीत सर्वतः ॥ १६६ ॥ कुसूलधान्य एव स्यात्कुम्भधान्योऽथ वा नृप। शिलोञ्छेनापि वा जीवेच्छ्रेयाने(ने)षां परोऽवरः ॥ १६७ ॥

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके—" दासीप्रजा यानवृक्षा न पद्मानडुहं तुलाम् " इति । = एतदर्धं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ क. °मूर्ध्ना त° । २ क. °णस्त्व तै वेत्यंतु° । ३ ख. तथा । ४ क. °क्षत्तात्तु शू° । ५ क. °सत्यं तु तयो । ६ क. °मानिलोम वै आ° । ७ क. °म । न ते° । ८ क. °सतप्रो° । ९ ख. तृणका° । १० क. °कं° मां शय्यां च । ११ क. महिषमुष्टं च सर्पं भक्ष° । १२ ख. धान्यं । १३ ख. कुसुम्भधा° । १४ ख. °कुसुम्भधान्यव स°

जीवेद्यायावरेणैव विप्रः सर्वत्र सर्वदा । वर्जयित्वैव पाषण्डान्पतितांश्चान्यदैविकान् कृषिणा वाऽपि जीवेत सतां चानुमतेन वा ॥ १६८ ॥ न वाहयेदनडुहं क्षुधितं श्रान्तमेव च । तस्य पुंस्त्वमहित्वैव वाहयेद्द्विजपुंगवः ॥ १६९ ॥ कर्मलोपमकुर्वन्वै कृषिं कुर्वीत वै द्विजः । हरेः पूजां यथाकालं कृषिलोपे समाचरेत् ॥१७०॥ न ब्राह्म्यं संत्यजेद्विप्रस्तथा यज्ञादिकर्म च । आपद्यपि न कुर्वीत सेवां वाणिज्यमेव च ॥ १७१ ॥ असत्प्रतिग्रहं स्तेयं तथा धर्मस्य विक्रयम् । अन्यायोपार्जितं द्रव्यमापद्यपि विवर्जयेत् ॥ १७२ ॥ भृतकाध्यापनं चैवं न कुर्याद्वेदविक्रयम् । विदित्वैवं च सद्वृत्तिमेवं जीवति धार्मिकः ॥ १७३ ॥ महाभागवते दत्तं यत्किंचिन्मिश्रितं भवेत् । असत्प्रतिगृहीतं त्वविमलं तत्र संशयः ॥ १७४ ॥ प्रीतये वासुदेवस्य यद्दत्तमसतामपि । महाभागवतस्पर्शात्तत्सदित्युच्यते बुधैः ॥ १७५ ॥ तापादिपञ्चसंस्कारैस्तथाकारैस्त्रिभिर्युतः । हरेरनन्यशरणो महाभागवतः स्मृतः ॥ १७६ ॥ यक्षराक्षसभूतानां तामसानां दिवौकसाम् । तेषां यत्प्रीतये दत्तं तथा यद्यपि वर्जयेत् ॥ १७७ ॥ बुद्धरुद्रौ तथा वायुर्दुर्गागणपभैरवाः । यमः स्कन्दो नैर्ऋतश्च तामसा देवताः स्मृताः ॥१७८॥ एवं विशुद्धिं द्रव्यस्य ज्ञात्वा गृह्णीत सत्तमः । कृषिस्तु सर्ववर्णानां सामान्यो धर्म उच्यते ॥ १७९ ॥ प्रतिग्रहस्तु विप्राणां राज्ञां क्ष्मापालनं तथा । कुसीदं चैव वाणिज्यं विशामेव प्रकीर्तितम् ॥ १८० ॥ सेवावृत्तिस्तु शूद्राणां कृषिर्वा संप्रकीर्तिता । अशक्तस्तु भवेद्राजा पृथिव्याः परिपालने ॥ १८१ ॥ जीवेद्वाऽपि विशां वृत्त्या शूद्राणां वा यथासुखम् । कृषिर्भृतिः पाशुपाल्यं सर्वेषां न निषिध्यते ॥ १८२ ॥ स्तेयं परस्त्रीहरणं हिंसा कुहककौतुके । स्त्रीमद्यमांसलवणविक्रयं पतितं स्मृतम् ॥ १८३ ॥ अपकृष्टनिकृष्टानां जीवितं शिल्पकर्मभिः । हीनं तु प्रतिलोमानामहीनमनुलोमिनाम् ॥ १८४ ॥ चर्मवैणववस्त्राणां हिंसाकर्म च नेजनम् । गाणिक्यं वपनाद्यं च मद्यमांसक्रिया तथा ॥ १८५ ॥ सारथ्यं वाहकानां च रथानां भूभृतामपि । एवमादि निषिद्धं यत्प्रातिलोम्यं तदुच्यते ॥ १८६ ॥ यत्सौम्य शिल्पं लोकेऽस्मिन्सौम्यं तदनुलोमकम् । मृद्दारुशैललोहानां शिल्पं सौम्यमिहोच्यते ॥ १८७ ॥ न्यायेन पालयेद्राजा पृथिवीं शास्त्रमार्गतः । स्वराष्ट्रकृतधर्मस्य सदा षड्भागसिद्धये ॥ १८८ ॥ राज्ञां राष्ट्रकृतं पापमिति धर्मविदो विदुः । तस्मादपापसंयुक्तां यथा संरक्षयेद्भुवम् ॥१८९॥

१ ख. क्षुधार्तं । २ ख. °षिकोपे । ३ ख. °च सदाऽसत्कर्मभावनम् । प्री° । ४ ख. °पादीन्य° । ५ ख. °स्कारांस्तथा° । ६ ख. °स्त्रिभिः श्रुतः । ७ क. °त् । बद्ध° । ८ ख. °णपूर्व° । ९ ख. °कौशिके । १० क. हिंसे कर्मे च ने° । ११ ख. °म् । माणिक्यं वपनाद्यं च । १२ क. °त्सौम्यं शि° ।

अग्निदं गरदं हिंस्रं चौरं दुर्वृत्तमेव च। धूर्तं पतितमित्यादीन्हन्यादेवाविचारयन् ॥१९०॥ अङ्कयित्वा श्वपादेन गर्दभे चाधिरोप्य वै। प्रवासयेत्स्वराष्ट्रात्तु ब्राह्मणं पतितं नृपः ॥ १९१ ॥ कुलटां कामचारेण गर्भघ्नीं भर्तृहिंसिकाम्। निकृत्तकर्णनासोष्ठीं कृत्वा नारीं प्रवासयेत् ॥ १९२ ॥ न्यायेन दण्डनं राज्ञः स्वर्गकीर्तिकरं भवेत्। अन्याय-दण्डनं राज्ञः स्वर्गकीर्तिविनाशनम् ॥ १९३ ॥ अदण्ड्यान्दण्डयन्राजा तथा दण्ड्या-नदण्डयन्। अयशो महदाप्नोति नरकं चाधिगच्छति ॥ १९४ ॥ दिग्दण्डस्त्वथ वा-ग्दण्डो धनदण्डो वधस्तथा। ज्ञात्वाऽपराधं देशं च जनं कालमथापि वा ॥ १९५ ॥ वयः कर्म च वित्तं च दण्डं न्यायेन पातयेत्। निश्चित्य शास्त्रमार्गेण विद्वद्भिः सह पार्थिवः ॥ १९६ ॥ गुरूणां तु गुरुं दण्डं पापानां च लघोर्लघुम्। व्यवहारान्स्वयं पश्यन्कुर्यात्सद्भिर्वृतोऽन्वहम् ॥ १९७ ॥ मिथ्यापवादशुद्ध्यर्थं पञ्च दिव्यानि कल्प-येत्। ×ज्ञात्वा शुद्धेषु दिव्येषु शुद्धान्वै मानयेत्तथा ॥ १९८ ॥ तन्मिथ्याशंसिनं दुष्टं जिह्वाछेदेन दण्डयेत् ॥ १९९ ॥ परद्रव्यादिहरणं परदाराभिमर्शनम्। यः कुर्यात्तु बलात्तस्य हस्तच्छेदः प्रकीर्तितः ॥२००॥ यो गच्छेत्परदारांस्तु बलात्कामाच्च वा नरः। सर्वस्वहरणं कृत्वा लिङ्गच्छेदं च दापयेत् ॥२०१॥ दहेत्कटाग्निना देहं गुरुस्त्रीगामिनं(णं) तथा। ब्रह्मघ्नं च सुरापं वा गोस्त्रीबालनिषूदनम्। देवविप्रस्वहन्तारं शूलमारोपयेन्नरम् ॥२०२॥ देवतं ब्राह्मणं गां च पितृमातृगुरूंस्तथा। पादेन ताडयेद्यस्तु तस्य तच्छेदनं स्मृतम् ॥२०३॥ तेषामुपरि हस्तं तु दोष्णोश्छेदं तु कामतः। प्रत्येकं दण्डनं कुर्याद्दुष्ट-स्यस्य परस्त्रियाम् ॥ २०४ ॥ चुम्बने तालुविच्छेदो द्वौ हस्तौ परिरम्भणे। हस्त-स्याङ्गुलिविच्छेदः केशादिग्रहणे स्त्रियाः ॥ २०५ ॥ दाहयेत्तप्ततैलेन हस्तमुष्ट्या च ताडनम्। सुरतं याचमानस्य जिह्वाच्छेदं च कामतः ॥ २०६ ॥ कामेङ्गितेषु सर्वत्र ताल्वोष्ठ दहनं स्मृतम्। दृष्ट्वा मुहुः प्रेरणे तु नेत्रयोः स्फोटनं चरेत् ॥ २०७ ॥ मानकूटं तुलाकूटं कूटसाक्ष्यकृतां नृणाम्। सहस्रं दापयेद्दण्डं वृत्त्या स्वस्यापनायने ॥ २०८ ॥ येषु केषु च पापेषु शारीरं दण्डनं स्मृतम्। तेषु तेष्वङ्गेनैव अक्षतो ब्राह्मणो व्रजेत् ॥ २०९ ॥

× एतदाद्यर्धद्वयं न क. पुस्तके।

---

१ ख. 'र्तिविवर्धनम्। अद'। २ ख. 'महोऽपि। ३ क. पातयेत्। ४ ख. 'त्। अथा'। ५ क. वादने। ६ क. 'दण्डवृत्त्या स्वस्यापि ना'। ७ ख. शरीरे।

पापानेवाङ्कयित्वाऽस्य मुण्डयित्वा शिरोरुहान् । सर्वस्वहरणं कृत्वा राष्ट्रात्सम्यक्प्रवासयेत् ॥ २१० ॥ अवैष्णवं विकर्मस्थं हरिवासरभोजिनम् । ब्राह्मणं गार्दभं यानमारोप्यैव विवासयेत् ॥ २११ ॥ न्यायेन पालयेद्राजा धर्मात्षड्भागमाहरेत् । त्रिभागमाहरेद्धान्याद्धनात्षड्भागमेव च ॥ २१२ ॥ गोभूहिरण्यवासोभिर्धान्यरत्नविभूषणैः । पूजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या पोषयेच्च विशेषतः ॥ २१३ ॥ बिम्बानि स्थापयेद्विष्णोर्ग्रामेषु नगरेषु च । चैत्यान्यायतनान्यस्य रम्याण्येव तु कारयेत् ॥ २१४ ॥ वस्त्रपुष्पोपहाराद्यं भूधेन्वादि समर्पयेत् । इतरेषां सुराणां च वैदिकानां जनेश्वरः ॥ २१५ ॥ धर्मतः कारयेच्छम्भ्वैत्यान्यायतनानि तु । वापीकूपतटागादि फलपुष्पवनानि च ॥ २१६ ॥ कुर्वीत सुविशालानि पूर्वकाण्यपि पालयेत् ॥ २१७ ॥ *फलितं पुष्पितं वाऽपि वनं छिन्द्यात्तु यो नरः । तडागसेतुं यो भिन्द्यात्तं शूलेनानुरोहयेत् ॥ २१८ अग्निदं गरदं गोघ्नं बालस्त्रीगुरुघातिनम् । भगिनीं मातरं पुत्रीं गुरुदारान्स्नुषामपि ॥ २१९ ॥ साध्वीं तपस्विनीं वाऽपि गच्छन्तमतिपापिनम् । हिंस्रयन्त्रमयोक्तारं दाहयेद्वै कटाग्निना ॥ २२० ॥ अदण्डयित्वा दुष्टांस्तत्पापं पृथिवीप[तिः] । संप्राप्य निरयं गच्छेत्तस्मात्तान्दण्डयेत्तथा ॥ २२१ ॥ यः स्ववर्णाश्रमं हित्वा अन्ये (नये)न तु वर्तयेत् (तेते) । तं दण्डयेत्पणशतं नाशयेत्तद्विदेशतः ॥ २२२ ॥ सर्वेष्वेतेषु पापेषु धनदण्डं प्रयोजयेत् । पितेव पालयेद्भृत्यान्प्रजाश्च पृथिवीपतिः ॥ २२३ ॥ प्रजासंरक्षणार्थाय संग्रामं कारयेन्नृपः । तस्मिन्मृत्युर्भवेच्छ्रेयो राज्ञः संग्राममूर्धनि ॥ २२४ ॥ मृतेन लभते स्वर्गं जितेन पृथिवीचयम् । यशः कीर्तिविवृद्ध्यर्थं धर्मसंग्राममाचरेत् ॥ २२५ ॥ मुक्तशीर्षं मुक्तवस्त्रं त्यक्तहेतिं पलायितम् । न हन्याद्वन्दिनं राजा युद्धे प्रेक्षणकृज्जनान् ॥ २२६ ॥ प्रये स्वसैन्ये संग्रामे न यस्य विनिवर्तनम् । पदे पदे समग्रस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ॥ २२७ ॥ नातः परतरो धर्मो नृपाणां करशालिनाम् । युद्धलब्धया मही सम्यग्दीयते नृपसत्तमैः ॥ २२८ ॥ जित्वा शत्रून्महीं लब्ध्वा यत्नेन परिपालयेत् । पालितां वर्धयेन्नित्यं वृद्धं (द्धां) पात्रे विनिक्षिपेत् ॥ २२९ ॥ पात्रमित्युच्यते विप्रस्तपोविद्यासमन्वितः । न विद्यया केवलया तपसा वाऽपि पात्रता ॥ २३० ॥

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ क. °मादिशत् । २ ख. °हारौघ भू° । ३ ख. °येद्यच चैत्या° । ४ क. °तटाकादि° । ५ ख. °पतिः । प्र° । ६ ख. °शतम् । स° । ७ क. °वीचय° । ८ क. °र्तिप्रवृत्त्यर्थं । ९ ख. °सैन्यपुष्टे च सं° । १० ख. °मे विनिवर्तिनः । पदे पदे स° । ११ ख. °णां नर° । १२ ख. °लब्धा महीशस्य दीय° । १३ ख. °ब्ध्वा लब्धां यत्नेन पा° ।

श्रुतमध्ययनं शीलं तप इत्युच्यते बुधैः । ईश्वरस्याऽऽत्मनश्चापि ज्ञानं विद्येति चोच्यते ॥ २३१ ॥ तथाविधेषु पात्रेषु भूमिं दत्त्वा धनं नृपः । शासनं कारयेत्सम्यक्स्वहस्तलिखितादिभिः ॥ २३२ ॥ उपजीव्योपसर्पेष रम्ये देशे नृपोत्तमः । दुर्गाणि तत्र कुर्वीत जनकोशात्मगुप्तये ॥ २३३ ॥ तत्र कर्मसु निष्णातान्कुशलान्धर्मनिष्ठितान् । सत्यशौचयुताञ्शुद्धानध्यक्षान्स्थापयेन्नृपः ॥ २३४ ॥ अशीतिर्भागो वृद्धिः स्यान्मासे मासे सबन्धके । अबन्धके स्याद्द्विगुणं यथातत्कालसंमतम् ॥ २३५ ॥ लेखयेत्तदृणं सम्यक्समामासादिकल्पनैः । देयं सवृद्ध्या(द्धि) धनिने पुरुषैस्त्रिभिरेव तत् ॥ २३६ ॥ निर्धनस्तु शनैर्दद्याद्यथाकालं यथोदयम् । औद्धत्याद्वा बलाद्वा तु न दद्याद्धनिने ऋणम् ॥ २३७ ॥ दण्डयित्वा च तं राजा धनिने दापयेदृणम् । छिन्ने दग्धेऽथ वा पत्रे साक्षिभिः परिकल्पयेत् ॥ २३८ ॥ वस्त्रधान्यहिरण्यानां चतुस्त्रिद्विगुणादिभिः । न सन्ति साक्षिणस्तत्र देशकालान्तरादिभिः ॥ २३९ ॥ शोधयित्वा तु दिव्येन दापयेद्धनिने ऋणम् । मध्यस्थस्थापितं द्रव्यं वर्धते न ततः परम् ॥२४०॥ कृते प्रतिग्रहे चाऽऽधौ पूर्वो वै बलवत्तरः । आदि(धि)स्तु द्विविधं(धः) प्रोक्तं (क्तो) भोग्यं गोप्यं तथैव च ॥ २४१ ॥ क्षेत्रारामादिकं भोग्यं गोप्यं द्रव्यमुपस्करम् । गोप्याधिभोग्ये नो वृद्धिः सोपकारार्थदापिते ॥ २४२ ॥ नष्टं देयं विनष्टं च द्रव्यं राजकृतादृते । उपस्थितस्य मोक्तव्यमाधिस्तेनोऽन्यथा भवेत् ॥ २४३ ॥ प्रयोजने सति धनं कुलेऽन्यस्योऽऽधिमाप्नुयात् । तत्कालकृतमूल्ये वा तत्र तिष्ठदवृद्धिकम् ॥२४४॥ विना धारणकाद्वाऽपि विक्रीणीत म(स)साक्षिकम् । तं वनस्थमनारूपायं धान्यमस्य न दीयते(?) ॥ २४५ ॥ तदा यदधिकं द्रव्यं प्रतिदेयं तथैव च । न दाप्योऽपहृतस्तस्करराजदैविकतस्करैः ॥ २४६ ॥

---

१ ख. °नकस्याऽऽत्मगु° । २ क. °ताञ्शुद्धान्दक्षा° । ३ क. °भागवृ° । ४ ख. °न्मासि मासि स° । ५ ख. °लमात्रकम् । ६ क. °येत क्षणं । ७ ख. °यित्वैव तं । ८ ख. °तुस्त्रिद्विगुणा° । ९ क °ते प्रीतिरग्रहे चाऽऽधौ सर्वादेव बलोत्तराः । आ° ।१० ख. °रः । अवधिर्द्विवि° । ११ क. °पस्मर° । १२ क °भोगे नो । १३ क. °पस्करा° । १४ ख. °स्कारे तथाऽपि । १५ क. °ष्टं देयं चेद्° । १६ ख. °क्तव्य आधि° । १७ क. °स्यादिमा° । १८ क. °म् । वसते स्य° । १९ क °य यदन्यस्यं न च दी° । २० क. तदीयनिधि° । २१ क. दाप्योऽपहृतं न तु रा° ।

नं प्रदद्यात्तु तन्मोहात्स दण्ड्यश्चोरवत्तदा । *अजीवन्स्वेच्छया दण्ड्यो दाप्य(प्यो5)र्थं चापि सोदयम् ॥ २४७ ॥ याचितान्वाहितन्यासाधिक्षेपादिष्वयं विधिः ॥ २४८॥ सुराकामद्यूतकृतं वृथादानं तथैव च । दण्डशुल्कांवशिष्टं च पुत्रो दद्यान्न पैतृकम् ॥ २४९ ॥ पितरि प्रोषिते प्रेते व्यसनाभिप्लुतेऽपि वा । × पुत्रपौत्रैर्ऋणं देयं निह्नुते चाक्षिचोदितम् ॥ २५० ॥ रिक्थग्राही ऋणं दद्याद्योषिद्ग्राहस्तथैव च । पुत्रो नैः स्वाश्रितद्रव्यः पुत्रहीनस्तु रिक्थिनः ॥ २५१ ॥ प्रातिभाव्यमृणं साक्ष्यं देयं तस्मै यथोचितम् । दीयते स्यात्प्रतिभुवा धनिने तु ऋणं यथा ॥ २५२ ॥ द्विगुणं तत्प्रदातव्यं दण्डं राज्ञे च तत्समम् । पुत्रादिभिर्न दातव्यं प्रातिभाव्यमृणं स्त्रियो ॥२५३॥ प्रतिपन्नं स्त्रिया देयं पत्या चैव हि यत्कृतम् । स्वयं कृतं तु यदृणं नान्यत्स्त्री दातुमर्हति ॥ २५४ ॥ यत्पैतृकं धनं पुत्रा विभजेयुः सुनिर्णयम् । मातृकं चेद्दुहितरस्तदभावे तु तत्सुतः ॥ २५५ ॥ भगिन्यश्च तुरीयांशं पैतृकादाहरेद्धनात् । न स्त्रीधनं तु दायादा विभजेयुरनापदि ॥ २५६ ॥ पितृमातृसुताभ्रातृपत्यपत्यादुपागतम् । आधिवेतनिकाद्यं च स्त्रीधनं परिकीर्तितम् ॥ २५७ ॥ अपुत्रा योषितश्चैव भर्तव्याः साधुवृत्तयः । निर्वास्या व्यभिचारिण्यः प्रतिकूलास्तथैव च ॥ २५८ ॥ नैव भागं वनस्थानां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् । पाषण्डपतितानां च न चावैदिककर्मणाम् ॥२५९॥ विभक्तेष्वनुजो जातः स्ववर्णो यदि भागभाक् । अविभक्तपितृकाणां पितृतो भागकल्पना ॥ २६० ॥ द्वैमातृणां मातृतश्च कल्पयेद्वा समोऽपि वा(?) । विभक्तस्यास्य पुत्रस्य पत्नी दुहितरस्तथा ॥ २६१ ॥ पितरौ भ्रातरश्चैव तत्सुताश्च सपिण्डिनः । संबन्धिबान्धवाश्चैव क्रमाद्वै रिक्थभागिनः ॥ २६२ ॥ सीम्नोऽपवादे क्षेत्रेषु सामन्ताःस्थविरादयः । गोपाः सीमाकृषाणां च सर्वे भवनगोचराः ॥ २६३ ॥ नयेयुरेते सीमानं स्थूणाङ्गारतुषद्रुमैः । न तु वल्मीकनिम्नास्थिचैत्याद्यैरुपलक्षितम् ॥ २६४ ॥ औरसो दत्तकश्चैव क्रीतः कृत्रिम एव च । क्षेत्रजः कानिकश्चैव दौहित्रः संभवः स्मृतः । पिण्डज(द)श्च परश्चैषां पूर्वाभावे परः परः ॥ २६५ ॥ पुत्रः पौत्रश्च तत्पुत्रः पुत्रिकापुत्र एव च । पुत्री च भ्रातरश्चैव पिण्डदाः स्युर्यथाक्रमात् ॥ २६६ ॥

---

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके—"दद्यीत स्वेच्छया दण्डं दापयेद्वाऽपि सोदरम" इति ।

× एतदाद्यर्धद्वयं न क. पुस्तके ।

---

१ क. स । २ क. °स्त्वावधि° । ३ क. °नाभिप्लुते । ४ क. °नन्याश्रितं द्र° । ५ ख. स्त्रियाम् । ६ ख. °ति । पत्यै स्वकं । ७ ख. सुनिर्णितम् । ८ ख. °श्च प्रमुदिताः पै° । ९ क. °तृतयमथाद्° । १० क. आदिवेदनि° । ११ ख. सवर्णो । १२ क. °कृ । पितृतो : १३ ख. °तृष्वाद्भाम° । १४ क. समैव च । वि° । १५ क. °वादक्षे° । १६ क. °वः । गोपाःसीमाकथा° १७ क °तुषद्रवैः । न । १८ ख. °मैः । सन्तु वल्मीकछिन्ना १९ ख. °स्थिताः । औ° । २० ख. सत्तमः ।

एवं धर्मेण नृपतिः शासयेत्सर्वदा प्रजाः । यदुक्तं मनुना धर्मं व्यवहारपदं प्रति ॥ २६७ ॥ विलोकितं च विद्वद्भिर्वीतरागैर्विमत्सरैः । विमृश्य धर्मविद्भिश्च विमलैः पापभीरुभिः ॥ २६८ ॥ धर्मेणैव सदा राजा शासयेत्पृथिवीं स्वकाम् । विपरीतां दण्डयेद्वै यावद्दर्पोपनाशनम् ॥ २६९ ॥ सभ्या अपि च दण्डया वै शास्त्रमार्गविरोधिनः । राजधर्मोऽयमित्येवं प्रसङ्गात्कथितो मया ॥ २७० ॥ कात्यायनेन मनुना याज्ञवल्क्येन धीमता । नारदेन च संप्रोक्तं विस्तरादिदमेव हि ॥ २७१ ॥ तस्मान्मया विस्तरेण नोक्तमत्र नृपोत्तम । परं भागवतं धर्मं विस्तरेण ब्रवीमि ते ॥२७२॥ विष्णोरभ्यर्चनं यत्तु नित्यं नैमित्तिकं नृप । यदाह भगवान्धातुस्तेन स्वायंभुवस्य च ॥ २७३ ॥ नारदस्य च मे सम्यक्तदद्य कथयामि ते ॥ २७४ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे प्रासङ्गिकभगवत्समाराधनविधिर्नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

(अथाष्टमोऽध्यायः ।)

अम्बरीष उवाच—

भगवन्ब्रह्मणा यत्तु संप्रोक्तं स्यान्मनोः पुरा । तत्सर्वं परमं धर्मं वक्तुमर्हसि मेऽनघ ॥१॥

हारीत उवाच—

सर्गादौ लोककर्ताऽसौ भगवान्पद्मसंभवः । मन्वादिप्रमुखान्विप्रान्ससृजे धर्मगुप्तये ॥ २ ॥ मनुर्भृगुर्वसिष्ठश्च मरीचिर्दक्ष एव च । अङ्गिराः पुलहश्चैव पुलस्त्योऽत्रिर्महातपाः ॥३॥ वेदान्तपारगास्ते च तं प्रणम्य जगद्गुरुम् । भगवन्परमं धर्मं भवबन्धापनुत्तये ॥४॥ वद सर्वमशेषेण श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥५॥ इत्युक्तः स द्विजैः सोऽपि ब्रह्मा नत्वा जनार्दनम् । वेदान्तरगोचरं धर्मं तेषां वक्तुं प्रचक्रमे ॥ ६ ॥ सर्वेषामेव लोकानां स्रष्टा धाता जनार्दनः । सर्ववेदान्ततत्त्वार्थसर्वयज्ञमयः प्रभुः ॥ ७ ॥ यज्ञो वै विष्णुरित्यत्र प्रत्यक्षं श्रूयते श्रुतिः । इज्यते यत्समुद्दिश्य परमो धर्म उच्यते ॥ ८ ॥ भगवन्तमनुद्दिश्य हूयते यत्र कुत्र वै । तत्र हिंसाफलं पापं भवेदत्र विगर्हितम् ॥९॥ तस्मात्सर्वस्य यज्ञस्य भोक्तारं पुरुषं हरिम् । ध्यात्वैव जुहुयात्तस्मै हव्यं दीप्ते हुताशने ॥ १० ॥ मुखमग्निर्भगवतो विष्णोः सर्वगतस्य वै । तस्मिन्नेव यजन्नित्यमुत्तमं मुनिसत्तमाः ॥ ११ ॥ यजेदग्निमुखे शक्त्या जलमन्नं फलादिकम् । प्रीतये वासुदेवस्य सर्वभूतनिवासिनः ॥१२॥

---

१ क. 'श्रोक्तं तं'। २ क. 'रौतान्द'। ३ क. तत्तस्मात्सर्वेव'। ४ क. परम्।

तमेव चार्चयेन्नित्यं नमस्कुर्यात्तमेव हि। ध्यात्वा जपेत्तमेवेशं तमेव ध्यापयेद्धृदि ॥ १३ ॥ तन्नामैव प्रगातव्यं वाचा वक्तव्यमेव च। व्रतोपवासनियमांस्तमुद्दिश्यैव कारयेत् ॥ १४ ॥ तत्समर्पितभोगः स्यादन्नपानादिभक्षणैः। मतिः स्वार्थः स्वदारेषु नेतरत्र कदाचन ॥ १५ ॥ न हिंस्यात्सर्वभूतानि यज्ञेषु विधिना विना। सोऽहं दासो भगवतो मम स्वामी जनार्दनः।एवंवृत्तिर्भवेदस्मिन्स धर्मः परमो मतः ॥१६॥ एष निष्कण्टकः पन्थास्तस्य विष्णोः परं पदम्। अन्यत्तु कुपथं ज्ञेयं निरयप्राप्तिहेतुकम् ॥ १७ ॥ भगवन्तमनुद्दिश्य यः कर्म कुरुते नरः। स पाषण्डीति विज्ञेयः सर्वलोकेषु गर्हितः ॥ १८ ॥ यो हि विष्णुं परित्यज्य सर्वलोकेश्वरं हरिम्। इतरानर्चते मोहात्स लोकायतिकः स्मृतः ॥ १९ ॥ * श्रुतिस्मृत्युदितं धर्ममकृत्वा यश्चरेन्नरः। विकर्मस्थः स विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः ॥ २० ॥ यो देवार्थं गर्हयति धर्माधर्मौ न विन्दति। न बुध्येत्परलोकं यः स नास्तिक उदाहृतः ॥ २१ ॥ उक्तधर्मं परित्यज्य यो ह्यधर्मे च वर्तते। पतितः स तु विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः॥२२ यः कर्म कुरुते विप्रो विना विष्ण्वर्चनं क्वचित्। ब्राह्मण्याद्भ्रश्यते सद्यश्चण्डालत्वं स गच्छति ॥ २३ ॥ ब्राह्मणो वैष्णवो विप्रो गुरुर्विप्रश्च वेदवित्। पर्यायेण च विद्येत नामानि क्ष्मासुरस्य च ॥ २४ ॥ तस्मादवैष्णवत्वेन विप्रत्वाद्भ्रश्यते हि सः। अर्चयित्वाऽपि गोविन्दमितरानर्चयेत्पृथक् ॥ २५ ॥ अवैष्णवत्वं तस्यापि मिश्रभक्त्या भवेद्ध्रुवम्। भोक्तारं सर्वयज्ञानां सर्वलोकेश्वरं हरिम्। ज्ञात्वा तत्प्रीतये सर्वाञ्जुहुयात्सततं हविः ॥ २६ ॥ दानं तपश्च यज्ञश्च त्रिविधं कर्म कीर्तितम्। तत्सर्वं भगवत्प्रीत्यै कुर्वीत सुसमाहितः ॥ २७ ॥ तस्मात्तु वैष्णवा विप्राः पूजनीया यथा हरिः ॥ २८ ॥ ये तु वै हेतुकं वाक्यमाश्रित्यैव स्ववाग्बलात्। वैष्णवं प्रतिषिध्यन्ति ते लोकायतिकाः स्मृताः ॥ २९ ॥ यो यस्तु वैष्णवं लिङ्गं धृत्वा च तमसाऽऽवृतः। त्यजेद्वैष्णवं धर्मं सोऽपि पाषण्डतां व्रजेत् ॥ ३० ॥ तस्मात्तु वैष्णवो भूत्वा वैदिकीं वृत्तिमाश्रितः। कुर्वीत भगवत्प्रीत्यै कुर्याद्यज्ञादि कर्म यत् ॥ ३१ ॥ तद्विशिष्टमिति प्रोक्तं सामान्यमितरं स्मृ(रत्स्मृ)तम्। फलहीना भवेत्सा तु सामान्या वैदिकी क्रिया ॥ ३२ ॥ तोयवर्जितवापीव निरर्थी भवति ध्रुवम्। नैसर्गिकं तु जीवानां

---

* इत आरभ्य उदाहृत इत्यन्तं न विद्यते ख. पुस्तके।

---

१ क. "त्सके। स"। २ ख. "दराश्यध। ३ क. "मेव वैदिकं च"। ४ ख. "चिकादि"।

दास्यं विष्णोः सनातनम् ॥३३॥ तद्विना वर्तते मोहादात्मचारः सनातनात्। तस्मात्तु भगवद्दास्यमात्मनां श्रुतिचोदितम् ॥३४॥ दास्यं विना कृतं यत्तु तदेव कलुषं भवेत्। विशिष्टं परमं धर्मं दास्यं भगवतो हरेः ॥ ३५ ॥

ऋषय ऊचुः—

कथं दास्यं हि तद्वृत्तिः कथं नैसर्गिकं नृणाम्। तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वेन लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ३६ ॥

ब्रह्मोवाच—

सुदर्शनोर्ध्वपुण्ड्रादिधारणं दास्यमुच्यते। *तान्त्रिकी वैदिकी या च तदी(दी)क्षा चोदितक्रिया ॥ ३७ ॥ तत्राप्याराधनत्वेन कृता पापस्य नाशिनी। निरूपणत्वाद्दास्यस्य धार्यं चक्रं महात्मनः ॥ ३८ ॥ अङ्गत्वात्सर्वधर्माणां वैष्णवत्वाच्च धर्मतः। +धृत्वा वै विधिना चक्रं हरेस्तप्तं द्विजोत्तमाः ॥ ३९ ॥ कर्म कुर्याद्भगवतस्तस्यैवाऽऽज्ञामनुस्मरन्। विधिनैव प्रतप्तेन चक्रेणैवाङ्कयेद्भुजे ॥ ४० ॥ तथैव बिभृयाद्भाले पुण्ड्रं शुभ्रतरं मृदा। बिभृयादुपवीतं तु सव्यस्कन्धे विधानतः ॥ ४१ ॥ कण्ठे पद्माक्षमालां च कौशेयं दक्षिणे करे। एभिश्चिह्नैर्विना विप्रो न भवेद्धि कथंचन ॥४२॥ स लभेत्कर्मणां सिद्धिं वैदिकानां विशेषतः। आश्रमाणां चतुर्णां च स्त्रीणां च श्रुतिचोदनात्। अङ्कयेच्छङ्खचक्राभ्यां प्रतप्ताभ्यां विधानतः ॥ ४३ ॥ एकैकमुपवीतं तु यतीनां ब्रह्मचारिणाम्। गृहिणां च वनस्थानामुपवीतद्वयं स्मृतम् ॥ ४४ ॥ सोत्तरीयं त्रयं वाऽपि बिभृयाच्छुभ्रतन्तुं वा ॥ ४५ ॥ त्रयमूर्ध्ववृतं तन्तु तन्तुत्रयमधोवृतम् (?)। त्रिवृच्च ग्रन्थिनैकेन उपवीतमिहोच्यते ॥ ४६ ॥ अर्ककार्पासकौशेयक्षौमैशाणमयानि च। तन्तूनि चोपवीतानां योज्यानि मुनिसत्तमाः ॥ ४७ ॥ सर्वेषामप्यलाभे तु कुर्यात्कुशमयं द्विजः। ऐणेयमुत्तरीयं स्याद्वनस्थब्रह्मचारिणाम् ॥ ४८ ॥ शुक्लकाषायवसने गृहस्थस्य यतेः क्रमात्। उक्तालाभेषु सर्वेषां कुशचीरं विशिष्यते ॥ ४९ ॥ मौञ्जी वै मेखला दण्डं पालाशं ब्रह्मचारिणः। त्रयस्तु वैणवा दण्डा यतेः काषायवाससी ॥ ५० ॥ कुशचीरं वल्कलं वा वनस्थस्य विधीयते। = कटीसूत्रं च कौपीनं महच्च शुक्लवाससा ॥५१॥ कुण्डले चाङ्गुलीयानि गृहस्थस्य विधीयते। मुण्डिनौ सूक्ष्मशिखिनौ यत्यन्तेवासिनावुभौ ॥ ५२ ॥

* एतदर्धस्थानेऽयं पाठः ख. पुस्तके " तद्विधिर्वैदिकी या च तदाज्ञा चोदिता क्रिया " इति। + एतदर्धं न ख. पुस्तके। = एतदाद्यर्धद्वयं न विद्यते क. पुस्तके।

१ क. °रूपणत्वादास्यत्वं धा°। २ ख. न। ३ ख. °न्तुना। त्र°। ४ क. °र्ध्वमतं तन्तु वे तत्रय°। ५ ख. °मक्षोम°। ६ क. °पवीतानां। ७ क. मुण्डितौ।

वानप्रस्थो जटी वा स्यात्सदा वै श्मश्रुरोमधृक् । सुकेशी सुशिखो वा स्याद्गृहस्थः सौम्यवेषवान् ॥ ५३ ॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च उभौ भिक्षाशिनौ स्मृतौ । शाकमूलफलाशी स्याद्वनस्थः सततं द्विजः ॥ ५४ ॥ कुसूलकुम्भधान्यो वा त्र्याहिको वा भवेद्गृही । प्रतिग्रहेण सौम्येन जीवेद्यायावरेण वा ॥ ५५ ॥ यस्त्वेवं दण्डमालम्ब्य धर्मं ब्राह्मं परित्यजेत् । विकर्मस्थो भवेद्विप्रः स याति नरकं ध्रुवम् ॥ ५६ ॥ शिखायज्ञोपवीतादि ब्रह्मकर्म यतिस्त्यजेत् । स जीवन्नेव चण्डालो मृतः श्वानोऽभिजायते ॥ ५७ ॥ स्वरूपेणैव धर्मस्य त्यागो हानिर्भवेद्ध्रुवम् । कर्मणां फलसंत्यागः संन्यासः समुदाहृतः ॥ ५८ ॥ अनाश्रितः कर्मफलं कृत्यं कर्म समाचरेत् । स संन्यासी च योगी च स मुनिः सात्त्विकः स्मृतः ॥ ५९ ॥ तुष्ट्यर्थं वासुदेवस्य धर्मं वै यः समाचरेत् । * स योगी परमैकान्ती हरेः प्रियतमो भवेत् ॥ ६० ॥ मोहाद्दास्यं विना विष्णोः किंचित्कर्म समाचरेत् । न तस्य फलमाप्नोति तामसीं गतिमश्नुते ॥ ६१ ॥ हित्वा यज्ञोपवीतं तु हित्वा चक्रस्य धारणम् । हित्वा शिखोर्ध्वपुण्ड्रं च विप्रत्वाद्भ्रश्यते ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ पञ्चसंस्कारपूर्वेण मन्त्रमध्यापयेद्गुरुः । संस्काराः पञ्च कर्तव्याः पारमैकान्त्यसिद्धये ॥ ६३ ॥ प्रतिसंवत्सरं कुर्यादुपाकर्म ह्यनुत्तमम् । सर्ववेदव्रतं कृत्वा तत्र संपूजयेद्धरिम् ॥ ६४ ॥ दद्याद्यज्ञोपवीतानि विष्णवे परमात्मने । ब्राह्मणेभ्यश्च दत्त्वाऽथ बिभृयात्स्वयमेव च ॥ ६५ ॥ तदग्नौ पूज्य संतर्प्य चक्रं चैवाङ्कयेद्भुजे । एवं प्रत्याब्दिकं धार्यमुपवीतं सुदर्शनम् ॥ ६६ ॥ पुण्ड्रांस्तु प्रतिसंध्यं तु नित्यमेव च धारयेत् । द्वारवत्युद्भवं गोपीचन्दनं वेङ्कटोद्भवम् ॥ ६७ ॥ सान्तरालं प्रकुर्वीत पुण्ड्रं हरिपदाकृतिम् । श्राद्धकाले विशेषेण कर्ता भोक्ता च धारयेत् ॥ ६८ ॥ × सुदर्शनं चोर्ध्वपुण्ड्रं प्रधानं वैष्णवं स्मृतम् । न लभ्यते वैष्णवत्वमृते चक्रस्य धारणात् ॥ ६९ ॥ अर्थपञ्चकतत्त्वज्ञः पञ्चसंस्कारदीक्षितः । महाभागवतो विप्रः सततं पूजयेद्धरिम् ॥ ७० ॥

---

* एतदर्धवचनं न क. पुस्तके । × एतद्वचनं न विद्यते ख. पुस्तके ।

---

१ ख. °स्थो यतिर्वा स्या° । २ ख. °शाशनौ । ३ क. °स्त्वेकद° । ४ क. धर्म्यं । ५ क. परित्यजेत् । ६ ख. स ज्वा° । ७ क. यत्र । ८ ख. प्रत्याहनिकं । ९ ख. °ति । श्रा° ।

नारायणः परं ब्रह्म विप्राणां दैवतं सदा। तस्य भुक्तावशेषं तु पावनं मुनिसत्तमाः ॥ ७१ ॥ हरिभुक्तोज्झितं दद्यात्पितॄणां च दिवौकसाम्। तदेव जुहुयाद्वह्नौ भुञ्जीयात्तु तदेव हि ॥ ७२ ॥ हरेरनर्पितं यत्तु देवानामर्पितं च यत्। मद्यमांससमं प्रोक्तं तन्न भुञ्जीयात्कदा च न ॥ ७३ ॥ हरेः पादजलं ग्राह्यं नित्यं नान्यदिवौकसाम्। सुराणामितरेषां तु फलपुष्पजलादिकम् ॥ ७४ ॥ निर्माल्यमशुभं प्रोक्तमस्पृश्यं हि कदाचन। विधिर्हीप द्विजातीनां नेतरेषां कदाचन ॥ ७५ ॥ शिवार्चनं त्रिपुण्ड्रं च शूद्राणां चैं विधीयते। तद्विधानामिदं ये च विप्राः शिवपरायणाः ॥ ७६ ॥ ते वै देवलका ज्ञेयाः सर्वकर्मबहिष्कृताः ॥ ७७ ॥ वैखानसास्तु ये विप्रा हरिपूजनतत्पराः। न ते देवलका ज्ञेया हरिपादाब्जसंश्रयात् ॥ ७८ ॥ नापहृत्य हरेर्द्रव्यं ग्रामार्चनपरो भवेत्। भक्त्या संपूज्य देवेशं नासौ देवलकः स्मृतः ॥ ७९ ॥ भक्त्या योऽप्यर्चयेद्देवं ग्रामार्चां हरिमव्ययम्। प्रसादतीर्थस्वीकारान्नासौ देवलकः स्मृतः ॥ ८० ॥ शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिधारणं स्मरणं हरेः। तन्नामकीर्तनं चैव तत्पादाम्बुनिषेवणम् ॥ ८१ ॥ तत्पादवन्दनं चैव तन्निवेदितभोजनम्। एकादश्युपवासश्च तुलस्यैवार्चनं हरेः ॥ ८२ ॥ तदीयानामर्चनं च भक्तिर्नवविधा स्मृता। एतैर्नवविधैर्युक्तो वैष्णवः प्रोच्यते बुधैः ॥ ८३ ॥ एतैर्गुणैर्विहीनस्तु न विप्रो न च वैष्णवः। कर्मणा मनसा वाचा न प्रमाद्येज्जनार्दनम् ॥ ८४ ॥ भक्तिः सा सात्त्विकी ज्ञेया भवेदव्यभिचारिणी। नान्यं देवं नमस्कुर्यान्नान्यं देवं प्रपूजयेत् ॥ ८५ ॥ नान्यप्रसादं भुञ्जीत नान्यदायतनं विशेत्। न त्रिपुण्ड्रं तथा कुर्यात्पदाकारं तथैव च ॥ ८६ ॥ न चान्यदेवताभक्तिरापद्यपि कदाचन। ध्यायन्यजनमेशं वै वैष्णवत्वमवाप्नुयात् ॥ ८७ ॥ वैष्णवः सर्वदेवानां पूजनीयो यथा हरिः। तस्मिन्संपूज्यमाने वै प्रसन्नोऽभूद्धरिः क्षणात् ॥ ८८ ॥ पूजिते वैष्णवे विप्रे पूजितं स्याज्जगत्त्रयम्। यतिर्यस्य गृहे भुङ्क्ते तस्य भुङ्क्ते हरिः स्वयम् ॥ ८९ ॥ हरिर्यस्य गृहे भुङ्क्ते तस्य भुङ्क्ते जगत्त्रयम्। महाभागवतो विप्रः सततं पूजयेद्धरिम् ॥ ९० ॥ पाञ्चकल्पविधानेन निमित्तेषु विशेषतः। अप्स्वग्नौ हृदये सूर्ये स्थण्डिले प्रतिमासु च ॥ ९१ ॥ षट्सु तेषु हरेः पूजा नित्यमेव विशेषतः। स्नानकाले तु संप्राप्ते नद्यां पुण्यजले शुभे ॥ ९२ ॥ ध्यात्वा नारायणं देवं नागपर्यङ्कशायिनम्। द्वादशार्णेन मनुना सोऽर्चयित्वाऽऽक्षतादिभिः ॥ ९३ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा ततः स्नानं समाचरेत्। एतदेवार्चनं प्रोक्तं ब्राह्मणस्य जगत्पतेः ॥ ९४ ॥

---

१ क. 'मप्यदं ब्र'। २ ख. 'कोऽपि ते। ३ क. 'र्च न त'। ४ ख तु। ५ क. ग्रामार्चां। ६ ख. 'स्तटपाकारं चगस्त'। ७ भुक्तो यस्य भु'। ८ ख. विधीयते।

होमकाले तु सततं परिस्तीर्यानलं शुभम् । यज्ञरूपं महात्मानं चिन्तयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ ९५ ॥ साङ्गत्रयीमयं शुद्धं दिव्याङ्गोपाङ्गशोभितम् । सर्वलक्षणसंपन्नं शुद्धजाम्बूनदप्रभम् ॥ ९६ ॥ युवानं पुण्डरीकाक्षं शङ्खचक्रधनुर्धरम् । सर्वयज्ञमयं ध्यायेद्रामाङ्काश्रितपद्मया ॥ ९७ ॥ संपूज्य चाक्षतैरेव पश्चाद्धोमं समाचरेत् । प्राणाग्निहोत्रसमये सम्यगाचम्य वारिणा ॥ ९८ ॥ कुशासने समासीनः प्राग्वा प्रत्यङ्मुखोऽपि वा । परिषिञ्चासमा(त्याथ चाऽऽ)त्मानं प्राणायामं समाचरेत् ॥ ९९ पश्चाणोदगुच्य हृदये पङ्कजं केसरान्वितम् । तस्मिन्वह्न्यर्कशीतांशुबिम्बान्यनुविचिन्तयेत् ॥ १०० ॥ सर्वाक्षरमयं दिव्यं रत्नपीठं तदुत्तरे । तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं ध्यायेत्कल्पतरोरधः ॥ १०१ ॥ वीरासने समासीनं तस्मिञ्शीघ्रं विचिन्तयेत् । स्निग्धदूर्वादलश्यामं सुन्दरं भूषणैर्युतम् ॥ १०२ ॥ पीताम्बरं युवानं च चन्दनस्रग्विभूषितम् । शरत्पद्माननं रक्तपद्माभाङ्घ्रिकरद्वयम् ॥ १०३ ॥ स्निग्धवर्णं महाबाहुं विशालोरस्कमव्ययम् । चक्रशङ्खगदाबाणपाणिं रघुवरं हरिम् ॥ १०४ ॥ जानकीलक्ष्मणोपेतं मनसैवार्चयेद्विभुम् । मन्त्रद्वयेनार्चयित्वा जप्त्वा चैव षडक्षरम् ॥ १०५ ॥ पश्चाद्धि जुहुयात्पञ्च प्राणानभ्यर्च्य तं पुनः । ध्यायन्वै मनसा विष्णुं सुखं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ १०६ ॥ एवं हृद्यर्चनं विष्णोरुत्तमं मुनिसत्तमाः । अत्यन्ताभिमता विष्णोर्हृत्पूजा परमात्मनः ॥ १०७ ॥ संध्याकाले तु संप्राप्ते रविमण्डलमध्यगम् । हिरण्यगर्भं पुरुषं हिरण्यवपुषं हरिम् ॥ १०८ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं वैजयन्तीविराजितम् । शङ्खचक्रादिभिर्युक्तं भूषितैर्दोर्भिरायतैः ॥ १०९ ॥ शुक्लाम्बरधरं विष्णुं मुक्ताहारैर्विभूषितम् । ध्यात्वा समर्चयेद्देवं कुसुमैरक्षतैरपि ॥ ११० ॥ प्रणवेन च सावित्र्या पश्चात्सूक्तं निवेदयेत् । ध्यायन्नेवं जपेद्विष्णुं गायत्रीं भक्तिसंयुतः ॥ १११ ॥ तयैवाभ्यर्च्य गोविन्दं नमस्कृत्वा(त्य) विसर्जयेत् । एवमभ्यर्च्य देवेशं त्रिसंध्यासु तथा हरिम् ॥ ११२ ॥ वैश्वदेवावसाने तु पुरस्ताद्वै विभावसोः । उपलिप्य स्थण्डिले तु जुहुयाद्बलिकर्म तत् ॥ ११३ ॥ ध्यात्वा सर्वगतं विष्णुं घनश्यामं सुलोचनम् । कौस्तुभोद्भासितोरस्कं तुलसीवनमालिनम् ॥ ११४ ॥ पीताम्बरधरं देवं रत्नकुण्डलशोभितम् । हरिचन्दनलिप्ताङ्गं पुण्डरीकायतेक्षणम् ॥ ११५ ॥ मौक्तिकान्वितनासाग्रं जगन्मोहनविग्रहम् । गोपीजनैः परिवृतं वेणुं गायन्तमच्युतम् ॥ ११६ ॥ ध्यात्वा कृष्णं जगन्नाथं पूजयित्वा यथाविधि । जुहुयाद्धरिचक्रं तदेवानुदिश्य सत्तमाः ॥ ११७ ॥ जप्त्वा कृष्णमनुं पश्चादभ्यर्च्य मनसा हरिम् । आचम्य प्रयतो भूत्वा नमस्कृत्य विसर्जयेत् ॥ ११८ ॥

---

१ ख. शुभदि° । २ ख. पतिष्यासनमा° । ३ ख. °दयप° । ४ ख. विम्बद° । ५ क. °सने द्° । ६ ख. °त्नप° । ७ क. °कुन्दधनुर्बाणपाणिनं स्तव° । ८ क. °पत्रीभ° । ९ ख. विसर्जयेत् । १० ख. °भ्यर्च्येवेशं त्रि° । ११ ख. °द्बलिक° । १२ क. °वं त्रिसंध्यासोभितं हरिम् । १३ क. °यादबलिं चक्रं यदचा° ।

स्थण्डिलेऽभ्यर्चनं विष्णोरेवं कुर्याद्विधानतः। त्रिसंध्यामर्चयेद्विष्णुं प्रतिमासु विशेषतः ॥ ११९ ॥ सुवर्णरजताद्यैर्वा शिलादार्वादिनाऽपि वा। कृत्वा बिम्बं हरेः सम्यक्सर्वावयवसंयुतम् ॥ १२० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वायुधसमन्वितम्। ततोऽधिवासनं कुर्यात्त्रिरात्रं शुद्धवारिषु ॥ १२१ ॥ तत्रार्चयेद्विधानेन जपहोमादिकर्मभिः। स्नाप्य पञ्चामृतैर्गव्यैस्तथा गन्धजलैरपि ॥ १२२ ॥ यज्ञवेद्यां समारोप्य पूजयेत्तत्र दीक्षितः। मङ्गलद्रव्यसंयुक्तैः पूर्णकुम्भैः समन्वितैः ॥ १२३ ॥ शरावैर्द्रव्यसंपूर्णैः पताकैस्तोरणादिभिः। कुम्भेषु वासुदेवादीन्सुरान्संपूजयेत्क्रमात् ॥ १२४ ॥ वासुदेवो हयग्रीवस्तथा संकर्षणो विभुः। महावराहः प्रद्युम्नो नारसिंहस्तथैव च ॥ १२५ ॥ अनिरुद्धो वामनश्च पूजनीया यथाक्रमात्। तस्य पूर्णशरावेषु लोकेशानर्चयेत्ततः ॥ १२६ ॥ मध्ये तु वारुणं कुम्भं पञ्चरत्नसमन्वितम्। पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्ध्यात्वाऽस्मिञ्जलशायिनम् ॥ १२७ ॥ ततः संपूजयेद्देवं धान्योपरि निधाय च। व्याघ्रचर्म समास्तीर्य तस्मिन्कौशेयवाससि ॥ १२८ ॥ निवेश्य(श्य) पूजयेद्बिम्बं मूलमन्त्रेण वैष्णवः। तोरणेषु चतुर्दिक्षु चण्डादीनर्चयेत्तथा ॥ १२९ ॥ कुमुदादिसुरान्दिक्षु तथा धर्मादिदेवताः। संपूज्य विधिना तस्मिन्पश्चाद्धोमं समाचरेत् ॥ १३० ॥ आग्नेयं कल्पयेत्कुण्डं मेखलाद्युपशोभितम्। अश्वत्थाद्वा शमीगर्भादाहृत्याग्निं विनिक्षिपेत् ॥ १३१ ॥ वैष्णवस्य गृहाद्वाऽपि समानीयानलं द्विजः। गृह्योक्तविधिने(नै)वात्र प्रतिष्ठाप्य हुताशनम् ॥ १३२ ॥ इध्माधानादिपर्यन्तं कृत्वा होमं समाचरेत्। पायसेन गवाज्येन तिलैर्व्रीहिभिरेव च ॥ १३३ ॥ चतुर्भिर्वैष्णवैः सूक्तैः पायसं जुहुयाद्धविः। हिरण्यगर्भसूक्तेन श्रीसूक्तेन तथैव च ॥ १३४ ॥ अहं रुद्रेभिरिति वा गवाज्यं जुहुयात्ततः। त्वमग्ने द्युभिरिति च सूक्तेन प्रत्यृचं तिलैः ॥ १३५ ॥ अस्य वामेति सूक्तेन प्रत्यृचं व्रीहिभिस्तथा। अग्निं नरो दीधितिभिः सूक्तेन प्रत्यृचं तथा ॥ १३६ ॥ समिद्भिः(ध्मैः) पिप्पलीयैर्द्रै(लस्याऽऽर्द्रै)र्होतव्यं मुनिसत्तमाः। अष्टोत्तरं सहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा ॥ १३७ ॥ होतव्यमाज्यं पश्चात्तु तथा मन्त्रचतुष्टयम्। वैकुण्ठपार्षदं होमं पायसेन घृतेन वा ॥ १३८ ॥ समाप्य होमं हविषः शेषं तस्मै निवेदयेत्। चतुर्मन्त्रांश्चतुर्वेदांश्चतुर्दिक्षु जपेत्ततः ॥ १३९ ॥ तत्र जागरणं कुर्याद्गीतवादित्रनर्तकैः(नैः)। रजन्यां तु व्यतीतायां तु स्नात्वा नद्यां विधानतः ॥ १४० ॥ वैकुण्ठतर्पणं कुर्यादृत्विग्भिर्ब्राह्मणैः सह। तर्पयित्वा पितृन्देवान्वाग्यतो गृहमाविशेत् ॥ १४१ ॥ आचम्य पूर्ववत्पूजां कृत्वा होमं समाचरेत्। जुहुयाद्रु(द्रू)पगणस्पत्यैः सूक्तैश्च घृतपायसम् ॥ १४२ ॥

---

१ ख. 'पशोभित'। २ क. 'अप्सा नामा'। ३ ख. यज्ञवेद्यां स'। ४ ख. समन्वितः। ५ क. समास्थाय। ६ ख. 'तदा। कु'। ७ ख. 'स्यामी वि'। ८ क. 'विना वा'। ९ ख. भिभिः। १० ख. 'तरस'। ११ ख. 'तो भवनं वि'। १२ ख. 'ह्मणः स्तुत्यैः सू'।

पौरुषेण तु सूक्तेन श्रीसूक्तेन तथैव च । वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा कर्मशेषं समापयेत् ॥१४३॥
नयनोन्मीलनं कुर्यात्सुमुहूर्तेन वैष्णवः । महाभागवतश्रेष्ठः सूक्ष्महेमशलाकया ॥१४४॥
द्वयेनैव प्रकुर्वीत नयनोन्मीलनं हरेः । निवेश्य भद्रपीठे तु स्नापयेत्सुसमाहितः ॥१४५॥
सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैऋत्विजः कलशोदकैः । ततस्तु मध्यमं कुम्भमादाय द्विजसत्तमः
॥ १४६ ॥ स्नापयेन्मन्त्ररत्नेन शतवारं समाहितः । सौवर्णेन च ताम्रेण शङ्खेन
रजतेन वा ॥ १४७ ॥ स्नाप्य पञ्चामृतैर्गन्धैरुद्धृत्य शुभचन्दनैः । मन्त्रेण स्नापयित्वा
तु तुलसीमिश्रितैर्जलैः ॥ १४८ ॥ वासोभिर्भूषणैः सम्यगलंकृत्य च वैष्णवः ।
उपचारैः समभ्यर्च्य पश्चान्नीराजयेत्तदा ॥ १४९ ॥ अलंकृते शुभे गेहे पीठे संस्था-
पयेद्धरिम् । सूक्तेनोत्तानपादस्य दृढं स्थाप्य सुखासने ॥ १५० ॥ अष्टोत्तरशतं(त)
वारं शुभमन्त्रचतुष्टयात् । ध्यात्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यान्महाभागवतोत्तमः ॥ १५१ ॥
नत्वा गुरुं परं धाम्नि स्थितं देवं जनार्दनम् । ध्यात्वैवं मन्त्ररत्नेन तस्मिन्बिम्बे
निवेशयेत् ॥ १५२ ॥ अर्चयित्वोपचारैस्तु मङ्गलानि निवेदयेत् । * दर्पणं कपिलां
कन्यां शङ्खं दूर्वाक्षतान्पयः ॥ १५३ ॥ सौवर्णमाज्यं लाजांश्च मधु सर्षपमञ्ज-
नम् । एवं त्रयोदश मासि मङ्गलानि निवेदयेत् । तथैव दश मुद्रास्तु मन्त्रेणैव सन्दी-
क्षयेत् ॥ १५४ ॥ तद्विम्बं मूर्तिमन्त्रेण पश्चाद्दशशतानि तु । पुष्पाणि दद्याद्भक्त्या च
जपंश्च सुसमाहितः ॥ १५५ ॥ सतिलैस्तण्डुलैः शुभ्रैर्जुहुयाच्च द्विजोत्तमाः । आशिषो
वाचनं कृत्वा दीपैर्नीराजयेत्तदा ॥ १५६ ॥ भोजयित्वा ततो विप्रान्दक्षिणाभिश्च
तोषयेत् । आचार्यमृत्विजश्चापि विशेषेण समर्चयेत् ॥ १५७ ॥ तदर्पि×संप्रहेक्षित्यं
होमार्थं परमात्मनः । त्रिरात्रमुत्सवं तत्र कुर्याच्छक्त्या यतात्मवान् ॥ १५८ ॥ वैष्णवैः
पावमानैश्च तत्र पुष्पाञ्जलिं चरेत् । आज्येन चरुणा वाऽपि होमं कुर्वीत वैष्णवः
॥ १५९ ॥ प्रत्यहं भोजयेद्विप्रान्वैष्णवान्घृतपायसम् । तन्मूर्तिप्रीतये भक्त्या दद्याद्वा-
सांसि दक्षिणाः ॥ १६० ॥ कुर्यादवभृथं चैवं महाभागवतैः सह । सहस्र-
नामभिर्विष्णोः सूक्तैर्विष्णुप्रकाशकैः । नद्यामवभृथं कृत्वा तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ १६१ ॥
अस्यवामेति सूक्तेन पायसं मधुसंयुतम् । आज्येन मूलमन्त्रेण सहस्रं जुहुयात्तदा
॥ १६२ ॥ आशिषो वाचनं कृत्वा भोजयेद्द्विजसत्तमान् । एवं संस्थापयेद्देवमर्चये-
द्विधिना सह ॥ १६३ ॥ गृहार्चायां स्थापने तु लघुतन्त्रं समाचरेत् । अधिवासनै-
वेद्यादिमन्त्रतन्त्रं विवर्जयेत् ॥ १६४ ॥ एकत्र पञ्चगव्येषु विनिक्षिप्य परेऽहनि ।

* इत आरभ्य निवेदयेदित्यन्तं न क. पुस्तके । × विकरणव्यत्ययः ।

१ ख. °हस्तन्मध्य° । २ क. °न्त्रवस्त्वेन । ३ क. °रं पद्ममन्त्र° । ४ ख. गुरुन्परं । ५ ख. सनातनम् ।
६ ख. तद्बिम्बम्° । ७ ख. °पापमामुच । ८ ख. °वेष्टि च म° । ९ ख. तदा । १० क. आदिवासने दै° ।
११ ख. °नमेद्या° । १२ ख. °न्त्रमत्र वि° ।

पञ्चामृतैः स्नापयित्वा पश्चादुद्वर्तनादिकम् ॥ १६५ ॥ आदाय कलशं शुद्धं पवित्रोदकपूरितम् । निक्षिप्य पञ्च रत्नानि सुवर्णं तुलसीदलम् ॥ १६६ ॥ चन्दनाक्षतदूर्वांश्च तिलान्धात्रीं च सर्षपम् । अभिमन्त्र्य कुशैः पश्चान्मन्त्ररत्नेन वैष्णवः ॥ १६७ ॥ शतवारं सहस्रं वा मन्त्रेणैवाभिषेचयेत् । सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैर्गायत्र्या वैष्णवेन च ॥ १६८ ॥ नामभिः केशवाद्यैश्च सर्वैर्मन्त्रैश्च वैष्णवैः । स्नाप्य मन्त्रैर्भूषणैश्च शुभे धान्ये निवेशयेत् ॥ १६९ ॥ स्थण्डिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य इध्माधानादि पूर्ववत् । होमं कुर्याद्गवाज्येन पायसान्नेन वैष्णवः ॥ १७० ॥ कर्तुरौपासनाग्नौ तु होममत्र(तन्त्रं) विशिष्यते । प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैर्जुहुयाद्घृतपायसम् ॥ १७१ ॥ अस्यवामेति सूक्तेन गवाज्यं जुहुयात्ततः । मन्त्ररत्नेन जुहुयादष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ १७२ ॥ तद्बिम्बमूर्तिमन्त्रेण तिलहोमं तथैव च । अविज्ञातस्तु(ते तु) तन्मन्त्रं (न्त्रे) मूलमन्त्रेण वा यजेत् ॥ १७३ ॥ यजेच्छ्रीभू(भू)पकाशैश्च गायत्र्या विष्णुसंज्ञया । वैकुण्ठपार्षदं होमं कृत्वा होमं समापयेत् ॥ १७४ ॥ नयनोन्मीलनं कृत्वा सौवर्णेन कुशेन वा । निवेश्याऽऽवाहयेत्पीठे मन्त्ररत्नेन वैष्णवः ॥ १७५ ॥ मन्त्रेणैवार्चनं कृत्वा पश्चात्पुष्पाञ्जलिं यजेत् । तस्मिन्बिम्बे तु तन्मूर्तिं ध्यात्वा नियतमानसः ॥ १७६ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैर्दद्यात्पुष्पाणि वैष्णवः ॥ १७७ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्पायसान्नं घृतान्वितम् । शक्त्या च दक्षिणां दत्त्वा विशेषेणार्चयेद्गुरुम् ॥ १७८ ॥ सहस्रनामभिः स्तुत्वा आशीर्भिरभिवादयेत् । प्रदक्षिणनमस्कारान्कुर्वीतात्र पुनः पुनः ॥ १७९ ॥ प्रसीद मम नाथेति भक्त्या संप्रार्थयेद्विभुम् । दीपैर्नीराजयेत्पश्चाच्छ्रीसूक्तेन समाहितः ॥ १८० ॥ हुतशेषं हविः प्राश्य जप्त्वा मन्त्रमनुत्तमम् । ध्यायन्कमलपत्राक्षं भूमौ स्वप्यात्कुशोत्तरे ॥ १८१ ॥ एवं गृहार्चा बिम्बस्य विष्णुं संस्थाप्य वैष्णवः । अर्चयेद्विधिना नित्यं यावद्देहनिपातनम् ॥ १८२ ॥ शालग्रामशिलायां तु पूजनं परमात्मनः । कोटिकोटिगुणाधिक्यं भवेदत्र न संशयः ॥ १८३ ॥ न जपो नाधिवासश्च न च संस्थापनाक्रिया । शालग्रामार्चने विष्णुस्तस्मिन्संनिहितः सदा ॥ १८४ ॥ मूर्तीनां तु हरेः साक्षाद्यस्यां प्रीतिरनुत्तमा । तस्यामेव तु तां ध्यात्वा पूजयेत्तद्विधानतः ॥ १८५ ॥ मूर्त्यन्तरमबिम्बे तु न यष्टव्यं तदेव तत् । शालग्रामशिलायां तु यष्टव्या इष्टमूर्तयः ॥ १८६ । अर्चनं वन्दनं दानं प्रणामं(मो) दर्शनं नृणाम् । शालग्रामशिलायां तु सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥ १८७ ॥ स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु

१ ख. °प्य वस्त्रैर्भू° । २ क. °द्बिम्बं मू° । ३ क. यते श्रीभूप्र° । ४ ख. °धाच्छक्त्या तेन । ५ ख. °त्तरम् । ए° । ६ क देहं । ७ ख हरेस्तस्य यस्यां । ८ क मूर्ति तर्हि न । ९ क. °न्तरं न बि° ।

दीक्षितः। यो वहेच्छिरसा नित्यं शालग्रामशिलाजलम् ॥ १८८ ॥ असत्यकथनं हिंसामभक्ष्याणां च भक्षणम्। शालग्रामजलं पीत्वा सर्वं दहति तत्क्षणात् ॥ १८९॥ द्विजानामेव नान्येषां शालग्रामशिलार्चनम्। बालकृष्णवपुर्देवं पूजयेत्सद्द्विजः सदा॥१९० पठेद्वाऽप्यर्चयेद्विष्णुं विशिष्टः शूद्रयोनिजः। स्थण्डिले हृदये वाऽपि पूजयेत्सद्द्विजः सदा ॥ १९१॥ वाराहं नारसिंहं च हयग्रीवं च वामनम्। ब्राह्मणः पूजयेद्विष्णुं यज्ञमूर्तिं च केवलम् ॥ १९२ ॥ क्षत्रियः पूजयेद्रामं केशवं मधुसूदनम्। नारायणं वासुदेवमनन्तं च जनार्दनम् ॥ १९३ ॥ प्रद्युम्नमनिरुद्धं च गोविन्दं चाच्युतं हरिम्। संकर्षणं तथा कृष्णं वैश्यः संपूजयेत्तथा ॥ १९४ ॥ बालं गोपालवेषं वा पूजयेच्छूद्रयोनिजः। सर्व एव हि संपूज्या विप्रेण मुनिसत्तमाः ॥ १९५ ॥ सर्वेऽपि भगवन्मन्त्रा जप्तव्याः सर्वसिद्धिदाः। तस्माद्द्विजोत्तमः पूज्यः सर्वेषां भूतिमिच्छताम्॥१९६॥ पञ्चसंस्कारसंपन्नो मन्त्ररत्नार्थकोविदः। शालग्रामशिलायां तु पूजयेत्पुरुषोत्तमम्। पूजितस्तुलसीपत्रैर्ददाति सकलं हरिः ॥ १९७ ॥ यः श्राद्धं कुरुते विप्रः शालग्रामशिलाग्रतः। पितॄणां तत्र तृप्तिः स्यात्तस्याश्राद्धादनन्तकम् ॥ १९८ ॥ जपं हुतं तथा दानं वन्दनं च जलक्रिया। शालग्रामसमीपे तु सर्वं कोटिगुणं भवेत् ॥ १९९ ॥ ध्यात्वा कमलपत्राक्षं शालग्रामशिलोपरि। पौरुषेण तु सूक्तेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ २०० ॥ अनुष्टुबस्य सूक्तस्य त्रिष्टुबन्त्या(न्त्याऽ)स्य देवता। पुरुषो यो जगद्बीजमृषिर्नारायणः स्मृतः ॥ २०१॥ प्रथमां विन्यसेद्वामे द्वितीयां दक्षिणे करे। तृतीयां वामपादे च चतुर्थीं दक्षिणे करे ॥ २०२ ॥ पञ्चमीं वामजानौ तु षष्ठीं वै दक्षिणे तथा। सप्तमीं वामकट्यां तु अष्टमीं दक्षिणेऽपि च ॥ २०३ ॥ नवमीं नाभिदेशे तु दशमीं हृदि विन्यसेत्। एकादशीं कण्ठदेशे द्वादशीं वामबाहुके ॥ २०४ ॥ त्रयोदशीं दक्षिणे तु स्वास्यदेशे चतुर्दशीम्। अक्ष्णोः पञ्चदशीं मूर्ध्नि षोडशीं चैव विन्यसेत् ॥ २०५ ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चाद्ध्यानं समाचरेत्। सहस्रार्कप्रतीकाशं कन्दर्पायुतसंनिभम् ॥ २०६ ॥ युवानं पुण्डरीकाक्षं सर्वाभरणभूषितम्। पीनवृत्तायतैर्दोर्भिश्चतुर्भिर्भूषणान्वितैः ॥ २०७ ॥ चक्रं पद्मं गदां शङ्खं बिभ्राणं पीतवाससम्। शुक्लपुष्पानुलेपं च रत्नहस्तपदाम्बुजम् ॥ २०८ ॥ सुस्निग्धनीलकुटिलकुन्तलैरुपशोभितम्। श्रिया भूम्या समाश्लिष्टपार्श्वं ध्यात्वा समर्चयेत् ॥ २०९ ॥

---

१ ख. °सदा। वा°। २ क. वाक्यो°। ३ ख. °देवादि स°। ४ ख. °न्तरम्। ५ क. त्रिविष्टप्रस्य। ६ क. °भिर्भूषितं भूष°।

यथाऽऽस्थानि तथा देवे न्यासकर्म समाचरेत् । आद्ययाऽऽवाहनं विष्णोरासनं च
द्वितीयया ॥ २१० ॥ तृतीयया च तत्पाद्यं चतुर्थ्याऽर्घ्यं निवेदयेत् । पञ्चम्याऽऽच-
मनीयं तु दातव्यं च ततः क्रमात् ॥ २११ ॥ षष्ठ्या स्नानं च सप्तम्या
वस्त्रमप्युपवीतकम् । अष्टम्या चैव गन्धं तु नवम्या च सुपुष्पकम् ॥ २१२ ॥ दशम्या
धूपकं चैव एकादश्याऽथ दीपकम् । द्वादश्या च त्रयोदश्यां नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ २१३ ॥
चतुर्दश्या नमस्कारं पञ्चदश्या प्रदक्षिणम् । * षोडश्या शयनं दत्त्वा शेषकर्म समा-
चरेत् ॥ २१४ ॥ स्नानवस्त्रोपवीतेषु चरौ चाऽऽचमनं चरेत् । हुत्वा षोडशभिर्मन्त्रैः
षोडशाऽऽज्याहुतीः क्रमात् ॥ २१५ ॥ तथैवाऽऽज्येन होतव्यमृग्भिः पुष्पाञ्जलिं चरेत् ।
तत्र सर्वं जपेद्भूयः पौरुषं सूक्तमुत्तमम् ॥ २१६ ॥ कृत्वा माध्याह्निकं स्नानमूर्ध्वपु-
ण्ड्रधरस्ततः । नित्यां संध्यामुपास्याथ रविमण्डलमध्यगम् ॥ २१७ ॥ हरिं ध्यायै-
दुदुत्योर्ध्वं हंसः शुचिषदित्यृचा । सावित्रीं च जपेत्तिष्ठन्प्राणानायम्य पूर्ववत् ॥ २१८ ॥
सौरेण चानुवाकेन उपस्थानजपं तथा । आत्मानं परिषिच्याथ दर्भान्तरपुटाञ्जलिम्
॥ २१९ ॥ दक्षिणाङ्के तु विन्यस्य जपयज्ञाश्रये बुधः । सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं
तु जपेत्तदा ॥ २२० ॥ शक्त्या च चतुरो वेदान्पुराणं वैष्णवं जपेत् । चरितं रघु-
नाथस्य गीतां भगवतो हरेः ॥ २२१ ॥ ध्यायन्वै पुण्डरीकाक्षं जप्त्वा वाऽप उप-
स्पृशेत् । पूर्ववत्तर्पयेदेवं वैकुण्ठपार्षदं तथा ॥ २२२ ॥ देवानृषीन्पितॄंश्चैव तर्पयित्वा
तिलोदकैः । निष्पीड्य वस्त्रमाचम्य गृहमाविश्य पूर्ववत् ॥ २२३ ॥ पूजयित्वाऽच्युतं
भक्त्या पौरुषेण विधानतः । दैवं भूतं पैतृकं च मानुषं च विधानतः ॥ २२४ ॥
प्रीतये सर्वयज्ञस्य भोक्तुर्विष्णोर्यजेत्ततः । वैकुण्ठं वैष्णवं होमं पूर्ववज्जुहुयात्तदा
॥ २२५ ॥ चतुर्विधेभ्यो भूतेभ्यो बलिं पश्चाद्विनिक्षिपेत् । द्वारि गोदोहमात्रं तु तिष्ठे-
दतिथिवाञ्छया ॥ २२६ ॥ भोजयेच्चाऽऽगतान्काले फलमूलौदनादिभिः । महाभाग-
वतान्विप्रान्विशेषेणैव पूजयेत् ॥ २२७ ॥ मधुपर्कप्रदानेन पाद्यार्घ्याचमनादिभिः ।
गन्धैः पुष्पैश्च ताम्बूलैर्धूपदीपनिवेदनैः ॥ २२८ ॥ ब्रह्मासने निवेश्यैव पूजयेच्छ्रद्ध-
याऽन्वितः । सकृत्संपूजिते विप्रे महाभागवतोत्तमे ॥ २२९ ॥ षष्टिं वर्षसहस्राणि
हरिः संपूजितो भवेत् । मोहादन(द्वि ना)र्चयेद्यस्तु महाभागवतोत्तमम् ॥ २३० ॥

* एतद्वाक्यार्धद्वयं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. 'स्था चर्ह दिव्ये लि' । २ ख. 'पेतत पौ' । ३ ख. 'जगदः स्यात्स्वतः शुचिरितृ' ।
४ क. सौवर्णेनाङ्' । ५ ख. 'नं च परीक्षाय । ६ ख. 'कुण्ठे' । ७ क. 'पापांच' । ८ ख. 'र्णूनीतीति' ।

कोटिजन्मार्जितात्पुण्यान्मुच्यते नात्र संशयः। गृहे तस्य न चाश्नाति शतवर्षाणि केशवः॥ २३१॥ मुख्यं हि सर्वदेवानां महाभागवतोत्तमः॥ तस्मिन्संपूजिते विभे पूजितं स्याज्जगत्त्रयम्॥ २३२॥ अर्थपञ्चकतत्त्वज्ञः पञ्चसंस्कारसंस्कृतः। नवभक्तिसमायुक्तो महाभागवतोत्तमः॥२३३॥ काले समागते तस्मिन्पूजिते मधुसूदनः। क्षणादेव प्रसन्नः स्यादीप्सितानि प्रयच्छति॥२३४॥ महाभागवतानां च पिबेत्पादोदकं तु यः। शिरसा वा धरेद्भक्त्या सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ २३५॥ यस्मिन्कस्मिन्हि वसति महाभागवतोत्तमे। अप्येकरात्रमथवा तद्देशस्तीर्थसंमितः॥ २३६॥ भोजयित्वा महाभागान्वैष्णवानतिथीनपि। ततो बालसुहृद्वृद्धान्बान्धवांश्च समागतान्॥२३७॥ भोजयित्वा यथाशक्त्या(क्ति) यथाकालं जितक्षुधः। भिक्षां दद्यात्प्रयत्नेन यतीनां ब्रह्मचारिणाम्॥ २३८॥ शूद्रो वा प्रतिलोमो वा पथि श्रान्तः क्षुधातुरः। भोजयेत्तं प्रयत्नेन गृहमभ्यागतो यदि॥ २३९॥ पाषण्डः पतितो वाऽपि क्षुधार्तो गृहमागतः। नैव दद्यात्स्वपाकान्नमाममेव प्रदापयेत्॥ २४०॥ स्वशक्त्या तर्पयित्वा च अतिथीन्गृहमागतान्। सम्यङ्निवेदितं विष्णोः स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः॥ २४१॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च सम्यगाचम्य वारिणा। विष्णोरभिमुखं पीठे हेमदिग्धे कुशोत्तरे॥२४२॥ प्राग्वा प्रत्यङ्मुखो वाऽपि जान्वोरन्तःकरः शुचिः। उदङ्मुखो वा पै(पि)त्र्ये तु समासीनोऽभिपूजितः॥ २४३॥ वंशतालादिपत्रैस्तु कृतं वसनमश्म च। कापालमिष्टकं वाऽपि पर्णं तृणमयं तथा॥ २४४॥ चर्मासनं शुष्ककाष्ठं शिल्पं पर्यङ्कमेव च। निषिद्धदारुपीठं च दान्तमस्थिमयं च यत्॥ २४५॥ दग्धं पैराश्वि(श्थ)तं ताम्रमायसं च विवर्जयेत्। विभीतकं तिन्दुकं च करञ्जं व्याधिघातकम्॥ २४६॥ भल्लातकं कपित्थं च हिन्तालं शिग्रुमेव च। निषिद्धतरवो ह्येते सर्वकर्मसु गर्हिताः॥ २४७॥ शुद्धदारुमये पीठे समासीने कुशोत्तरे। पीठे त्वलाभे सौम्ये स्यात्केवलं कुशविष्टरम्॥ २४८॥ चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचन्द्रकम्। वर्णानामानुपूर्व्येण मण्डलानि यथाक्रमात्॥ २४९॥ स्वलंकृते मण्डलेऽस्मिन्विमलं भाजनं न्यसेत्। स्वर्णं कांस्यं च रौप्यं च पर्णं वा शास्त्रचोदितम्॥ २५०॥ चतुःषष्टिपलं कांस्यं तदर्धं पादमेव वा। गृहिणामेव भोज्यं स्यात्ततो हीनं तु वर्जयेत्॥ २५१॥ पलाशपद्मपत्रे तु गृही यत्नेन वर्जयेत्। यतीनां च वनस्थानां पितृणां च शुभप्रदम्॥२५२॥

---

१ क "स्य समस्तानि दा"। २ ख. "वतः स्मृतः। का"। ३ ख. वा धयेद्भ"। ४ ख. "स्वपकान्न"। ५ ख. "यित्वैनमतिथीनागतान्गृहे। स"। ६ क. पैत्रे। ७ ख. च। कपा"। ८ क. पर्णं। ९ ख. चार्के। १० ख. "दग्धातुपी"। ११ क. प्रथाविते। १२ ख. पीठत्व"। १३ क. सौम्यस्य देव"। १४ क. "ध्वेषु गृहिणां तु विप"।

वटाश्वत्थार्कपर्णानि कुम्भीतिन्दुकयोस्तथा। एरण्डतालबिल्वेषु कोविदारकरञ्जके ॥ २५३ ॥ भल्लातकांश्च पर्णानां पर्णानि परिवर्जयेत्। मोचागर्भपलाशं च वर्जयेत्सर्वकर्मसु ॥ २५४ ॥ मधुकं कुटजं चैव ब्राह्मं प्लक्षमुदुम्बरम्। मातुलुङ्गं पानसं च मोचाचर्मदलानि च ॥ २५५ ॥ पालाशपर्णं श्रीपर्णं शुभानीमानि भोजने। यथालाभोपपन्नेन भोजनं घृतसंस्कृतं ॥ २५६ ॥ पत्न्यादिभिर्दत्तमन्नं वासुदेवार्पितं शुभम्। गायत्र्या मूलमन्त्रेण संप्रोक्ष्य शुभवारिणा ॥ २५७ ॥ ऋतंसत्याभ्यामिति च मन्त्राभ्यां परिषिञ्चयेत्। अन्नरूपं विराट्पुरुषं ध्यात्वा मन्त्रं जपेद्बुधः ॥ २५८ ॥ ध्यात्वा हृत्पङ्कजे विष्णुं सुधांशुसदृशद्युतिम्। शङ्खचक्रगदापद्मपाणिं वै दिव्यभूषणम् ॥ २५९ ॥ मनसैवार्चयित्वाऽथ मूलमन्त्रेण वैष्णवः। पादोदकं हरेः पुण्यं तुलसीदलमिश्रितम् ॥ २६० ॥ अमृतोपस्तरणमसीति मन्त्रेण प्राशयेत्। उद्दिश्यैव हरिं प्राणाञ्जुहुयात्सघृतं हविः ॥ २६१ ॥ अन्नालाभे तु होतव्यं शाकमूलफलादिभिः। पञ्चप्राणाद्याहुतयो मन्त्रैस्तैर्जुहुयाद्धरेः ॥ २६२ ॥ श्रद्धायां प्राणे न(नि)विष्टेति मन्त्रेण यथाक्रमम्। तर्जनीमध्यमाङ्गुष्ठैः प्राणायेति यजेद्धविः ॥ २६३ ॥ मध्यमानामिकाङ्गुष्ठैरपानायेत्यनन्तरम्। कनिष्ठानामिकाङ्गुष्ठैर्व्यानायेत्याहुतिं ततः ॥ २६४ ॥ कनिष्ठातर्जन्यङ्गुष्ठैरुदानायेति वै यजेत्। समानायेति जुहुयात्सर्वैरङ्गुलिभिर्द्विजः ॥ २६५ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरिरित्यात्मानमनन्तरम्। शतमष्टोत्तरं मन्त्रं मनसैव जपेत्ततः ॥ २६६ ॥ ध्यायेन्नारायणं देवं भोजनं तु यथाक्रमम्। वक्त्रात्पातयन्ग्रासं चिन्तयन्मधुसूदनम् ॥ २६७ ॥ नाऽऽसनारूढपादस्तु न वेष्टितशिरास्तथा। न स्कन्दयन्न च हसन्बाहिर्नाप्यवलोकयन् ॥ २६८ ॥ नाऽऽश्नीयान्मलपङ्कल्पवर्जितोऽकरो न च। न पादारोपितकरः पृथिव्यामपि वा न च ॥ २६९ ॥ न प्रसारितपादश्च नोत्सङ्गकृतभाजनः। नाश्नीयाद्भार्यया सार्धं न पुत्रैर्वा कदाचन ॥ २७० ॥ न शयानो नातिमग्नो न विमुक्तशिरोरुहः। अन्नं वृथा न विकिरन्नष्टिं वैकलिकाङ्क्षया ॥ २७१ ॥ नातिशब्देन भुञ्जीत न वस्त्रार्धोपवेष्टितः। मधूक पात्रं हस्तेन भुञ्जीयात्पैतृकं यदि। चषके पुटके वाऽपि पिबेत्तोयं द्विजोत्तमः ॥ २७२ ॥ तक्रं वाऽप्यथवा क्षीरं पानकं वाऽपि भोजने। वक्त्रेण सान्तर्धानेन दत्तमन्येन वा पिबेत् ॥ २७३ ॥

---

१ क. कुम्भिति°। २ क. °लपत्रेषु। ३ ख. °काश्यप°। ४ ख. °येत्तत्तु सर्वदा। म°। ५ ख. °थं आम्रजम्बूक°। ६ ख. °तुलहगं। ७ ख. °लाक्ष्यपर्णं श्री°। ८ ख. °थाकालोपपन्ने तु भो°। ९ ख. °तावत्तु वासुदेवार्पितं शुभे। गा°। १० क. ऋतं स°। ११ ख. °राजं संध्या°। १२ ख. °णे निष्ठेति। १३ ख. °क्रमात्। त°। १४ क. °नरेश्वा°। १५ क. °व यजेत्स°। १६ ख. ध्यायन्मा°। १७ ख. °वं भुञ्जीयात्तु यथासुखम्। १८ ख. न पादकोपितनरः। १९ ख. °वांऽपि विह्वलः °न। २० ख. °बनाति°।

ग्रासशेषं न चाश्नीयात्पीतशेषं पिबेन्न तु । शाकमूलफलादीनि दन्ताच्छिन्नं न खादयेत् ॥ २७४ ॥ उद्धृत्य वामहस्तेन तोयं वक्त्रेण यः पिबेत् । स सुरां वा पिबेद्-व्यक्तां सद्यः पतति रौरवे ॥ २७५ ॥ शब्देनापोशने पीत्वा शब्देन दधिपायसे । शब्देनाम्रसं क्षीरं पीत्वैव पतितो भवेत् ॥ २७६ ॥ मत्स्यक्षलवणं मुक्तं क्षीरं लवणसंयुतम् । दधि हस्तेन मथितं सुरापानसमं स्मृतम् ॥ २७७ ॥ आरनालरसं तद्वत्तथैवानर्पितं हरेः । आयसेन तु पात्रेण नैव दद्याद्धृतादिकम् ॥ २७८ ॥ नोच्छिष्टं घृतमादद्यात्पैतृके भोजने विना । तथैव तु पुरोडाशं पृषदाज्यं च मासिकम् ॥२७९॥ पानीयं पायसं क्षीरं घृतं लवणमेव च । हस्तदत्तं न गृह्णीयात्तुल्यं गोमांसभक्षणम् ॥ २८० ॥ अपूपं पायसं मांसं यावकं कृसरं मधु । केवलं यो वृथाऽश्नाति तेन भुक्तं सुरासमम् ॥ २८१ ॥ करञ्जमूलकं शिग्रु लशुनं तिलपिष्टकम् । तलास्थिमश्वेतवृन्ताकं सुरापानसमं विदुः ॥ २८२ ॥ अन्यच्च फलमूलादि भक्ष्यपानादिकं च यत् । स्रक्चन्दनादि ताम्बूलं यो भुङ्क्ते ह्यर्पितम् ॥ २८३ ॥ कल्पकोटिसहस्राणि रेतोविण्मूत्रभाग्भवेत् ॥ २८४ ॥ तस्मात्सर्वं सुविमलं हरिभुक्तं यथोक्तवत् । सपवित्रेण यो भुङ्क्ते सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ २८५ ॥ ध्यायन्नारायणं देवं वाग्यतः प्रयतात्मवान् । भुक्त्वा व(चा)नतितृप्तै(प्त्यै)व प्राशयेदम्बु निर्मलम् ॥ २८६ ॥ अमृतापिधानमसीति मन्त्रेण कुशपाणिना । किंचिदन्नमुपादाय पीतशेषेण वारिणा ॥ २८७ ॥ पैतृकेण तु तीर्थेन भूमौ दद्यात्तदर्थिनाम् । रौरवे नरके घोरे वसतां क्षुत्पिपासया ॥ २८८ ॥ तेषामन्नं सोदकं च अक्षय्यमुपतिष्ठतु । इति दत्त्वोदकं तेषां तस्मिन्नेवाऽऽसने स्थितः ॥ २८९ ॥ प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च मुखं संशोध्य वारिभिः । द्विराचम्य विधानेन मन्त्रेण प्राशयेज्जलम् ॥ २९० ॥ पीत्वा मन्त्रजलं पश्चादाचम्य हृदयाम्बुजे । राममिन्दीवरश्यामं चक्रशङ्खधनुर्धरम् । युवानं पुण्डरीकाक्षं ध्यात्वा मन्त्रं जपेद्बुधः ॥२९१॥ विभावसुमुपस्पृश्य समासीनः सुखासने । वेदमध्यापयेच्छिष्यान्शास्त्रं वा धर्मसंहिताम् ॥२९२॥ रवावस्तमिते संध्यां बहिः कुर्वीत पूर्ववत् । बहिः संध्या शत(दश)गुणं गोष्ठे शतगुणं तथा ॥२९३॥ गङ्गाजले सहस्रं स्यादनन्तं विष्णुसंनिधौ ॥२९४॥ उपास्य पश्चिमां संध्यां जप्त्वा जप्यं समाहितः । पूर्ववत्पूजयेद्विष्णुं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥२९५॥ अष्टाक्षरविधानेन निवेद्यैवं समाहितः । कार्यमौपासनं हुत्वा वैष्णवं होममाचरेत्

---

१ क. °त्वा पैतृके पतति रौरवे । शब्देनापोशनं पीत्वा पैतृके पात° । २ क. मुक्तं । ३ ख. मांसं । ४ ख. °म् । हान्ना° । ५ ख. °लाद्यं भक्ष्यं पा° । ६ क. भुङ्क्तेऽवश न । ७ ख. °धः । सुखासने समासीनो वेदमध्यापयेत्ततः । शिष्यान्यांस्तु शास्त्रं वा वेदान्वा धर्मसंहिताम् । इतिहासपुराणं वा कथयञ्छृणुयाच्च वा रवावस्तं गते । ८ क. °त । संध्या कोटिगुणितं गो° ।

॥ २९६ ॥ ध्यात्वा पद्ममयं विष्णुं मन्त्रेणाष्टोत्तरं शतम् । तिलव्रीह्याज्यचरुभिस्तत्रै- केनापि वा यजेत् ॥ २९७ ॥ वैश्वदेवं भूतबलिं हुत्वा दत्त्वा च आचमेत् । शय्यायां विन्यसेदेवं पर्यङ्के समलंकृतम् ॥ २९८ ॥ सविताने गन्धपुष्पधूपैरामोदिते शुभे । शायपित्वा च देवेशं नारायणमनामयम् ॥ २९९ ॥ कालजीमूतसंकाशं मन्दस्मेरमु- खाम्बुजम् । कोटिकन्दर्पलावण्यं देवीभ्यां सहितं हरिम् ॥ ३०० ॥ हिरण्यगर्भसूक्तेन नासदासीदनेन च । कृत्वा पुष्पाञ्जलिं पश्चादुपचारैः समर्चयेत् ॥ ३०१ ॥ श्रिये जात इत्यृचैव ध्रुवसूक्तेन च द्विजः । [* दीपैर्नीराजनं कृत्वा पश्चादर्घ्यं निवेदयेत् ॥ ३०२ ॥ सुवाससा य(ज)वनिकां विन्यस्याथ समाहितः । द्वादशार्णं महामन्त्रं जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ ३०३ ॥ अस्त्रैश्च शङ्खचक्राद्यैर्दिक्षु रक्षां सुविन्यसेत् । स्तोत्रैः स्तुत्वा नमस्कृत्वा (त्य) पुनः पुनरनन्तरम् ॥ ३०४ ॥ वैष्णवैश्च सुहृद्भिश्च भुञ्जीयादर्पितं हरेः । आचम्याग्निमुपस्पृश्य समासीनस्तु वाग्यतः । ध्यायन्हृदि शुभं मन्त्रं जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ ३०५ ॥ शेषाहिशायिनं देवं मनसैवार्चयेत्ततः । शयीत शुभशय्यायां विमले शुभमण्डले ॥ ३०६ ॥ ऋतौ गच्छेद्धर्मपत्नीं विना पञ्चसु पर्वसु । पुत्रार्थी चेत्तु युग्मासु स्त्रीकामी विषमासु च ॥ ३०७ ॥ न श्राद्ध- दिवसे चैव नोपवासदिने तथा । नाशुचिर्मलिनो वाऽपि न चैव मलिनां तथा ॥ ३०८ ॥ न क्रुद्धां न च क्रुद्धः सन् रोगी न च रोगिणीम् । न गच्छेत्क्रूरदिवसे मघामूलद्वयोरपि ॥ ३०९ ॥ ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय आचामेत्प्रयतात्मवान् । यतिश्च ब्रह्मचारी च वनस्थो विधवा तथा ॥ ३१० ॥ अजिने कम्बले वाऽपि भूमौ स्वप्या- त्कुशोत्तरे । ध्यायन्तः पद्मनाभं तु शरीरान्विजितेन्द्रियाः ॥ ३११ ॥ अर्पयेद्वाऽर्चये- द्विष्णुं त्रिकालं श्रद्धयाऽन्वितः । आचरेयुः परं धर्मं यथावृत्त्यनुसारतः ॥ ३१२ ॥ प्रातः कृष्णं जगन्नाथं कीर्तयेत्पुण्यनामभिः । शौचादिकं तु यत्कर्म पूर्वोक्तं सर्वमाचरेत् ॥ ३१३ ॥ नैमित्तिकविशेषेण पूजयेत्पतिमव्ययम् । तत्तत्काले तु तन्मूर्तेरर्चनं मुनिभिः स्मृतम् ॥ ३१४ ॥ प्रसुप्ते पद्मनाभे तु नित्यं मासचतुष्टयम् । द्रोण्यां दोलायामपि वा भक्त्या संपूजयेद्विभुम् ॥ ३१५ ॥ क्षीराब्धौ शेषपर्यङ्के शयानं रमया सह । नीलजी- मूतसंकाशं सर्वालंकारसुन्दरम् ॥ ३१६ ॥ कौस्तुभोद्भासिततनुं वैजयन्त्या विराजितम् । लक्ष्मीघनकुचस्पर्शशुभोरस्कं सुवर्चसम् ॥ ३१७ ॥ ध्यात्वैवं पद्मनाभं तु द्वादशार्णेन नित्यशः । पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैस्त्रिसंध्यास्वपि वैष्णवः]॥ ३१८ ॥ निवेद्य पायसान्नं तु दद्यात् पुष्पाञ्जलिं ततः । सहस्रं शतवारं वा द्वयं मन्त्रं जपेत्सुधीः॥ ३१९ ॥ द्वादशार्णं मनुं चैव जप्त्वाऽऽज्येन तिलैश्च वा । केवलं चरुणा वाऽपि जुहुयात्प्रतिवासरम् ॥ ३२० ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थः ख. पुस्तक एवास्ति ।

१ ख. °कृते । स° ।

अधःशायी ब्रह्मचारी सर्वभोगविवर्जितः। वार्षिकांश्चतुरो मासानेवमभ्यर्च्य केशवम् ॥ ३२१ ॥ बोधयित्वाऽथ कार्तिक्यां दद्यात्पुष्पाण्यनेकशः। साज्यैस्तिलैः पायसेन मधुना च सहस्रशः॥ ३२२ ॥ मूलमन्त्रेण जुहुयात्सूक्तेनावभृथं ततः। सहस्रनामभिः कृत्वा दद्यादर्घ्यमेव च ॥ ३२३ ॥ गृहं गत्वाऽथ देवेशं पूजयित्वा यथाविधि। भोजयेद्वैष्णवान्विप्रान्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ ३२४ ॥ शुक्लपक्षे नभोमासि द्वादश्यां वैष्णवः शुचिः। पवित्रारोपणं कृत्वा नाभिमात्रायतं न्यसेत् ॥ ३२५ ॥ तथा वक्षसि पर्यन्तं सहस्रं तान्तवं स्मृतम्[1]। कुशग्रन्थिसहस्रं तु पादान्तं विन्यसेत्ततः ॥ ३२६ ॥ सौवर्णीं राजतीं मालां शतग्रन्थियुतां न्यसेत्। मृणालतान्तवं पश्चात्पुष्पमालां ततः परम् ॥ ३२७ ॥ शतमौक्तिकहाराणि नानारत्नमयान्यपि। उपोष्यैकादशीं तत्र रात्रौ जागरणान्वितः। अभ्यर्चयेज्जगन्नाथं गन्धपुष्पफलादिभिः ॥ ३२८ ॥ नीत्वा रात्रिं नर्तनाद्यैः प्रभाते विमले नदीम्। गत्वा स्नात्वा च विधिना तर्पयित्वेशमर्चयेत्। सर्वैश्च वैष्णवैर्मन्त्रैर्मध्वाज्यतिलपायसैः ॥ ३२९ ॥ * हुत्वा दत्त्वा दशार्णेन सहस्रं जुहुयात्ततः। पश्चादारोपयेद्विष्णोः पवित्राणि शुभानि वै ॥ ३३० ॥ पवस्व सोम इति च जपन्सूक्तं सुपावनम्। निवेदयेत्पवित्राणि तथा विष्णोर्यथाक्रमम् ॥ ३३१ ॥ मन्दिरं कुशपोत्रेण वेष्टयन्परमात्मनः। वितानपुष्पमालाद्यैरलंकृत्य च सर्वतः ॥ ३३२ ॥ सहस्रं द्वादशार्णेन भक्त्या पुष्पाञ्जलिं न्यसेत्। अथोपनिषदुक्तानि पञ्च सूक्तान्यनुक्रमात्[2] ॥ ३३३ ॥ त्वयाहन्यीतमिज्यादि (?) जपन्पुष्पाञ्जलिं ततः। ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्स्वयं कुर्वीत पारणम् ॥ ३३४ ॥ शक्तश्चेदुत्सवं कुर्यात्त्रिरात्रं वैष्णवोत्तमः। प्रत्यब्दमेवं कुर्वीत पवित्रारोपणं हरेः ॥ ३३५ ॥ क्रतुकोटिसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः। तत्र दुर्भिक्षरोगादिभयं नास्ति कदाचन ॥ ३३६ ॥ संप्राप्ते कार्तिके मासे सायाह्ने पूजयेद्धरिम्। हृद्यैः पुष्पैश्च जातीभिः कोमलैस्तुलसीदलैः ॥ ३३७ ॥ अर्चयेद्विष्णुं गायत्र्याऽनुवाकैर्वैष्णवैरपि। पावमान्यैश्च तन्मासं भक्त्या पुष्पाञ्जलिं न्यसेत् ॥ ३३८ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा। अष्टाविंशतिं वा शक्त्या दद्याद्दीपान्सुपालिकान् ॥ ३३९ ॥ सुवासितेन तैलेन गव्येनाऽऽज्येन वा हरेः। अष्टोत्तरशतं नित्यं तिलहोमं समाचरेत् ॥ ३४० ॥ मनुना वैष्णवेनापि गायत्र्या विष्णुसंज्ञया। हुत्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यात्ताभ्यामेव तथा विभोः ॥ ३४१ ॥

* इत आरभ्य न्यसेदित्यन्तग्रन्थस्त्यागः क. पुस्तके।

१ क. °म्। शुक्ल° । २ ख. °त्सवैः सूक्तैर्म° । ३ ख °क्रमात्। म° । ४ ख. °त्। त्वेहयत्पीत°। ५ ख. शक्त्या वा चोत्स° । ६ क. वा। शक्त्या दद्याद्दिनान्सर्वान्स्वपरिपा°। ७ ख. दत्त्वा ताभ्या°। ८ ख. तथा।

हविष्यं मोदकं शुद्धं नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ३४२ ॥ तैलं शुक्तं तथा मांसं निष्पावान्मासिकं तथा । चणकानपि माषांश्च वर्जयेत्कार्तिकेऽहनि ॥ ३४३ ॥ भोजयेद्वैष्णवान्विप्रान्नित्यं दानानि शक्तयः । अन्ते च भोजयेद्विप्रान्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ ३४४ ॥ एवं संपूज्य देवेशं कार्तिके कृतकोटिभिः । पुण्यं प्राप्यानघो भूत्वा विष्णुलोके महीयते ॥ ३४५ ॥ दशमीमिश्रितां त्यक्त्वा वेलायामरुणोदये । उपोष्यैकादशीं शुद्धां द्वादशीमपि वैष्णवः ॥ ३४६ ॥ स्नात्वाऽऽमलकया नद्यां तु विधानेन हरिं यजेत् । सुगन्धकुसुमैः शुभ्रैरुपचारैश्च सर्वशः । रात्रौ जागरणं कृत्वा पुराणं (ण)संहितां पठेत् ॥ ३४७ ॥ जागरेऽस्मिन्नशक्ते(क्त)श्चेद्दर्भानास्तीर्य वैष्णवः । पुरतो वासुदेवस्य भूमौ स्वप्यात्समाहितः ॥ ३४८ ॥ ततः प्रभातसमये तुलसीमिश्रितैर्जलैः । स्नात्वा संतर्प्य देवेशं तुलसीमूलमन्त्रतः ॥ ३४९ ॥ द्वयेन वा विष्णुसूक्तैः कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । तथैव जुहुयादाज्यं मन्त्रेणैव शतं ततः ३५० ॥ पायसान्नं निवेद्यैश्च ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः । ध्यायन्कमलपत्राक्षं स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ३५१ ॥ अहः शेषं तु निनयेत्पुराणं वाचयन्बुधः । सायाह्ने समनुप्राप्ते दोलायां पूजयेद्धरिम् ॥ ३५२ ॥ अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैर्भक्ष्यैर्नानाविधैरपि । ब्राह्मणस्य तु (स्वस्य)सूक्तैश्च शनैर्दोलां प्रचालयेत् ॥ ३५३ ॥ इतिहासपुराणाभ्यां गीतवाद्यैः प्रबन्धकैः । एवं संपूजयेद्देवं तस्यां निशि समाहितः ॥ ३५४ ॥ मध्याह्ने पूजयेद्देवं वैष्णवर्क्षे समाहितः । चम्पकैः शतपत्रैश्च करवीरैः सितैरपि ॥ ३५५ ॥ वैष्णवेनैव मन्त्रेण पूजयेत्कमलापतिम् । न करीन्द्रेति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाञ्जलिं हरेः ॥ ३५६ ॥ मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं दद्यात्पुष्पाणि भक्तितः । तथैव होमं कुर्वीत तिलैर्व्रीहिभिरेव वा ॥ ३५७ ॥ सुदध्यन्नं फलयुतं नैवेद्यं विनिवेदयेत् । दीपैर्नीराजनं कृत्वा वैष्णवान्भोजयेत्ततः ॥ ३५८ ॥ मन्दवारे तु सायाह्ने तावत्सम्यगुपोषितः । तिलैः स्नात्वा विधानेन संतर्प्य च सनातनम् ॥३५९ ॥ नृसिंहवपुषं देवं पूजयेत्तद्विधानतः । मन्त्रराजेन गायत्र्या मूलमन्त्रेण वा यजेत् ॥ ३६० ॥ अखण्डबिल्वपत्रैश्च जातिकुन्दैश्च यूथिकैः । पद्मैश्च पद्मशान्त्या च त्वंपग्ने घृभिरिति च ॥ ३६१ ॥ दद्यात्पुष्पाञ्जलिं भक्त्या मन्त्रेणैव शतं यथा । आभ्यामेवानुवाकाभ्यां प्रत्यृचं जुहुयाद्घृतम् ॥ ३६२ ॥ मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं बिल्वपत्रैर्घृतान्वितैः । वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ ३६३ ॥

---

१ ख. शुक्तं । २ ख. दानादि । ३ क. नित्यशः । ४ ख. °लस्या मू° । ५ ख. °पं समानं च पुरा° । ६ क. °न्बुधैः । सा° । ७ क. प्रचारयेत् । ८ ख °येद्विष्णुं वैष्णवेन स° । ९ क कलिन्द्रे° । १० क. जातीकुन्दैश्च यूथकैः । ११ ख. °कैः । ज्ञः पद्मोत्तनाशान्त्यास्त्वम° । १२ क. त्वरमानेघृतिरिति । १३ क. °न्त्रेणाथवा° । १४ क. °कुण्ठे पा° ।

मधुशर्करसंयुक्तानपूपान्मोदकांस्तथा । मण्डकान्विविधान्भक्ष्यान्सूपाद्यं मधुमिश्रितम् ॥ ३६४ ॥ सुवासितं पानकं च नृसिंहाय समर्पयेत् । नृत्यं गीतं तथा वाद्यं कुर्वीत पुरतो हरेः ॥ ३६५ ॥ भोजयेच्च ततो विप्रान्वैष्णवान्सप्त पञ्च वा । तदार्पितहविष्यान्नं भुञ्जीयाद्वाग्यतः स्वयम् ॥ ३६६ ॥ ध्यायन्नृसिंहं मनसा भूमौ स्वप्याज्जितेन्द्रियः । एवं शनिदिने देवमभ्यर्च्य नरकेसरिम् । सर्वान्कामानवाप्नोति सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ३६७ ॥ षष्टिवर्षसहस्रं स पूजां प्राप्नोति केशवः । कुलकोटिं समुद्धृत्य वैकुण्ठपदमाप्नुयात् ॥ ३६८ ॥ प्रायश्चित्तमिदं गुह्यं पातकेषु महत्स्वपि । अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनमाप्नुयात् ॥ ३६९ ॥ पक्षे पक्षे पौर्णमास्यामुदितेऽस्मिन्निशाकरे । स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुं वामनं देवमव्ययम् ॥ ३७० ॥ समासीनं महात्मानं तस्मिन्पूर्णेन्दुमण्डले । संतर्पयेच्छुद्धजलैः कुसुमाक्षतमिश्रितैः ॥ ३७१ ॥ तत्र मूलेन मन्त्रेण पूजयेत्परमेश्वरम् । तुलसीकुन्दकुसुमैरथ पुष्पाञ्जलिं चरेत् ॥ ३७२ ॥ त्वं सोम इति सूक्तेन प्रत्यृचं कुसुमैर्यजेत् । पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत पायसान्नं सशर्करम् ॥ ३७३ ॥ मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं सूक्तेन प्रत्यृचं तथा । अग्निसोमानुवाकेन समिद्भिः पिप्पलैर्यजेत् ॥ ३७४ ॥ सहस्रनामभिः स्तुत्वा नमस्कृत्वा(त्य) जनार्दनम् । वैष्णवान्भोजयेत्पश्चात्पायसान्नेन शक्तितः ॥ ३७५ ॥ स्वयं भुक्त्वा हविःशेषं शयीत नियतेन्द्रियः । एवं संपूज्य देवेशं पौर्णमास्यां जनार्दनम् ॥ ३७६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ३७७ ॥ मघायामपि पूर्वाह्णे स्नात्वा कृष्णं जलैर्द्विजः । संतर्प्य मूलमन्त्रेण तिलमिश्रितवारिभिः ॥ ३७८ ॥ तर्पयित्वा पितॄन्देवानर्चयेदच्युतं ततः । कृष्णैश्च तुलसीपत्रैः केतकैः कमलैरपि ॥ ३७९ ॥ शोणितैः करवीरैश्च जपाकुटजपाटलैः । अस्यवामेति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाञ्जलिं हरेः ॥ ३८० ॥ मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं कृष्णैश्च तुलसीदलैः । तथैव जुहुयादग्नौ तिलैः कृष्णैः सशर्करैः ॥ ३८१ ॥ आज्येन पौरुषं सूक्तं प्रत्यृचं जुहुयात्ततः । नारायणानुवाकेन उपस्थाय जनार्दनम् ॥३८२॥ सुसंयावैः सहूदैश्च शाल्यन्नं विनिवेदयेत् । वैष्णवान्भोजयेत्पश्चात्स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ३८३ ॥ तस्यां रात्रौ जपेन्मन्त्रमयुतं हरिसंनिधौ । वैष्णवैरनुवाकैश्च दत्त्वा पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ ३८४ ॥ पुरतो वासुदेवस्य भूमौ स्वप्यात्कुशोत्तरे । एवं संपूज्य देवेशं मघायां वैष्णवोत्तमः ॥ ३८५ ॥ उद्धृत्य वंशजान्सर्वान्वैष्णवं पदमाप्नुयात् ॥३८६॥ व्यतीपाते तु संप्राप्ते हयग्रीवं जनार्दनम् । पुष्पैश्च करवीरैश्च पुण्डरीकैः समर्चयेत्

---

१ क. 'वा । हर्यपि' । २ ख. 'ध्यायेन्नृ' । ३ ख. 'मेधायुतं क' । ४ क. 'हस्तस्य पू' । ५ ख. 'श्चपुरमा' । ६ ख. 'स्मिन्दिवाक' । ७ क. 'मिष्टोमा' । ८ क. छयने । ९ क. 'ह पूर्वाह्णे शुद्धमैर्वैकैः । सं' । १० ख. कृष्णं श्रीतु' । ११ क. 'म् । सूपैर्यावैः । १२ क. तिलैश्च ।

॥ ३८७ ॥ यो[1]रेयीत्यनुवाकेन मत्यृचं वै यजेद्बुधः । मन्त्रेण च शतं दत्त्वा पश्चा-
द्धोमं समाचरेत् ॥ ३८८ ॥ यवैश्च तण्डुलैर्वाऽपि तिलैः पुष्पैरथापि वा । मन्त्रेणाष्टो-
त्तरशतं जुहुयाद्वैष्णवोत्तमः ॥ ३८९ ॥ [2]अमूरेकाद्यष्टसूक्तैः मत्यृचं जुहुयाच्चरुम् । शेषं
निवेद्य हरये संप्राश्याऽऽचमनं चरेत् ॥३९०॥ सहस्रशीर्षसूक्तेन ह्युपस्थाय जनार्दनम् ।
शाल्योदनं सूपयुतं विविधैश्च फलैरपि ॥ ३९१ ॥ [3]गवाज्येन युतं दत्त्वा दीपैर्नीराज-
येत्ततः । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ ३९२ ॥ हविष्यं तु स्वयं
भुक्त्वा भूमौ स्वप्याज्जितेन्द्रियः । एवं संपूज्य देवेशं व्यतीपाते सनातनम् ॥३९३॥
दशवर्षसहस्रस्य पूजायाः फलमाप्नुयात् । ग्रहणे रविसंक्रान्तौ वराहवपुषं हरिम् ॥३९४॥
कुमुदै[4]रुज्ज्वलैः पद्मैस्तथा दूर्वाकुरण्टकैः । अर्चयेत्क्ष्माधरं देवं तन्मन्त्रेणैव वैष्णवः
॥ ३९५ ॥ [5]द्रादिहेति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाञ्जलिं द्विजः । मन्त्रेण च सहस्रं तु शतं
वाऽपि यजेत्तथा ॥ ३९६ ॥ तिलैश्च जुहुयात्तद्वत्सूक्तेन मत्यृचं घृतम् । सूपान्नं कृस-
राम्नं च भक्ष्यापूपान्घृतप्लुतान् ॥ ३९७ ॥ नैवेद्यं विनिवेद्येशे ब्राह्मणान्भोजये-
त्ततः । एवं संपूज्य देवेशं संक्रान्तौ ग्रहणे हरिम् ॥ ३९८ ॥ कल्पकोटिसहस्राणि
विष्णुलोके महीयते । [6]वैधृतौ पूजयेद्रामं काकुत्स्थं पुरुषोत्तमम् ॥ ३९९ ॥ सीताल-
क्ष्मणसंयुक्तं मध्याह्ने पूजयेद्विभुम् । पुंनागकेतकीपद्मै[7]रुत्पलैः करवीरकैः ॥ ४०० ॥
चाम्पेयैर्बकुलैः पूजां षडर्णेनैव कारयेत् । [8]जातये वातिसूक्तेन कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः
॥ ४०१ ॥ संक्षेपेण श्लोक[9]मेकया प्रतिश्लोकं यजेत्तथा । पुष्पाञ्जलिं(लि)सहस्रं तु
मन्त्रेणैव यजे[10]त्ततः ॥ ४०२ ॥ त्वमग्न इति सूक्तेन पायसं जुहुयादृचा । पश्चान्मन्त्रे-
णाऽऽज्यहोमो [11]नैवेद्यं पायसं घृतम् ॥ ४०३ ॥ कदलीफलं शर्करां च पानकं च
निवेदयेत् । पञ्च सप्त त्रयो वाऽपि पूजनीया द्विजोत्तमाः ॥ ४०४ ॥ सुहृद्यै-
रन्नपानाद्यैर्गोहिरण्यादिदक्षिणैः । हविष्यान्नं स्वयं भुक्त्वा पठेद्रामायणं नरः ॥४०५॥
एवं संपूज्य विधिवद्राघवं जानकीयुतम् । भुक्त्वा भोगान्मनोरम्यान्विष्णुलोके मही-
यते ॥ ४०६ ॥ लक्ष्मीनारायणं देवं भार्गवे वासरे निशि । अखण्डबिल्वपत्रैश्च तुल-
सीकोमलैर्दलैः ॥४०७॥ अर्चयेन्मन्त्ररत्नेन वामाङ्कस्थश्रिया सह । चन्दनं कुङ्कुमोपेतं
कस्तूर्या च समर्चयेत् ॥ ४०८ ॥ श्रीसूक्तपुरुषसूक्ताभ्यां दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ।
मन्त्रद्वयेन पुष्पाणां सहस्रं च निवेदयेत् ॥ ४०९ ॥ त्वमग्न इति सूक्तेन मत्यृचं
कुसुमान्य(र्चये)जेत् । अखण्डबिल्वपत्रैर्वा पद्मपत्रै[12]र्घृतेन वा ॥ ४१० ॥ श्रीसूक्तपु-
रुषसूक्ताभ्यां मत्यृचं जुहुयात्ततः । अग्नि[13]नरो(रे)ति सूक्तेन तिलैर्व्रीहिभिरेव च ॥४११॥

१ क. °रहस्य° । २ ख. अमूरेका° । ३ क. गव्याज्यै° । ४ क. °रुत्पलैः । ५ ख. °पैस्तुकाशीभिः कु° ।
६ क. दूर्वादि° । ७ ख. °सदा । ति° । ८ ख. वैशाखे । ९ क. जातिवे वासू° । १० ख. °श्लोकयां प्रति-
श्लोकया य° । ११ ख. °मेहमाम् । स° । १२ ख. नयेति । १३ क. °कैर्व्याहृतिरे°।

मन्त्ररत्नेन जुहुयात्सुगन्धकुसुमैः शतम् । मण्डकान्क्षीरसंयुक्तान्पायसान्नं सशर्करम्। शाल्यन्नं पृषदाज्यं च भक्त्याऽसौ विनिवेदयेत् ॥ ४१२ ॥ अभ्यर्च्य विप्रमिथुनान्वासोलंकारभूषणैः । भोजयित्वा यथाशक्त्या(क्ति) पश्चाद्भुञ्जीत वाग्यतः ॥ ४१३ ॥ मन्वन्तरशतं विष्णुं दुग्धाब्धौ हेमपङ्कजैः । संपूज्य यदवाप्नोति तत्फलं भृगुवासरे ॥ ४१४ ॥ एवं संपूज्यमानस्तु तस्मिन्नहनि वैष्णवैः । लक्ष्म्या सह हरिः साक्षात्प्रत्यक्षं तत्क्षणाद्भवेत् ॥४१५॥ कृष्णाष्टम्यां चतुर्दश्यां सायंसंध्यासमागमे । गोपालं पुरुषं कृष्णमर्चयेच्छ्रद्धयाऽन्वितः ॥ ४१६ ॥ मल्ली(ल्लि)कामालतीकुन्दयूथीकुटजकेतकैः । लोध्रनीपार्जुनैर्नागैः कर्णिकारैः कदम्बकैः ॥ ४१७ ॥ कोविदारैः करवीरैर्बिल्वैरास्फोटकैरपि । दशाक्षरेण मन्त्रेण पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥४१८॥ ये त्रिंशतीति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । श्रीकृष्णं तुलसीपत्रैः प्रत्यृचं पूजयेद्द्विजः ॥ ४१९ ॥ श्रीकृष्णाय नम इति मन्त्रेणाष्टोत्तरं शतम् । पूजयित्वाऽथ होमं तु तिलैः कृष्णैर्घृतान्वितैः ॥ ४२० ॥ प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैर्जुहुयात्पुरुषोत्तमम् । समिद्भिः पिप्पलैश्चापि मन्त्रेणाष्टोत्तरं शतम् ॥ ४२१ ॥ नामभिः केशवाद्यैश्च चरुं पश्चाद्घृतप्लुतम् । वैष्णव्या चैव गायत्र्या पृषदाज्यं शतं तथा ॥ ४२२ ॥ गुडौदनं सर्पिषाऽक्तं भक्ष्याणि विविधानि च । क्षीरान्नं शर्करोपेतं नैवेद्यं च समर्पयेत् ॥ ४२३ ॥ वैष्णवान्भोजयेत्पश्चात्स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः । एवमभ्यर्च्य गोविन्दं कृष्णाष्टम्यां विशेषतः ॥ ४२४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् । द्वयोरप्यनयोः श्रीशं कूर्मरूपं समर्चयेत् ॥ ४२५ ॥ ससागरां महीं सर्वां लभते नात्र संशयः । अर्चयेन्मूलमन्त्रेण गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ४२६ ॥ अर्चयित्वा विधानेन हविष्यं व्यञ्जनैर्युतम् । मुद्गार्थयन्त्रजान्सूपघृतमिश्रान्निवेदयेत् ॥ ४२७ ॥ अहं पूर्वेति सूक्तेन कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । सहस्रं मूलमन्त्रेण पूजयेत्तुलसीदलैः ॥ ४२८ ॥ तिलमिश्रैश्च पृथुकैर्जुहुयाद्धव्यवाहने । मयेदं इति सूक्ताभ्यां नासदासीन्ययेन च ॥४२९॥ मन्त्रेणाऽऽज्यं सहस्रं तु जुहुयाद्वैष्णवोत्तमः । भोजयेद्वैष्णवान्भक्त्या विशेषेणार्चयेद्गुरुम् ॥ ४३० ॥ कौर्मे तु शतवर्षं तु समभ्यर्च्य विधानतः । अत्राप्यर्चनमात्रेण तत्फलं समवाप्नुयात् ॥ ४३१ ॥ मधुशुक्लप्रतिपदि केशवं[11] विधिपूर्वकम् । स्नात्वा मध्याह्नसमये[12] पूज-

---

१ क. शतैः । २ ख. °पालं° । ३ क. °यूथकुरवकै° । ४ क. °म् । यो द्वि(र्य्यामि)° । ५ ख. °ति सूक्तेनाष्टो° । ६ ख. विधानतः । ७ क. मृ° । सर्वा° । ८ ख °न्यराजा° । ९ ख. °दं यथेति । १० क. °द्रव्य° । ११ ख °वं पूजयेद्द्विजः । सा° । १२ ख. °ये करवीरैः सुगन्धिभिः । अ° ।

येत्करवीरकैः ॥ ४३२ ॥ अग्निमीळ इत्याद्येन प्रत्यृचं कुसुमैर्यजेत् । मन्त्ररत्नेन चाऽभ्यर्च्य चरुपायसहोमकृत् ॥ ४३३ ॥ ईळे द्यावेति सूक्तेन यदिन्द्राग्नीत्यनेन च । विष्णुसूक्तैश्च जुहुयाद्गायत्र्या विष्णुसंज्ञया ॥ ४३४ ॥ अपूपान्कटकाकाराञ्शाल्यन्नं घृतसंयुतम् । फलैश्च भक्ष्यभोज्यैश्च नैवेद्यं विनिवेदयेत् ॥ ४३५ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणाञ्शक्त्या दक्षिणाभिः प्रपूजयेत् । साग्रं संवत्सरं तत्र सम्यक्संपूजयेद्धरिम् ॥४३६॥ सर्वान्कामानवाप्नोति हयमेधायुतं लभेत् ॥४३७॥ तस्मिन्नवम्यां शुक्ले तु नक्षत्रेऽदितिदैवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघवः पुरुषोत्तमः ॥ ४३८ ॥ तस्मिन्नुपोष्य मध्याह्ने स्नात्वा संध्यां विधानतः । तर्पयित्वा पितॄन्देवानर्चयेद्राघवं हरिम् ॥ ४३९ ॥ षडक्षरेण मन्त्रेण गन्धमाल्यानुलेपनैः । अभ्यर्च्य जगतामीशं जपेन्मन्त्रं समाहितः ॥४४०॥ शान्तिं शास्त्रं पुराणं च नाम्नां विष्णोः सहस्रकम् । पावमानैर्विष्णुसूक्तैः कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ ४४१ ॥ रामायणशतश्लोक्या दद्यात्पुष्पाणि वैष्णवः । सशर्करं पायसान्नं कपिलाघृतसंयुतम् ॥ ४४२ ॥ रम्भाफलं पानकं च नैवेद्यं विनिवेदयेत् । सितानि नागपर्णानि स्निग्धपूगीफलानि च ॥ ४४३ ॥ कर्पूरेण च संयुक्तं ताम्बूलं च समर्पयेत् । दीपान्नीराजयेद्भक्त्या नमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ ४४४ ॥ प्रीतये रघुनाथस्य कुर्याद्दानानि शक्तितः । षडक्षरेण साहस्रं तिलैर्वा पायसेन वा ॥ ४४५ ॥ कमलैर्बिल्वपत्रैर्वा घृतेन जुहुयात्ततः । अस्य वामेति सूक्तेन समिद्भिः पिप्पलस्य च ॥ ४४६ ॥ वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् । रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रतियामं प्रपूजयेत् ॥ ४४७ ॥ प्रभाते विमले चापि ततो भरतजन्मनि । तृतीयेऽहनि मध्याह्ने सौमित्रेर्जन्मवासरे ॥ ४४८ ॥ सानुजं जगतामीशमर्चयेत्पूर्ववद्द्विजः । पूजां पुष्पाञ्जलिं होमं जपं ब्राह्मणभोजनम् ॥ ४४९ ॥ अविच्छिन्नं ततः कुर्यादग्निहोत्रं त्रिवासरम् । एवं त्रिरात्रं कुर्वीत राघवाणां विधानतः ॥ ४५० ॥ महोत्सवं जन्मभेषु प्रत्यब्दं चैत्रमासके । चतुर्थेऽह्नि तथा नद्यां कुर्यादवभृथं द्विजः ॥ ४५१ ॥ वैष्णवैरनुवाकैश्च रामनामभिरेव च । चरितं रघुनाथस्य जपन्नवभृथं चरेत् ॥ ४५२ ॥ देवान्पितॄंश्च संतर्प्य गृहं गत्वाऽर्चयेत्प्रभुम् । कुर्यादवभृथेष्टिं च चरुणा पायसेन वा ॥ ४५३ ॥ अस्य वामेति सूक्तेन परोमात्रेत्यनेन वा । प्रत्यृचं जुहुयात्पश्चान्मन्त्रेण शतसंख्यया ॥ ४५४ ॥ हुत्वा समाप्य होमं तु शेषं संप्राशयेच्चरुम् । आचम्य पूजयेद्देवं वैष्णवान्भोजयेत्ततः ॥ ४५५ ॥ स्वयं भुञ्जीत तद्रात्रावधःशायी समाहितः । एवं दाशरथिः पूज्यश्चैत्रे नावमिके तथा ॥ ४५६ ॥ षष्टिर्वे(ष्टिं व)र्षसहस्राणि श्वेतदीपनिवासिनम् । संपूज्य यदवाप्नोति तदेवात्र समश्नुते ॥ ४५७ ॥

---

१ क. °स्याज्येन । २ ख. पीतानि । ३ ख. °ष कुर्याद्धिरियामं समर्चयेत्° । ४ ख. °मासिके । ५ ख. ब्राह्मणाभिः ।

यज्ञायुतशतं लब्ध्वा विष्णुलोके महीयते । तस्यैव पौर्णमास्यां च शीतांशोरुदये तथा ॥ ४५८ ॥ स्नात्वा संपूजयेदेवं माधवं रमया सह । शुद्धजाम्बूनदप्रख्यं कन्दर्पश-तसंनिभम् ॥ ४५९ ॥ लक्ष्म्या सह समासीनं विमले हेमपङ्कजे । चन्दनेन सुग-न्धेन करवीराब्जचम्पकैः ॥ ४६० ॥ कर्पूरकुङ्कुमोपेतचन्दनेन च पूजयेत् । तन्म-न्त्रमन्त्ररत्नाभ्यां माधवं विधिना यजेत् ॥ ४६१ ॥ मण्डकान्क्षीरसंयुक्तान्शाल्यन्नं घृतसंयुतम् । कृष्णरम्भाफलैर्जुष्टं नैवेद्यं विनिवेदयेत् ॥ ४६२ ॥ असजीवत्व इत्याद्यैः षट्सूक्तैः कुसुमैर्यजेत् । मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं कोमलैस्तुलसीदलैः ॥ ४६३ ॥ संपूज्य होमं कुर्वीत साज्येन चरुणा ततः । विहीभोतांरित्यनेन सूक्तेन प्रत्यृचं द्विजः ॥ ४६४ ॥ कमलैर्बिल्वपत्रैर्वा मन्त्रेणाष्टोत्तरं शतम् । हुत्वाऽथ पौरुषं सूक्तं श्रीसूक्तं जुहुयात्ततः ॥ ४६५ ॥ सहस्रनामभिः स्तुत्वा वैष्णवान्भोजयेत्ततः । हुतशेषं स्वयं भुक्त्वा भूमौ स्वप्याज्जितेन्द्रियः ॥ ४६६ ॥ एवं संपूज्य देवेशं माधव्यां मधुसूदनः । सर्वान्कामानवाप्नोति हरिसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ४६७ ॥ वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु मध्याह्ने पुरुषोत्तमम् । अर्चयेद्रक्तकमलैरुत्पलैः पाटलैरपि ॥ ४६८ ॥ ह्रीबेरकरवीरैश्च गायत्र्या विष्णुसंज्ञया । दध्यन्नं फलसंयुक्तं पायसं च निवेदयेत् ॥ ४६९ ॥ प्रत्यृचं चैविवं सूक्तैः प्रत्यृचं जुहुयात्ततः । पौगाष्टं वेति सूक्तेन दीपैर्नीराजयेत्ततः ॥ ४७० ॥ भक्त्या विप्रान्भोजयित्वा पूजयेद्देशिकं तथा । तस्मिन्संपूजितो (ते) देवः प्रत्यक्ष-स्तत्क्षणाद्भवेत् ॥ ४७१ ॥ शयने भोजयेद्विष्णुं पूजयेच्छ्रद्धयाऽन्वितः । कुशप्रसून-दूर्वाग्रपुण्डरीककदम्बकैः ॥ ६७२ ॥ मूलमन्त्रेण श्रीविष्णुं गायत्र्या च समर्चयेत् । सत्येनोत्तमसूक्तेन ऋग्भिः पुष्पाञ्जलिं यजेत् ॥ ४७३ ॥ मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं तुलसी-पल्लवैस्तथा । पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत विष्णुसूक्तैः सुपायसम् ॥ ४७४ ॥ मन्त्ररत्नेन जुहु-यादाज्यमष्टोत्तरं शतम् । सशर्करं पायसंश्चमपूपान्विनिवेदयेत् ॥ ४७५ ॥ विश्वजि-तेति सूक्तेन कुर्यान्नीराजनं ततः । भोजयेद्वैष्णवान्विप्रान्पूजयेच्च विशेषतः ॥ ४७६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति हयमेधायुतं लभेत् । प्राजापत्यर्क्षसंयुक्ता नभःकृष्णाष्टमी यदा ॥४७७॥ नभस्येव भवेत्सा तु जयन्ती परिकीर्तिता । तस्यां जातो जगन्नाथः केशवः कंसमर्दनः॥४७८॥तस्मिन्नुपोष्य विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते॥४७९॥अष्टमीरोहिणीयोगो मुहूर्ते वा दिवानिशम् । मुख्यकाल इति ख्यातो यत्र जातः स्वयं हरिः ॥४८०॥ मासद्वये

१ क. °मक्षोऽस्तित्र° । २ ख. °न्नापद्मकर्जैः क° । ३ क. °तः । न हि वो अस्तोने° । ४ क. °न जुहुयाद्द्विजः । ५ ख. °याद्द्विजः । स° । ६ क. °लैः कमलै° । ७ क. प्रहुत्वे दिवं । ८ ख. °तः । तारा-श्रोति । ९ क. °ने बोधने विष्णुं । १० क. °त्येन सप्तचत्वारिंशदृग्भिः । ११ क. यदेत् । १२ क. °साज्यम° । १३ क. स्याततस्तत्र ।

यद्यलाभे योगे तस्मिन्दिवा निशि। नवमीरोहिणीयोगः कर्तव्यो वैष्णवैर्द्विजैः ॥ ४८१ ॥ रात्रियोगस्तु बलवांस्तस्यां जातो जनार्दनः। तिथ्यन्तं(न्ते) वाऽथ भान्ते वा पारणा यत्र चोच्यते ॥ ४८२ ॥ यामत्रयवियुक्तायां प्रातरेव हि पारणम्। पूर्वेद्युर्नियमं कुर्याद्दन्तधावनपूर्वकम् ॥ ४८३ ॥ प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेत्कृष्णमव्ययम्। षडक्षरेण मन्त्रेण बालकृष्णं वपुर्हरिम् ॥ ४८४ ॥ सुकृष्णतुलसीपत्रैरर्चयेच्छ्रद्धयाऽन्वितः। दुग्धं क्षीरं शर्करां च नवनीतं निवेदयेत् ॥ ४८५ ॥ सहस्रमयुतं वाऽपि जपेन्मन्त्रं षडक्षरम्। गवाज्यं जुहुयाद्वह्नौ कृष्णमन्त्रेण पायसम् ॥ ४८६ ॥ सहस्रं शतवारं वा प्रत्यृचं विष्णुसूक्तकैः। हुत्वा सुगन्धिपुष्पाणि तैरेव च समर्चयेत् ॥ ४८७ ॥ सहस्रनाम्नां गीतानां पठनं गुरुपूजनम्। वैष्णवान्भोजयेच्छक्त्या हुतशेषं सकृत्स्वयम् ॥ ४८८ ॥ भुक्त्वा कुशोत्तरे स्वप्याद्भूमौ नियमवाञ्छुचिः। परेऽह्न्युपोष्य विधिवत्स्नात्वा नद्यां विधानतः ॥ ४८९ ॥ तर्पयित्वा जगन्नाथं पितृन्देवांश्च तर्पयेत्। पूर्ववत्पूजयित्वेशं जपहोमादिकं चरेत् ॥ ४९० ॥ अवैष्णवं द्विजं तस्मिन्वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत्। पुराणादिप्रपाठेन रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ ४९१ ॥ शीतांशावुदिते स्नात्वा शुक्लाम्बरधरः शुचिः। नवो नवो भवतीति ऋचाऽर्घ्यं विनिवेदयेत् ॥ ४९२॥ अर्चयेन्मातुरुत्सङ्गे स्थितं कृष्णं सनातनम्। तुलसीगन्धपुष्पैश्च कस्तुरीचन्द्रचन्दनैः ॥ ४९३ ॥ षडक्षरेण मन्त्रेण भक्त्या संपूजयेद्धरिम्। वसुदेवं नन्दगोपं बलभद्रं च रोहिणीम् ॥ ४९४ ॥ यशोदां च सुभद्रां च मायां दिक्षु प्रपूजयेत्। प्रह्लादादींन्वैष्णवांश्च तथा लोकेश्वरानपि ॥ ४९५ ॥ धूपं दीपं च नैवेद्यं ताम्बूलं च समर्पयेत्। अनूनमिति सूक्तेन भक्त्या नीराजनं तथा ॥ ४९६ ॥ शं न इत्यादिसूक्तैश्च दद्यात्पुष्पाणि वैष्णवः। दशाक्षरेण मन्त्रेण पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ ४९७ ॥ सहस्रनामभिः स्तुत्वा शय्यायां विनिवेशयेत्। गीतं नृत्यं च वाद्यं च यथाशक्त्या(क्ति) च कारयेत् ॥ ४९८ ॥ ततः प्रभातसमये संध्यामन्वास्य वैष्णवः। दशाक्षरेण मन्त्रेण तुलसीचन्दनादिभिः ॥ ४९९ ॥ संपूज्य वैष्णवैः सूक्तैः कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः। मन्त्रेण जुहुयादाज्यं सहस्रं हव्यवाहने ॥ ५०० ॥ ममाग्न इति सूक्ताभ्यां जुहुयात्पायसं ततः। परोमात्रेति सूक्तेन चरुं तिलविमिश्रितम् ॥ ५०१ ॥ सर्वैश्च भगवन्मन्त्रैरेकैकामाहुतिं यजेत्। नामभिः केशवाद्यैश्च तथा संकर्षणादिभिः ॥ ५०२ ॥ वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत्। ततो मङ्गलवादित्रैर्यानैर्योक्त्रैश्च चामरैः ॥ ५०३ ॥ लाजैर्हरिद्राचूर्णैश्च गन्धैः पुष्पैः सुगन्धिभिः। मुदा विकीरयन्स(किरयुः स)र्वे बालवृद्धाश्च मध्यमाः ॥ ५०४ ॥

---

१ ख. तिलेन वै भवान्ते। २ ख. "ष्यतनुं हरि"। ३ क. सूक्तेभ्यो।

नार्यश्च रमणैः सार्धं सुवासिन्यश्च योषितः । आरोप्य शिबिकायां तु देवकीनन्दनं हरिम् ॥ ५०५ ॥ अकर्दमां नदीं रम्यां तडागं वा मनोहरम् । गच्छेत्पुष्पाढ्यशैवाल-जलौकादिविवर्जितम् ॥ ५०६ ॥ कुर्यादवभृथं तत्र पावमान्यैः पवित्रकैः । विष्णुसूक्तैश्च सुस्नात्वा(य) देवान्पितॄंश्च तर्पयेत् ॥ ५०७ ॥ विविधानि च भक्ष्याणि दद्यात्तत्र शुभान्वितः । गृहं गत्वाऽथ देवेशं पूर्ववत्पूजयेद्द्विजः भोजयित्वा ततो विप्रान्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् । हिरण्यवस्त्राभरणैराचार्यं पूजयेत्ततः ॥ ५०९ ॥ स्वयं च पारणां कृत्वा पुत्रपौत्रसमन्वितः । सायाह्ने समनुप्राप्ते दोलायामर्चयेद्धरिम् ॥ ५१० ॥ चतुःस्तम्भां चतुर्द्वारवितानाद्यैरलंकृताम् । धूपैर्दीपैश्च रम्यां दोलां संपूजयेद्द्विजः ॥ ५११ ॥ स्तम्भेषु वेदान्मन्त्रांश्च धामस्वभ्यर्च्य कच्छपम् । पादेष्वाशागजान्पीठे सप्त च्छन्दांसि चाऽऽस्तरे ॥ ५१२ ॥ प्रणवं चाऽऽतपत्रे तु शेषं केतौ खगेश्वरम् । इतिहासपुराणानि सर्वतः परिपूजयेत् ॥ ५१३ ॥ तस्यां निवेश्य दोलायां वासुदेवं श्रियः पतिम् । उपचारैरर्चयित्वा शनैर्दोलां च दोलयेत् ॥ ५१४ ॥ वेदाद्यैर्ब्र(र्ब्रा)ह्मणस्पत्यैः सूक्तैर्द्विजोत्तमः । सामगानैः प्रबन्धैश्च गायन्कृष्णं जगद्गुरुम् ॥ ५१५ ॥ सुवासिन्यो दोलयित्वा वैष्णवान्पूजयेत्ततः । एवं संपूज्य देवेशं पापैर्मुक्तो हरिं व्रजेत् ॥ ५१६ ॥ दोलायां दर्शनं विष्णोर्महापातकनाशनम् । कोटियोगानुजं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ ५१७ ॥ शिवब्रह्मादयो देवा नारदाद्या महर्षयः । दोलायां दर्शनार्थं वै प्रयान्त्यनुचरैः सह ॥ ५१८ ॥ गन्धर्वाप्सरसः सर्वा विमानस्थाः सकिंनराः । गायन्ति सामगानैश्च दोलायामर्चितं हरिम् ॥ ५१९ ॥ गवाज्यसंभृतैर्दीपैर्भक्त्या नीराजनं चरेत् । मरुत्व इन्द्रसूक्तेन मङ्गलाशीर्भिरेव च ॥ ५२० ॥ ताम्बूलफलपुष्पाद्यैर्वैष्णवान्भोजयेत्ततः । आशिषो वाचनं कृत्वा नमस्कृत्वा(त्य) विसर्जयेत् ॥ ५२१ ॥ एवं संपूज्य देवेशं जयन्त्यां मधुसूदनम् । सर्वांल्लोकान्भोजयित्वा याति विष्णोः परं पदम् ॥ ५२२ ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां विष्णुदैवते । अदित्यामुदभूद्विष्णुरुपेन्द्रो वामनोऽव्ययः ॥ ५२३ ॥ तस्यां स्नानोपवासाद्यमक्षय्यं परिकीर्तितम् । श्रीकृष्णजन्मवत्सर्वं कुर्यादत्रापि वैष्णवः ॥ ५२४ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् । माघमासे तु सप्तम्यामुदिते चैव भास्करे ॥ ५२५ ॥ स्नात्वा नद्यां विधानेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम् । रक्तैश्च करवीरैश्च कुमुदेन्दीवरादिभिः ॥ ५२६ ॥ मन्त्ररत्नेनार्चयित्वा पायसान्नं निवेदयेत् । यतश्च गोपा

---

१ क. °नसूक्ता । २ ख. °त्वा तर्पये° । ३ ख. °णां कुर्यात्पुत्र° । ४ क. °यागर्भ । ५ ख. °काङ्क्षेत्स्वात्तु वा° । ६ क °त्वाशु वि° । ७ क. °न्द्रो नाम नाम° । ८ क °न प्रपद्येतु° ।

इत्यादि दश सूक्तान्यनुक्रमात् ॥ ५२७ ॥ पुष्पाणि दद्याद्भक्त्या वै प्रत्यृचं वैष्णवोत्तमः । सहस्रं शतवारं वा मन्त्रेणापि यजेत्ततः ॥ ५२८ ॥ पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत तिलैः कृष्णैः सशर्करैः । वैष्णवैरनुवाकैश्च मन्त्ररत्नेन मन्त्रवित् ॥ ५२९ ॥ वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा शेषं कर्म समाचरेत् । नीराजनं ततो दद्याद(दा)यं गौरित्यनेन तु ॥ ५३० ॥ इति वा इति सूक्तेन उपस्थाय जनार्दनम् । सहस्रनामभिः स्तुत्वा वैष्णवान्भोजयेत्ततः ॥ ५३१ ॥ गुरुं संपूजयेद्भक्त्या भुञ्जीयात्तद्धविः सकृत् । अधःशायी ब्रह्मचारी भवेद्रात्रौ समाहितः ॥ ५३२ ॥ एवं संपूज्य देवेशं तस्मिन्नहनि वैष्णवः । त्रिकोटिकुलमुद्धृत्य वैष्णवं पदमाप्नुयात् ॥ ५३३ ॥ द्वादश्यामपि तस्यां वै पञ्चवाराहमच्युतम् । वैष्णव्या चैव गायत्र्या पूजयेत्प्रयतात्मवान् ॥ ५३४ ॥ माहिषाख्यं घृताक्तं वै धूपं दद्यात्प्रयत्नतः । दद्याद्घृताक्तदीपं च गवाज्येन च वैष्णवः ॥ ५३५ ॥ सशर्कराज्यं सूपान्नं मोदकान्कृसरं तथा । इक्षुदण्डानि रम्याणि फलानि च निवेदयेत् ॥ ५३६ ॥ प्र ते महीति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाणि भक्तिमान् । सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैश्चरुणा पायसेन वा ॥ ५३७ ॥ मधुसूक्तेन होतव्यं गायत्र्या विष्णुसंज्ञया । आज्येन वैष्णवैर्मन्त्रैस्त्रिशतं त्रिभिरेव च ॥ ५३८ ॥ वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् । भोजयेद्वैष्णवान्भक्त्या गुरुं चापि प्रपूजयेत् ॥ ५३९ ॥ सर्वयज्ञेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् । तत्फलं लभते मर्त्यो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ५४० ॥ कोदण्डस्थे दिनकरे तस्मिन्मासि निरन्तरम् । अरुणोदयवेलायां प्रातः स्नानं समाचरेत् ॥ ५४१ ॥ × तर्पयित्वा विधानेन मूलमन्त्रेण वा यजेत् । तर्पयित्वा विधानेन कृतकृत्यः समाहितः ॥ ५४२ ॥ नारायणं जगन्नाथमर्चयेद्विधिवद्द्विजः । पौरुषेण विधानेन मूलमन्त्रेण वा यजेत् ॥ ५४३ ॥ शतपत्रैश्च जातीभिस्तुलसीबिल्वपुष्करैः । गन्धैश्च धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ५४४ ॥ पायसान्नं शर्करान्नं मुद्गान्नं सघृतं हविः । सुवासितं च दध्यन्नमपूपान्मधुमिश्रितान् ॥ ५४५ ॥ मोदकान्पृथुकाल्लाँजान्सक्तुभिश्चणकानपि । विविधानि च भक्ष्याणि फलानि च निवेदयेत् ॥ ५४६ ॥ वेदपारायणेनैव मासमेकं निरन्तरम् । ऋचां दशसहस्राणि ऋचां पञ्चशतानि च ॥ ५४७ ॥ ऋचामशीतिपाद(दा)श्च पारायणं प्रकीर्तितम् । वेदपारायणेनैव प्रत्यृचं कुसुमान्य(मैर्य)जेत् ॥ ५४८ ॥ रात्रौ होमं प्रकुर्वीत तिलैर्व्रीहिभिरेव वा । सर्ववेदेष्वशक्तस्तु होमकर्मणि वैष्णवः ॥ ५४९ ॥ वैष्णवैरनुवाकैर्वा प्रत्यहं जुहुयाद्बुधः । यजुषाऽपि तथा साम्ना भक्त्या पुष्पाञ्जलिं चरेत् ॥ ५५० ॥

× एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. 'क्षीत तद' । २ ख 'री अपेक्षा' । ३ ख. महिषाक्षं । ४ ख. जातिभि' । ५ क. 'र्विनिवेदितः । पा' । ६ ख. 'मान्सप्रकुर्वीत' ।

अशक्तो यस्तु वेदेन प्रतिवासरमच्युतम् । मूलमन्त्रेण साहस्रं दद्यात्पुष्पाञ्जलिं द्विजः ॥ ५५१ ॥ तेनैव जुहुयाद्भक्त्या सहस्रं वह्निमण्डले । अथवा रघुनाथस्य चारित्रेण महात्मनः ॥ ५५२ ॥ प्रतिश्लोकेन(कं च) पुष्पाणि दद्यान्मासं निरन्तरम् । अधःशायी ब्रह्मचारी सकृद्भोजी भवेन्नरः ॥ ५५३ ॥ मासान्ते तु विशेषेण पूजयेद्वैष्णवान्द्विजान् । एवमभ्यर्च्य गोविन्दं धनुर्मासे निरन्तरम् ॥ ५५४ ॥ दिने दिने वैष्णवेष्टयाफलं प्राप्नोत्यसंशयः । यं यं कामयते चित्ते तं तमाप्नोति पूरुषः ॥५५५॥ महद्भिः पातकैर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते । तपोमास्युदिते भानौ मासमेकं निरन्तरम् ॥ ५५६ ॥ स्नात्वा नद्यां तडागे वा तर्पयेत्पातिमच्युतम् । अर्चयेन्माधवं नित्यं तन्मन्त्रेणैव तत्र वै ॥ ५५७ ॥ मन्त्ररत्नेन वा नित्यं माधवीचूतचम्पकैः । मण्डकानि विचित्राणि शर्कराज्ययुतानि च ॥ ५५८ ॥ शाल्यन्नं दधिसंयुक्तं मोदकांश्च निवेदयेत् । वैष्णवैः पावमानैश्च कुर्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ ५५९ ॥ तिलैश्च जुहुयाद्वह्नौ मधुशर्करयामिश्रितैः । प्रत्यृचं पुरुषसूक्तेन श्रीसूक्तेनापि वैष्णवः ॥ ५६० ॥ सहस्रं मूलमन्त्रेण तन्मन्त्रेणापि वै द्विजः । सहस्रं वा शतं वाऽपि शक्त्या च जुहुयाद्बुधः ॥ ५६१ ॥ यज्ञेयज्ञमिति ऋचा दीपान्नीराजयेत्ततः । रात्रौ दोलार्चनं कुर्याद्वैष्णवैर्द्विजसत्तमैः ॥ ५६२ ॥ मासान्ते भोजयेद्विप्रान्वासोलंकारभूषणैः । एवं संपूजिते तस्मिन्प्रसन्नोऽभू(न्नः स्या)ज्जनार्दनः ॥ ५६३ ॥ ददाति स्वपदं नित्यं योगिगम्यं सनातनम् । फाल्गुन्यां पौर्णमास्यां वै उदिते च निशाकरे ॥ ५६४ ॥ उपोष्य विधिवद्विष्णुं पूजयेद्वैष्णवोत्तमः । तिलैश्च करवीरैश्च कर्णिकारैश्च पाटलैः ॥ ५६५ ॥ कुङ्कुमागरुकर्पूरैरर्चयेत्कमलापतिम् । + क्षीराणां पायसान्नं वा मण्डकान्विनिवेदयेत् ॥५६६॥ अस्य वामेति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाणि शार्ङ्गिणे । षडक्षरेण मन्त्रेण सहस्रं कुसुमैर्यजेत् ॥ ५६७ ॥ विष्णुसूक्तैः प्रत्यृचं च चरुणाऽऽज्येन मन्त्रतः । ब्रह्मा देवानामनेन दीपान्नीराजयेत्ततः ॥५६८॥ मन्त्रो नित्यमनेन उपस्थाय सनातनम् । वैष्णवान्भोजयेद्भक्त्या भुञ्जीयाद्वाग्यतः स्वयम् ॥ ५६९ ॥ एवं संपूज्य देवेशं तस्यां रात्रौ सनातनम् । षष्टिवर्षसहस्रस्य पूजाफलमाप्नोत्यसंशयः ॥ ५७० ॥ एवं संपूजयेद्विष्णुं निमित्तेषु विशेषतः । यथाकालं यथावर्ण यथाशक्त्या(क्ति) यथाबलम् ॥५७१॥ यथोक्तपुष्पालाभे तु तुलस्या वै समर्चयेत् । नैवेद्यस्याप्यलाभे तु हविष्यं वा निवे-

+ इत आरभ्य यत्किंचिदन्तं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ ख. °वेदद्विजः । मा° । २ क. °पातकैः सह । म° । ३ क. °वर्षेयतामि° । ४ ख. द्विर्व ५ ख. कुन्दसहस्रकुसुमैर्मन्त्रैस्त कम° । ६ क. °समौतिरिव° ।

दयेत् ॥ ५७२ ॥ सूक्तानि वैष्णवान्येव सूक्तालाभे यथा जपेत् । एकेन वा पौरुषेण सूक्तेन जुहुयात्तथा ॥५७३॥ सर्वत्राऽऽज्यं प्रशस्तं स्याद्धोमद्रव्याद्यलाभतः । मन्त्रालाभे मूलमन्त्रं सर्वतन्त्रेषु योजयेत् ॥ ५७४ ॥ उपस्थानं तु सर्वत्र तद्विष्णोरिति वा ऋचा । नीराजनं तु सर्वत्र श्रिये जातेत्यनेन वा ॥ ५७५ ॥ तत्तत्कालोचितं सर्वं मनसा वाऽपि पूजयेत् । तुलसीमिश्रितं तोयं भक्त्या वाऽपि समर्पयेत् ॥ ५७६ ॥ सर्वेषु च निमित्तेषु महाभागवतोत्तमान् । संपूज्य परिपूर्णत्वमाप्नोत्यत्र न संशयः॥५७७॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे भगवन्नित्यनैमित्तिकसमाराधनविधिर्नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

=====

(अथ नवमोऽध्यायः)

हारीत उवाच—

महोत्सवविधिं कृत्वा देवस्य परमात्मनः । ग्रामाचार्याः प्रकुर्वीत यथोक्तविधिना नृप ॥१॥ यात्रोत्सवे कृते विष्णोः श्रुतिस्मृत्युक्तमार्गतः । अनावृष्ट्यग्निदुर्भिक्षभयं नास्त्यत्र किंचन ॥ २ ॥ वारिजं वातजं वाऽग्निसर्पविद्युद्द्विषत्कृतम् । महारोगग्रहैश्चैवं यद्भयं ग्रामवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृते महोत्सवे तत्र भयं नास्ति न संशयः । तस्य दासा भविष्यन्ति नाना जनपदेश्वराः ॥ ४ ॥ सार्वभौमो भवेद्राजा भक्त्या कृत्वा महोत्सवम् । * संवत्सरमृतुं मासं पक्षं नित्यं महोत्सवम् ॥ ५ ॥ नवाह्निकं च सप्ताहं पञ्चाहं प्रत्यहं तथा । संवत्सर ऋतौ मासि पक्षे कुर्यात्क्रमेण तु ॥ ६ ॥ तस्मिन्नादौ शुभदिने स्वस्तिवाचनपूर्वकम् । अङ्कुरार्पणमादौ तु गरुत्मत्केतुमुच्छ्रयेत् ॥ ७ ॥ याश्च पञ्चित्यो(?)षधयः केतुंको वेद इत्यपि । अश्वत्थास्थशमीगर्भशुभामरणिमाहरेत् ॥८॥ निर्मथितेति सूक्तेन तथैवासीदमीति च । आभ्यां च प्रत्यूचं तस्मिन्निध्माधानादि पूर्ववत् ॥ ९ ॥ सर्वाज्यैरथमंत्रीति उपस्थायार्चयेत्तथा । तदग्निं संग्रहेत्तावदुत्सवः परिपूर्यते ॥ १० ॥ दीक्षितः स भवेत्तावदाचार्यो विजितेन्द्रियः । वेदवेदाङ्गविच्छ्रौतस्मार्तकर्मविधानवित् ॥ ११ ॥ महाभागवतो विप्रस्ताकिकः सर्वकर्मसु । लौकिके वा प्रकुर्वीत मथिताग्निर्न चेद्यदि ॥ १२ ॥

---

* एतदर्धं न विद्यते ख. पुस्तके ।

---

१ ख. 'धिं कुर्याद्दे' । २ क. निश्चद । ३ क. 'तु । पादाय' । ४ क. 'तुकोरो वे' । ५ ख. 'मथीति ।

आभ्यामेव च सूक्ताभ्यामथो देवं यजेद्बुधः । प्रातः स्नात्वा विधानेन धौतवस्त्रोर्ध्वपुण्ड्रधृत् ॥ १३ ॥ ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैर्दान्तैर्यागभूमिं विशेद्गुरुः । देवालयस्य मध्ये तु वेदिं रम्यां प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ अङ्कुरार्पणपात्रैश्च भद्रकुम्भैरलंकृताम् । वितानकुसुमाद्यु(मैर्यु)क्तां कृत्वा तत्र सुखासने ॥ १५ ॥ महोत्सवार्हं बिम्बं च निवेश्यास्मिन्प्रपूजयेत् । श्रीभूनीलादिसंयुक्तं नित्यैः परिजनैर्वृतम् ॥ १६ ॥ मन्त्ररत्नविधानेन पूजयित्वा जगद्गुरुम् । इमे विष्णस्येत्यादिभिस्त्रिभिः सूक्तैश्च पूजयेत् ॥ १७ ॥ सुरभीणि च पुष्पाणि प्रत्यृचं विनिवेदयेत् । चतुर्दिक्षु च चत्वारो ब्राह्मणा मन्त्रवित्तमाः ॥ १८ ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं राघवं मनुम् । ईशान्यादिषु चत्वारो विष्णुमन्त्रान्विदिक्षु च ॥ १९ ॥ वेद्या दक्षिणतः कुम्भं लक्षणाद्यं च तत्र तु । हुताशनं प्रतिष्ठाप्य इध्माधानादिकं चरेत् ॥ २० ॥ सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैश्चरुं तिलविमिश्रितम् । प्रत्यृचं जुहुयाद्वह्नौ मध्वाज्यगुडमिश्रितम् ॥ २१ ॥ आज्यं श्रीभूमिसूक्ताभ्यां त्वं सोम इति पायसम् । पूर्वोक्तैर्वैष्णवैर्मन्त्रैस्तिलैर्व्रीहिभिरेव च ॥ २२ ॥ प्रत्येकं जुहुयात्पश्चादष्टोत्तरशतं क्रमात् । वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ २३ ॥ सुदध्यन्नं फलयुतं पानकं च निवेदयेत् । ताम्बूलं च समर्प्याथ ऋत्विजश्चापि पूजयेत् ॥ २४ ॥ ततः स्यन्दनमानीय पताकाछत्रसंयुतम् । श्वेतैः सलक्षणैरश्वैर्मानमध्यैः प्रकल्पितैः ॥ २५ ॥ वस्त्रपुष्पमणिस्वर्णभूषितं तत्र चित्रितम् । तस्मिन्मृदुतरश्लक्ष्णपर्यङ्कं स्थाप्य देशिकः ॥ २६ ॥ तस्मिन्निवेश्य देवेशं देवीभ्यां सहितं हरिम् । अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपादिभिस्तथा ॥ २७ ॥ रथचक्रेषु वेदांश्च धर्मादीनपि पूजयेत् । आधारशक्तिमाधार ईषादण्डे पुराणकम् ॥ २८ ॥ छन्दांसि कूबरे सप्तपर्यङ्के भुजगाधिपम् । हयेषु चतुरो मन्त्रान्योक्त्रेष्वङ्गानि षट् च वै ॥ २९ ॥ ध्वजे पताकराजानं छत्रेऽनन्तं स्वराणि तु । तालवृन्ते चामरे च अक्षराणि च पूजयेत् ॥ ३० ॥ अभ्यर्च्यैवं रथं दिव्यं पश्चात्संपूजयेद्धरिम् । दिक्पालावरणाद्यैवमर्चयेद्दिक्षु सर्वतः ॥ ३१ ॥ जीमूतस्येति सूक्तेन तत्र पुष्पाञ्जलिं चरेत् । मरुत्वानिन्द्रेति सूक्तेन कृत्वा नीराजनं ततः ॥ ३२ ॥ वनस्पतीति सूक्तेन वादयेत्पटहादिकम् । गीतैर्नृत्यैश्च वादित्रैः पुण्यैः स्तोत्रैर्मनोहरैः ॥ ३३ ॥ हयैर्गजैः स्यन्दनैश्च परितस्तर्पयेत्प्रभुम् । ऋत्विजः पुरतो वेदानङ्गानि च जपेत्तदा ॥ ३४ ॥ गायेत्सामानि भक्त्या वै पुरतः पार्श्वतो हरेः । कुङ्कुमैः कुसुमैर्लाजैर्विकिरन्वै समन्ततः ॥ ३५ ॥ स्वलंकृतेषु वीथिषु पर्यटन्सेवयेत्प्रभुम् । ग्र(गृ)हद्वारेषु मार्गेषु भक्ष्यैरिक्षुभिरेव च ॥ ३६ ॥ कुसुमैर्धूपदीपैश्च ताम्बूलैश्चापि सेवयेत् । एवं निषेव्य देवेशं पुनर्गेहं निवेशयेत् ॥ ३७ ॥ तेऽर्मभि गायतेति जपन्सूक्तं निवेशयेत् । प्रसन्नाक्षमित्यनेन दीपान्नीराजयेत्ततः ॥ ३८ ॥

---

१ क. °तः स्नातवि° । २ क. कुम्भं । ३ ख. लवणाढ्यं । ४ क. °श्वयान° । ५ क. °तन्त्रुनि प्र° । ६ क. °भभिः प्र° ।

पीठे निवेश्य देवेशमुपचारान्समर्पयेत् । वयमुपेत्य ध्यायेम आशिषो वाचनं चरेत्
॥ ३९ ॥ अनेन विधिना कुर्यादुत्सवं प्रतिवासरम् । जपैर्होमैस्तथा दानैर्विप्राणां भो-
जनैरपि ॥ ४० ॥ समाप्ते चोत्सवे विष्णोः कुर्यादवभृथं शुभम् । नदीं स्नातं तडागं
वा देवेन सहितो व्रजेत् ॥ ४१ ॥ स्यन्दनादिषु यानेषु स्थिता नार्यः स्वलंकृताः ।
पुरुषाश्च हरिद्राश्च चूर्णादीन्विकिरेयुश्च ॥ ४२ ॥ कुर्यादवभृथं तत्र विधिवद्-
ब्राह्मणैः सह । वासुदेवोत्सवे स्नानमश्वमेधफलं लभेत् ॥ ४३ ॥ स्नात्वा संतर्प्य
देवादीन्प्रविश्य हरिमन्दिरम् । यजेदवभृथेष्टौ च अस्य चाप्नोति सुकृतः ॥ ४४ ॥ चरु-
माज्यं तिलैर्वाऽपि अनुवाकैश्च वैष्णवैः ॥ ४५ ॥ एवं हुत्वाऽवभृथेष्टिं वैष्णवान्भोज-
येत्ततः । गुरुं च ऋत्विजश्चैव पूजयेद्भक्तितस्ततः ॥ ४६ ॥ पिबा सोमेत्यध्यायेन
कुर्यात्स्वस्त्ययनं हरेः । इच्छन्ति त्वेत्यध्यायेन प्रत्यृचं च द्रुपेन च ॥ ४७ ॥ अष्टो-
त्तरशतं जुहुयात्कुसुमैरेव वैष्णवः । हिरण्यगर्भसूक्तेन तथैवाऽऽज्यं द्विजोत्तमः ॥४८॥
पुनरेव तु होतव्यं हुत्वा वैकुण्ठपार्षदम् । होमशेषं समाप्याथ वैष्णवान्भोजयेदपि
॥ ४९ ॥ सर्वयज्ञसमाप्तौ तु पुष्पयागं समाचरेत् । सर्वं संपूर्णतां याति परितुष्टो ज-
नार्दनः ॥ ५० ॥ एवं महोत्सवं कुर्यात्प्रत्यब्दं परमात्मनः ॥ ५१ ॥ अथ नित्यो-
त्सवे पूजा होमश्चात्र विधीयते । शिबिकायां निवेश्येशं पूजयित्वा विधानतः ॥५२॥
छत्रचामरवादित्रैर्भृङ्गारैस्तालवृन्तकैः । दीपिकाभिरनेकाभिर्दूर्वाप्रसूनमाक्षतैः ॥ ५३ ॥
फलमोदकहस्ताभिर्नारीभिः समलंकृतम् । देवस्याऽऽयतनं रम्यं त्रिः प्रदक्षिणमाच-
रेत् ॥५४॥ तत्तन्मन्त्राञ्जपेद्दिक्षु सर्वासु द्विजपुंगवः । बलिं च निक्षिपेत्तासु देवानुद्दिश्य
पूर्वतः ॥ ५५ ॥ प्राची दिग्वाजिते सूक्तमग्ने तव अनन्तरम् । याम्ये परेयिवांसं तु
प्रोक्षणस्तु तद(स्तदन)न्तरम् ॥ ५६ ॥ यद्वाढितेति प्रतीच्यां तुविहिहोत्रेत्यनन्तरम् ।
ससोम इति सौम्यां तु कद्रुद्रायेत्यनन्तरम् ॥ ५७ ॥ प्रजापतिस्तथा चोर्ध्वे अधश्च
पृथिवीं क्षिपेत् । एवं दिक्षु बलिं दत्त्वा परिणीय जनार्दनम् ॥ ५८ ॥ स्तुतिभिर्बहु-
लाभिश्च भवनं संप्रवेशयेत् । पीठे निवेश्य देवेशं पूजयित्वा विधानतः ॥५९॥ विहि-
सोतेति सूक्तेन दद्यात्पुष्पाणि शार्ङ्गिणे । नीराजनं ततो दद्याद्ध्रुवसूक्तेन वैष्णवः
॥ ६० ॥ शाययित्वाऽथ शय्यायां दद्यात्पुष्पाणि मन्त्रतः । इमं महेति सूक्ताभ्यां
पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥ ६१ ॥

---

१ क. °त् । वयमुपेत्य च दद्यात्पुन आ° । २ क. नदीतीरे त° । ३ ख. °रन्निचयः । कु° । ४ ख. °वेतावभृथेष्टिं च । ५ ख. °ष्टिं वै वैष्ण° । ६ क. विहिसो° । ७ ख. °प्रभृङ्गा° । ८ ख. प्राची(च्यां) । ९ क. सूक्ते अग्नये तव वर° । १० क. °परमव्यय° । ११ क. °शिबि॰ पुष्पकाणि° ।

सौदर्शनेन मन्त्रेण रक्षां कुर्यात्समन्ततः। एवं नित्योत्सवं कुर्याद्ग्रामे चाऽपि सर्वशः ॥ ६२ ॥ शुक्लामन्त्यदिवसे भगवज्जन्मवासरे। कार्तिक्यां श्रावणे वाऽपि कुर्यादिष्टिं च वैष्णवीम् ॥ ६३ ॥ उपोष्य पूर्वदिवसे दीक्षितः सुसमाहितः। स्वस्तिवाचनपूर्वेण कारयेदङ्कुरार्पणम् ॥ ६४ ॥ नद्यां स्नात्वा च ऋत्विग्भिश्चतुर्भिर्वेदपारगैः। पौरुषेण विधानेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ ६५॥ गन्धैर्नानाविधैः पुष्पैर्धूपैर्दीपैर्निवेदनैः। फलैश्च भक्ष्यभोज्यैश्च ताम्बूलाद्यैः प्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ * ऋग्वेदसंहितायाश्च प्रत्यृचं कुसुमैर्यजेत्। अर्घ्याद्यैरुपचारैस्तु सूक्तान्ते पूजयेद्धरिम् ॥ ६७ ॥ अध्यायान्ते मण्डलान्ते नैवेद्यैर्विविधैरपि। पूजयित्वा हरिं भक्त्या वैष्णवान्भोजयेत्तथा ॥ ६८ ॥ आज्येन चरुणा वाऽपि तिलैः पद्मैरथापि वा। समिद्भिर्बिल्वपत्रैर्वा होमं कुर्वीत वैष्णवः ॥ ६९ ॥ यज्ञरूपं हरिं ध्यायन्प्रत्यृचं वेदसंहिताम्। होमः समाप्यते याववावद्वै दीक्षितो भवेत् ॥ ७० ॥ जुहुयाद्वै गार्हपत्ये सोऽग्निमभ्यर्च्य भूतले। अग्र(ग्रे) रक्षणमप्युक्तं यावादिष्टिः समाप्यते ॥ ७१ ॥ विशिष्टान्वैष्णवान्विप्रान्भोजयेत्प्रतिवासरम्। ऋत्विजश्च पठेत्तावच्चतुर्मन्त्रान्समाहितः ॥ ७२ ॥ यजेदवभृथेष्टिं च पावमान्यैश्च वैष्णवैः। अन्ते संपूजयेद्विप्रान्वासोलंकारभूषणैः ॥ ७३ ॥ ऋत्विजश्च गुरुं चैव पूजयेच्च विशेषतः। एवमिष्टिं तु यः कुर्याद्वैष्णवीं वैष्णवोत्तमः ॥ ७४ ॥ क्रतूनां दशकोटीनां फलं प्राप्नोत्यसंशयः। यस्मिन्देशे वैष्णवेष्ट्या पूजितो मधुसूदनः ॥७५॥ दुर्भिक्षरोगाग्निभयं तस्मिन्नास्ति न संशयः ॥७६॥ अशक्तः सर्वदेवे(वेदे)न कर्तुमिष्टिं च वैष्णवीम्। सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैर्जुहुयात्प्रत्यृचं हविः। तैरेव पुष्पाञ्जलिं च कुर्यादिष्ट्या प्रपूर्तये। अथवा मूलमन्त्रेण लक्षं जप्त्वा हुताशने ॥७८॥ अयुतं जुहुयात्पद्मपुष्पाणि च सनातने। इष्टिः संपूर्णतां याति सर्ववेदाः सदक्षिणाः ॥ ७९ ॥ एवमिष्टिं प्रकुर्वीत प्रत्यब्दं वैष्णवोत्तमः। तुष्ट्यर्थं वासुदेवस्य वंशस्योज्जीवनाय च। + हृद्ध्यर्थमपि लोकस्य देवतानां हिताय च ॥ ८० ॥ पिता वा यदि वा माता भ्राता वाऽन्यसुहृज्जनः। यदि पञ्चत्वमापन्नः कथं कुर्याद्विजोत्तमः ॥ ८१ ॥ कनिष्ठचवनाच्च वेपनं मुनिभिः स्मृतम्। स्नात्वाऽऽचम्य विधानेन कारयेत्पूजनं हरेः ॥८२॥ शङ्खवस्त्रयादिभिस्तत्र कुर्यात्सर्वत्र मङ्गलम्। रोदनं वर्जयित्वैव गोमयेन शुचि स्थलम् ॥ ८३ ॥ विलिप्य मण्डले तत्र धान्यस्योपर्युलूखलम्। कलशांस्तु चतुर्दिक्षु तण्डुलोपरि निक्षिपेत् ॥ ८४ ॥

* एतदर्धं न ख. पुस्तके + एतदर्धं न क. पुस्तके।

१ क. भवने। २ क. मङ्गमो°। ३ ख. भूपते। ४ ख. °मन्त्रं तु ल°। ५ ख. वाऽन्ये सुहृज्जनाः। व°। ६ ख. °पाकाः क°। ७ क. °पचर्न।

हिरण्यपञ्चगव्यानि पञ्च त्वक्पल्लवान्न्यसेत् । वाससा तन्तुना वाऽपि वेष्टयेत्त्रिः प्रदक्षिणम् ॥ ८५ ॥ उलूखले वासुदेवं कलशेषु क्रमेण तु । प्रद्युम्नमनिरुद्धं च संकर्षणमधोक्षजम् ॥ ८६ ॥ संपूज्य गन्धपुष्पाद्यैर्भक्त्या भक्ष्यं निवेदयेत् । अभ्यर्च्य मुसलं पुष्पैर्गायत्र्या प्रणवेन च ॥ ८७ ॥ हरिद्रामवहन्यात्तु परोमात्रेति वै जपन् । भगवन्मन्दिरे विष्णुं हरिद्राद्यैः प्रपूजयेत् ॥ ८८ ॥ पितुः शरीरं विधिवत्स्नापयेत्कलशोदकैः । तिलैश्च पञ्चगव्यैश्च गायत्र्या वैष्णवेन च ॥ ८९ ॥ उद्वर्त्य धात्रि(त्री)चूर्णेन तिलैः पञ्चामृतैस्तथा । संयाकर्मेति सूक्तेन गायत्र्या वैष्णवेन च ॥९०॥ न वा कर्मणेति [ततः]स्नापयेत्पितरं सुतः । नारायणानुवाकेन चैवं स्नाप्य ततः पितुः ॥९१ धौतवस्त्रं च संवेष्ट्य भूषणैर्भूषयेत्ततः । गन्धमाल्यैरलंकृत्य शुचौ देशे कुशोत्तरे ॥ ९२॥ तिलोपरि निधायैनं वस्त्रं हित्वाऽन्यतः सुतः । धारयेदुत्तरीये द्वे यावत्कर्म समाप्यते ॥ ९३ ॥ कुर्वेवोपासनं तस्यै आर्द्रयज्ञी(ज्ञि)यकाष्ठकैः । शिबिकां कारयित्वाऽथ वस्त्रमालादिभिः शुभाम् ॥ ९४ ॥ तस्मिन्निवेश्य तं प्रेतं वाहकान्वरयेत्ततः । स्ववर्णवैष्णवानेव पूजयेत्स्वर्णदक्षिणैः ॥ ९५ ॥ * पूजयेत्तान्हिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः । प्रणिपातनमस्कारैर्गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ ९६ ॥ वहेयुस्तेऽपि भक्त्या तं पठन्विष्णुस्तवान्मुदा । हरिद्रालाजपुष्पाणि विक(कि)रन्वैष्णवा मुदा ॥ ९७ ॥ वादित्रनृत्यगीताद्यैर्व्रजेयुः कीर्तयन्हरिम् । हुताग्निमग्रतः कृत्वा गच्छेयुस्तस्य बान्धवाः ॥ ९८ ॥ वाहकानामलाभे तु शकटे गोवृषान्विते । निवेश्य शिबिकां रम्यां व्रजेयुर्नगराद्बहिः ॥ ९९ ॥ दक्षिणेन मृतं शूद्रं पुरद्वारेण निर्हरेत् । पश्चिमोत्तरपूर्वेषु यथासंख्यं द्विजातयः ॥ १०० ॥ प्राग्द्वारं सर्ववर्णानां न निषिद्धं कदाचन गत्वा शुभतरं देशं रम्यं शुभजलान्वितम् ॥ १०१ ॥ यज्ञवृक्षसमाकीर्णममेध्यादिविवर्जितम् । खातयेत्तत्र कुण्डं तु निम्नं हस्तद्वय तथा ॥ १०२ ॥ द्वाभ्यां त्रिभिर्वा विस्तारं चतुरायतमेव च । ततः संमार्जनं कृत्वा गोमयान्वितवारिणा ॥ १०३ ॥ संप्रोक्ष्य याज्ञियैः काष्ठैश्चितिं कुर्याद्यथाविधि । आस्तीर्य दक्षिणाग्रेवमेणाजिनमनुत्तमम् ॥ १०४ ॥ तस्मिन्नास्तीर्य दर्भान्वै विकीर्य च तिलांस्तथा । तस्मिन्निवेश्य तं प्रेतं घृताक्तं नववस्त्रकम् ॥ १०५ ॥ ईषद्धौतं नवं श्वेतं सदशं यन्न धारितम् । अहतं तद्विजानीयाद्दैवे पित्र्ये च कर्मणि ॥ १०६ ॥

---

* इत आरभ्य पुष्पाक्षतादिभिरित्यन्तं न ख. पुस्तके ।

---

१ क. तिलधात्रीप° । २ क. °भ्यैर्गा° । ३ ख. °स्यं सर्वकर्मणे° । ४ क. ततः परम् । धौ° । ५ ख. °रि विधा° । ६ ख. सुतम् । ७ क. °स्य शिबिकां कारयेच्छुभाम् । आर्द्रयज्ञस्य काष्ठैः । ८ क. °च वरयेत्तत्र वैष्णवैः । पू° । ९ ख. °ब्धा मु° । १० ख. °र्तयन्हरि° । ११ ख. तदा । १२ ख. काष्ठैः स्थितिं ।

परिषिच्य चितिं पश्चादापो अस्मानितीत्यृचा । परिस्तीर्य कुशैर्दर्भैरपसव्येन सव्यवत्।
॥ १०६ ॥ उरस्यग्निं निधायास्य पात्रासादनमाचरेत् । प्रोक्षणं चापसव्येन सव्यमेत्र-
ध्मस्रुवौ तथा ॥ १०७ ॥ आसाद्योक्तविधानेन इध्माधानान्तमाचरेत् ॥ १०८ ॥
स्वगृह्योक्तविधानेन हुत्वा सर्वमशेषतः । पश्चादाज्ययुतं सर्वं जुहुयादुपवीतवान्
॥ १०९ ॥ सोमानामित्योदनेन प्रत्यृचं तत आज्यतः । तन्महेन्द्रेति सूक्तेन हुत्वा
प्रत्यृचमेव च ॥ ११० ॥ एष इत्यनुवाकाभ्यां पृषदाज्यं यजेत्ततः । सर्वैश्च वैष्णवै-
र्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम् ॥ १११ ॥ तिलैश्च जुहुयात्पश्चादष्टाविंशतिमेव वा । पूर्णाहुतिं
ततो हुत्वा पश्चाद्वैकुण्ठपार्षदं यजेत् ॥ ११२ ॥ ब्रह्ममेध इति प्रोक्तं मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ।
महाभागवतानां च कर्तव्यमिदमुत्तमम् ॥ ११३ ॥ केशवार्पितसर्वाङ्गं वैदिकं मन्त्रवा-
र्जितम् । न वृथा दापयेद्विद्वान्ब्रह्ममेधविधिं विना ॥ ११४ ॥ परमापन्नतेनापि कर्तव्यं
हि द्विजन्मनः । द्रव्यालाभेऽपि होतव्यं यज्ञियैश्च प्रसूनकैः ॥ ११५ ॥ शूद्रस्यापि
विशिष्टस्य परमैकान्तिनस्तथा । स्वाहाकारं च वेदं च हित्वा पुष्पैर्जलैस्तुभैः ॥ ११६
तूष्णीमद्भिः परिषिच्य परिस्तीर्य कुशैस्तिलैः । नामभिः केशवाद्यैश्च तथा संकर्षणा-
दिभिः ॥ ११७ ॥ मत्स्यकूर्मादिभिश्चैव वेदार्थोक्तमवन्यकैः । नमोन्तमेव जुहुया-
त्स्वाहाकारं विवर्जयेत् ॥ ११८ ॥ अमन्त्रकं प्रजुहुयाच्छूद्रः सर्वमशेषतः । दग्ध्वा
शरीरं विधिवद्वैष्णवस्य महात्मनः ॥ ११९ ॥ यन्मरणं तदवभृथमिति मत्वा विच-
क्षणः । स्नानार्थं पुण्यसलिलं व्रजेद्भागवतैः सह ॥ १२० ॥ अनुलिप्य घृतं सर्वं
गोमयं वा तिलैः सह । दूर्वाग्रैरक्षतैर्लाजैः स्नानं कुर्वीत मङ्गलम् ॥ १२१ ॥ स्व-
गृह्योक्तविधानेन तस्य पुत्राः स्वगोत्रजाः । पिण्डोदकप्रदानाद्यं कर्म वैष्णवैदेहिकम्
॥ १२२ ॥ निर्वर्त्य विधिना धर्मं सामान्येनाविशेषतः । विशिष्टं परमं धर्मं नारायण-
बलिं ततः ॥ १२३ ॥ प्रकुर्याद्वैष्णवैः सार्धं यथार्हात्समतन्द्रितः । निमन्त्रयेत्तु पूर्वाह्णे
ब्राह्मणान्वैष्णवाञ्छुभान् ॥ १२४ ॥ चतुर्विंशतिसंख्याकान्महाभागवतोत्तमान् ।
केशवादीन्समुद्दिश्य चतुर्विंशतिसंख्यकान् ॥ १२५ ॥ रात्रौ निमन्त्र्य तानिह
केशवादीनतन्द्रितः । प्रातःकृत्यानि तैः सर्वैर्गत्वा पुण्यां नदीं शुभाम् ॥ १२६ ॥
धात्रीफलानुलिप्ताङ्गो निमज्ज्य विमले जले । जपन्वै वैष्णवान्सूक्तान्स्नानं
कुर्वीत तैर्द्विजैः ॥ १२७ ॥ वैकुण्ठतर्पणं कुर्यात्कुसुमैः सतिलाक्षतैः । गुरुं

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. हुत्वा । २ ख. °तः । तं महे° । ३ ख. °यात्पादमष्टा° । ४ क. शरीरं महत्त्वं च कथम्, स वृथा भावये° । ५ क. द्रव्यलाभे तु हो° । ६ ख. प्रकुर्वीत शूद्रः । ७ क. °गावतं च° । ८ क. °सार्थं यथा-विधि नि° । ९ ख. पूर्वेद्युर्ब्राह्म° । १० क. °मम । के° । ११ ख. °तिवैष्णवान् । रा° । १२ क. °न्स सं पूज्य तैः सार्धं विजितेन्द्रियः । प्रा° । १३ ख. °य तैर्गत्वा नदीं पुण्यमकल्मषाम् । १४ क. °ह है द्विजः । वै° ।

गत्वाऽर्चयेद्देवं सर्वावरणसंयुतम् ॥ १२८ ॥ सुगन्धपुष्पैर्विविधैर्गन्धैर्धूपैश्च दीपकैः ।
नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च फलैर्नीराजनैरपि ॥ १२९. ॥ अर्चयित्वा विधानेन मूलमन्त्रेण
वैष्णवः । पुरतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य इध्माधानं समाचरेत् ॥ १३० ॥ चरुं सशर्कराज्यं तु
जुहुयाद्द्वादशाक्षरे । प्रत्यृचं जुहुयान्मन्त्रैर्वैष्णवैः केशवादिभिः ॥ १३१ ॥ हुत्वा तु
वैष्णवैर्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम् । × गवाज्येनैव जुहुयाच्चतुर्भिर्वैष्णवोत्तमः ॥ १३२ ॥
वैष्णवपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् । अग्नेरुत्तरभागे च गोमयेनानुलिप्य वै ।
॥ १३३ ॥ आस्तीर्य दर्भान्प्रागग्रांश्चतुर्विंशतिसंख्यया । उदक्प्रावणिकेनैव केशवादी-
न्क्रमेण तु । अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैस्तत्तन्मन्त्रैर्यथाक्रमम् । मध्वाज्यतिलमिश्रेण चरुणा
पायसेन वा ॥ १३५ ॥ कुशेषु तेषु दद्यात्तु पिण्डांस्तीर्थे तु दैवते । स्वाहाकारेण
मन्त्रेण केशवादीन्क्रमेण वै ॥ १३६ ॥ दत्त्वा पिण्डान्सम[भ्य]र्च्य गन्धपुष्पा-
क्षतोदकैः । नित्येभ्यश्चैव मुक्तेभ्यो वैष्णवेभ्यस्तथैव च ॥ १३७ ॥ दद्यात्पिण्डत्रयं
पश्चात्तेषां दक्षिणतः क्रमात् । विष्णोर्नुकादि सूक्तेन उपस्थाय समाहितः ॥ १३८ ॥
प्रदक्षिणं नमस्कारं कृत्वा भक्त्याऽथ वैष्णवः । पिण्डांस्तु सलिले दत्त्वा स्नात्वा
संपूज्य केशवम् ॥ १३९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्पादप्रक्षालनादिभिः । केशवादीन्समा-
भ्यर्च्य नित्यान्मुक्तांश्च वैष्णवान् ॥ १४० ॥ संपूज्य विधिवद्भक्त्या महाभागवतो-
त्तमान् । पायसं सगुडं साज्यं शुद्धान्नं पानकैः फलैः ॥ १४१ ॥ संभोज्य विधाना-
त्तान्प्रणिपत्य विसर्जयेत् । हविष्यं च सकृद्भुक्त्वा भूमौ स्वप्यात्कुशोत्तरे ॥ १४२ ॥
अथ नारायणबलिर्मुनिभिः संप्रकीर्तितः । स्वर्गस्थानां च सर्वेषां कर्तव्यो वैष्णवो-
त्तमैः ॥ १४३ ॥ अलाभेषु तु विप्रेषु सर्वं कृत्वाऽप्यशक्तितः । केशवादीन्समुद्दिश्य
नित्यान्मुक्तांश्च वैष्णवान् ॥ १४४ ॥ एकं तु भोजयेद्विप्रं महाभागवतोत्तमम् ।
शुचिस्त्वनुदितं धर्मं विशिष्टाय समाचरेत् ॥ १४५ ॥

× एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके ।

---

१ ख. °र्वैष्णवैः सूक्तैः केशवाद्यैश्च नामभिः । २ क. °माचरेत् । ३ ख. °येन वो° । ४ क. च ।
ब्रह्मरक्षपाणेन के° । ५ ख. °वादिक्रमे । ६ ख. °मन्त्रैः पृथक्पृथक् । म° ७ ख. °स्तीर्थे विधानतः । स्वा° ।
८ ख. नित्यमभ्यर्च्य तु° । ९ ख. °च चैव तेषां । १० ख. °स्थानमपं तथा । प्र° । ११ ख. °भ्यनुदिवस
मि° । १२ क. °मौ दद्यात्त° । १३ ख. °षु वैष्णवेऽप्यशक्तितः । सर्वं कृत्वा विधानेन जपहोमार्चनादिकम् ।
के° । १४ ख. वा ।

वैष्णवं परमं धर्मं महाभागवतोत्तमम् । तस्मिन्संपूजिते विप्रे सर्वं वै पूजितं भवेत् ॥ १४६ ॥ हरिश्च देवताश्चैव पितरश्च महर्षयः । तस्मिन्संपूजिते विप्रे तुष्यन्त्येव न संशयः ॥ १४७ ॥ अर्चनं मन्त्रपठनं ध्यानं होमश्च वन्दनम् । मन्त्रार्थचिन्तनं योगो वैष्णवानां च पूजनम् ॥ १४८ ॥ प्रसादतीर्थसेवा च नवेज्याकर्म उच्यते । पञ्चसंस्कारसंपन्नो नवेज्याकर्मकारकः ॥ १४९ ॥ आकारत्रयसंपन्नो[1] महाभागवतोत्तमः । श्राद्धानामप्यलाभे तु एकं नारायणं बलिम् ॥ १५० ॥ कुर्वीत परया भक्त्या वैकुण्ठपदमाप्नुयात् । नित्यं च प्रतिमासं च पित्रोः श्राद्धं विधानतः ॥ १५१ ॥ सोदकुम्भं प्रदद्यात्तु यावद्वत्सरि(ब्दान्ति)कं नरः । प्रत्यब्दं पार्वणश्राद्धं मातापित्रोर्मृतेऽहनि ॥ १५२ ॥ अर्चयित्वाऽच्युतं भक्त्या पश्चात्कुर्याद्विधानतः । वैष्णवानेव विप्रांस्तु सर्वकर्मसु योजयेत् ॥ १५३ ॥ सर्वथाऽवैष्णवान्विप्रान्पतितानिव संत्यजेत् । चक्राङ्कनविहीनास्तु देवतान्तरपूजकाः ॥ १५४ ॥ द्वादशीविमुखा विप्राः अवैष्णवाः स्मृताः । अवैष्णवानां संसर्गात्पूजनाद्वन्दनादपि ॥ १५५ ॥ य(या)जनाध्यापनात्सद्यो वैष्णवत्वाच्च्युतो भवेत् । श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं नातिक्रम्याऽऽचरेत्सदा ॥ १५६ ॥ स्वशास्त्रोक्तविधानेन वैकुण्ठार्चनपूर्वकम् । कर्तृत्वफलसङ्गित्वे परित्यज्य समाचरेत् ॥ १५७ ॥ धर्मस्य कर्ता भोक्ता च परमात्मा सनातनः । अधर्मं मनसा वाचा कर्मणाऽपि त्यजेत्सदा ॥ १५८ ॥ अकृत्यकरणाद्विप्रः कृत्यस्याकरणादपि । अविजितेन्द्रियाणां सद्यः पतनमृच्छति ॥ १५९ ॥ अनिष्टं मनसाऽन्यस्तु पापमेवाभिचिन्तयेत् । कल्पकोटिसहस्राणि निरयं चाधिगच्छति ॥ १६० ॥ यस्तु वाचा परेषामसत्यकथनादिकम् । कल्पायुतसहस्राणि तिर्यग्योनिषु जायते ॥ १६१ ॥ यस्त्वघं कुरुते नित्यं चापल्याल्करणादिभिः । युगकोटिसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः ॥ १६२ ॥ दान्तः शुचिस्तपस्वी च सत्यवाग्विजितेन्द्रियः । स सात्त्विकः समस्तेषु सुरयोनिषु जायते ॥ १६३ ॥ यस्त्वर्थकामनिरतः सदा विषयतत्परः । स राजसो मनुष्येषु भूयो भूयोऽभिजायते ॥ १६४ ॥ क्रोधी प्रमादवाञ्छठो नास्तिको विपरीतवाक् । निद्रालुस्तामसो याति बहुशो मृगपक्षिताम् ॥ १६५ ॥ महापापं चातिपापं पातकं चोपपातकम् । प्रासङ्गिकं नरः कृत्वा नरकान्याति दारुणान् ॥ १६६ ॥ तामिस्रमन्धतामिस्रं महारौरवरौरवौ । संघातः कालसूत्रं च पूयशोणितकर्दमम् ॥ १६७ ॥ कुम्भीपाकं लोहशङ्कुस्तथा विण्मूत्रसागरः । तप्तायसशयो घोरास्तप्तावालुकं मुरम् ॥ १६८ ॥ क्षुद्या तप्तायसमयी पानकं चाग्निसंनिभम् । पूयकुण्डरसं-

---

१ क. 'वै संपू' । २ क. 'ध्यन्ते नात्र सं' । ३ क. 'यदिष्टवान्तरक्षिप्तः । प्र' । ४ क. ...° । ५ क. निरयपातकः । च ।

यातं कालकूटोलूखलं स्मृतम् ॥ १६९ ॥ सिंहव्याघ्रमहानागभीकरं संप्रतापनम् । क्रिमि-राशिमहाज्वालं तथा विण्मूत्रभोजनम् ॥१७०॥ असिपत्रवनं घोरं तप्ताङ्गारमयी नदी । संजीवनं महाघोरमित्याद्या नरकाः स्मृताः ॥ १७१ ॥ महापातकजैर्घोरैरुपपातकजै-स्तथा । प्रजतीमान्महाघोरान्दुष्कृतैरन्वितश्च यः ॥१७२॥ प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदकार्यकृतं महत् । कामतस्तु कृतं यत्तु मरणान्तिसद्धिमृच्छति ॥ १७३ ॥ ब्रह्महत्या सुरापानं विप्रस्वर्णस्य हारणम् । गुरुदाराभिगमनं तत्संयोगश्च पञ्चमः ॥ १७४ ॥ संलापा-स्पर्शनाद्धासोदकशय्यासनाशनात् । सौहार्दाद्दीक्षणादानात्तेनैव समतां व्रजेत् ॥१७५॥ गुर्वीक्षेपश्रुतीनिन्दा सुहृदां वध एव च । ब्रह्महत्यासमं ज्ञेयमधीतस्य च नाशनम् ॥ १७६ ॥ यागस्थं क्षत्रियं वैश्यं विशिष्टं शूद्रमेव च । शरणागतं स्वामिनं च पितरं भ्रातरं गुरुम् ॥ १७७ ॥ पुत्रं तपस्विनं शिष्यं भार्यां तेषां च सर्वतः । अन्तर्वत्नीं स्त्रियो गाश्च तथाऽऽत्रेयीं रजस्वलाः ॥ १७८ ॥ देवतार्चनिरतां साध्वीं बालांश्चैव तप-स्विनीम् । घातयित्वा समाप्नोति ब्रह्महत्यां न संशयः ॥ १७९ ॥ जैहृम्यमार्त्यमपु-ष्करं निषिद्धानां च भक्षणम् । रजस्वलामुखास्वादः पञ्चयज्ञादिवर्जनम् ॥ १८० ॥ अनृतं कूटसाक्ष्यं च महायन्त्रप्रवर्तनम् । आकर्षणादि षट्कर्म लाक्षालवणविक्रयः ॥ १८१ ॥ पाषण्डकैतुककुहकवेदबाह्यविधिक्रिया । यक्षराक्षसभूतानामर्चनं वन्दनं तथा ॥ १८२ ॥ वर्णमेणवाम्बुपानं च सुरापस्त्रीनिषेवणम् । गवां निष्पीडनं क्षीरं ताम्रस्थं गव्यमेव च ॥ १८३ ॥ * फलवर्णं क्षीरपानं निषिद्धानां च भक्षणम् । चौल्यास्वादः पञ्चयज्ञराहित्यं मलिनं तथा ॥ १८४ ॥ पात्रान्तरगतं यत्तु नारिकेल-फलाम्बु च । ताम्रहिन्तालमधूकफलानां रसमेव च ॥ १८५ ॥ खरोष्ट्रमानुषीक्षीरं सुरापानसमानि वै । मानकूटतुलाकूटं निक्षेपहरणानि च ॥ १८६ ॥ भूरत्ननारी-हरणं रजतस्तेयमेव च । गुडकार्पासलवणं तिलकं सामिषाम्बु च ॥ १८७ ॥ का(क)स्यपात्रे च हत्वा च लोहानां हरणं तथा । विषाग्निदीपनं चैव सुवर्णस्तेयसं-मितम् ॥ १८८ ॥ सखिभार्या कुमारी च सगोत्रा शरणागता । साध्वी प्रव्रजिता राज्ञी निक्षिप्ता च रजस्वला ॥ १८९ ॥ वर्णोत्तमा तथा शिष्या भार्या भ्रातृपितृ-व्ययोः । मातामही पितामही पितुर्मातुश्च सोदराः ॥ १९० ॥

* इत आरभ्य तथेत्यन्तं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ ख. कालकूपो° । २ ख. °स्यस्तव कूरं । ३ ख. °ध्यानां च । ४ क. °बहदेकुहकम.लवणविक्रयेव च । चरत्काकोलवत्पादि वै° । ५ क. क्षीरे । ६ क. च नारिकेलाम्बुविषेणम् । तथास्तहि° । ७ क. °रत्ना-नि° । ८ ख. °रुप्यादिकानयानि° । ९ क. च । रौप(प्य)च° । १० ख. °वाहने । ११ क. °ख । इत्यतो° । १२ ख. शिष्या° ।

अन्या मा(भ्रा)तृव्यदुहिता मातुलानी पितृष्वसा। जननी भगिनी धात्री दुहिताऽऽ-चार्यभामिनी ॥ १९१ ॥ *स्नुषाऽऽचार्यसुता चैव तत्पत्नी सुमहातपाः। मातुः स-पत्नी सार्वभौमी दीक्षिता चैव भामिनी ॥ १९२ ॥ कपिला महिषी धेनुर्देवताप्रति-मा तथा। आसामन्यतमां गच्छेद्गुरुतल्पग उच्यते ॥१९३॥ महापातकिनामत्र तत्सं-योगिन एव च। प्रायश्चित्तं नास्ति तेषां भृग्वग्निपतनं स्मृतम् ॥ १९४ ॥ हीनवर्णा-भिगमनं गर्भघ्नं भर्तृहिंसनम्। विशेषपतनीयानि स्त्रीणां पुंसां च यानि तु ॥१९५॥ स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो गोबालहननं तथा। फलपुष्पद्रुमाणां च ओषधीनां च हिंसनम् ॥ १९६ ॥ वापीकूपतडाकानां ध्वंसनं ग्रामघातनम्। अभिचारादिकं कर्म सस्यध्वं-सनमेव च ॥ १९७ ॥ उद्यानारामहननं प्रपाविध्वंसनं तथा। मातापितृसुतत्यागो दारत्यागस्तथैव च ॥१९८॥ स्वाध्यायाग्निगुरुत्यागस्तथा धर्मस्य विक्रयः। कन्या-या विक्रयश्चैव स्वाध्यायमद्यविक्रयः ॥ १९९ ॥ परस्त्रीगमनं चैव परद्रव्यापहारणम्। तथा पुंसोऽभिगमनं पशूनां गमनं तथा ॥ २०० ॥ क्षुद्रक्षुद्रपशूनां च पुंस्त्वविध्वंसनं तथा। कन्याया दूषणं चैव गवां योनिनिपीडनम् ॥ २०१ ॥ मानुषाणां पशूनां च नासाद्यङ्गविभेदनम्। ग्रामान्त्यजस्त्रीगमनं विज्ञेयमनुपातकम् ॥ २०२ ॥ नित्यनैमि-त्तिकश्राद्धवर्जनं पशुहिंसनम्। मृगपक्षिमहासर्पयादसां हननक्रिया ॥२०३॥ साधा-रणस्त्रीगमनं पत्न्यास्ये मैथुनं तथा। पारवित्तं पारदार्यं निन्दितार्थोपजीवनम्॥२०४॥ तथैवानाश्रमे वासो देवद्रव्योपजीवनम्। पयोदधितिलानां च विक्रयं लवणस्य च ॥ २०५ ॥ शाकमूलफलस्तेयमतिवृद्ध्युपजीवनम्। निमन्त्रितातिक्रमणं दुष्प्रतिग्रहमेव च ॥ २०६ ॥ ऋणानामप्रदानत्वं संध्याकालातिवर्तनम्। तथैवाऽऽत्मपरित्यागः संग्रामे च पलायिता ॥ २०७ ॥ दुर्भोजनं दुरालापं स्वधर्मस्य च कीर्तनम्। परेषां दोषवचनं परदारनिरीक्षणम् ॥ २०८ ॥ नास्तिक्यं व्रतलोपश्च स्वाश्रमाचारवर्जनम्। असच्छास्त्राभिगमनं व्यसनान्यात्मविक्रयः ॥ २०९ ॥ व्रात्यतात्मार्थवचनमेकैक-मुपपातकम्। इन्धनार्थं द्रुमच्छेदः कृमिकीटादिहिंसनम् ॥ २१० ॥ भावदुष्टं कालदुष्टं क्रियादुष्टं च भक्षणम्। मृत्कर्मतृणकाष्ठाम्बुस्तेयमत्यशनं तथा ॥ २११ ॥ अनृतं वि-षयव्यापरत्वं दिवास्वप्नमसत्कथा। तच्छ्रावणं पराक्षं च दिवामैथुनमेव च ॥ २१२ ॥ रजस्वलासूतिकयोः (कयोः) परस्त्रीमपि(णां च) दर्शनम्। उपवासदिने श्राद्धे दिवा पर्वणि मैथुनम् ॥ २१३ ॥ शूद्रप्रेष्यं हीनसख्यमुच्छिष्टस्पर्शनादिकम्। स्त्रीभिर्हास्यं कामजत्वं मुक्तकेश्यादिवीक्षणम् ॥ २१४ ॥

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके।

१ क. °त्तिका च।

इत्यादयो ये च दोषाः प्रकीर्णाः परिकीर्तिताः । महापापं पातकं च अनुपातकमेव च ॥ २१५ ॥ उपपापं प्रकीर्णं च पञ्चधा च प्रकीर्तितम् । महापातकतुल्यानि पापान्युक्तानि यानि तु ॥ २१६ ॥ तानि पातकसंज्ञानि तन्न्यूनमनुपातकम् । उपपापं ततो न्यूनं ततो हीनं प्रकीर्णकम् ॥ २१७ ॥ संसर्गस्तु तथा तेषां प्रसङ्गात्संप्रकीर्तितम् । क्रमेण वक्ष्यते तेषां प्रायश्चित्तं विशुद्धये ॥२१८॥ यो येन संवसेत्तेषां तस्यैव व्रतमाचरेत् । संसर्गिणस्तु संसर्गस्तत्संसर्गस्तथैव च ॥ २१९ ॥ चतुर्थस्य न दोषस्तु पतत्स्येषु यथाक्रमम् । प्रकीर्णकादिदोषाणां प्रासङ्गिकंस(कं न) विद्यते ॥२२०॥ स्वल्पत्वात्पतनाभावात्तत्संसर्गान्न दुष्यति । स्नानाच्च शुद्धिर्दोषस्य संसर्गोत्पत्तिवं विना ॥ २२१ ॥ सावित्र्या वाऽपि शुध्येत कर्तुरेव व्रतक्रिया । कृते पापे यस्य पुंसः पश्चात्तापोऽनुजायते ॥ २२२ ॥ प्रायश्चित्तं तु तस्यैव कर्तव्यं नेतरस्य तु । जातानुतापस्य भवेत्प्रायश्चित्तं यथोदितम् ॥ २२३ ॥ नानुतापस्य पुंसस्तु प्रायश्चित्तं न विद्यते । नाश्वमेधफलेनापि नानुतापी विशुध्यते(ति) ॥ २२४ ॥ तस्माज्जातानुतापस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । चरेदकामतः कृत्वा पतनीयं महत्पुमान् ॥ २२५ ॥ न कामतश्चरेद्धर्मं भृग्वग्निपतनं विना । × यः कामतो महापापं नरः कुर्यात्कथंचन ॥ २२६ ॥ न तस्य शुद्धिर्निर्दिष्टा भृग्वग्निपतनं विना । इत्युक्तं ब्रह्मणा पूर्वं मनुना च महर्षिभिः ॥ २२७ ॥ पातकेषु च सर्वत्र कामतो द्विगुणं व्रतम् । कामतः पतनीयेषु मरणाच्छुद्धिमृच्छति ॥ २२८ ॥ हयमेधाय नैं शुद्धिः सार्वभौमस्य भूपतेः । कामतस्त्वनुपापेषु लोके न व्यवहार्यता ॥२२९॥ महत्सु चातिपापेषु प्रदीप्तज्वलनं विशेत् । प्रायश्चित्तैरपैत्येनो यदकामकृतं भवेत् ॥ २३० ॥ कामतो व्यवहार(र्य)स्तु वचनादिह जायते । इति योगेश्वरेणोक्तमुपपापेषु तत्र तत् ॥ २३१ ॥ तस्मादकामतः पापैः प्रायश्चित्तेन शुध्यति । तेषां क्रमेण वक्ष्यामि प्रायश्चित्तं विशुद्धये ॥ २३२ ॥ शिरःकपालध्वजवान्भिक्षाशी कर्म वेदयन् । ब्रह्महा द्वादशाब्दानि पुण्यतीर्थे समाविशेत् ॥ २३३ ॥ प्रयागे सेतुबन्धादिपुण्यक्षेत्रेषु पापकृत् । तत्र वर्षादि विज्ञाप्य स्वकल्मषमशेषतः ॥ २३४ ॥ तत्रस्थैर्ब्राह्मणैरेवानुज्ञातो व्रतमाचरेत् । चत्वारो ब्राह्मणाः शिष्टाः पर्षदित्यभिधीयते ॥ २३५ ॥ तैरुक्तमाचरेद्धर्ममेको वाऽध्यात्मवित्तमः । जटी वल्कलवासाश्च बहिरेव समाविशन् ॥ २३६ ॥ स्नानं त्रिषवणं कुर्वन्क्षितिशायी जितेन्द्रियः । एकभुक्तेन नक्तेन फलैरनशनेन च ॥ २३७ ॥ समापयेत्कर्मफलं यथाकालं यथाबलम् । राममिन्दीवरश्यामं पौलस्त्यघ्नमकल्मषम् ॥ २३८ ॥

× एतदादर्धपूर्वं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. "धा तत्र भो" । २ ख. "रूमपि" । ३ ख. विशुध्यते । ४ क. तपनीयं । ५ ख. कः । ६ ख. पापं । ७ क. वेदयेत् । ८ क. "वेत तत्कालं यथाविधि यथाव" ।

ध्यात्वा षडक्षरं मन्त्रं नित्यं तावदहर्निशम्। एवं द्वादश वर्षाणि पुण्यतीर्थे समाचरेत्॥ २३९॥ मुच्यते ब्रह्महत्यायास्तपसा वीतकल्मषः॥ २४०॥ चरितव्रत आयाते पयसं गोषु दापयेत् तैस्तस्य च सुसंस्काराः कर्तव्या बान्धवैर्जनैः॥ २४१॥ विप्रमुख्याय गां दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः। प्रारम्भ(भ्य) व्रतमध्ये तु यदि पञ्चत्वमाप्नुयात्॥ २४२॥ विशुद्धिस्तस्य विज्ञेया शुभां गतिमवाप्नुयात्। असंस्कृतस्तु गोषु स्यात्पुनरेव व्रतं चरेत्॥ २४३॥ अशक्तस्तु व्रते दद्याद्गोसहस्रं द्विजन्मने। पात्रे धनं वा पर्याप्तं दत्त्वा शुद्धिमवाप्नुयात्॥ २४४॥ ब्रह्महत्यासमेष्वेवं कामतो व्रतमाचरेत्। अकामतश्चरेदर्धं पापं मनसि चोच्यते॥ २४५॥ आज्ञापयिताऽनुमन्ताऽनुग्राहकस्तथैव [च]। उपेक्षिताऽशक्तिमांश्चेत्पादोनं व्रतमाचरेत्॥ २४६॥ कामतस्तु चरेत्पूर्णं तत्रापि द्विगुणं गुरौ। अन्तर्वत्न्यां तथाऽऽत्रेय्यां तथैव व्रतमाचरेत्॥ २४७॥ आचार्ये च वेनस्ये च मातापित्रोर्गुरौ तथा। तपस्विनि ब्रह्मविदि द्विगुणं व्रतमाचरेत्॥ २४८॥ यां[ग]स्थं क्षत्रियं वैश्यं विशिष्टं शूद्रमेव च। कपिलां गर्भिणीं गां च हत्वा पूर्णव्रतं चरेत्॥ २४९॥ अकामस्तु तेष्वर्धं मुनिभिः संप्रकीर्तितम्। विधेः प्राथमिकादस्माद्द्वितीये द्विगुणं चरेत्॥ २५०॥ तृतीये त्रिगुणं प्रोक्तं चतुर्थे नास्ति निष्कृतिः। चतुर्णामाश्रमाणां [च] शौचवत्साधनं चरेत्॥ २५१॥ प्रायश्चित्तान्तरं मध्ये केचिदिच्छन्ति सूरयः। गोब्राह्मणपरित्राणमश्वमेधावभृथं तथा॥ २५२॥ इयं विशुद्धिरुदिता महत्याकामतो द्विजान्। अग्निप्रपतनं केचिदिच्छन्ति मुनिसत्तमाः॥ २५३॥ लोमभ्यः स्वाहा इत्यादिमन्त्रैर्हुत्वा पृथक्पृथक् अवाक्शिराः प्रविश्याग्नौ दग्धः शुद्धो भवेन्नरः॥ २५४॥ * अकामतः सुरां पीत्वा मद्यं वाऽपि द्विजोत्तमः। पूर्ववद्द्वादशाब्दानि चरेद्व्रतमभिहितम्॥ २५५॥ जपित्वा दशसाहस्रं त्रिसंध्यासु निरन्तरम्। द्वादशाब्दं मन्त्रं जप्त्वा ततः शुद्धो भवेन्नरः॥ २५६॥ यानि कानि च पापानि सुरापानसमानि तु। अकामतश्चरेदर्धं कामतः पूर्णमाचरेत्॥ २५७॥ सर्वत्र पतनीयेषु चरित्वा व्रतमुक्तवत्। पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयश्चैते द्विजातयः॥२५८॥ अज्ञानात्तु सुरां पीत्वा रेतो विण्मूत्रमेव च। मानुषीक्षीरपानेन पुनः संस्कारमर्हति॥ २५९॥ इत्युक्तं मनुना पूर्वमन्यैश्चापि महर्षिभिः। कर(ल)ञ्जं लशुनं शिग्रु मूलकं ग्राममूकरम्॥२६०॥ छत्राकं कुक्कुटं काकं पिण्याकं लशुनं तथा। गृध्रभ्रूणं नृमांसं च खरं तण्डकमेव च॥ २६१॥

* इत आरभ्य भवेन्नर इत्यन्तं न विद्यते क. पुस्तके।

१ क. चोच्यते। २ ख. बनस्थेन मा°। ३ ख. वावसस्वह°। ४ ख. त्रिधेः। ५ क. °मतोऽधिकात्।
६ क. °त्वात्। पु°। ७ ख. °कुक्कुटं च काकं पि°। ८ क. °मै गो°।

माहिषं माकरं मांससंवृ(मृ)तं वानरमेव च । निष्पीडितं च गोक्षीरमारनालं च पृथक्कम् ॥ २६२ ॥ मार्जारं श्वेतवृन्ताकं कुम्भीनिम्बदलं तथा । क्रव्यादं च तथा भेकं शृगालं व्याघ्रमेव च ॥ २६३ ॥ एवमादिनिषिद्धांस्तु भक्षयित्वा तु कामतः । चरेद्व्रतं तथा पूर्णं पादोनं वाऽप्यकामतः ॥ २६४ ॥ नारिकेलरसं पीत्वा ताम्रेप· पाचितं द्विजः । जग्ध्वा तालं शलाटं(टुं) वा करनिर्मथितं दधि ॥ २६५ ॥ ताम्रपात्रगतं गव्यं क्षीरं च लवणान्वितम् । कराग्रेणैव यद्दत्तं घृतं लवणमम्बु च ॥२६६॥ सूतकान्नं च शूद्रान्नं कदर्यान्नमेव च । श्वस्पृष्टं सूतिकादृष्टमुदक्यादृष्टमेव च ॥ २६७ ॥ पाषण्डषण्डचाण्डालवृषलीपतिवीक्षितम् । दत्त्वाऽवशिष्टं यक्षाणां भूतानां रक्षसां तथा ॥ २६८ ॥ उद्धृत्य वामहस्तेन वक्त्रेणैव पिबेदपः । यथाक्रमपापैको· च्छिष्टमगुरोरपि ॥ २६९ ॥ हरेरनर्पितं भुक्त्वा न भुक्त्वा देवतार्पितम् । कामतस्तु चरेदर्धं चरेद्दद्मकामतः ॥ २७० ॥ अकामतः सकृज्जग्ध्वा चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् । म्लेच्छचण्डालपतितपाषण्डान्नमकामतः ॥ २७१ ॥ उदक्यया सह भुक्त्वा च चरेदर्धव्रतं द्विजः (?) । चण्डालकूपभाण्डस्थं मद्यभाण्डस्थमेव च ॥ २७२ ॥ पीत्वा समाचरेत्पादं कामतोऽर्धं समाचरेत् । मद्यगन्धं समाघ्राय कामतो व्रतमाचरेत् ॥ २७३ ॥ अकामतस्तु निष्ठीव्य चरेदाचमनं द्विजः । अभिमन्त्र्य जलं प्राश्य सावित्र्या च समन्वितम् ॥ २७४ ॥ वृथामांसाशनं चैव भावदुष्टादिभक्षणे । चरेत्सांतपनं कृच्छ्रं चान्द्रायणमथापि वा ॥ २७५ ॥ कामतस्तु चरेत्पादमभ्यासे पूर्णमाचरेत् । कामतस्तु सुरां पीत्वा सततं चाग्निसंनिभम् ॥ २७६ ॥ गोमूत्रमम्बु वा पीत्वा मरणाच्छुद्धिमृच्छति । सुरायाः प्रतिषेधस्तु द्विजानामेव कीर्तितः ॥२७७॥ विशिष्टस्यापि शूद्रस्य केचिदिच्छन्ति सूरयः । अनृतं मद्यमांसं च परस्त्रीस्वाप· हारणम् ॥ २७८ ॥ विशिष्टस्यापि शूद्रस्य पातित्यं मनुरब्रवीत् । सुरा वै मलम· न्नादेः पापाद्वै मलमुच्यते । तस्माद्ब्राह्मणराजन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत् ॥ २७९ ॥ चकाराद्विशिष्टस्य शूद्रस्यापि पूर्ववचनात् ॥ २८० ॥ यत्तु राजन्यवैश्ययोर्गौड्या· दिमध(द्य)स्याप्रतिषेधस्तन्न मतं स्यात्, निषिद्धादीनां सतां मतं च, विशिष्टशूद्रस्य मद्यमांसनिषिद्धत्वात्, इज्याध्ययनादिश्रौतस्मार्तकर्मार्हत्वाविशिष्टस्यापि तद्वद्वैश्यस्यैव च प्रतिषेधान्न तु प्रायश्चित्ताल्पत्वप्रतिपादनपराण्येव न त्वप्रतिषिद्धपराणि ॥ २८१ ॥ ब्राह्मणस्य मरणान्तिकमुपदिष्टम् ॥ २८२ ॥ राजन्यवैश्यविशिष्टशूद्राणां पूर्णपादो· नार्धोनव्रतचर्या उक्ताः ॥ २८३ ॥ सुरापास्तु सर्वेषां द्विजानां मरणान्तिकमेवं, शूद्रस्य गोसहस्रदानं वा परिपूर्णव्रतं वाऽऽचरितव्यं न तु मरणान्तिकम् ॥ २८४ ॥

१ ख. °नं पादका° । २ ख. °पुना ताडि° । ३ ख. तालपलाशं वा । ४ क. °णमेव च । ५ क. °पः पक्षणं मा° । ६ ख. °द्विमुष्णि° । ७ ख. °ण्डानाम° । ८ ख. °दत्त्वा स° । ९ क. °म चानि° । १० ख. °हस्य क्ष° । ११ क. °स्य प्र° । १२ क. °द च । शूद्रस्यार्धनमो° ।

अग्निवर्णां सुरां पीत्वा सुरापास्तु द्विजातयः । मरणाच्छुद्धिमृच्छन्ति सूद्रस्तु प्रजपा-
वेत् ॥ २८५ ॥ मद्यं पीत्वा राजन्यवैश्यौ चरेतां व्रतमेव च । शूद्रस्त्वर्धं चरेच्छूद्रा-
न्नभोजी मरणाच्छुचिः । यक्षरक्षःपिशाचान्नं मद्यं मांससुरासमम् ॥ २८६ ॥ नाचरन्मेध
विशेष भुक्त्वा तु व्रतं विशोत् । मद्यं वाऽपि सुरां वाऽपि यः पिबेद्ब्राह्मणाधमः॥२८७॥
अग्निवर्णं तु गोमूत्रं पिबेदञ्जलिपञ्चकम् । मरणाच्छुद्धिमाप्नोति जीवेद्यदि विशुध्यति
॥ २८८ ॥ * मद्यस्य प्रतिषिद्धपर्यं घृतं क्षीरमथाम्बु वा । प्राशयित्वाऽग्निवर्णं तु
कृच्छ्रं शुद्धिमाप्नुयात् ॥ २८९ ॥ दत्त्वा सुवर्णं विप्राय गां च दत्त्वा विशुध्यति ।
क्षत्रविट्शूद्रजातीनां सुवर्णे तु यथाक्रमम् ॥ २९० ॥ पादोनमर्धं पादं वा चरेद्व्रतं
यथोक्तवत् । समेष्वर्धं प्रकुर्वीत कामतः पूर्णमाचरेत् ॥ २९१ ॥ कामतः स्वर्णहारी
तु राज्ञे मुसलमर्पयेत् । स्वकर्म ख्यापयंश्चैव हतो मुक्तोऽपि वा शुचिः ॥ २९२ ॥
राज्ञा यदि विमुक्तः स्यात्पूर्ववद्व्रतमाचरेत् । आत्मतुल्यसुवर्णं वा दद्याद्विप्रस्य तुष्टिकृत्
॥ २९३ ॥ तत्समव्यतिरिक्तेषु पादमेव व्रतं चरेत् । चान्द्रायणं पराकं वा कुर्याद्रत्नेषु
सर्वतः ॥ २९४ ॥ द्रव्यमत्यर्पणं कर्तुस्तन्मूल्यं द्रव्यमेव वा । व्रतं समाचरेत्कृत्वा यथा
परिषदीरितम् ॥ २९५ ॥ = बलाच्चौर्येण वा स्नेहाद्व्यवहारादिनाऽपि वा । समाह-
रति यद्द्रव्यं तत्सर्वं स्तेयमुच्यते ॥ २९६ ॥ देशः(शं) कालं वयः शक्तिं पापं
चावेक्ष्य सर्वतः । प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं धर्मविद्भिर्मनीषिभिः ॥ २९७ ॥ भगिनीं
मातरं पुत्रीं स्नुषामाचार्ययोषितः । अकामतः तु कृत्वा चरेत्पूर्णव्रतं नरः ॥ २९८॥
पश्चिमाभिमुखीं गङ्गां कालिन्द्या सह संगताम् । पञ्चसप्तसवणं पुण्यं द्वारकां सेतु-
मेव च ॥२९९॥ चन्द्रपुष्करणीं वाऽपि वेणीसागरसंगमम् । गोदावर्याः शबर्यां वा गत्वा
तत्राऽऽचरेद्व्रतम् ॥ ३०० ॥ पूर्ववद्द्वादशाब्दानि चरेद्व्रतमनुत्तमम् । कृष्णाय नम
इत्येष मन्त्रः सर्वाघनाशनः ॥ ३०१ ॥ इममेव जपन्मन्त्रं ध्यात्वा हरिं
सनातनम् । त्रिसंध्यास्वयुतं भक्त्या नित्यं द्वादशवत्सरम् ॥ ३०२ ॥
चान्द्रायणैः पराकैर्वा कृच्छ्रैर्वा क्षपयेत्समाः । जीवेत्क्षीणेऽथवा पुण्यकायी मध्यप-
माटकैः ॥ ३०३ ॥ निवसित्वा बहिर्ग्रामान्निर्जनशायी जितेन्द्रियः । मनःसंतापकरणा-
च्छुद्ध्येच्छोकमन्ततः ॥ ३०४ ॥ सदा कृष्णं हरिं ध्यायञ्जपन्मन्त्रमनुत्तमम् । द्वादशा-
ब्दाद्विमुच्येत पापादस्मात्तपोबलात् ॥ ३०५ ॥ भगिन्यादिषु योषित्सु यो मत्वे-
त्कामतो नरः । प्रतप्तामायसीं नारीं समाश्लिष्य हुताशने ॥ ३०६ ॥ शयित्वा शुध-

* इत आरभ्य पूर्णमाचरेदित्यन्तं न विद्यते क. पुस्तके । = एतद्वचनद्वयं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ क. सर्वशः । २ ख "वितम् । अ" । ३ ख. "मुखां ग" । ४ ख. "सावमवीचेन च" ।

हह(हाव)ह्नौ दग्धः शुद्धिमवाप्नुयात्। एतासु मतिदुष्टासु कामतो बहुशो व्रजेत् ॥ ३०७ ॥ एवमग्निं विशेद्धीमान्पापं विज्ञाप्य पर्षदि। अकामतः सकृद्गत्वा चरेदर्ध-व्रतं नरः ॥ ३०८ ॥ [* अभ्यासे तु चरेत्पूर्णं कामतः सकृदेव च। कामतोऽ-भ्यासविषये तत्रापि मरणान्तिकम् ॥ ३०९ ॥ समेष्वर्धं प्रकुर्वीत सकृदेव ह्यकामतः। कामतस्तु चरेत्पूर्णमभ्यासे मरणान्तिकम् ॥ ३१० ॥ अकामतो वाऽभ्यासे तु पूर्ण-मेव व्रतं चरेत्। अन्यास्वपि च नारीषु सकृद्गत्वाऽप्यकामतः ॥ ३११ ॥ पाद-मेवाऽऽचरेद्धीमानभ्यासे त्वर्धमाचरेत्। साधारणासु सर्वासु चरेच्चान्द्रायणव्रतम् कामतो द्विगुणं तासु अभ्यासे व्रतमाचरेत् ॥ ३१२ ॥ स्वदारास्वास्यगमने पुंसि तिर्यक्षु कामतः। चान्द्रायणं पराकं वा प्राजापत्यमथापि वा] ॥ ३१३ ॥ उदक्यां सूतिकां गत्वा चरेत्सांतपनं व्रतम्। चान्द्रायणं तथाऽन्यासु कामतो द्विगुणं चरेत् ॥ ३१४ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां दिवा पर्वणि मैथुनम्। कृत्वा सचैलं स्नात्वा च वारुणीभिश्च मार्जयेत् ॥ ३१५ ॥ चण्डालीं पुंश्चलीं म्लेच्छीं पाषण्डीं पतितामपि। रजकीं वुरण्डीं (वुरुडीं) व्याधां सर्वा ग्रामान्त्यजाः स्त्रियः ॥ ३१६ ॥ अकामतः सकृद्गत्वा चरेच्चान्द्रायणं व्रतम्। अभ्यासे तु व्रतं पूर्णं ताभिश्च सह भोजने॥३१७॥ कामतस्तु सकृद्गत्वा भुक्त्वा त्वर्धं समाचरेत्। तत्र भूयश्चरेत्पूर्णमभ्यासे मरणान्ति-कम् ॥ ३१८ ॥ + यो येन संवसेदेषां तत्पापं सोऽपि तत्समः। संलापस्पर्शनादेव शय्याशनासनादिभिः ॥ ३१९ ॥ तद्वदेवाऽऽचरेत्सर्वं व्रतं द्वादशवार्षिकम्। अका-मतश्चरेदर्धं षण्मासात्पादमाचरेत् ॥ ३२० ॥ मासत्रये द्विवर्षं स्यान्मासमात्रे तु वत्सरम्। कामतो द्विगुणं तत्र चरेदब्दादिकं व्रतम् ॥ ३२१ ॥ ऊर्ध्वं तु वत्सरात्पूर्णं द्वैगुण्याद्यमतः क्रमात्। कामतो वत्सरादूर्ध्वं द्विगुणव्रतमाचरेत् ॥ ३२२ ॥ ऊर्ध्वं द्विव-र्षाचरस्यापि मरणान्तिकमुच्यते। य(या)जनाध्यापनाद्दानात्पानाच्च सह भोजनात्। सद्य एव पतत्यस्मिन्पतितेन सहाऽऽचरन् ॥ ३२३ ॥ तत्राप्यकामतस्त्वर्धं कामतः पूर्णमाचरेत्। षण्मासे वत्सरेऽप्यत्र द्विगुणं त्रिगुणं स्मृतम् ॥ ३२४ ॥ ऊर्ध्वं तु निष्कृतिर्न स्याद्भृग्वग्निपतनं विना। द्वितीयस्य तृतीयस्य नेष्यते मरणा-न्तिकम् ॥ ३२५ ॥ अर्धपादं समुद्दिष्टं कामतो द्विगुणं तथा। ब्रह्मकूर्चोपवासेन चतुर्थस्य विनिष्कृतिः ॥ ३२६ ॥

---

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तक एवास्ति। + इत आरभ्य मरणान्तिकमुच्यत इत्यन्तग्रन्थः क. पुस्तके न विद्यते।

---

१ ख. त्वर्धव्रतं च°।

पञ्चमस्य न दोषः स्यादिति धर्मविदो विदुः ॥ ३२७ ॥ अन्येषामपि संसर्गात्प्राय-
श्चित्तं प्रकल्पयेत् । पतनीयेषु नारीणां मरणान्तिकमुच्यते ॥ ३२८ ॥ अकामतश्चरे-
द्धर्मव्रतं शृणु यथोदितम् । व्याभिचारे तु सर्वत्र कामतो मरणाच्छुचिः ॥ ३२९ ॥
अकामतश्चरेत्पूर्णं प्रातिलोम्यं गता सती । अर्धमेवाऽऽनुलोम्येषु तथैव भ्रूणहादिषु
॥ ३३० ॥ यतिस्तु ब्रह्मचारी च गत्वा स्त्रियमकामतः । गुरुतल्पगमु(मो)क्तं
पूर्णमर्थ(र्ध) समाचरेत् ॥ ३३१ ॥ कामतो ब्रह्मचारी तु पूर्णमेवाऽऽचरेद्व्रतम् ।
यतेस्तु मरणाच्छुद्धिः शिश्नस्योत्कृन्तनेन वा ॥ ३३२ ॥ तयोस्तु रेतःस्खलने कृच्छ्रं
चान्द्रायणं चरेत् । जप्त्वा सहस्रं गायत्र्या गृहस्थः शुद्धिमाप्नुयात् ॥ ३३३ ॥ द्विस-
हस्रं वनस्थस्तु जपेद्रेतोनिपातने । तत्रापि कामतस्तेषां द्विगुणत्रिगुणादिकम् ॥ ३३४ ॥
परिव्राजनकामस्तु नयनोत्पाटनं तथा । एवं समाचरेद्धीमान्प्रायश्चित्तमतन्द्रितः ॥ ३३५ ॥
प्रायश्चित्तमकुर्वाणः पापेषु निरतः सदा । कल्पायुतशतं गत्वा नरकं प्रतिपद्यते ॥ ३३६ ॥
धृत्वा गोचर्ममात्रं तु समामेकं निरन्तरम् । पञ्चगव्यं पिबन्गोघ्नो गुरुगामी विशुध्यति
॥ ३३७ ॥ गोमूत्रेणैव च स्नात्वा पीत्वा चाऽऽचम्य वारिभिः । विष्णोः सहस्रनामानि
जपेन्नित्यं समाहितः ॥ ३३८ ॥ शयीत गोव्रजे रात्रौ गवां हितमनुस्मरन् । व्याघ्रादि-
भिर्गृहीतां गां पङ्के निपतितां तथा ॥ ३३९ ॥ मोचयेदथ वा प्राणांस्तदर्थे वै परि-
त्यजेत् । तेनैव हि विशुद्धः स्यादसंपूर्णव्रतोऽपि वा ॥ ३४० ॥ व्रतान्ते गोप्रदो
भूत्वा ततः शुद्धिमवाप्नुयात् । गोस्वामिने च गां दत्त्वा पश्चादेतद्व्रतं चरेत् ॥ ३४१ ॥
दद्यात्त्रिरात्रमुपोष्य वृषमेकं च गा दश । योक्त्रेण गृहदाहाद्यैर्वन्धनैर्वा हता यदि
॥ ३४२ ॥ मतिपूर्वेण गां हत्वा चरेत्षैवार्षिकं व्रतम् । द्विवर्षं पूर्ववद्वाऽपि चर्मणाऽऽ-
र्द्रेण वाससा ॥ ३४३ ॥ कपिलां गर्भिणीं वाऽपि वृषं हत्वा च कामतः । व्रतं द्वादश
वर्षाणि चरेद्ब्रह्मव्रतोदितम् ॥ ३४४ ॥ आचार्यदेवविप्राणां हत्वा तु द्विगुणं चरेत् ।
होमधेनुं प्रसूतां च दाने च समलंकृताम् ॥ ३४५ ॥ उपभुक्तां वृषेणापि तां च
द्वादशवार्षिकम् । निष्पीडनं वाऽपि तेषु दोषेष्वल्पमतन्द्रितः ॥ ३४६ ॥ शरणागतबा-
लस्त्रीघातुकैः संवसेन्न तु । चीर्णव्रतानपि चरन्कृतघ्नानपि सर्वदा ॥ ३४७ ॥ अग्निदां
गरदां चण्डीं भर्तृघ्नीं लोकघातिनीम् । हिंस्रयंस्तु विधानज्ञो हत्वा पापं न गच्छति
॥ ३४८ ॥ गुरुं वा बालवृद्धान्वा श्रोत्रियं वा बहुश्रुतम् । आततायिनमायान्तं
हन्यादेवाविचारयन् ॥ ३४९ ॥ नाऽऽततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन । प्रख्या-
तदोषं कुर्वीत परिष(र्ष)दुक्तं यथोदितम् ॥ ३५० ॥ अनभिख्यातदोषस्तु रहस्य-

१ क. 'गमो च दं' । २ क. सु(श)ध्यति । ३ ख. 'दोषः कु' । ४ ख. 'तिस्तर्थ' ।

व्रतमाचरेत् । कण्ठमात्रजले स्थित्वा राममन्त्रं समाहितः ॥ ३५१ ॥ जपेद्द्वादशसा-
हस्रं ब्रह्महा शुद्धिमाप्नुयात् । सुरापः स्वर्णहारी तु जपेदष्टाक्षरं तथा ॥ ३५२ ॥
लक्षं जप्त्वा कृष्णमन्त्रं मुच्यते गुरुतल्पगात् । उपोष्यान्तर्जले स्थित्वा वासुदेवमनुं
शुभम् ॥ ३५३ ॥ जपेद्द्वादशसाहस्रं गोघ्नः प्रयतमानसः । असंख्यानि च पापानि
अनुक्तान्यपि यानि च ॥ ३५४ ॥ चित्तस्थो भगवान्कृष्णः सर्वं हरति तत्क्षणात् ।
एकादश्युपवासस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥३५५॥ आषाढादिचतुर्मासे कृते भुक्त्वा
जितेन्द्रियः । दुग्धाब्धौ शेषपर्यङ्के शयानं कमलापतिम् ॥ ३५६ ॥ ध्यात्वा सम-
र्चयेन्नित्यं महद्भिर्मुच्यते ह्यघैः ॥ ३५७ ॥

इति रहस्यप्रायश्चित्तम् ।

रजस्वलां सूतिकां वा चण्डालं पतितं तथा । पाषण्डिनं विकर्मस्थं शैवं स्पृष्ट्वाऽप्यका-
मतः ॥ ३५८ ॥ गोमयेनानुलिप्ताङ्गः सवासा जलमाविशेत् । गायत्र्यष्टशतं जप्त्वा
घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ ३५९ ॥ स्पृष्ट्वा तु कामतः स्नात्वा चरेत्सांतपनं व्रतम् ।
श्वपचं पतितं स्पृष्ट्वा गोबालव्यजनादिभिः ॥ ३६० ॥ विड्वराहं शुनं काकं गर्दभं
यूपमेव च । मद्यं मांसं तथैवोष्ट्रं विण्मूत्रं शवमेव च ॥ ३६१ ॥ करकं जलफेनं च
वृक्षनिर्यासमेव च । करञ्जं लशुनं चास्थि कम्बलं शिग्रुमेव च ॥ ३६२ ॥ आर-
ण्यपशुं स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् । कर्ममध्ये तु मार्जारं स्पृष्ट्वा स्नानं समाच-
रेत् ॥३६३॥ बौद्धशैवपिशाचानामालयं योऽनुगच्छति । सचैलमवगाह्यापः सावित्रीं
त्रिशतं जपेत् ॥ ३६४ ॥ तत्स्पृष्टस्पृष्टिनौ स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् । ऊर्ध्वमाच-
मनं प्रोक्तं धर्मविद्भिरकल्मषैः ॥ ३६५ ॥ उच्छिष्टकेशभस्मास्थिकपालं मलमेव च ।
स्नानार्द्रधरणीं स्पृष्ट्वा स्नानं चैव समाचरेत् ॥ ३६६ ॥ प्रक्षाल्य पादौ संक्रम्य तथै-
वाऽऽचम्य वारिणा । मन्त्रसंमार्जितजलं स्पृष्ट्वा गां च विशुध्यति ॥ ३६७ ॥ विशि-
ष्टानां च विप्राणां गुरूणां व्रतशालिनाम् । विनेतराणामुच्छिष्टं स्पृष्ट्वा स्नानं समाच-
रेत् ॥३६८॥ शैवानां पतितानां च बाह्यानां त्यक्तकर्मणाम् । उच्छिष्टस्पर्शनं कृत्वा
गां वा दद्यात्पयस्विनीम् ॥३६९॥ उच्छिष्टेन स्वयं चान्यमुच्छिष्टं यद्यकामतः । स्पृष्ट्वा
सचैलं स्नात्वा च सावित्र्यष्टशतं जपेत् ॥ ३७० ॥ कामतश्चाऽऽचरेत्कृच्छ्रं ब्रह्मकूर्चं
द्विजोत्तमः । राजानं च विशं शूद्रं चरेच्चान्द्रायणं द्विजः । तौ च स्नात्वा चरेत्कृच्छ्रं
गां वा दद्यात्पयस्विनीम् ॥ ३७१ ॥ उच्छिष्टेन स्पृशन्शूद्रमुच्छिष्टं श्वानमेव च ।
सवासा जलमाप्लुत्य चरेत्सांतपनं व्रतम् ॥ ३७२ ॥ तथापि कामतः स्पृष्ट्वा पराकव्र-
तमाचरेत् । पञ्चगव्यं पिबेच्छूद्रः स्नात्वा नद्यां विधानतः ॥ ३७३ ॥

---

१ ख. सर्वं । २ ख. गोपालव्यजनादितम् । वि° । ३ ख. °मं दद्यतो° । ४ ख. [illegible]
मुच्यते । [illegible]° । ५ ख. तां । ६ ख. विनीत° । ७ ख. °त्वा चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् । ८ ख. [illegible] ।

चण्डालं पतितं मद्यं सूतिकां च रजस्वलाम् । उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टः पराकत्रयमाचरेत् ॥ ३७४ ॥ उच्छिष्टेन चिरं कालमुषित्वा स्नानमाचरेत् । उच्छिष्टाशौचमरणे चरेद(रन्त्व)ब्दं द्विजातयः ॥३७५॥ रजस्वला सूतिका वा पञ्चत्वं यदि चेद्गता । पञ्चगव्यैः स्नापयित्वा पावमान्यैर्द्विजातयः ॥ ३७६ ॥ प्रत्यृचं कलशैः स्नाप्य सपवित्रैर्जलैः शुभैः । शुभवस्त्रेण संवेष्ट्य दाहं कुर्याद्विधानतः ॥ ३७७ ॥ चण्डालाद्ब्राह्मणात्सर्पात्क्रव्यादादुदकादिभिः । हतानामपि कुर्वीत पूर्ववद्द्विजपुंगवः ॥ ३७८ ॥ तत्रापि कामतः कुर्यात्षडब्दं तस्य बान्धवाः । विषाग्निर्घनशस्त्राद्यैरात्मानं यदि घातयेत् ॥ ३७९ ॥ गोशतं विप्रमुख्येभ्यो दद्यादेकं वृषं तथा । नारायणबलिं कृत्वा सर्वमप्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ ३८० ॥ रजस्वला तु या नारी स्पृष्ट्वा चान्यां रजस्वलाम् । चण्डालं पतितं वाऽपि शुनं गर्दभमेव च ॥ ३८१ ॥ तावत्तिष्ठेन्निराहारा चरेत्सांतपनं व्रतम् । स्पृष्ट्वाऽप्यकामतः स्नात्वा पञ्चगव्यैः शुभैर्जलैः ॥ ३८२ ॥ चातुर्वर्ण्यस्य गेहेषु चण्डालः पतितोऽपि वा । अन्तर्वत्नी भवेत्सा चेत्कथं स्यात्तत्र निष्कृतिः ॥ ३८३ ॥ तद्गृहं तु परित्यक्त्वा(ज्य) दग्ध्वा वाऽन्यत्र संस्थितः । संसर्गोक्तप्रकारेण प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ ३८४ ॥ *पृथक्पृथक्प्रकुर्वीरन्सर्वे गृहनिवासिनः । दाराः पुत्राश्च सुहृदः प्रायश्चित्तं यथोदितम् ॥ ३८५ ॥ सभर्तृकाणां नारीणां वपनं तु विवर्जयेत् । सर्वान्केशान्समुद्धृत्य च्छेदयेदङ्गुलित्रयम् ॥ ३८६ ॥ केशानां रक्षणार्थाय द्विगुणं व्रतमाचरेत् । प्रायश्चित्ते तु संपूर्णे कृत्वा सांतपनं व्रतम् ॥ ३८७ ॥ ब्रह्मकूर्चोपवासं वा विशुध्यति तदेनसः ॥ ३८८ ॥ अर्वाक्संवत्सरार्धात्तु गृहदाहं न चोदितम् (?) । यद्गृहे पातकोत्पत्तिस्तत्र(त्र) यत्नेन दाहयेत् ॥ ३८९ ॥ त्यजेद्वा संनिकृष्टाच्च शुद्धिं चैवाऽऽत्मनस्ततः । संबन्धाच्चैव संसर्गात्तुल्यमेव नृणामघम् ॥ ३९० ॥ तस्मात्संसर्गसंबन्धात्पतितेषु विवर्जयेत् ॥ ३९१ ॥ चण्डालपतितादीनां तोयं यस्तु पिबेन्नरः । पराकं कामतः कुर्याद्ब्रह्मकूर्चमकामतः ॥ ३९२ ॥ अभ्यासे तु षडब्दं स्याच्चान्द्रायणमकामतः । चण्डालानां तडागे वा नदीनां तीर्थ एव वा ॥ ३९३ ॥ स्नात्वा पीत्वा जलं विप्रः प्राजापत्यमकामतः । कामतस्तु पराकं वा चान्द्रायणमथापि वा ॥३९४॥ अभ्यासे तु व्रतं पूर्णं षडब्दं स्यादकामतः । सर्वेषां प्रतिलोमानां पीत्वा सांतपनं चरेत् ॥ ३९५ ॥ चान्द्रायणं पराकं वा त्र्यब्दं वाऽपि यथाक्रमम् । भोजने गमनेऽप्येवं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥३९६॥ चाण्डालपतितादीनां गृहेष्वन्नमपि द्विजः । भुक्त्वाऽब्दमाचरेत्कृच्छ्रं चान्द्रायणमकामतः ॥३९७॥ चण्डालवाटिकायां तु सुप्त्वा भुक्त्वाऽ-

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके । + एतदादार्धद्वयं न क. पुस्तके ।

प्यकामतः। चरेत्सांतपनं कृच्छ्रं चान्द्रायणमथापि वा ॥ ३९८ ॥ चण्डालवाटिकायां तु शूतस्याब्दं विशोधनम्। स्नापनं पञ्चगव्यैश्च पावमान्यैः शुभैर्जलैः ॥३९९॥ शूद्रान्नं सूतिकान्नं वा शुना स्पृष्टं च कामतः। भुक्त्वा चान्द्रायणं कृच्छ्रं पराकं वा समाचरेत् ॥ जलं पीत्वा तयोर्विप्रः पञ्चगव्यं पिबेद्द्व्यहम् ॥ ४००॥ चाण्डालः पतितो वाऽपि यस्मिन्गेहे समाविशेत्। त्यक्त्वा मृन्मयभाण्डानि गोभिः संक्रामयेद्व्यहम् ॥४०१॥ मासादूर्ध्वं दशाहं तु द्विमासं पक्षमेव च। षण्मासात्तु तथा मासं गवां हन्दं निवेशयेत् ॥ ४०२ ॥ ऊर्ध्वं तु दहनं प्रोक्तं लाङ्गूलेन च खात(न)नम्। अब्दकृच्छ्रं तथा कृच्छ्रं चान्द्रायणमथापि वा ॥ ४०३ ॥ अतिकृच्छ्रं पराकं च त्र्यब्दं वाऽपि समाचरेत्। षडब्दमूर्ध्वं षण्मासात्प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ ४०४॥ वत्सरादूर्ध्वं संपूर्णं व्रतमेवाऽऽचरेद्बुधः। अमेध्यशवचण्डालमद्यमांसादिदूषितात् ॥ ४०५ ॥ कूपादुद्धृत्य कलशैः सहस्रं रेचयेज्जलम्। निक्षिप्य पञ्च गव्यानि वारुणैरपि मन्त्रयेत् ॥ ४०६ ॥ तडागस्यापि शुद्ध्यर्थं गोभिः संक्रामयेज्जलम्। धान्यं(न्ये) तु क्षालनाच्छुद्धिर्वाऽतुल्यं प्रोक्षणादपि ॥ ४०७ ॥ रसानां तु परित्यागश्चाण्डालादिमदूषणात्। मासादर्देवहर्म्याणां चण्डालपतितादिषु ॥४०८॥ अन्तःप्रविष्टेषु तथा शुद्धिः स्यात्केन कर्मणा। गोभिः संक्रमणं कृत्वा गोमूत्रेणैव लेपयेत् ॥ ४०९ ॥ पुण्याहं वाचयित्वा तु तत्तोयैर्दर्भसंयुतैः। संप्रोक्ष्य सर्वतः पश्चादेवं समभिषेचयेत् ॥४१०॥ पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैः स्नापयित्वाऽथ वैष्णवः। प्रत्यृचं पावमान्यैश्च वैष्णवैश्चाभिषेचयेत् ॥४११॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा। चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः स्नाप्य पुष्पाञ्जलिं तथा ॥ ४१२ ॥ श्रीसूक्तेन तदा दिव्यैर्दद्यान्नीराजनं द्विजः। अवैष्णवस्पर्शनेऽपि एवं कुर्वीत वैष्णवः ॥ ४१३ ॥ भिन्ने बिम्बे तथा दग्धे परित्यक्ते(ज्यें)व तं गृहे। वैदेहीं वैष्णवीभिश्च पुनः स्थापनमाचरेत् ॥ ४१४ ॥ चोराद्यपहृते नष्टे वासुदेवं यजेत्क्रमम्। स्थानान्तरगते बिम्बे पुनः स्थापनमाचरेत् ॥ ४१५ ॥ तोयाधिवासनं वेद्यामारोपणमेव च। नयनोन्मीलनं दीक्षां वर्जयित्वाऽन्यमाचरेत् ॥ ४१६ ॥ पञ्चगव्यैः स्नापयित्वा पञ्चत्वक्पल्लवाश्रितैः। मङ्गलद्रव्यसंयुक्तैरद्भिः समभिषेचयेत् ॥ ४१७ ॥ सूक्तैश्च ब्राह्मणस्पत्यै रविगैर्वैष्णवीस्तथा। चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम् ॥ ४१८ ॥ वैष्णव्या चैव गायत्र्या शङ्खेन स्नापयेद्बुधः। ध्रुवसूक्तमृचं स्मृत्वा जपन्संस्थापयेद्धरिम् ॥ ४१९ ॥ ततस्तन्मूर्तिमन्त्रेण मूलमन्त्रेण वा द्विजः। दद्यात्पुष्पसहस्राणि देवतां समनुस्मरन् ॥ ४२० ॥ पश्चात्सावरणं विष्णोरर्चयित्वा विधानतः। इन्द्रसोमं सोमपतेरिति सूक्तमनुत्तमम् ॥ ४२१ ॥

---

१ ख. ततः। २ क. गृहेत्। ३ ख. "रोहण"।

जपन्मन्त्रमयाऽथ देवैस्तु दद्यान्नीराजनं द्विजः । प्रदक्षिणं नमस्कारं कृत्वा विप्रांश्च भोजयेत् ॥ ४२२ ॥ अवैष्णवेन विप्रेण शूद्रेणैवार्चिते हरौ । सहस्रमभिषेकं च पुण्याभ्यधिकसहस्रकम् ॥ ४२३ ॥ महाभागवतो विप्रः कुर्यान्मन्त्रद्वयेन च । देवतोत्तरसंपर्कं विना स्वाहरणं हरौ ॥ ४२४ ॥ अवैष्णवानां मन्त्राणां पञ्चाक्षरस्य निवेदने । कृत्वा नारायणीमिष्टिं पुनः संस्कारमाचरेत् ॥ ४२५ ॥ देशान्तरगते विम्बे चिरकालमनर्चिते । अधिवासादिकं सर्वं पूर्ववद्वैष्णवोत्तमः ॥ ४२६ ॥ विष्णोरुत्सवमध्ये तु विद्युत्स्तनितसंभवे । रथे भग्ने ध्वजे भग्ने विम्बे च पतिते भुवि ॥ ४२७ ॥ ग्रामदाहेऽश्मवर्षे च गुरावृत्विजि वै मृते । नालंकृतेषु विधिषु परिक्षीते जनार्दने ॥ ४२८ ॥ अवैदिकक्रियोपेते जपहोमादिवर्जिते । कुर्वीत महतीं शान्तिं वैष्णवीं वैष्णवोत्तमः ॥ ४२९ ॥ अग्निनाशे तु तन्मध्ये पुनराधानमाचरेत् । कुर्वीत वैनतेयेष्टिं वैष्वक्सेनीमथापि वा ॥ ४३० ॥ श्वसूकरादिसंपर्के पवित्रेष्टिं समाचरेत् । [* वैष्णवेष्टिं प्रकुर्वीत पाषण्डादिप्रदूषिते ॥ ४३१ ॥ अथास्य संप्लवे विष्णोर्यत्र च संकरम् । तत्र तत्र यजेदिष्टिं पावमानीं द्विजोत्तमः ॥ ४३२ ॥ स्वापचारैस्तथाऽन्यैर्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः । अवैष्णवेन विप्रेण स्थापिते मधुसूदने ॥ ४३३ ॥ तद्राष्ट्रं वा भूपतिर्वा विनाशमुपयास्यति । कुर्वीत वासुदेवेष्टिं सर्वं पापं प्रशामयेत् ॥ ४३४ ॥ महाभागवतेनैव पुनः संस्कारमाचरेत्] । सेनेशवैनतेयादिनित्यानां च दिवौकसाम् ॥ ४३५ ॥ मुक्तानामपि पूजार्थं विम्बानि स्थापयेद्यदि । निवेश्याप्येकरात्रं तु गव्यैः स्नाप्याथ देशिकः ॥ ४३६ ॥ सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैस्तन्नाम्ना सहस्रकम् । कुम्भेनैवाभिषिच्याथ भगवत्पुरतो न्यसेत् ॥ ४३७ ॥ स्थण्डिलेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य यजेच्च पुरतो हरेः । अस्य वामेति सूक्तेन पायसं मधुमिश्रितम् ॥ ४३८ ॥ अष्टोत्तरशतं पश्चादाज्यं मन्त्रचतुष्टयात् । सुपर्णतार्क्ष्यसूक्ताभ्यां पृषदाज्यं यजेत्ततः ॥ ४३९ ॥ तिलैर्व्याहृतिभिर्हुत्वा पश्चादष्टोत्तरं शतम् । वैकुण्ठं पार्षदं चैव होमशेषं समापयेत् ॥ ४४० ॥ अहमस्मीति सूक्तेन पीठे संस्थापयेद्बुधः । प्रणवादिचतुर्थ्यन्तनामभिस्तत्प्रकाशकैः ॥ ४४१ ॥ आवाह्य पूजयित्वाऽथ दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । द्वादशार्णेन मनुना सहस्रमथ वा शतम् ॥ ४४२ ॥ सोमरुद्रेति सूक्तेन दीपैर्नीराजयेत्ततः । भोजयित्वा ततो विप्रान्गुरुं सम्यक्प्रपूजयेत् ॥ ४४३ ॥ मत्स्यकूर्मादिमूर्तीनामेवं संस्थापनं चरेत् । तत्तत्प्रकाशकैर्मन्त्रैर्जपहोमादिकं चरेत् ॥ ४४४ ॥

---

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके न विद्यते ।

सहस्रनामभिर्दद्यात्पुष्पाणि सुगन्धीनि तु । वापीकूपतडागानां तरूणां स्थापने तथा ॥ ४४५ ॥ वारुणीभिश्च सौम्यैश्च जपहोमादिकं चरेत् । तरूणां स्थापने गोपकृष्णं मातरमेव च ॥ ४४६ ॥ ताभ्यामेव तु मन्त्राभ्यां सहस्रं जुहुयाद्घृतम् । वैनतेयाङ्कितं स्तम्भं मध्ये संस्थापयेद्बुधः ॥ ४४७ ॥ अवैष्णवान्वये जातः कृत्वेष्टिं वैष्णवीं द्विजः । वैष्णवैः पञ्चसंस्कारैः संस्कृतो वैष्णवो भवेत् ॥ ४४८ ॥ देवतान्तरशेषस्य भोजने स्पर्शने तथा । अनर्चिते पद्मनाभे तस्यानर्पितभोजने ॥ ४४९ ॥ अवैष्णवानां विप्राणां पूजने वन्दने तथा । याजनेऽध्यापने दाने श्राद्धे चैषां च भोजने ॥ ४५० ॥ अनर्चिते भागवते हरिवासरभोजने । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत वैयूहीमिष्टिमुत्तमाम् ॥ ४५१ ॥ पश्चाद्भागवतानां च पिबेत्पादजलं शुभम् । एतत्समस्तपापानां प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ ४५२ ॥ निर्णीतं भगवद्भक्तपादामृतनिषेवणम् । अङ्गीकृतं महाभागैर्महाभागवतैर्द्विजैः ॥ ५५३ ॥ सर्वापचारैर्मुच्येत परां तृप्तिं च विन्दति । प्रायश्चित्ते तथा चीर्णे महाभागवताद्द्विजात् । वैष्णवैः पञ्चसंस्कारैः संकृतो हरिमर्चयेत् ॥ ५५४ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ महापापादिप्रायश्चित्तप्रकरणं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

(अथ दशमोऽध्यायः) ।

अम्बरीष उवाच—भगवन्भवता प्रोक्ता विष्णोराराधनाक्रियाः । प्रायश्चित्तमकृत्यानामसतां दण्डमेव च ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि शाश्वतीं वृत्तिमुत्तमाम् । इष्टीनां च विधानानि विशेषांश्चोत्सवान्हरेः ॥ २ ॥ हारीत उवाच—शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि सर्वं निरवशेषतः । इष्टीनां च विधानं च हरेरुत्सवकर्मणाम् ॥ ३ ॥ नारायणी वासुदेवी गारुडी वैष्णवी तथा । वैयूही वैभवी पाद्मी (?) पवित्री पावमानिका ॥ ४ ॥ सौदर्शि(र्श)नी च सैनेशी आनन्दी च शुभाह्वया । महाभागवतीत्येताः सर्वपापहराः शुभाः ॥ ५ ॥ प्रायश्चित्तार्थमपि वा भोगार्थं वा समाचरेत् । पूर्वं विखनसे विष्णुः प्रोक्तवान्विखनसा भृगोः ॥ ६ ॥ प्रोक्तं ममेरितं तेन भृगुणा दिव्यमुत्तमम् । गुह्यं तत्सर्ववेदेषु निश्चितं ते ब्रवीम्यहम् ॥ ७ ॥ अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुरीश्वरः । तदन्तरेण वै सर्वा देवता इति वै श्रुतिः ॥ ८ ॥ निवसन्ति पुरोडाशमग्नौ वैष्णवमव्ययम् । देवाश्च ऋषयः सर्वे योगिनः सनकादयः ॥ ९ ॥ अग्नौ यद्धूयते हव्यं विष्णवे परमात्मने । तदग्नौ वैष्णवं प्रोक्तं सर्वदेवोपजीवनम् ॥ १० ॥

एतदेव हि कुर्वन्ति सदा नित्या अपीश्वराः । विमुक्ता अपि भोगार्थमेतमेव मुमुक्षवः ॥ ११ ॥ एतदेव परं प्रीतिः सश्रियः परमात्मनः । एतद्विना न तुष्येत भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ १२ ॥ यज्ञार्थमेव संसृष्टमात्मवर्गं चतुर्विधम् । यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्तु तदेषां कर्मबन्धनम् ॥१३॥ वह्निजिह्वा भगवतो वेदा अङ्गाः सदाऽध्वरे (?)। अस्थीनि समिधः प्रोक्ता रोमा दर्भाः प्रकीर्तिताः ॥ १४॥ स्वाहाकारः शिरः प्रोक्तं प्राणा एव हवींषि च । सर्ववेदक्रिया भोगा मन्त्राः पत्न्यः प्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥ एवं यज्ञवपुर्विष्णुर्विदित्वैनं हुताशने । जुहुयाद्वै पुरोडाशमज्ञात्वैवं पतेदधः ॥ १६ ॥ यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा यज्ञाङ्गो यज्ञवाहनः । यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञी यज्ञभुग्यज्ञसाधनः ॥ १७ ॥ यज्ञान्तकृद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च । तस्मादेनं विदित्वैवं यज्ञं यज्ञेन पूजयेत् ॥१८॥ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतः स्यात्परतः शुभः । द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञा योगयज्ञास्तथा परे ॥ १९ ॥ स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च सदा कुर्वन्ति योगिनः । [*हरेर्भोगतया कुर्यान्न साधनतया क्वचित् ॥ २० ॥ साधनं भगवान्विष्णुः साध्याः स्युर्वैदिकाः क्रियाः । शेषभूतस्य देहस्य तदास्यैकफलाः क्रियाः] ॥ २१ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म तदास्यं परिकीर्तितम्[2] । नैसर्गिकं तथा कुर्यात्तदास्यैकं विचक्षणः ॥ २२ ॥ वैदिकेनैव मार्गेण पूजयेत्परमेश्वरम् । अन्यथा नरकं याति कल्पकोटिशतत्रयम् ॥ २३ ॥ [*तस्माच्छ्रुत्युक्तमार्गेण यजेद्विष्णुं हि वैष्णवः । अर्चायामर्चयेत्पुष्पैरग्नौ च जुहुयाद्धविः । ध्यायेत्तु मनसा वाचा जपेन्मन्त्रान्सुवैदिकान्] ॥ २४ ॥ एवं विदित्वा सत्कर्म भोगार्थं परमात्मनः । कुर्वीत परमैकान्ती पत्युः पत्नी यथा प्रिया ॥ २५ ॥ इदं प्रसङ्गेनोक्तं स्याद्विधानं तद्ब्रवीमि ते । पूर्वपक्षे दशम्यां तु स्नात्वा संपूज्य केशवम् ॥२६॥ स्वस्तिवाचनपूर्वेण कुर्यादङ्कुरार्पणम्[3] ॥ हरिं नारायणेष्टघर्यमिति+संकल्प्य पूजयेत् ॥ २७ ॥ विष्णुप्रकाशकैराज्यं भूसूक्ताभ्यां शतं ततः ×। वैकुण्ठं (ण्ठ)पार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ २८ ॥

* चतुश्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थः क. पुस्तके न विद्यते । + ध्यात्वेत्यर्थः । × एतदग्रे मन्त्रेण पैवेद्यविधिं विद्यते ।

१ क. तुष्येत । २ ख. निष्कीर्तितम् । ३ क. °म । नारायणेष्टया देवदं पूजयित्वा च केशवम् । इति संकल्प्य । आचार्यस्ततो देवमष्टाक्षरविधानतः । जुहुयाद्वयंमपेतु विष्णुप्रकाशकैर्मन्त्रवित् । आचम्यान्त (तः परं) परः श्रीभू° । ४ क °त्वा स° ।

अष्टाष्टं तु जपेन्मन्त्र(न्त्रं) होमश्चाष्टोत्तरं शतम्। शेषं निवेद्य देवाय भुञ्जीयात्स्वयमेव च ॥ २९ ॥ ततो मौनी जपेन्मन्त्रं शयीत पुरतो हरेः। * ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय ध्यात्वा नारायणं शुचिः ॥ ३० ॥ प्रभाते च नदीं गत्वा स्नात्वा संतर्प्य देवताः। संध्यामुपास्य चाऽऽगत्य स्वगृहे समलंकृते ॥ ३१ ॥ वेद्यां संपूज्य देवेशं मन्त्ररत्नविधानतः। सप्तावरणसंयुक्तं महिषीभिः समन्वितम् ॥ ३२ ॥ अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपनिवेदनैः। अर्चयित्वा विधानेन कुण्डं दक्षिणभागतः ॥३३॥ विस्तारायामनिम्नेश्च हस्तमात्रं त्रिमेखलम्। तत्र वह्निं प्रतिष्ठाप्य इध्माधानान्तमाचरेत् ॥ ३४ ॥ ओंकारः स्यात्परं ब्रह्म सर्वमन्त्रेषु नायकः। त्र्यक्षरं तत्त्रयाणां च वेदानां बीजमुच्यते ॥ ३५ ॥ अजायन्त ऋचः पूर्वमकाराद्विष्णुवाचकात्। श्रीवाचकादुकारात्तु यजूंषि तदनन्तरम् ॥ ३६ ॥ अजायन्त तयोः सङ्गात्सामान्यन्यान्यनेकशः। अकारेणोच्यते विष्णुः श्रीरुकारेण चोच्यते ॥ ३७ ॥ तयोर्दासो मकारेण प्रोच्यते सर्वदेहिनः। कारणं सर्ववर्णानामकारः प्रोच्यते बुधैः ॥ ३८ ॥ अकारो वै च सर्वा वाक्सैषा स्पर्शोष्मभिः सदा। वह्नौ म[illegible]व्य[illegible]यमानाऽपि नानारूपा इति श्रुतिः ॥ ३९ ॥ अकार एव लुप्यन्ति सर्वमन्त्राक्षराणि हि। अकारो वासुदेवः स्यात्तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ४० ॥ मन्त्रो हि बीजं सर्वत्र क्रिया तच्छक्तिरुच्यते। मन्त्रतन्त्रसमायुक्तो यज्ञ इत्यभिधीयते ॥ ४१ ॥ मन्त्रः पुमान्क्रिया स्त्री च तद्युक्तं मिथुनं स्मृतम्। तस्माद्यजूंषि तन्त्राणि ऋचो मन्त्रा[illegible] चा(स्तथाऽ)ध्वरं ॥ ४२ ॥ मन्त्रक्रियाजुष्टमेव मिथुनं यज्ञ उच्यते। मन्त्र[illegible]न्त्रां[illegible]मते ऋग्यजुषी यज्ञकर्मणि ॥ ४३ ॥ उद्गीतं(थं) तु भवेत्साम तस्मात्तद्वैष्णवं [illegible]म्। ऋग्भिरेव तमुद्दिश्य पुरोडाशं यजेद्बुधः ॥ ४४ ॥ ताभिरेव तु पुष्पाणि द[illegible]न्द्य मु शार्ङ्गिणे। इन्द्राग्निवरुणादीनि नामान्युक्तानि तत्र तु ॥ ४५ ॥ ज्ञेयानि वि[illegible]स्तान्यत्र नान्येषां स्युः कथंचन। अकारे रुद्र इत्यग्निरिन्द्रत्वं परमेश्वरे ॥४६। [illegible] प्रनवे सूर्यः सौम्यत्वात्साम इत्यतः। वायुः स्याज्जगतः प्राणाद्वरुणः सर्वजीवन[illegible] ॥ ४७ ॥ मित्रः स्यात्सर्वमित्रत्वादात्मैकत्वाद्बृहस्पतिः। रोगनाशोऽश्विद्रुद्रो यमः [illegible] नियामकः ॥४८॥ हिरण्यत्वमिति प्रोक्तं नैति प्राप्यत्वमुच्यते। नित्यमत्त्वाद्धिरण्यः [illegible] तद्गर्भत्वाद्धिरण्मयः ॥ ४९ ॥ हिरण्य-

---

* एतदर्धं न विद्यते ख. पुस्तके।

---

१ ख. °ध्यामन्त्रास्य। २ क. पूर्वं म° ३ क. °स्तान्यस्यान्यमेकशः। ४ क. सह। ५ क. वा। ६ क. °मिमिन्द्रत्वं वर ईश्व°। ७ क. आत्मानं प्रसवे सूर्यं सौम्यतरसोम°। ८ क. °स्याज्जीवतः। ९ क.

गर्भ इत्युक्तः सत्त्वगर्भो जनार्दनः॥हिरण्मय स भूतेभ्यो ददृशे इति वै श्रुतिः ॥५०॥ सर्वान्स त्राति सविता पिता च पितृनन्दिता । स्वर्भूर्भुव इति प्रोक्तो वेदवेद्योऽपि चोच्यते ॥ ५१ ॥ यस्य च्छन्दांसि चाङ्गानि ससुपर्णमिहोच्यते । अथाङ्गं पर्णमित्युक्तं छन्दोमयमुदाहृतम् ॥ ५२ ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्च बृहती पङ्क्तिरेव च । त्रिष्टुप् च जगती चैव च्छन्दांस्येतान्यनुक्रमात् ॥ ५३ ॥ एतानि यस्य चाङ्गानि स सुपर्ण इहोच्यते । यस्माज्जातास्त्रयो वेदा जातवेदाः स उच्यते ॥ ५४ ॥ पावमानः पावयित्वा शिवः स्यात्सर्वदा शुभात् । सुजनैः सेव्यते यस्तु अतो वै शंभुरित्यर्थः ॥ ५५ ॥ अन्यान्यस्यैव नामानि वैदिकानां विवेचनात् । पुंनामानि यानि विष्णोः स्त्रीनामानि श्रियस्तथा ॥ ५६ ॥ परम्परादेकाः शब्दाः समाकृष्येतरेष्वपि । व्यवह्रियन्ते सततं लोकवेदानुसारतः ॥ ५७ ॥ न तु नारायणादीनि नामान्यन्यस्य कर्हिचित् । एतन्नाम्नां गतिर्विष्णुरेक एव प्रचक्षते ॥५८॥ शब्दब्रह्ममयी सर्वं वैष्णवं तदिहोच्यते । देवतान्तरशङ्का तु न कर्तव्या हि वैदिके ॥५९॥ वषट्कृतं तु यद्देवे तदत्यन्तप्रियं हरेः । स्वाहास्वधाभ्यां मनसा हुतं तद्वैष्णवं स्मृतम् ॥ ६० ॥ समिदाज्यैर्या आहुतीर्ये वेदेनैव जुहोति । यो मनसा स वर इत्यृचां प्रोक्तः सदाऽध्वरे॥६१॥ वेदेनैव हरिं तस्माद्यजेत द्विजसत्तमः। मन्त्रकाण्डादेवमुक्तं स्याद्विधानं तद्ब्रवीमि ते ॥६२॥ ऋग्वेदसंहितायां तु मण्डलानि दश क्रमात् । एकैकामिष्ट्या होतव्यं चरुणा पायसेन वा ॥ ६३ ॥ घृतेन वा तिलैर्वाऽपि बिल्वपत्रैस्तथापि वा । अग्निमीळे इति पूर्वं मण्डलं प्रत्यृचं यजेत् ॥ ६४ ॥ पुष्पाणि च तथा दद्यात्सुगन्धीनि जनार्दने । विष्णुसूक्तैर्विहुत्वा चतुर्मन्त्रैः शतं यजेत् ॥ ६५ ॥ वैकुण्ठपार्षदं होमं तर्पणं चापि पूर्ववत् । वैष्णवान्भोजयेन्नित्यमग्निं चापि सुसंग्रहेत् ॥ ६६ ॥ उपोषितो दीक्षितश्च यावदिष्टिः समाप्यते । अन्ते चावभृथेष्टिं च पुष्पयागं च पूर्ववत् ॥ ६७ ॥ आचार्यं ब्राह्मणांश्चापि दक्षिणाभिः प्रपूजयेत् । इमां नारायणेष्टिं च सकृद्वाऽपि यजेत्तु यः ॥ ६८ ॥ अनेनवधा भवेच्चेष्टीम(ष्टिर)युतं मूलमन्त्रतः । होमं पुष्पाञ्जलिं वाऽपि तथैवायुतमाचरेत् ॥ ६९ ॥ पूजयित्वा ततो विप्रान्निष्टा सम्यक्फलो भवेत् । अथवा पौरुषं सूक्तमष्टोत्तरशतं चरुम् ॥ ७० ॥ हुत्वा चतुर्भिर्मन्त्रैश्च लभेदिष्टिं न संशयः ॥ ७१ ॥

अथ वासुदेवेष्टिरुच्यते—

एकादश्यां कृष्णपक्षे समुपोष्य जनार्दनम् । समर्चयेद्विधानेन रात्रौ जागरणान्वितः

---

१ ख. °अः । सव्यान° । २ ख. °तं यद्देवेन त° । ३ ख. °नधीतवेदश्चोद्दिष्ट° । ४ ख. °निष्ठेषाः स° । ५ ख. °नवाक्यपो° ।

॥ ७२ ॥ द्वादश्यां प्रातरुत्थाय स्नायान्नद्यां तिलैः सह । द्वादशार्णेन मनुना सिञ्चे-
दष्टोत्तरं शतम् ॥ ७३ ॥ अभिमन्त्र्य जलं पश्चात्तुलसीमिश्रितं पिबेत् । सर्वकर्मस्व-
भिहितमेतदेवाघमर्षणम् ॥ ७४ ॥ तत्तत्कर्मणि तन्मन्त्रं योजयेदघमर्षणे । स्नात्वा
संतर्प्य देवर्षीन्कृतकृत्यः समाहितः ॥ ७५ ॥ गृहं गत्वाऽर्चयेद्देवं वासुदेवं सनात-
नम् । द्वादशार्णविधानेन कस्तुरीचन्दनादिभिः ॥ ७६ ॥ जातीकेतककुन्दाद्यैः सुकृ-
ष्णतुलसीदलैः । सुधाब्धौ शेषपर्यङ्के समासीनं श्रिया सह ॥ ७७ ॥ इन्दीवरदल-
श्यामं शङ्खचक्रगदाधरम् । सर्वाभरणसंपन्नं सदायौवनमच्युतम् ॥ ७८ ॥ अनन्तं
विहगाधीशं सेनेशाद्यैरुपासितम् । त्रिदशेन्द्रैर्विमानस्थैर्ब्रह्मरुद्रादिभिस्तथा ॥ ७९ ॥
स्तूयमानं हरिं ध्यात्वा अर्चयेत्प्रयतात्मवान् । सर्वमावरणं पश्चादर्चयेत्कुसुमादिभिः
॥ ८० ॥ प्रथमं महिषीसंघं लक्ष्मीभूम्यौ च नीलया । अनन्तरं च गरुडधर्मसेनादि-
भिस्तथा ॥ ८१ ॥ ऐश्वर्यज्ञानवैराग्यगाः पूजनीया यथाक्रमम् । सनन्दनश्च सनकः
सनत्कुमारः सनातनः ॥ ८२ ॥ औडुश्च सोमकपिलः पञ्चमो नारदस्तथा । भृगु-
र्विपनसोऽत्रिश्च मरीचिः कश्यपोऽङ्गिराः ॥ ८३ ॥ पुलहः स्वायंभुवो दाल्भ्यो
वसिष्ठाद्यास्ततः क्रमात् । वसिष्ठो वामदेवश्च हारि(री)तश्च पराशरः ॥८४॥ व्यासः
शुकश्च प्रह्लादः शौनको जनकस्तथा । मार्कण्डेयो ध्रुवश्चैव पुण्डरीकश्च मारुतः॥८५॥
रुक्माङ्गदः शिवो ब्रह्मा पूजनीया यथाक्रमम् । तथा लोकेश्वराः पूज्याः शङ्खचक्रा-
दिहेतयः ॥ ८६ ॥ वेदाश्च साङ्गाः स्मृतयः पुराणं धर्मसंहिताः । राशयो ग्रहनक्षत्राः
(त्रैः)पूजनीयाः समन्ततः ॥ ८७ ॥ एवं संपूज्य देवेशमग्न्याधानादि पूर्ववत् । द्वितीयं
मण्डलमृचा(चां) जुहुयात्सघृतं चरुम् ॥८८॥ ध्यात्वा वह्नौ वासुदेवं दद्यात्पुष्पाणि
तत्र तु । वैष्णवांश्च यजेत्तत्रावभृथं पुष्पयागकम् ॥ ८९ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदन्ते गुरुं
चापि प्रपूजयेत् । इमां च वासुदेवेष्टिं यः कुर्याद्वैष्णवोत्तमः ॥ ९० ॥ कुलकोटिं समु-
द्धृत्य स गच्छेत्परमं पदम् । अथवा वासुदेवस्य मन्त्रेणैव द्विजोत्तमः ॥ ९१ ॥
जुहुयादयुतं वह्नौ वैष्णवैः प्रत्यृचं तथा । पुष्पाणि दत्वा देवेशे सम्यगिष्ट्या लभेत्फ-
लम् ॥ ९२ ॥ अथ वक्ष्यामि राजर्षे वैष्णवेष्ट्या विधिं ततः । श्रवणर्क्षे तु पूर्वाह्णे
पूर्ववच्च समारभेत् ॥ ९३ ॥ उपोष्य पूर्वदिवसे पूजयेज्जागरे हरिम् । प्रभाते पूर्वव-
त्स्नात्वा तर्पयेज्जगतां पतिम् ॥ ९४ ॥ षडक्षरविधानेन परव्योम्नि स्थितं हरिम् ।
वह्न्यर्कसोमबिम्बाद्यैर्योगपीठे सुसंस्थितम् ॥ ९५ ॥

१ ख. 'हित एत' । २ ख. 'र्षणः । त' । ३ ख. 'कुसुमाद्यैः । ४ क. 'सं लोकपालैः । ५ ख. 'शीलसूर्य च' । ६ क. 'म्यौ च नी' । ७ मकोरापपास्तुश । ऐं' । ८ क. 'नः । ओडुश्चक्रपोम' । ९ क. 'बपाला' ।
१० क. स्वयंभुवो । ११ क. 'वास्तु सर्वतः । क्रमाद्धुसि' । १२ ख. 'चैकम् । द्वि' । १३ क. 'वैद्युत' ।

चतुर्भुजं सुन्दराङ्गं सर्वाभरणभूषितम्। शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गं बिभ्राणं दोर्भिरायतैः ॥ ९६ ॥ रामाङ्कस्थश्रिया सार्धं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः। नैवेद्यैश्च फलैर्भक्ष्यैर्दिव्यैर्भोज्यैः सुपानकैः ॥ ९७ ॥ अर्चयेद्देवदेवेशं सर्वाभरणसंयुतम्। श्रीर्लक्ष्मीः कमला पद्मा सीता सत्या च रुक्मिणी ॥९८॥ सावित्री परितः पूज्या ततस्तु विमलादयः। अनन्ततार्क्ष्यसेनेशसत्यधर्मदमाः शमाः ॥ ९९ ॥ बुद्धिश्च पूजनीयास्ते दिक्षु सर्वास्वनुक्रमात्। ततो लोकेश्वराः पूज्यास्ततश्चक्रादिहेतयः ॥१००॥ महाभागवताः पूज्या होमकर्म समाचरेत्। चतुर्भिर्वैष्णवैः सूक्तैः प्रत्यृचं जुहुयाच्चरुम् ॥ १०१ ॥ व्यापका मन्त्ररत्नं च चतुर्मन्त्रा उदाहृताः। तैरष्टोत्तरशतं पृथक्पृथगतो यजेत् ॥ १०२ ॥ तृतीयमण्डलं पश्चाज्जुहुयात्प्रत्यृचं तथा। तथा पुष्पैश्च संपूज्य कुर्यादवभृथं ततः ॥ १०३ ॥ समाप्य पुष्पयोगेन(ण) वैष्णवान्भोजयेत्ततः। एवं कर्तुमशक्तश्चेद्वैष्णवीं वैष्णवोत्तमः ॥ १०४ ॥ वैष्णव्या चैव गायत्र्या पुष्पाञ्जल्ययुतं चरेत्। त्रिसहस्रं चरुं हुत्वा वैष्णवेष्ट्या फलं लभेत् ॥ १०५ ॥ इमां तु वैष्णवीमिष्टिं यः कुर्याद्वैष्णवोत्तमः। × त्रिकोटिकुलमुद्धृत्य याति विष्णोः परं पदम् ॥ १०६ ॥ प्रायश्चित्तमिदं कुर्याद्वृत्तिभङ्गेषु वैष्णवः। शान्त्यर्थं देवकार्येषु पापेषु च महत्स्वपि ॥ १०७ ॥ अथ वैयूहीष्टिरुच्यते—शुक्ले पक्षे तु द्वादश्यां संक्रान्त्यां ग्रहणेऽपि वा। उपोष्य विधिवद्विष्णुं पूजयित्वा विधानतः ॥ १०८ ॥ अभ्यर्चयेद्गन्धपुष्पैः केशवादीन्पृथक्पृथक्। संकर्षणादीनपि च पूजयेत्प्रयतात्मवान् ॥ १०९ ॥ तत्तन्मूर्तिं पृथग्ध्यात्वा पृथगेव समर्चयेत्। केशवस्तु सुवर्णाभः श्यामो नारायणोऽव्ययः ॥ ११० ॥ माधवः स्यादुत्पलाभो गोविन्दः शशिसंनिभः। गौरवर्णस्तथा विष्णुः शोणो मधुजिदव्ययः ॥ १११ ॥ त्रिविक्रमोऽग्निसंकाशो वामनः स्फटिकप्रभः। श्रीधरस्तु हरिद्राभो हृषीकेशोऽशुमान्यथा ॥ ११२ ॥ पद्मनाभो घनश्यामो हैमो दामोदरः प्रभुः। संकर्षणस्तु मुक्ताभो वासुदेवो घनद्युतिः ॥ ११३ ॥ प्रद्युम्नो रक्तवर्णः स्यादनिरुद्धो यथोत्पलम्। अधोक्षजः शाद्वलाभो रक्ताङ्गः पुरुषोत्तमः ॥ ११४ ॥ नृसिंहो मणिवर्णः स्यादच्युतोऽर्कसमप्रभः। जनार्दनः कुन्दवर्ण उपेन्द्रो विद्रुमद्युतिः ॥ ११५ ॥ हरिर्वै सूर्यसंकाशः कृष्णो भिन्नाञ्जनद्युतिः। आयुधानि ब्रुवे चैषां दक्षिणाधःकरादितः॥११६॥ पद्मं शङ्खं तथा चक्रं गदां दधाति केशवः। शङ्खं पद्मं गदां चक्रं धत्ते नारायणोऽव्ययः

× एतदाद्यर्धद्वयं न विद्यते क. पुस्तके।

१ ख. शार्ङ्गान्विता'। २ ख. 'स्तु ते मता'। ३ ख. 'स्त्वंदेवेश'। ४ क. 'त्यप्रमद'। ५ ख. ततः।
६ ख. समाप्ते।

॥ ११७ ॥ माधवस्तु गदां चक्रं शङ्खं पद्मं बिभर्ति हि । चक्रं गदां तथा पद्मं शङ्खं
गोविन्द एव च ॥ ११८ ॥ गदां पद्मं तथा शङ्खं चक्रं विष्णुर्बिभर्ति हि । चक्रं शङ्खं
तथा पद्मं गदां च मधुसूदनः ॥ ११९ ॥ पद्मं गदां तथा चक्रं शङ्खं चैव त्रिविक्रमः ।
शङ्खं चक्रं गदां पद्मं वामनो बिभृयात्तथा ॥ १२० ॥ पद्मं चक्रं गदां शङ्खं श्रीपतिः
श्रीधरो दधत् । गदां चक्रं हृषीकेशः पद्मं शङ्खं बिभर्ति हि ॥ १२१ ॥ पद्मनाभस्तथा
शङ्खं पद्मं चक्रं गदां धरेत् । पद्मं शङ्खं गदां चक्रं धत्ते दामोदरस्तथा ॥ १२२ ॥
संकर्षणो गदां शङ्खं पद्मं चक्रं दधाति हि । वासुदेवो गदां शङ्खं चक्रं पद्मं बिभर्ति हि
॥ १२३ ॥ चक्रं शङ्खं गदां पद्मं प्रद्युम्नो बिभृयात्तथा । अनिरुद्धस्तथा चक्रं गदां
शङ्खं च पङ्कजम् ॥ १२४ ॥ चक्रं पद्मं तथा शङ्खं गदां च पुरुषोत्तमः । पद्मं गदां तथा शङ्खं
चक्रं चाधोक्षजो धरेत् ॥ १२५ ॥ चक्रं पद्मं गदां शङ्खं नरसिंहो बिभर्ति हि । अच्यु-
तश्च गदां पद्मं चक्रं शङ्खं बिभर्ति हि ॥ १२६ ॥ जनार्दनस्तथा पद्मं शङ्खं चक्रं गदां
धरेत् । उपेन्द्रस्तु तथा शङ्खं गदां चक्रं च पङ्कजम् ॥ १२७ ॥ हरिस्तु शङ्खं चक्रं च
पद्मं चैव गदां धरेत् । शङ्खं गदां पङ्कजं च चक्रं विष्णुर्बि(कृष्णो बि)भर्ति हि
॥ १२८ ॥ एवं चतुर्विंशतिं तु मूर्तीर्ध्यात्वा समर्चयेत् । तत्तद्बिम्बेषु वा राजच्छा-
लग्रामशिलासु वा ॥ १२९ ॥ गन्धैः पुष्पैश्च ताम्बूलैर्धूपैर्दीपैर्निवेदनैः । फलैश्च भक्ष्य-
भोज्यैश्च पानीयैः शर्करान्वितैः ॥ १३० ॥ नामभिस्तैश्चतुर्थ्यन्तैर्मूलमन्त्रेण वा
यजेत् । देवानावरणीयांश्च पूजयेत्परितः क्रमात् ॥ १३१ ॥ वह्नी त्वा नेति
सूक्तेन कुर्यान्नीराजनं शुभम् । पुरतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य स्वगृह्योक्तविधानतः ॥ १३२ ॥
मण्डलेन चतुर्थेन प्रत्यृचं जुहुयाच्चरुम् । पुष्पैः संपूजयेद्भक्त्या कुर्यादवभृथं नरः
॥ १३३ ॥ इमां वैयूहिकीमिष्टिं सम्यक्प्राहुर्महर्षयः । प्रायश्चित्तमिदं प्रोक्तं पातकेषु
महत्स्वपि ॥ १३४ ॥ अन्येष्वपि वह्निना शान्त्यर्थं वा समाचरेत् । प्रायश्चित्तं
विशिष्टं स्यात्पेयं प्रत्यृचकर्मसु ॥ १३५ ॥ अनधीतः कथं कुर्याद्वैयूहीं वैष्णवीं द्विजः ।
प्रत्येकं शतमष्टौ च मन्त्रैस्तेषां यजेदबुधः ॥ १३६ ॥ सर्वत्रावभृथेष्टिं च पुष्पयागं
च वैष्णवः । द्वयेन मूलमन्त्रेण कुर्वीत सुसमाहितः ॥ १३७ ॥ वैष्णवान्भोजयेद्भक्त्या
कर्मान्ते सर्वसिद्धये । चतुर्विंशतिसंख्यान्वै महाभागवतान्द्विजान् ॥ १३८ ॥ एकं
वा भोजयेद्विप्रं महाभागवतोत्तमम् । सर्वं संपूर्णतामेति तस्मिन्संपूजिते द्विजे ॥१३९॥
यः करोति शुभामिष्टिं वैयूहीं वैष्णवोत्तमः । अनन्तस्याच्युतानां च विशिष्टोऽन्यतमो
भवेत् ॥ १४० ॥

---

१ क. °ङ्खं पद्मं चक्रं बि° । २ ख. हरि । ३ ख. °येत्प्रहितः । ४ ख. °द । मं हेत्वाहृति° । ५ ख. °न्यष्वपि च विभ्यानां । ६ क. °प्यवान् । द्व° । ७ ख. सत्त्वसि° ।

वैभवीमथ वक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम्। पावनीं सर्वलोकानां सर्वकामप्रदां शुभाम् ॥ १४१ ॥ भगवज्जन्मदिवसे वारे सूर्यसुतस्य वा। स्वजन्मर्क्षेऽपि वा कुर्याद्वैभवीं मकुल्लाह्वयाम् ॥ १४२ ॥ पूर्वेऽह्न्यभ्युदयं कुर्यादङ्कुरार्पणपूर्वकम्। उपोष्य पूजयेद्विष्णुमग्न्याधानं समाचरेत् ॥ १४३ ॥ स्नात्वा परेऽह्नि विधिना संतर्प्य पितृदेवताः। विशिष्टैर्ब्राह्मणैः सार्धं त्वर्चयित्वा जनार्दनम् ॥ १४४ ॥ मत्स्यं कूर्मं च वाराहं नारसिंहं च वामनम्। श्रीरामं बलभद्रं च कृष्णं कल्किनमव्ययम् ॥ १४५ ॥ हयग्रीवं जगद्योनिं पूजयेद्वैष्णवोत्तमः। नार्चयेद्भार्गवं बुद्धं सर्वत्रापि च कर्मसु ॥ १४६ ॥ कुशग्रन्थिषु बिम्बेषु शालग्रामशिलासु वा। अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैः प्रागुदक्प्रवणेन च ॥ १४७ ॥ पृथक्पृथक्च नैवेद्यं विविधं वै समर्पयेत्। मोदकान्पृथुकान्सक्तूनपूपान्पायसांस्तथा ॥ १४८ ॥ हविष्यमन्नमुद्गान्नं मण्डकान्मधुसंयुतान्। दध्यन्नं च गुडान्नं च भक्त्या तेभ्यो निवेदयेत् ॥ १४९ ॥ कर्पूरसंयुतं दिव्यं ताम्बूलं च निवेदयेत्। इमा विश्वेति सूक्तेन दद्यान्नीराजनं तथा ॥ १५० ॥ सहस्रनामभिः स्तुत्वा भक्त्या च प्रणमेद्बुधः। इध्माधानादिपर्यन्तं कृत्वा होमं समाचरेत् ॥ १५१ ॥ सर्वैस्तु वैष्णवैः सूक्तैर्हुत्वा पूर्वं शुभं हविः। पञ्चमं मण्डलं पश्चात्प्रत्यृचं जुहुयाद्द्विजः ॥ १५२ ॥ * तथा पुष्पाञ्जलिं चैव दद्यात्सर्वे(नै)व स द्विज (द्विजः)। यजेदवभृथेष्टिं च पुष्पयागं च पूर्ववत् ॥ १५३ ॥ अन्ते च वैष्णवान्विप्रान्भोजयेद्दश संख्यया। आचार्यमृत्विजं चैव पूजयेच्च विशेषतः ॥ १५४ ॥ इमां तु वैभवीमिष्टिं कुर्याद्विष्णुपरायणः। अकृत्वा वैभवीमन्त्रं योऽध्यापयति देशिकः ॥ १५५ ॥ रौरवं नरकं याति यावदाभूतसंप्लवम्। होमं विना स शूद्राणां कुर्यात्सर्वमशेषतः ॥ १५६ ॥ मन्त्रैर्वा जुहुयादाज्यं तत्तन्मूर्तिप्रकाशकैः। पूजयित्वा द्विजवरान्पञ्चान्मन्त्रं प्रदापयेत् ॥ १५७ ॥ अशक्तो यस्तु वेदेन कर्तुमिष्टिं द्विजोत्तमः। तत्तन्मूर्तिमयैर्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम् ॥ १५८ ॥ हुत्वा चरुं घृतयुतं सम्यगिष्ट्याः फलं लभेत्। वैष्णवत्वाच्च्युतस्यापि कार्यमिष्टिमुत्तमाम् ॥ १५९ ॥ उद्दिश्य वैष्णवान्स्वस्वपितॄनपि च वैष्णवः। यः कुर्याद्वैष्णवीमिष्टिं भक्त्या परमया युतः ॥ १६१ ॥ वैष्णवत्वं कुलं सर्वं लभेत(तस्य) न संशयः। अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि आनन्तीमघनाशिनीम् ॥ १६१ ॥ पौर्णमास्यां प्रकुर्वीत पूर्वोक्तविधिना नृप। आधानं पूर्ववत्कृत्वा अङ्कुरार्पणपूर्वकम् ॥ १६२ ॥ उपोष्याभ्यर्चयेद्देवमनन्तं पुरुषोत्तमम्। सहस्रशीर्षं विश्वेशं सहस्रकरलोचनम् ॥ १६३ ॥ सहस्रकिरणं श्रीशं सदैवाश्रितवत्सलम्। पौरुषेण विधानेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम् ॥ १६४ ॥ गन्धपुष्पैश्च धूपैश्च दीपैश्चापि निवेदनैः। पूजयित्वा जगन्नाथं पश्चादावरणं यजेत् ॥ १६५ ॥

* इत आरभ्य विशेषत इत्यन्तं न विद्यते ख. पुस्तके।

१ क. वा। २ क. नृपः। ३ ख. आदानं।

पार्श्वयोश्च श्रियं भूमिं नीलां च शुभलोचनाम् । हिरण्यवर्णां हरिणीं जातवेदा हिर-
ण्मयी ॥ १६६ ॥ चन्द्रां सूर्यां च दुर्धर्षां गन्धद्वारां महेश्वरीं । नित्यपुष्टां सहस्राक्षीं
महालक्ष्मीः सनातनीं ॥ १६७ ॥ पूजनीया समस्तैश्च गन्धपुष्पाक्षतादिभिः । संक-
र्षणस्तथाऽनन्तः शेषो भूधर एव च ॥ १६८ ॥ लक्ष्मणो नागराजश्च बलभद्रो हला-
युधः । तच्छक्तयः पूजनीयाः प्रागादिषु यथाक्रमम् ॥ १६९ ॥ रेवती वारुणी कान्ति-
रैश्वर्या च इला तथा । भद्रा सुमङ्गला गौरी शक्तयः परिकीर्तिताः ॥ १७० ॥
अस्मिँल्लोके भगवान्पूज्य पश्चाद्धोमं समाचरेत् । पश्चात्तु मण्डलं षष्ठं मन्त्रैश्च जुहुयाच्चरुम्
॥ १७१ ॥ पुष्पाणि च तथा दत्त्वा कुर्यादवभृथादिकम् । अशक्तश्चेत्सूक्तेन शतम-
ष्टोत्तरं चरुम् ॥ १७२ ॥ इष्टेष्टेवेष्ट्याः फलं सम्यगाप्नोत्येव न संशयः । आनन्तीयामि-
मामिष्टिं वैकुण्ठपदमाप्नुयात् ॥ १७३ ॥ न दास्यमीशस्य भवेद्यस्य दास्यं नृणा-
मसत् । तत्र कुर्यादिमामिष्टिं दास्यैकफलसिद्धये ॥ १७४ ॥ अधुना वैनतेयेष्टिं
वक्ष्यामि नृपसत्तम । पञ्चम्यां भानुवारे वा कस्मिंश्चिच्छुभवासरे ॥ १७५ ॥ उपोष्य
पूर्ववत्सर्वं कुर्यादभ्युदयादिकम् । स्नात्वाऽर्चयित्वा देवेशं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥ १७६ ॥
लक्ष्म्या सह समासीनं वैकुण्ठभवने शुभे । सर्वमन्त्रमये दिव्ये वाङ्मये परमासने
॥ १७७ ॥ मन्त्रस्वरैरक्षरैश्च साङ्गैर्वेदैः समन्वितः । तारेण सह सावित्र्या संस्तीर्णे
शुभवर्चसि ॥ १७८ ॥ ईश्वर्या च समासीनं सहस्रार्कसमद्युतिम् । चतुर्भुजमुदाराङ्गं
कन्दर्पशतसंनिभम् ॥ १७९ ॥ युवानं पद्मपत्राक्षं शङ्खचक्रगदाब्जिनम् । वैष्णव्या
चैव गायत्र्या पूजयेद्धरिमव्ययम् ॥ १८० ॥ श्रियं देवीं नित्यपुष्टां सुभगां च सुल-
क्षणाम् । ऐरावतीं वेदवतीं सुकेशीं च सुमङ्गलाम् ॥ १८१ ॥ अर्चयेत्परितो देवीः
सुरूपा नित्ययौवनाः । ततः समर्चयेत्तार्क्ष्यं गरुडं विनतासुतम् ॥ १८२ ॥ सुपर्णं
च चतुर्दिक्षु विदिक्षु शक्तयस्तथा । श्रुतिस्मृतीतिहासाश्च पुराणानीति शक्तयः ॥ १८३
अष्टादीनीश्वरान्पश्चादर्चयेत्कुसुमाक्षतैः । धूपं दीपं च नैवेद्यं ताम्बूलं च समर्चयेत्
॥ १८४ ॥ अहं यं होति मत्येति दद्यान्नीराजनं शुभम् (?) । प्रदक्षिणं नमस्कारं
कृत्वा होमं समाचरेत् ॥ १८५ ॥ वशि(सि)ष्टेन च संहष्टं सप्तमं मण्डलं धु(हु)नेत् ।
पुष्पाणि च ततो दत्त्वा कुर्यादवभृथादिकम् ॥ १८६ ॥ रथयानादिभङ्गे च वाहन-
नध्वंसने तथा । अवैदिकक्रियाजुष्टे कुर्यादिष्टिमिमां शुभाम् ॥ १८७ ॥ अरिष्टे
चोपपातेषु शान्त्यर्थमपि वा यजेत् । इष्ट्वाऽनया पूजितेशे रोगसर्पाग्निभिः शमेत् ॥ १८८ ॥
वैनतेयसमो भूत्वा भवेदनुचरो हरेः। वैष्वक्सेनीं ततो वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १८९ ॥

---

१ क. °न्द्रा सह च वर्षा च दु° । २ ख. °मस्ताश्च । ३ क. °मीशः स भ° । ४ क. °तमः । प° ।
५ क. °ष्ठभुव° । ६ ख. अयं हि ते चार्यीति द° । ७ क. °त् । यदि क्लिष्टेन सं° । ८ क. भवेत् । ९ ख.
° रदया° ।

उपोष्यैकादशीं शुद्धां पूर्ववत्पूजयेद्धरिम्। तद्विष्णोरिति मन्त्राभ्यामुपचारैः समर्चयेत्
॥१९० विष्वक्सेनं च सेनेशं सेनान्यं च चमूपतिम्। अर्चयित्वा चतुर्दिक्षु शक्तयश्च
विदिक्षु च ॥ १९१ ॥ त्रयीं सुप्रवतीं सौम्यां सावित्रीं चार्चयेद्द्विजः। अग्नौ निर्दिग्गी-
शान्संपूज्य होमं पश्चात्समाचरेत् ॥ १९२ ॥ कृत्वेध्माधानपर्यन्तमष्टमं मण्डलं
यजेत्। पायसेनाथ पुष्पाणि दद्यात्प्रयतमानसः ॥ १९३ ॥ अन्ते चावभृथेष्टिं च
प्रसूनयजनं तथा। ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ १९४॥ अशक्तो
यस्तु वेदेन कर्तुमिष्टिं च वैष्णवः। तद्विष्णोरिति मन्त्राभ्यां सहस्रं जुहुयाच्चरुम्
॥ १९५ ॥ कृत्वा पुष्पाञ्जलिं चापि सम्यगिष्टिं लभेन्नरः। वैष्वक्सेनीमिमां कृत्वा
विष्वक्सेनसमो भवेत् ॥ १९६ ॥ प्रभूतधनधान्याढ्यमैश्वर्यं चैव विन्दति। यक्षरा-
क्षसभूतानां तामसानां दिवौकसाम् ॥ १९७ ॥ अभ्यर्चनेन दोषस्य विशुद्ध्यर्थमिदं
यजेत्। सौदर्शनीं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १९८ ॥ व्यतीपाते वैधृतौ वा
समुपोष्यार्चयेद्धरिम्। अखण्डबिल्वपत्रैर्वा कोमलैस्तुलसीदलैः॥ १९९ ॥ अर्चयित्वा
हृषीकेशं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः। पश्चात्समर्चनीयाः स्युः श्रीभूनीलादिमातरः॥२००॥
सुदर्शनसहस्रारं पवित्रं प्रणतार्तिहम्। सहस्रार्कशतोद्दामं लोकद्वारं हिरण्मयम्
॥ २०१ ॥ अभ्यर्चयेत्क्रमाद्दिक्षु तथा शक्तीः समर्चयेत्। अरिष्टध्वंसिनी माया
लज्जा पुष्टिः सरस्वती ॥ २०२ ॥ प्रकृतिर्जगदाधारा कामधुक्चाष्ट शक्तयः। तथा
तास्वेव लोकेशाः पूज्या दिक्षु यथाक्रमात् ॥ २०३ ॥ अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैर्नैवेद्यैर्वि-
विधैरपि। ऋग्वेदोक्तस्य सूक्तेन ततो नीराजनं हरेः ॥२०४॥ नवमं मण्डलं पश्चा-
द्धोतव्यं चरुणा नृप। आज्येन वा तिलैर्वाऽपि बिल्वैर्वाऽपि सरोरुहैः हुत्वा पुष्पा-
ञ्जलिं दत्त्वा कुर्यादवभृथादिकम् ॥ २०५ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्गुरुं चापि सम-
र्चयेत्। उद्वाह्य वैष्णवीं कन्यां याचित्वा वैष्णवीं तथा ॥ २०६ ॥ हुत्वा वा वैष्ण-
वेनैव तथैवाऽऽदित्यभुज्यापि(?)। अन्यो लिङ्गधृतो चापि कुर्यादिष्टिमिमां द्विजः॥२०७॥

---

१ ख. °नान्यच्च चमू°। २ क. °त्रीं चार्चयेद्द्विज। अ°। ३ ख. °ग्नान्दीपांश्च संपू°। ४ ख. °वैष्वक्सत्वा। ५ क. देवेश। ६ ख. °ने तद्दोष°। ७ क. °णामं प°। ८ °स्पतिः। स°। ९ क. °मार्तं ज्वालोष्माणं लो°। १० ख. अनिष्ट°। ११ ख. °भुकृञाष्टशक्तिका। त°। १२ क. °पि। ऋक्शिरोक्तस्य। १३ क. °जगज्जयद्। अ°। १४ क. अन्वाति°।

सौदर्शनेन मन्त्रेण सहस्रं जुहुयाच्चरुम्। पुष्पाणि दत्त्वा साहस्रं सम्यगिष्टयाः फलं भवेत्॥ २०८॥ अथ भागवतीमिष्टिं प्रवक्ष्यामि नृपोत्तम। उपोष्यैकादशीं शुद्धां द्वादश्यां पूर्ववद्धरिम्॥ २०९॥ अर्चयित्वा विधानेन गन्धपुष्पाक्षतादिभिः। पौरुषेण तु सूक्तेन श्रीमदष्टाक्षरेण वा॥२१०॥ अर्चयेज्जगतामीशं सर्वाभरणसंयुतम्॥२११॥ ततो भागवतान्सर्वानर्चयेत्परितो द्विजः। पुष्पैर्वा तुलसीपत्रैः सलिलैरक्षतैरपि॥ २१२॥ प्रह्लादं नारदं चैव पुण्डरीकं विभीषणम्। रुक्माङ्गदं तत्सुतं च हनुमन्तं शिवं भृगुम्॥ २१३॥ वाशि(सि)ष्ठं वामदेवं च व्यासं शौनकमेव च। मार्कण्डेयं चाम्बरीषं दत्तात्रेयं पराशरम्॥ २१४॥ रुक्मदाल्भ्यौ कश्यपं च हारीतं चाग्निमेव च। भारद्वाजं बलिं भीष्ममुद्धवाक्रूरपुष्करान्॥ २१५॥ गुहं सूतं च वाल्मीकं स्वायंभुवमनुं तथा। वैणं च रोमर्षं चैव मातङ्गं शबरीं तथा॥ २१६॥ सनन्दनं च सनकं विधनं च सनातनम्। बोधुं पञ्चशिखं चैव गजेन्द्रं च जटायुषम्॥ २१७॥ सुशीलां त्रिजटां गौरीं शुभां संध्यावलिं तथा। अनसूयां द्रौपदीं च यशोदां देवकीं तथा॥ २१८॥ सुभद्रां चैव गोपीश्च शुभा नन्दव्रजे स्थिताः। नन्दं च वसुदेवं च दिलीपं दशरथं तथा॥ २१९॥ कौसल्यां चैव जनकमन्यानपि च वैष्णवान्। अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपैर्दीपनिवेदनैः॥ २२०॥ ताम्बूलैर्भक्ष्यभोज्यैश्च धूपैर्नीराजनैरपि। अहंभुवेति सूक्तेन दद्यान्नीराजनं हरेः। पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत अग्न्याधानादि पूर्ववत्॥ २२१॥ दशमं मण्डलं सर्वं प्रत्यृचं जुहुयाद्धविः। तिलमिश्रेण साज्येन चरुणा गोघृतेन वा॥ २२२॥ सर्वैश्च वैष्णवैः सूक्तैश्चतुर्भिश्चाष्टोत्तरं शतम्। नामभिस्तैश्चतुर्थ्यन्तैस्तान्सर्वान्वैष्णवान्यजेत्॥ २२३॥ पुष्पैरिष्ट्वा चावभृथं प्रसूनेष्टिं च कारयेत्। होमं कर्तुमशक्तश्चेद्वेदेन नृपनन्दन॥ २२४॥ चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः सहस्रं वा पृथक्पृथक्। इमां भागवतीमिष्टिं [*यः कुर्याद्वैष्णवोत्तमः॥ २२५॥ अनन्तगरुडादीनामयमन्यतमो भवेत्॥ २२६॥ पावमानैर्यदा ऋग्भिरिज्यते मधुसूदनः। तस्त्वावमानी मुनिभिः प्रोच्यते मधुसूदनः॥ २२७॥ यदा तु द्वादशी शुक्ला भृगुवासरसंयुता]। तस्यामेव प्रकुर्वीत पावनीमिष्टिं द्विजोत्तमः॥२२८॥ महाभीतिकरं विष्णोः सद्यो मुक्तिप्रदायकम्। तस्यां कृतायामिष्ट्यां तु लक्ष्मीभर्ता जनार्दनः॥ २२९॥ प्रत्यक्षो हि भवेत्तत्र सर्वकामफलप्रदः।

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थस्थाने क. पुस्तके—"कुर्याद्भागवतोत्तमः। अपचारविमुक्त्यर्थं वैष्णवानां हरेरपि। मृतस्यापि प्रकुर्वीत पुत्रः" इति।

१ ख. लभेत्। २ ख. 'बांबर'। ३ ख. हनूम'। ४ ख. भरद्वाजं। ५ क. वैण्यं च। ६ ख. रोमशं। ७ ख. बोढुं। ८ ख. 'कुकन्यामपि। ९ क. मण्डले। १० ख. 'भिश्च वतु'।

श्रीधरं पूजयेत्तत्र तन्मन्त्रेणैव वैष्णवः ॥ २३० ॥ सुवर्णमण्डपे दिव्ये नानारत्न-
प्रदीपिते । उदयादित्यसंकाशे हिरण्ये पङ्कजे शुभे ॥ २३१ ॥ लक्ष्म्या सह समा-
सीनं कोटिशीतांशुसंनिभम् । चक्रशङ्खगदापद्मपाणिनं श्रीधरं तथा ॥ २३२ ॥
पीताम्बरधरं विष्णुं वनमालाविराजितम् । अर्चयेज्जगतामीशं सर्वाभरणभूषितम्
॥ २३३ ॥ पद्मां पद्मालयां लक्ष्मीं कमलां पद्मसंभवाम् । पद्ममालयां पद्महस्तां पद्म-
नाभीं सनातनीम् ॥ २३४ ॥ प्रागादिषु तथा दिक्षु पूजयेत्कुसुमादिभिः । अब्जादीनी-
श्वरान्पूज्य नमस्कुर्वीत भक्तितः ॥ २३५ ॥ ततो नीराजनं दत्त्वा श्रीसूक्तेन तु
वैष्णवः । पुरतो जुहुयादग्नौ पायसं घृतमिश्रितम् ॥ २३६ ॥ तन्मन्त्रेणैव साहस्रं
सूक्ताभ्यां सकृदेव हि । हुत्वा मन्त्रेण साहस्रं दद्यात्पुष्पाणि शार्ङ्गिणे ॥ २३७ ॥
वैष्णवं विप्रमिथुनं पूजयेद्भोजयेत्तथा । इमां पार्थी शुभामिष्टिं यः कुर्याद्वैष्णवोत्तमः
॥ २३८ ॥ प्रभूतधनधान्याढ्यो महाश्रियमवाप्नुयात् । सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णु-
लोकं स गच्छति ॥ ॥ २३९ ॥ लक्ष्म्या युक्तो जगन्नाथः प्रत्यक्षः समभूद् (त्प्रसा-
दा ह)रिः । ददाति सकलान्कामानिह लोके परत्र च ॥ २४० ॥ पुण्यैः पवित्रदै(दे)-
वत्यैरिज्यते यत्र केशवः । तां पवित्रेष्टिमित्याहुः सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ २४१ ॥ पवे पवि-
त्रमित्यादिऋग्भिर्यत्र यजेद्द्विजः । प्रायश्चित्तार्थं सहसा शान्त्यर्थं वा समाचरेत् ॥ २४२ ॥
एवं विधानमिष्टीनां सम्यगुक्तं महर्षिभिः । वैदिकेनैव विधिना यथाशक्त्या(क्ति)समा-
चरेत् ॥ २४३ ॥ अवैदिकक्रियाजुष्टं प्रयत्नेन विवर्जयेत् । क्षीराब्धौ शेषपर्यङ्के बुध्य-
माने सनातने ॥ २४४ ॥ अत्रोत्सवं प्रकुर्वीत पञ्चरात्रं निरन्तरम् । नद्याश्च पुष्क-
रिण्या वा तीरे रम्यतले शुचौ ॥ २४५ ॥ मण्डपं तत्र कुर्वीत चतुर्भिस्तोरणैर्युतम् ।
वितानपुष्पमालादिपताकाध्वजशोभितम् ॥ २४६ ॥ अङ्कुरार्पणपूर्वेण यज्ञवेदिं च
कल्पयेत् । ऋत्विग्भिः सार्धमाचार्यो दीक्षितो मङ्गलस्वनैः ॥ २४७ ॥ रथमारोप्य
देवेशं छत्रचामरसंयुतम् । पठन्वै शाकुनान्मन्त्रान्यज्ञशालां प्रवेशयेत् ॥ २४८ ॥
स्वस्तिवाचनपूर्वेण कुर्यात्कौतुकबन्धनम् । पूर्णकुम्भाञ्शस्यपुतान्पालिकाः परितः
क्षिपेत् ॥ २४९ ॥ अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैः पश्चादावरणं यजेत् । वासुदेवमनन्तं च
सत्यं यज्ञं तथाऽच्युतम् ॥ २५० ॥ महेन्द्रं श्रीपतिं विश्वं पूर्णकुम्भेषु पूजयेत् ।
पालिकाः सपिगीशांश्च दीपिकास्वथ हेतयः । तोरणेषु च चण्डाद्याः पूजनीया यथा-
क्रमम् ॥ २५१ ॥ वेद्याश्च दक्षिणे भागे कुण्डं कुर्यात्सलक्षणम् । निक्षिप्याग्निं विधा-
नेन इध्माधानान्तमाचरेत् ॥ २५२ ॥ * आचार्योपासनाग्नौ वा लौकिके वा नृपो-
त्तम । आधानं पूर्ववत्कृत्वा पश्चात्कर्म समाचरेत् ॥ २५३ ॥ प्रातः स्नात्वा विधानेन
पूजयित्वा सनातनम् । प्रत्यृचं पावमानीभिर्जुहुयात्पायसं शुभम् ॥ २५४ ॥ वैष्ण-

* संधिरार्षः ।

१ ख. विभम । २ क. 'मालां प' ।

वैरतु वा कैश्च मन्त्रैः शक्त्या पृथक्पृथक् । चतुर्भिर्व्यापकैश्चान्यैः प्रत्येकं जुहुयाद्घृतम् । ॥२५५॥ वैकुण्ठं पार्षदं हुत्वा होमशेषं समाचरेत् । ताभिरेव च पुष्पाणि दद्याच्च जगतां पतेः ॥ २५६ ॥ उद्बोधयित्वा शयने देवदेवं जनार्दनम् । पश्चात्सर्वमिदं कुर्यादुत्सवार्थं द्विजोत्तमः ॥ २५७ ॥ अथ नावं सुविस्तीर्णां कृत्वा तस्मिञ्जले शुभे । पुष्पपल्लव-पिञ्छादिसमास्तीर्णसमन्विताम् ॥ २५८ ॥ सुतोरणवितानाढ्यां पताकाध्वजशोभि-ताम् । तस्मिन्कनकपर्यङ्के निवेश्य कमलापतिम् ॥ २५९ ॥ अर्चयित्वा विधानेन लक्ष्म्या सार्धं सनातनम् । पुष्पाञ्जलिशतं तत्र मन्त्ररत्नेन कारयेत् ॥ २६० ॥ श्रीपौरुषाभ्यां सूक्ताभ्यां दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः । परितः शक्तयः पूज्यास्तथाऽऽवर-णदेवताः ॥ २६१ ॥ दीपैर्नीराजनं कृत्वा बलिं दद्यात्समन्ततः । नौभिः समन्ताद्ब-हुभिर्गीतवादित्रसंयुतम् ॥ २६२ ॥ दीपिकाभिरनेकाभिस्तोत्रैरपि मनोरमैः । प्लाव-यन्तो जगन्नाथं तत्र तत्र जलाशये ॥ २६३ ॥ फलैर्भक्ष्यैश्च ताम्बूलैः कलशैर्दधिमि-श्रितैः । कुङ्कुमैः कुसुमैर्लाजैर्विकिरन्तः परस्परम् ॥ २६४ ॥ गानैर्वेदैः पुराणैश्च सेवेत निशि केशवम् । ऋत्विजो वारुणान्सूक्ताञ्जपेयुस्तत्र भक्तितः ॥ २६५ ॥ जपेच्च भगवन्मन्त्राञ्छान्तिपाठं चरेत्तथा । एवं संसेव्य बहुधा रात्रावस्मिञ्जलाशये ॥२६६॥ प्रदेवत्रेति सूक्तेन यज्ञशालां प्रवेशयेत् । तत्र नीराजनं दत्त्वा कुर्यादर्घ्यादिपूजनम् ॥ २६७ ॥ धृतव्रतेति सूक्तेन तत्र नीराजनं द्विजः । स्नात्वा पूर्ववदभ्यर्च्य हुत्वा पुष्पाञ्जलिं तथा ॥ २६८ ॥ आशिषो वाचनं कृत्वा भोजयेद्ब्राह्मणाञ्शुभान् । शाय-यित्वाऽथ देवेशं भुञ्जीयाद्वाग्यतः स्वयम् ॥ २६९ ॥ एवं प्रतिदिनं कुर्यादुत्सवं पञ्च-वासरम् । अन्ते चावभृथेष्टिं च पुष्पयागं च कारयेत् ॥ २७० ॥ आचार्यमृत्विजो विप्रान्पूजयेद्दक्षिणादिभिः । एवं क्षीराब्धियजनं प्रत्यब्दं कारयेन्नृपः ॥ २७१ ॥ स्वसंख्यगर्भवृद्ध्यर्थं भोगाय कमलापतेः । वृद्ध्यर्थमपि राष्ट्रस्य शत्रूणां नाशनाय च ॥ २७२ ॥ सर्वधर्मविवृद्ध्यर्थं क्षीराब्धियजनं चरेत् । तत्र दुर्भिक्षरोगाग्निपापबाधा न सन्ति हि ॥२७३॥ गावः पूर्णदुघा नित्यं बहुसस्यफला धरा । पुष्पिताः फलिता वृक्षा नार्यो भर्तृपरायणाः ॥ २७४ ॥ आयुष्मन्तश्च शिशवो जायते भक्तिरच्युते । यः करोति विधानेन यजनं जलशायिनः ॥ २७५ ॥ क्रतुकोटिफलं तत्र प्राप्नोत्येव न संशयः । यस्त्विदं शृणुयान्नित्यं क्षीराब्धियजनं हरेः ॥ २७६ ॥ सर्वान्कामान-वाप्नोति विष्णुलोकं च विन्दति । पुष्पिते तु रसाले तु तन्नाप्युत्सवमात्मनः ॥२७७॥ त्रिवासरं प्रकुर्वीत दोलानामप्रहोत्सवम् । उपोषितः संयतात्मा दीक्षितो माधवं हरिम् । ॥ २७८ ॥ छत्रचामरवादित्रैः पताकैः शिबिकां शुभाम् । आरोप्यालंकृतं विष्णुं स्वयं च समलंकृतः ॥ २७९ ॥

---

१ क. °नृप° । २ क. °सताहृतम्° । ३ क. °त्सवान् । उ° । ४ क. °द्विजैर्मन्त्रावैरपि° । ५ क. °त्सवाम् । इ° ।

हरिद्रां विकिरन्तो वै गायन्तः परमेश्वरम् । गच्छेयुरा द्रुमं प्रातर्नरनारीजनैः सह॥२८०॥ तत्राऽऽम्रवृक्षच्छायायां वेद्यां संपूजयेद्धरिम् । चूतपुष्पैः सुगन्धीभिर्माधवीभिश्च यूथिकैः ॥ २८१ ॥ मरीचिमिश्रं दध्यन्नं मोदकं च समर्पयेत् । शष्कुल्यादीनि भक्ष्याणि पानकं च निवेदयेत् ॥ २८२ ॥ सकर्पूरं च ताम्बूलं पूगीफलसमन्वितम् । सर्वमावरणं पूज्यं होमं पश्चात्समाचरेत् ॥२८३॥ कृत्वेध्माधानपर्यन्तं विष्णुसूक्तैश्च यजेत् । माधवेनैव मनुना तिलाञ्शर्करसंयुतान् ॥२८४॥ सहस्रं जुहुयाद्वह्नौ भक्त्या वैष्णवसत्तमः । वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ २८५ ॥ प्रत्यृचं पावमानीभिर्दद्यात्पुष्पाञ्जलिं हरेः । अथ दोलां शुभाकारां बद्ध्वाऽस्मिन्समलंकृताम् ॥२८६॥ वज्रवैदूर्यमाणिक्यमुक्ताविद्रुमभूषिताम् । तस्यां निवेश्य देवेशं लक्ष्म्या सार्धं प्रपूजयेत् ॥ २८७ ॥ गन्धैः पुष्पैर्धूपदीपैः फलैर्भक्ष्यैर्निवेदनैः । कुसुमाक्षतदूर्वाग्रतिलसर्पिर्मधूदकम् ॥ २८८ ॥ सर्षपाणि च निक्षिप्य अष्टाङ्गार्घ्यं निवेदयेत् । पादेषु चतुरो वेदान्मन्त्राण्योक्तेषु चास्तरे (?)॥ २८९ ॥ नागराजं च दोलायां पीठे सर्वस्वरानपि । व्यजने वैनतेयं च सावित्रीं चामरे तथा ॥ २९० ॥ दिगीशानर्चयेद्दिक्षु ऊर्ध्वं ब्रह्मा बृहस्पतिः । अधस्ताच्चण्डिकां रुद्रं क्षेत्रपालविनायकौ ॥ २९१ ॥ विताने चन्द्रसूर्यौ च नक्षत्राणि ग्रहांस्तथा । वेदाश्च सेतिहासाश्च पुराणं देवतागणाः ॥२९२॥ भूधराः सागराः सर्वे पूजनीयाः समन्ततः । एवं संपूज्य दोलायां लक्ष्म्या सह जनार्दनम् ॥ २९३ ॥ दोलयेच्च ततो दोलां चतुर्वेदैश्चतुर्दिनम् । सूक्तैश्च ब्र(ब्रा)ह्मणस्पत्यैः सामगानैः प्रबन्धकैः ॥ २९४ ॥ नामभिः कीर्तयन्देवं मन्दं मन्दं प्रदोलयेत् । स्त्रियः स्वलंकृताः सर्वा गायन्त्यो विभुमच्युतम् ॥ २९५ ॥ चरितं रघुनाथस्य कृष्णस्य चरितं तथा । × दोलयेयुर्मुदा भक्त्या दोलायां परमेश्वरम् ॥ २९६ ॥ दोलाया दर्शनं विष्णोर्महापातकनाशनम् । भक्तिप्रसाधनं नृणां जन्ममृत्युनिकृन्तनम् ॥२९७॥ देवाः सर्वे विमानस्था दोलायामर्चितं हरिम् । दर्शयन्ति ततः पुण्यं दोलानामोत्सवं हरेः ॥ २९८ ॥ भक्त्या नीराजनं दद्याच्छ्रीसूक्तेनैव वैष्णवः । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ २९९ ॥ एवं त्रिवासरं कुर्यादुत्सवं वैष्णवोत्तमः । प्रथुश्रमेव कुर्वीत तत्तत्काले तु वैष्णवः ॥ ३०० ॥ श्रौतेनैव तु मार्गेण जपहोमपुरःसरम् । उत्सवं वासुदेवस्य यथाशक्त्या(क्ति) समाचरेत् ॥ ३०१ ॥

× एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके ।

---

१ क. °ष्यममाद्रकं । २ क. शुभ्य । ३ ख. °ना शर्करासंयुतांस्तिलान् । ४ ख. °कुण्ठं पा° । ५ ख. ब्रह्माबृहस्पती । अ° । ६ ख. °ष्वदनं ।

यत्र यत्रोत्सवं विष्णोः कर्तुमिच्छति वैष्णवः। होमं कुर्यात्तत्र तत्र मन्त्रैर्विष्णुप्रकाशकैः ॥ ३०२ ॥ अतो देवेति सूक्तेन तथा विष्णोर्नुकेन च। परो मात्रेति सूक्ताभ्यां पौरुषेण च वैष्णवः ॥ ३०३ ॥ नारायणानुवाकेन श्रीसूक्तेनापि वैष्णवः। प्रत्यृचं जुहुयाद्वह्नौ चरुणा पायसेन च ॥ ३०४ ॥ चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम्। आज्यहोमं प्रकुर्वीत गायत्र्या विष्णुसंज्ञया ॥ ३०५ ॥ वैकुण्ठपार्षदं हुत्वा शेषं पूर्ववदाचरेत्। अनादिष्टेषु सर्वेषु कुर्यादेवं विधानतः ॥ ३०६ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेद्विप्रान्सर्वं संपूर्णतां व्रजेत् ॥ ३०७ ॥ अथवा मन्त्ररत्नेन सहस्रं प्रतिवासरम्। हुत्वा पुष्पाणि दत्त्वा च शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ ३०८ ॥ होमं विना न कर्तव्यमुत्सवं (उत्सवः) परमात्मनः। जपहोमविहीनं तु न गृह्णाति जनार्दनः ॥ ३०९ ॥ तस्माच्छ्रौतं प्रवक्ष्यामि विष्णोराराधनं नृप। आश्वयुक्कृष्णपक्षे तु सम्यगभ्युदिते रवौ ॥ ३१० ॥ आदशोत्सप्तरात्रं तु पूजयेत्प्रभुमव्ययम्। स्नात्वा नद्यां विधानेन कृतकृत्यः समाहितः ॥ ३११ ॥ गृहीत्वा जलकुम्भं तु वारुणान्प्रवरान्व्रजेत्। पञ्चत्वक्पल्लवान्पुष्पाण्यभिमन्त्र्य विनिक्षिपेत् ॥ ३१२ ॥ सौरभेय्यां तथा मुद्रां दर्शयित्वा च पूजयेत्। त्रिवारं वैष्णवैर्मन्त्रैः शङ्खेनैवाभिषेचयेत् ॥ ३१३ ॥ पूजयित्वा विधानेन गन्धपुष्पाक्षतादिभिः। * अपूपान्पायसं सक्तून्कृसरं च निवेदयेत् ॥ ३१४ ॥ मन्त्रैरष्टोत्तरशतं दत्त्वा पुष्पाणि चक्रिणः। पश्चाद्धोमं प्रकुर्वीत साज्येन चरुणा ततः ॥ ३१५ ॥ कश्यपानीति सूक्तेन वैष्णवैरपि वैष्णवः। हुत्वा तु मन्त्ररत्नेन घृतमष्टोत्तरं शतम् ॥ ३१६ ॥ वैकुण्ठं पार्षदं हुत्वा वैष्णवान्भोजयेत्ततः। सकुटुम्बजनसंयुक्तः क्षितिशायी भवेन्निशि ॥ ३१७ ॥ सायाह्नेऽपि समभ्यर्च्य जातीपुष्पैः सुगन्धिभिः। बहुभिर्दीपदण्डैश्च सेवेरन्पुरवासिनः ॥ ३१८ ॥ एवं महोत्सवं कृत्वा धनधान्ययुतो भवेत्। तत्तत्कालोचितं विष्णोरुत्सवं परमात्मनः। = द्रव्यहीनोऽपि कुर्वीत पत्रपुष्पैः फलादिभिः। समिद्भिर्बिल्वपत्रैर्वा होमं कुर्वीत वैष्णवः ॥ ३१९ ॥ संतर्पयेच्च विप्रांस्तु कोमलैस्तुलसीदलैः ॥ ३२० ॥ भक्त्या वै देवदेवेशः परितुष्टो भवेद्ध्रुवम्। आस्तिक्यः(कः) श्रद्दधानश्च वियुक्तमदमत्सरः ॥३२१॥ पूजयित्वा जगन्नाथं यावज्जीवमतन्द्रितः। इह भुक्त्वा मनोरम्यान्भोगान्सर्वान्यथेप्सितान् ॥३२२॥ सुखेन देहमुत्सृज्य जीर्णत्वचमिवोरगः। स्थूलसूक्ष्मात्मिकां चेमां विहाय प्रकृतिं द्रुतम् ॥३२३॥

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके। = इत आरभ्य जातिपुष्पैः सुगन्धिभिरित्यन्तग्रन्थः क. पुस्तके न विद्यते।

१ ख. 'त्र मन्त्रैस्तथा विष्णु'। २ क. 'कृत्यसमो भवेत्। यु'।

सारूप्यमीश्वरस्याऽऽशु गत्वा तु स्वजनैः सह । दिव्यं विमानमारुह्य वैकुण्ठं नाम भास्वरम् ॥ ३२४ ॥ दिव्याप्सरोगणैर्युक्तो दिव्यभूषणभूषितः । स्तूयमानः सुरगणैर्गीयमानश्च किंनरैः ॥ ३२५ ॥ ब्रह्मलोकमतिक्रम्य भित्त्वा ब्रह्माण्डमण्डलम् । विष्णुचक्रेण वै भित्त्वा सर्वानावरणान्घनान् ॥ ३२६ ॥ अतीत्य विरजामाशु सर्ववेदमयीं नदीम् । अभ्युद्गच्छद्भिरव्यग्रैः पूज्यमानः सुरोत्तमैः ॥ ३२७ ॥ संप्राप्य परमं धाम योगिगम्यं सनातनम् । यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं हरेः ॥३२८॥ तद्विष्णोः परमं धाम सदा पश्यन्ति योगिनः । शीतांशुकोटिसंकाशैः सर्वैश्च भवनैर्युतम् ॥ ३२९ ॥ × आरूढयौवनैर्दिव्यैः पुंभिः स्त्रीभिश्च संकुलम् । सर्वलक्षणसंपन्नैर्दिव्यभूषणभूषितैः ॥ ३३० ॥ अक्षरं परमं व्योम यस्मिन्देवा अधिष्ठिताः । इरावती धेनुमती व्यस्तभ्रा सूयवासिनी ॥ ३३१ ॥ यत्र गावो भूरिशृङ्गाः साऽयोध्या देवपूजिता । अनन्तव्यूहलोकैश्च तया तुल्यशुभावहैः ॥ ३३२ ॥ सर्ववेदमयं तत्र मण्डपं सुमनोहरम् । सहस्रस्थूणसदसि ध्रुवे रम्योत्तरे शुभे ॥ ३३३ ॥ तस्मिन्मनोरमे पीठे धर्माद्यैः सूरिभिर्वृते । सहाऽऽसीनं कमलया दृष्ट्वा देवं सनातनम् ॥३३४॥ स्तुतिभिः पुष्कलाभिश्च प्रणम्य च पुनः पुनः । प्रहर्षपुलको भूत्वा तेन चाऽऽलिङ्गितः क्रमात् ॥ ३३५ ॥ पूजितः सकलैर्भोगैः श्रिया चापि प्रपूजितः । अनन्तविहगेशाद्यैरर्चितः सर्वदैवतैः ॥ ३३६ ॥ तेषामन्यतमो भूत्वा मोदते तत्र देववत् । येषु केषु च लोकेषु तिष्ठते कमलापतिः ॥ ३३७ ॥ तेषु तेष्वपि देवस्य नित्यदासो भवेत्सदा । दासवत्पुत्रवत्तस्य मित्रवद्बन्धुवत्सदा ॥ ३३८ ॥ अश्नुते सकलान्कामान्सह तेन विपश्चिता । इमाँल्लोकान्कामभोगः कामरूप्यनुसंचरन् ॥ ३३९ ॥ सर्वदा दूरविध्वस्तदुःखलेशलवांशकः । गुणानुभवजप्रीत्या कुर्याद्दास्यमशेषतः ॥ ३४० ॥ इद(म)मेव परं मोक्षं विदुः परमयोगिनः(णः) । काङ्क्षन्ति परमं दास्यमुक्तमेवं महर्षयः ॥ ३४१ ॥ हरेर्दास्यैकपरमां भक्तिमालम्ब्य मानवः । इहैव मुक्तो राजर्षे सर्वकर्मनिबन्धनैः ॥ ३४२ ॥

इति श्रीवृद्धहारीतस्मृतौ विशिष्टपरमधर्मशास्त्रे नानाविधोत्सवविधानं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

× एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ ख. भास्करम् । २ ख. गत्वा । ३ ख. °व्यपम् । ४ क. °नाचरणानघवत् । अ° । ५ ख. °स्य वीर° । ६ क. तन्त्रं । ७ क. °स्थूलस° । ८ क. प्रियात् । ९ क. °भोगकर्मैः° । १० क. °णानतुभवप्री° । ११ ख. °हावम° । १२ ख. °दासाख्यकमेकं म° ।

(अथैकादशोऽध्यायः ।)

हारीत उवाच—

अथ वक्ष्यामि राजेन्द्र विष्णुपूजाविधिं परम् । श्रौतं महर्षिभिः प्रोक्तं वाशि(सि)-ष्ठाद्यैः पुरातनैः ॥ १ ॥ वैखानसैश्च भृग्वाद्यैः सनकाद्यैश्च योगिभिः । वैष्णवैर्वैदिकैः पूर्वैर्यद्यदाचरितं पुरा ॥ २ ॥ तत्ते वक्ष्यामि राजेन्द्र महाप्रियतमं हरेः । ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय सम्यगाचम्य वारिणा ॥ ३ ॥ ध्यात्वा हृत्कमले विष्णुं पूजयेन्मनसैव तु । × तं मर्त्तवेति सूक्तेन बोधयेत्कमलापतिम् ॥ ४ ॥ वनस्पतेति सूक्तेन तूर्यघोषं निनादयेत् । कुर्यात्प्रदक्षिणं विष्णोरतो देवेत्यनेन तु । तद्विष्णोरिति मन्त्राभ्यां त्रिः प्रणम्याथ वाग्यतः ॥ ५ ॥ कृतशौचस्तथाऽऽचान्तो दन्तधावनपूर्वकम् । स्नानं कुर्याद्विधानेन धात्रीश्रीतुलसीयुतम् ॥ ६ ॥ नारायणानुवाकेन कृत्वा तत्राघमर्षणम् । कृतकृत्यः शुचिर्भूत्वा तर्पयित्वा च पूर्ववत् ॥ ७ ॥ धृतोर्ध्वपुण्ड्रदेहश्च पवित्रकर एव च । प्रविश्य मन्दिरं विष्णोः संमार्जन्या विशोधयेत् ॥ ८ ॥ वास्तोष्पतेति वै सूक्तं जपन्संमार्जयेद्गृहम् । आगाव इति सूक्तेन गोमयेनानुलेपयेत् ॥९॥ आ नो भद्रेति सूक्तेन रङ्गवाल्लिं च निक्षिपेत् । ततः कलशमादाय जपन्वै शाकुनो-(नी)ऋचः ॥१०॥ गत्वा जलाशयं रम्यं निर्मलं शुचि पाण्डुरम् । इमं मे गङ्गेति ऋचा जलं भक्त्याऽभिमन्त्रयेत् ॥ ११ ॥ आपो अस्मानिति ऋचा कलशं क्षालयेद्द्विजः । सम्प्रोक्षयेष्ट(ष्ठा)मन्त्रेण गृह्णीयात्प्रयतो जलम् ॥ १२ ॥ उतस्मैनं वस्तुभिरिति(?) वस्त्रेणाऽऽच्छाद्य वैष्णवः । प्रसम्राजेति सूक्तं वै जपन्संप्रविशेद्गृहम् ॥ १३ ॥ धान्योपरि तथा कुम्भं न्यसेद्दक्षिणतो हरेः । इमं मे वरुणेत्यृचा मङ्गलद्रव्यसंयुतम् ॥ १४ ॥ अञ्जन्ति (=मित्र) त्वेति सूक्तेन कुर्यात्पुष्पस्य संचयम् । अर्वाञ्चि सुभगे द्वाभ्यां गन्धांश्च पेषयेत्तथा ॥ १५ ॥ वाग्यतः प्रयतो भूत्वा श्रीसूक्तेनैव वैष्णवः । विश्वानि न इति ऋचा दीपं दद्यात्सुदीपितम् ॥ १६ ॥ तत्तत्पात्रेषु सलिलं दत्त्वा गन्धांस्तु निक्षिपेत् । शं नो देव्या च सलिलं गायत्र्या च कुशांस्तथा ॥ १७ ॥

× एतदाद्यर्धत्रयं न विद्यते क. पुस्तके । = मित्रेत्याधिकम् ।

---

१ ख. हृत्पङ्कजे वि° । २ ख. °प्याऽऽत्मनः ।

आयनेति च पुष्पाणि यवोऽसीति ऋचाऽक्षतान्। गन्धद्वारेति वै गन्धानोषध्या त्रिकसर्षपान् ॥ १८ ॥ काण्डात्काण्डेति दूर्वाग्रान्सहिरण्येति रत्नकम्। हिरण्यरूपेति ऋचा हिरण्यं निक्षिपेत्तथा ॥ १९ ॥ एवं द्रव्याणि निक्षिप्य तुलस्या च समर्पयेत्। सवितुर्वेत्यादि ऋचा दद्यादर्घ्योदकं हरेः ॥ २० ॥ श्रियेति पादेति ऋचा दद्यात्पादजलं तथा। भद्रं ते हस्तेत्यनेन हस्तप्रक्षालनं चरेत् ॥ २१ ॥ वयः सुपर्णेति ऋचा मुखसंमार्जनं तथा। आपो अस्मानिति ऋचा वक्त्रगण्डूषमेव च ॥ २२ ॥ हिरण्यदन्तेत्यनेन दन्तकाष्ठं निवेदयेत्। बृहस्पते प्रथमेति जिह्वालेखनमेव च ॥ २३ ॥ आप इद्वा उ भेषजीरिति गण्डूषमाचरेत्। आपो हि ष्ठा इत्यनेन कुर्यादाचमनीयकम् ॥ २४ ॥ मूर्धानमव इत्यनेन तैलाभ्यङ्गं समाचरेत्। मूर्धानं दिव इत्यनेन गन्धान्केशेषु लेपयेत् ॥ २५ ॥ ताद्वियस्तस्यौ केशवं ते केशान्वै क्षालयेत्पुनः। श्रिये पृश्न [इ]ति ऋचा तद्वर्चो(चो)द्वर्तनादिकम्(?) ॥ २६ ॥ आपो यम्वः प्रथममिति सूक्तेनाभ्यङ्गसूचनम्। कृत्वाऽदः स्नापयेत्सूक्तैर्वैष्णवैर्गन्धवारिणा ॥ २७ ॥ ततः पञ्चामृतैर्गव्यैः स्नापयेत्तत्प्रकाशकैः। आप्यायस्वेत्यृचा क्षीरं दधिक्राव्णेति वै दधि ॥ २८ ॥ घृतं मिमिक्षेति घृतं मधु वातेति वै मधु। तत्ते वयं यथा गोभिरित्यृचेक्षुरसं शुभम् ॥ २९ ॥ एभिः पञ्चामृतैः स्नाप्य चन्दनं च निवेदयेत्। श्रीसूक्तपुरुषसूक्ताभ्यां पुनः संस्थापयेद्धरिम् ॥ ३० ॥ वनस्पतेति सूक्तेन कुर्याद्धोषसमन्वितम्। श्रिये जात इति ऋचा दद्यान्नीराजनं ततः ॥ ३१ ॥ युवा सुवासेति ऋचा वस्त्रेणाङ्गं प्रमार्जयेत्। प्रसेनानेति मन्त्रेण वस्त्रं संवेष्टयेत्ततः ॥ ३२ ॥ युवं वस्त्राणीति ऋचा उत्तरीयं तथैव च। सर्वत्राऽऽचमनं दद्याच्छं नो देवीत्यृचा च तु ॥ ३३ ॥ उपवीतं ततो दद्याद्ब्राह्मणानिति वै ऋचा। ऋतस्य तन्तुर्वितते दद्यात्कुशपवित्रकम् ॥ ३४ ॥ पश्चादाचमनं दद्याद्भूषणैर्भूषयेद्धरिम्। विश्वजित्सूक्तेन दद्याद्भूषणानि शुभानि वै ॥ ३५ ॥ हिरण्यकेशीति ऋचा केशान्संशोधयेत्तथा। सुपुष्पैः कबरीं दद्याद्विहिसोतेत्यनेन तु ॥ ३६ ॥ कृपायमिन्द्रतेरय इत्यृचा(?) तिलकं शुभम्। गन्धं च लेपयेद्घ्राणे गन्धद्वारेति वै ऋचा ॥ ३७ ॥ त्रातारमिन्द्र इत्यृचा पुष्पमालां समर्पयेत्। चक्षुषः पितेति ऋचा चक्षुषोरञ्जनं शुभम् ॥ ३८ ॥ सहस्रशीर्षेति ऋचा किरीटं शिरसि क्षिपेत्। ऋक्सामाभ्यामिति श्रोत्रे कुण्डले माकरेऽर्पयेत् ॥ ३९ ॥ दमूनसो अपस इति केयूरादिविभूषणम्। आभ्रेते यस्येति ऋचा हाराणि विमलानि च ॥ ४० ॥ हस्ताभ्यां दशशाखाभ्यामित्यृचा चाङ्गुलीयकम्। यस्य श्रीपूर्णामघुना सूर्याके(?)विन्यसेच्छुभे ॥ ४१ ॥

इन्द्रं त्वद्युचर इति कटिसूत्रं सुरोचिषम् । स्वस्तिदा विशस्पतिरित्यायुधानि समर्पयेत् ॥ ४२ ॥ यौनेय इन्द्रेति दद्याच्छत्रं सुविमलं तथा । सोमः पवतेति ऋचा चामरं हैममुत्तमम् ॥ ४३ ॥ सोमापूषणेति ऋचा तालवृन्तौ सुवर्चसौ । रूपं रूपमिति ऋचा दद्यादादर्शकं शुभम् ॥ ४४ ॥ इन्द्रमेव धिषणेत्यृचाऽऽसने विनिवेशयेत्। इहैवास्तमेति ऋचा दद्याच्च कुशविष्टरम् ॥ ४५ ॥ आप्स्वन्तरिति(च) ऋचा पाद्यं दद्याच्च भक्तितः । गौरीर्मिमायसूक्तेन अर्घ्यं हस्ते निवेदयेत् ॥ ४६ ॥ नतमंहो न दुरितमित्याचमनं समर्पयेत् । पिबासोममित्यनेन मधुपर्कं च प्राशयेत् ॥ ४७ ॥ अप्स्वग्ने सधिष्टवेति पुनराचमनं चरेत् । अर्चन्तस्त्वा हवामहेत्यक्षतैरर्चयेच्छुभैः ॥ ४८ ॥ तण्डुलाः सहरिद्रास्तु अक्षता इति कीर्तिताः । विष्णोर्नुकमिति सूक्तेन धूपं दद्याद्घृतान्वितम्(तान) ॥ ४९ ॥ भावामितेति(?) सूक्तेन दीपान्नीराजयेच्छुभान । इदं ते पात्रमिति [च] भाजनं विन्यसेच्छुभम् ॥ ५० ॥ तस्मा अरङ्गमामेति पात्रप्रक्षालनं चरेत् । अग्मिन्पदे पर(* मेतच्छिवांस)मिति गवाज्येनाभिपूरयेत् ॥ ५१ ॥ पितुं नुस्तोषमिति सूक्तेन दद्यादन्नादिकं हविः। तदस्यानिकमित्यृचा सहिरण्यं घृतं तथा ॥ ५२ ॥ तस्मिन्नायवतय इति दद्यादापोशने घृतम् (?) । ततः प्राणाद्याहुतयो होतव्याः परमात्मनि ॥५३॥ अग्ने विवस्वदुषसः (* इति) पञ्चभिश्च यथाक्रमम् । समुद्रादूर्मीति सूक्तेन घृतधाराः समाचरेत् ॥ ५४ ॥ परोमात्रेति सूक्तेन भोजयेत्सश्रियं हरिम् । तुभ्यं हिन्वान इत्यनेन यथासर्वं निवेदयेत् ॥ ५५ ॥ इन्द्रपिबा इत्यनेन दद्यादापोशनं पुनः । प्रत आश्विनी पवमानेत्यृ(नेति ऋ)चा हस्तप्रक्षालनं चरेत् ॥ ५६ ॥ सरस्वतीं देवयन्त इति (*तिसृभिः) गण्डूषमेव च । वृष्टिं दिवीशस्तद्धारेति (* द्वाभ्यां) दद्यादाचमनं ततः ॥ ५७ ॥ शिशुं जज्ञानमित्यृचा मुखहस्तौ च मार्जयेत् । दक्षिणावतामित्यृचा दद्यात्ताम्बूलमुत्तमम् ॥ ५८ ॥ स्वादुः पवस्वेति ऋचा दद्यादाचमनं पुनः । आऽयं गौरिति सूक्ताभ्यां दद्यात्पुष्पाञ्जलिं ततः ॥ ५९ ॥ दीपान्नीराजयेत्पश्चाद्धृतसूक्तेन वैष्णवः । यत इन्द्रेत्यादिषड्भिर्दिक्षु रक्षां प्रदापयेत् ॥ ६० ॥ यज्ञो देवानां (इति) सूक्तेन उपस्थानजपं चरेत् । तद्विष्णोरिति [च] द्वाभ्यां प्रणमेच्चैव भक्तितः॥ ६१ ॥

---

* एतच्चिह्नान्तर्गतमधिकम् ।

---

१ ख. 'न वयः स' ।

गौरीर्मिमायेति ऋचा दद्यादाचमनं ततः । सहस्रनामभिः स्तुत्वा पश्चाद्धोमं समाचरेत् ॥ ६२ ॥ प्रातरौपासनं हुत्वा तस्मिन्नग्नौ जनार्दनम् । ध्यात्वा संपूज्य जुहुयाद्वैष्णवैः प्रत्यृचं हविः ॥ ६३ ॥ श्रीभूसूक्ताभ्यामपि च हुत्वा घृतयुतं हविः । याभिः सोमो मोदतेत्यनेन(ति) मातृभ्यां जुहुयाद्धविः ॥ ६४ ॥ किंस्विद्वनमित्या(ति ऋचा अ)नन्तं जुहुयाद्धविः । सुपर्णं विप्रा इत्यृचा सुपर्णाय महात्मने ॥ ६५ ॥ चमूषच्छ्येन इति च सेनेशायापि हूयताम् । पवित्रं त इति द्वाभ्यां चक्रायामिततेजसे ॥ ६६ ॥ स्वादुषं स इति ऋचा हेतिभ्यो जुहुयाद्धविः । इन्द्रश्रेष्ठानितीन्द्राय अग्निर्मूर्धेति पावकम् ॥ ६७ ॥ यमाय सोमेति यमं नैर्ऋतं मोषुणेत्यृचा । यच्चिद्धितेति वरुणं वायवायाहीति मारुतम् ॥ ६८ ॥ द्रविणोदा ददातु नाद्रविणायाशमेव च । त्र्यम्बक ऋ(कमित्यृ)चा रुद्रमानः प्रजां प्रजापतिम् ॥ ६९ ॥ यज्ञेनेत्यृचा साध्येभ्यो मरुतो यद्धवेति च । यो नः सपत्नेति ऋचा वसुरुद्रेभ्य एव च ॥ ७० ॥ विश्वेदेवाः स च(वाश्च)तस्त्रभिर्ये देवास ऋचा तथा । सर्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो जुहुयादन्नमुत्तमम् ॥ ७१ ॥ नासत्याभ्यामिति ऋचा अश्विच्छन्दोभ्य एव च । सोम(मा)पूषे(षणे)ति ऋचा सूर्याचन्द्रमसोस्तथा ॥ ७२ ॥ संसमिद्युद(व)सूक्तेन वैष्णवेभ्यतस्था पुनः । ततः स्विष्टकृतं हुत्वा भुक्तेभ्यश्च बलिं क्षिपेत् ॥ ७३ ॥ नमो महद्भ्य ऋ(इत्यृ)चा बलिं भुवि विनिक्षिपेत् । आचम्य वारिणा पश्चान्मन्त्रयागं समाचरेत् ॥ ७४ ॥ एतच्छ्रौतं नृपश्रेष्ठ मुनिभिः संप्रकीर्तितम् । सम्यगुक्तं मया तेऽद्य निश्चितं मतमुत्तमम् ॥७५॥ एतत्प्रियतमं विष्णोश्रि(ष्णोः श्रि)यो नाथस्य सर्वदा । श्रौतेनैव हरिं देवमर्चयन्ति मनीषिणः ॥ ७६ ॥ श्रौतस्मार्तागमैर्विष्णोस्त्रिविधं पूजनं स्मृतम् । एतच्छ्रौतं ततः स्मार्तं पौरुषेण च यत्स्मृतम् ॥ ७७ ॥ मन्त्ररष्टाक्षराद्यैस्तु तद्दिव्यागममुच्यते । श्रौतमेव विशिष्टं स्यात्तेषां नृपवरोत्तम ॥ ७८ ॥ श्रौतमेव तथा विप्राः प्रकुर्वन्ति जनार्दने । यजन्ति केचिन्नितयं त्रिसंध्यासु च देशिकाः ॥ ७९ ॥ यजन्ति केचिन्नितयं त्रयो वर्णा द्विजोत्तमाः । शुश्रूषा च तथा नामकीर्तनं शूद्रजन्मनः ॥ ८० ॥ अपि परमे(म)कान्तिबालकृष्णवपुं हरिम् (पुर्हरिः) । स्त्रीणामप्यर्चनीयः स्यात्स्ववर्णस्याऽऽनुरूप(प्य)तः ॥ ८१ ॥ मन्त्ररत्नेन वै पूज्यो हित्वा श्रौतं विधानतः । एवमभ्यर्चनं विष्णोर्मुनिभिः संप्रकीर्तितम् ॥८२॥ श्रौतस्मार्तागमोक्ताश्च नित्यनैमित्तिकाः क्रियाः । प्रायश्चित्तमकृत्यानां दण्डमप्याततायिनाम् ॥८३॥

× चतुर्विंशत्यक्षरात्मकमन्त्रगतमभिधानम् ।

अधुना संप्रवक्ष्यामि वृत्तिर्मे(र्मे)कान्ति(न्त)लक्षणाम् । नारीणामपि कर्तव्यामहन्यहनि शाश्वतीम् ॥ ८४ ॥ उत्थाय पश्चिमे यामे भर्तुः पूर्वमतन्द्रिता । कृत्वा शौचं विधानेन दन्तधावनमाचरेत् ॥ ८५ ॥ कृत्वाऽथ मङ्गलस्नानं धृत्वा शुक्लाम्बरं तथा । आचम्य धारयेदूर्ध्वपुण्ड्रं शुभ्रं मृदैव तु ॥ ८६ ॥ चन्दनेनापि कस्तूर्या कुङ्कुमेनापि वाऽसति । जप्त्वा मन्त्रं गुरुं पश्चादभिवन्द्य च वैष्णवान् ॥ ८७ ॥ नमस्कृत्वा(त्य) जगन्नाथं जप्त्वा च शरणागतिम् । आत्मानं समलंकृत्य चिन्तयेन्मधुसूदनम् ॥ ८८ ॥ गृहभाण्डादिकं सर्वं वाग्यता नियतेन्द्रिया । संशोधयेत्प्रतिदिनं यज्ञार्थं परमात्मनः ॥ ८९ ॥ मार्जयित्वा गृहं पश्चाद्गोमयेनानुलिप्य च । रङ्गवल्ल्यादिभिः पश्चादलंकृत्य समन्ततः ॥ ९० ॥ चतुर्विधानां भाण्डानां क्षालनं च समाचरेत् । पाचकानि बहिःस्थानि जलस्याऽऽनयनानि च ॥ ९१ ॥ स्थापनानि जलार्थं वा चतुर्विधमुदाहृतम् । पृथक्पृथगुदक्स्थानि तेषु तेष्वपि विन्यसेत् ॥ ९२ ॥ नान्योन्यं संकरं कुर्याद्भाण्डानां सर्वकर्मसु । तानि तानि स्पृशेत्पाणिं प्रक्षाल्यैव पुनः पुनः ॥ ९३ ॥ सम्यक्प्रक्षाल्य भाण्डानि दाहयेदग्निर्यैस्तृणैः । पुनः प्रक्षाल्य संतप्त्वा(प्य) पश्चात्पचनमाचरेत् ॥ ९४ ॥ रसभाण्डानि सर्वाणि क्षालयेदुष्णवारिणा । चतुर्भिः पञ्चभिर्ध्यात्वा स्रुक्स्रुवौ क्षालयेत्तथा ॥ ९५ ॥ बहिर्न निष्क्रामयानि पाचकानि गृहान्तिकात् । ताभिरेव तु दद्यात्तु भुञ्जीत हि कदाचन ॥ ९६ ॥ दत्त्वा पात्रान्तरे दद्यात्कांस्ये वा मृन्मयेऽपि वा । पुटे पर्णमये वाऽपि दद्यादत्र तु वैणवे ॥ ९७ ॥ स्रुवं दारुमयं कार्यं कुर्वीतायोमयं न तु । न दद्यादारनालस्य घटं तस्मिन्महानसे ॥ ९८ ॥ आरनालस्य यत्कुम्भं त्यजेन्मद्यघटं यथा । आरनालं कौलशाकं करञ्जं तिलपिष्टकम् ॥ ९९ ॥ लशुनं मूलकं शिग्रुं छत्रा(त्रं) कोशातकीफलम् । अलाबुं चाम्लं शाकं च करनिर्मथितं दधि ॥ १०० ॥ × बिम्बं विड्जं च निर्यासं पीलु श्लेष्मातकं फलम् । आरग्वधं च पिण्याकं श्वेतवृन्ताकमेव च ॥ १०१ ॥ उष्ट्राविमानुषीक्षीरमवत्सानिर्दशाहगोः । एतान्यकामतः स्पृष्ट्वा सवासा जलमाविशेत् ॥ १०२ ॥ + मत्या जग्ध्वा व्रतं कुर्यान्मुर्ज(र्जे ?) जग्ध्वा पतेदधः । केशानां रञ्जनार्थं वा न स्पृशेदारनालकम् ॥ १०३ ॥ चन्दनं घनसारं वा मकरन्दमथापि वा । माषमुद्गादिचूर्णं वा तक्रं जाम्बीरमेव वा ॥ १०४ ॥

× एतदर्धं न विद्यते क. पुस्तके । + एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके ।

---

१ ख. °तदा । २ ख. भुञ्जीत हि कर्थं च । ३ ख. °हावने । ला° । ४ ख. करञ्ज° । ५ ख. च निर्गुण्डी कालिङ्गं नालिका तथा । नालिकेरोत्थशाकं च मे° । ६ क. °द च । ढ° ।

तिन्तिडं च कलायं वा केशरञ्जनमाचरेत् ॥१०४॥ ऊर्ध्वं मासात्त्यजेत्सर्वं मृद्भाण्डं वैष्णवोत्तमः। न त्यजेल्लोहभाण्डानि तापयेच्च हुताशने ॥ १०५ ॥ दारूणां संत्यजेद्वापि तक्षणं वा समाचरेत्। अश्मनामश्मभिर्घृष्ट्वा गोवालैर्घर्षयेत्तथा ॥ १०६ ॥ सूतके मृतके वाऽपि शुनादिस्पर्शने तथा। स्पर्शने वाऽप्यभक्ष्याणां सद्य एव परित्यजेत् ॥ १०७ ॥ एवं संशोध्य भाण्डानि यज्ञार्थं पाचयेद्धविः। संप्रोक्ष्याद्भिः शुचौ देशे धान्यं संशोषयेद्बुधः ॥१०८॥ अवहन्याच्छुभतरं गायन्ती मधुसूदनम्। संशोध्य तण्डुलान्पश्चादद्भिः संक्षालयेत्त्रिभिः ॥ १०९ ॥ अम्भस्त्रिवारं वस्त्रेण शोधयित्वा घटान्तरे। कुशेनैव पवित्रेण तण्डुलांश्च निर्वपेच्छुभान् ॥ ११० ॥ अन्तर्धाय कुशं तत्र मन्त्ररत्नमनुस्मरन्। पाचयेत्सपवित्रेण वाग्यतो नियतेन्द्रियः ॥ १११ ॥ उपविश्य शुभे कुण्डे वह्निं प्रज्वालयेत्ततः। अवैष्णवस्य शैवस्य शूद्रस्य पतितस्य च ॥ ११२ ॥ पाषण्डस्याप्यशुद्धस्य गृहेष्वग्निं विवर्जयेत्। संप्रोक्ष्य मन्त्ररत्नेन वह्निं कुशजलैस्त्रिभिः ॥ ११३ ॥ यज्ञियैर्विमलैः काष्ठैर्व्यजनेन प्रदीपयेत्। सान्तर्धानमुखेनापि धमयित्वा प्रदीपयेत् ॥ ११४ ॥ पालाशैः खादिरैर्बिल्वैर्गोशकृत्पिटकैरपि। अन्यैर्वा यज्ञियैः काष्ठैस्तृणैर्वा यज्ञियैः शुभैः ॥ ११५ ॥ वर्जयेन्मद्यदिग्धानि तथा वैभीतकानि च। आरग्वधानि शिग्रूणि तथा नैर्गुण्डिकानि च ॥ ११६ ॥ नैपानि च कपित्थानि कार्पासैरण्डकानि च। अमेध्यानि सकीटानि दौर्गन्ध्यानि तथैव च ॥ ११७ ॥ * असद्ग्राह्याणि चैत्यानि काकखट्वासनानि च। देवालयानि यौप्यानि तथोपकरणानि च ॥ ११८ ॥ महिषोष्ट्रखरादीनां कारीषपिटकानि च। अन्यानां पाकशेषाणि वर्जयेद्यज्ञकर्मणि ॥ ११९ ॥ प्रदीप्याग्निं ततोऽन्नाद्यं पचयान्नियतमानसः। चिन्तयेत्परमात्मानं जपन्मन्त्रद्वयं तथा ॥ १२० ॥ शुद्धं हृद्यं तथा रुच्यं पश्चादभ्यन्तरं शुभम्। निषिद्धानि च शाकानि फलमूलानि वर्जयेत् ॥ १२१ ॥ अतिरूक्ष्यं(क्षं) चातिदुष्टमतिरक्तं च वर्जयेत्। भावदुष्टं क्रियादुष्टं कालदुष्टं तथैव च ॥ १२२ ॥ संसर्गदुष्टं च तथा वर्जयेद्यज्ञकर्मणि। रूपतो गन्धतो वाऽपि यच्चाभक्ष्यैः समं भवेत् ॥ १२३ ॥ भावदुष्टं च तत्प्रोक्तं मुनिभिर्धर्मपारगैः। आरनालं च मद्यं च करनिर्मथितं दधि ॥ १२४ ॥ हस्तदत्तं च लवणं क्षीरं घृतपयांसि च। हस्तेनोद्धृत्य तोयं च पीतं वक्त्रेण वैकदा ॥ १२५॥ शब्देन पीतं शुक्तं च गव्यं ताम्रेण संयुतम्। क्षीरं च लवणोन्मिश्रं क्रियादुष्टमिहोच्यते ॥ १२६ ॥ एकादश्यां तु यच्चान्नं यच्चान्नं राहुदर्शने। सूतके मृतके चान्नं शुष्कं पर्युषितं तथा ॥ १२७ ॥ अनिर्दशाहगोः क्षीरं षष्ठ्यां तैलं तथाऽपि च। नदीष्वसमुद्रगासु सिंह-

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके।

१ ख. 'शोधयेद्बुधि। अ'। २ क. 'रे।उ'। ३ ख. 'स्य शूद्रस्य पतितस्य तथैव च। ४ क. 'न्तर्धेन'।
५ ख. 'प्रवम्या प्र'। ६ ख. 'नां करीषपीठका'। ७ ख. 'न्युयन्यर'।

कर्कटयोर्जलम् ॥ १२८ ॥ निःशेषजलवाप्यादौ यत्प्रविष्टं नवोदकम् । नातीतपञ्च-
रात्रं तत्कालदुष्टमिहोच्यते ॥ १२९ ॥ शैवपाषण्डपतितैर्विकर्मस्थैर्निरीश्वरैः । अवैष्ण-
वैर्द्विजैः शूद्रैर्हरिवासरभोक्तृभिः ॥ १३० ॥ श्वकाकसूकरोष्ट्राद्यैरुदक्यासूतिकादिभिः ।
पुंश्चलीभिश्च नारीभिर्वृषलीपतिभिस्तथा ॥ १३१ ॥ दृष्टं स्पृष्टं च दत्तं च भुक्तशेषं
तथैव च । अभक्ष्याणां च संयुक्तं संसर्गदुष्टमुच्यते ॥ १३२ ॥ बिम्बं शिग्रु च का-
लिङ्गं तिलपिष्टं च मूलकम् । कोशातकीमलाबुं च तथा कदृफलमेव च ॥ १३३ ॥
बालीकानारिकेलयादिजातिदुष्टमिहोच्यते(?) । एवं सर्वाण्यभक्ष्याणि तत्सङ्गान्यपि
संत्यजेत् ॥१३४॥ तथैवाभक्ष्यभोक्तृणां हरिवासरभोजिनाम् । लोकायतिकविप्राणां
देवतान्तरसेविनाम् ॥ १३५ ॥ अवैष्णवानामपि च संसर्गं दूरतस्त्यजेत् । पक्वाद्यं
यथा पक्वं वाग्यतो नियतेन्द्रियः ॥ १३६ ॥ संमार्जयेच्छुभतरं वारिणा वाससैव च ।
करकैरपिधायाथ चक्रेणैवाङ्कयेत्तथा ॥ १३७ ॥ गन्धेन वा हरिद्रेण जलेनाप्यथवा
लिखेत् । सुदर्शनं पाञ्चजन्यं भाण्डानां यज्ञयोगिनाम् ॥ १३८ ॥ कुशोत्तरे शुचौ देशे
निन्यस्य कुशवारिणा । संप्रोक्ष्य मन्त्ररत्नेन वस्त्रेणाऽऽच्छाद्य तत्परम् ॥ १३९ ॥
क्षालयित्वाऽथ देवस्य भाजनानि शुभैर्जलैः । अभिपूर्य ततो दद्याद्भोजयेच्च विशेषतः
॥ १४० ॥ भोजयेदागतान्काले सखिसंबन्धिबान्धवान् । बालान्वृद्धान्भोजयित्वा
भर्तारं भोजयेत्ततः ॥ १४१ ॥ स्वयं हृष्टा ततोऽश्नीयाद्भर्तुर्भुक्तावशेषितम् । पैशाचि-
कानां यक्षाणां शाक्तानां लिङ्गधारिणाम् ॥ १४२ ॥ द्वादशीविमुखानां च संला-
पादि विवर्जयेत् । शैवबौद्धस्कान्दशाक्तस्थानानि न विशेत्क्वचित् ॥ १४३ ॥ वर्ज-
येत्तत्समीपस्थं जलपुष्पफलादि च । न निरीक्षेत देवे(वा)नामुत्सवादि कदा-
चन ॥ १४४ ॥ स्तुतिं वाऽप्यन्यदेवानां न कुर्याच्छृणुयाच्च च । कामप्रसङ्गसंला-
पान्परिहासादि वर्जयेत् ॥ १४५ ॥ अन्यचिह्नाङ्कितं वस्त्रं भूषणासनभाजनम् ।
वृक्षं पशुं कूपगृहान्भाण्डं चैव विवर्जयेत् ॥ १४६ ॥ अन्यालये हरिं दृष्ट्वा देवतान्त-
रसंसदि । नार्चयेन्न प्रणमेच्च तीर्थसेवां विवर्जयेत् ॥ १४७ ॥ अवैष्णवस्य हस्तात्तु
दिव्यदेशादुपागतम् । हरेः प्रसादतीर्थाद्यं यत्नेन परिवर्जयेत् ॥ १४८ ॥ आकारत्र-
यसंपन्नो नवेज्याकर्मणि स्थितः । विष्णोरनन्यशेषत्वं तथैवानन्यसाधनम् ॥ १४९ ॥

---

१ क. °त्रे तु काल° । २ क. °भोजनैः । श्व° । ३ क. च भुक्तशेषे त° । ४ क. च पिचुलश्लेष्मातकं फलम् । बा° । ५ ख. च । नालिकानालिके° । ६ क. °सनैव । ७ ख. °ततः । ग° । ८ ख. °च्छादयेत्ततः । क्षा° । ९ ख. °धामिक° । १० क. °दि विवर्जयेत् । स्तु° । ११ क. °तिं चापि विशेषेण श्रोत्राभ्यां शृणु° । १२ क. °शेषित्वं ।

तथैवानन्यभोग्यत्वमाकारत्रयमुच्यते । अर्चनं मन्त्रपठनं ध्यानं होमश्च वन्दनम् ॥ १५० ॥ स्तुतिर्योगः समाधिश्च तथा मन्त्रार्थचिन्तनम् । एवं नवविधा प्रोक्ता सेव्या वैष्णवसत्तमैः ॥ १५१ ॥ प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्यं च प्रत्यगात्मनः । प्राप्त्युपायं फलं चैव तथा प्राप्तिविरोधि च ॥ १५२ ॥ ज्ञातव्यमेतदर्थस्य पञ्चकं मन्त्रवित्तमैः । जगतः कारणत्वं च तथा स्वामित्वमेव च ॥ १५३ ॥ श्रीशत्वं सगुणत्वं च ब्रह्मणो रूपमुच्यते । देहेन्द्रियादिभ्योऽन्यत्वं नित्यत्वादिगुणौघता ॥ १५४॥ श्रीहरेर्दास्यधर्मत्वं स्वरूपं प्रत्यगात्मनः । उपायाध्यवसायेन त्यक्त्वा कर्मौघमात्मनः ॥ १५५ ॥ हरेः कृपावलम्बित्वं प्राप्त्युपायमि(इ)होच्यते । सर्वैश्वर्यफलं त्यक्त्वा शब्दादिविषयानपि ॥ १५६ ॥ दास्यैकसुखसङ्गित्वं विष्णोः फलमिहोच्यते । तज्जनस्यापराधित्वं शब्दादिष्वनुरक्तता ॥ १५७ ॥ कृत्यस्य च परित्यागो ह्यकृत्यकरणं तथा । द्वादशीविमुखत्वं च विरोधि स्यात्फलस्य हि ॥ १५८ ॥ अर्थपञ्चकमेतद्धि ज्ञातव्यं स्यान्मुमुक्षुभिः । विहितं सकलं कर्म विष्णोराराधनं परम् ॥ १५९ ॥ निबोध तन्नृपश्रेष्ठ भोगार्थं परमात्मनः । वृत्त्याख्यस्य तरोरस्य सुदृढं मूलमुच्यते ॥ १६० ॥ त्यागेन चैव धर्मस्य निषिद्धाचरणेन च । आज्ञातिकर्मणं(णे) विष्णोः पतत्येव न संशयः ॥ १६१ ॥ ज्योतिष्टोमादयः सर्वे यज्ञा वेदेषु कीर्तिताः । पुण्यव्रताः पुराणोक्ता दाना नैमित्तिकादिषु विष्णोर्भोगतया सर्वाः कर्तव्या वैष्णवोत्तमैः ॥ १६२ ॥ यस्तूपायतया कृत्यं नित्यनैमित्तिकादिकम् । सत्कृत्यं कुरुते विष्णोर्वैष्णवः स उदीरितः ॥ १६३ ॥ विष्णोरङ्गतया यस्तु सत्कृत्यं कुरुते बुधः । स एकान्तीति मुनिभिः प्रोच्यते वैष्णवोत्तमः ॥ १६४ ॥ * यस्तु भोगतया विष्णोः सत्कृत्यं कुरुते सदा । स भवेत्परमैकान्ती महाभागवतोत्तमः ॥ १६५ ॥ वर्जनीयमकृत्यं तु सर्वेषां करणैस्त्रिभिः । अकामतस्तु यत्पापं प्रायश्चित्ताद्विनश्यति ॥ १६६ ॥ अकृत्यं वैष्णवः पापबुद्ध्या शास्त्रविरोधतः । एकान्तपरमैकान्तिरुच्यभावाच्च संत्यजेत् ॥ १६७ ॥ श्रुतिस्मृत्युद्भवं धर्मं यस्त्यजेद्वैष्णवाधमः । स पाषण्डीति विज्ञेयः सर्वलोकेषु गर्हितः ॥ १६८ ॥ अकृत्यकरणाद्वाऽपि कृत्यस्याकरणादपि । द्वादशीविमुखत्वेन पतत्येव न संशयः ॥ १६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सत्कृत्यं सर्वदा चरेत् । आज्ञातिक्रमणाद्विष्णोर्मुक्तोऽपि विनिबध्यते ॥ १७० ॥ समस्तयज्ञभोक्तारं ज्ञात्वा विष्णुं सनातनम् । दैवं पित्र्यं तथा यज्ञं कुर्यान्न तु परित्यजेत् ॥ १७१ ॥ त्रिदण्डमवलम्बन्ते यतयो ये महाधियः । तेषामपि च कर्तव्यं

* एतद्वचनं न विद्यते क. पुस्तके ।

१ क. 'गुणान्विता । २ क. कर्मौघनात्म' । ३ क. 'त्यस्य च कारणम् । द्वा' । ४ ख. 'मणाद्विष्णः प' । ५ क. 'ष्णोरङ्ग' । ६ ख. वैष्णवैः । ७ ख. 'रोधितः । एकान्तिप' । ८ ख. 'स्तुदितं प' ।

सत्कृत्यमितरेषु किम् ॥ १७२ ॥ ब्रह्म ब्रह्मा ब्राह्मणाश्च त्रितयं ब्राह्ममुच्यते । तस्माद्ब्राह्मेण विधिना परं ब्रह्माणमर्चयेत् ॥ १७३ ॥ समस्तयज्ञभोक्तारम-ज्ञात्वा विष्णुमव्ययम् । वेदोदितं यः कुरुते स लोकायतिकः स्मृतः ॥ १७४ ॥ यस्तु वेदोदितं धर्मं त्यक्त्वा विष्णुं समर्चयेत् । स पाषण्डीति विज्ञेयो नरकं चाधिगच्छति ॥ १७५ ॥ वेदाः प्राणा भगवतो वासुदेवस्य सर्वदा । तदुक्त-कर्माकुर्वाणः प्राणहर्ता भवेद्धरेः ॥१७६ ॥ विष्णोराराधनाद्वेदं विना यस्त्वन्यकर्मणि प्रयुञ्जीत विमूढात्मा वेदहन्ता न संशयः॥ १७७॥ वत्सं माता लेढि तथा यथा लेढि स मातरम् । श्रुतिं विष्णोः प्रियं(यां) ज्ञात्वा विष्णुं वेदेन वै यजेत् ॥ १७८ ॥ तस्माद्वेदस्य विष्णोश्च संयोगो यस्तु दृश्यते । स एव परमो धर्मो वैष्णवानां यथा नृप ॥ १७९ ॥ कश्चित्पुरा नृपश्रेष्ठ काश्यपो ब्राह्मणोत्तमः । शाण्डिल्य इति विख्यातः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ १८० ॥ स तु धर्मप्रसङ्गेन विष्णोराराधनं प्रति । अवैदिकेन विधिना कृतवान्धर्मसंहिताम् ॥ १८१ ॥ अवलम्ब्य मतं तस्य केचि-दत्र महर्षयः । अवैदिकेन मार्गेण पूजयन्ति स्म केशवम् ॥१८२॥ अशास्त्रविहितं धर्मं सर्वे कुर्वन्ति मानवाः । स्वाहास्वधावषट्कारवर्जितं स्यान्महीतलम् ॥ १८३ ॥ ततः क्रुद्धो जगन्नाथः शङ्खचक्रगदाधरः । इदमाह मुनिश्रेष्ठं शाण्डिल्यममितौजसम् ॥ १८४ ॥ दुर्बुद्धे मामकं धर्मं परमं वैदिकं महत् । अवैदिकक्रियाजुष्टं प्रागल्भ्यात्कृ-तवानसि ॥ १८५ ॥ यस्मादवैदिकं धर्मं प्रवर्तयासि मां(त्वं) द्विज । तस्मादवैदिकं लोकं निरयं गच्छ दारुणम् ॥ १८६ ॥ तस्य देवस्य वाक्यात्तु शाण्डिल्योऽभूद्भयाकुलः । स्तुवन्प्राह जगन्नाथं प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ १८७ ॥ त्राहि त्राहीति लोकेश मां विभो सा(त्वा)पराधिनम् । ततः स कृपया विष्णुर्भगवान्भूतभावनः ॥ १८८ ॥ दिव्यं वर्षशतं विप्र भुक्त्वा निरययातनाम् । उत्पत्स्यसे भृगोर्वंशे जमदग्निरितीरितः ॥ १८९ ॥ तत्राऽऽराध्य पुनर्मां तु वैदिकेनैव धर्मतः । गच्छ तस्मिन्मुनिश्रेष्ठ मम लोकं सुनिर्मलम् ॥ १९० ॥ इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत । शाण्डि-ल्यो निरयं प्राप्य पुनरुत्पद्य भूतले ॥ १९१ ॥ वेदोक्तविधिना विष्णुमर्चयित्वा सनातनम् । विशुद्धभावात्संप्राप्तस्तद्धाम परमं हरेः ॥ १९२ ॥ तस्मादवैदिकं धर्मं दूरतः परिवर्जयेत् । वैदिकेनैव विधिना भक्त्या संपूजयेद्धरिम् ॥ १९३ ॥ श्रौतेन विधिना चक्रं धृत्वा वै बाहुमूलयोः । धृतोर्ध्वपुण्ड्रः शुद्धात्मा विधिनैवार्चयेद्धरिम् ॥ १९४ ॥ कर्मणा मनसा वाचा न प्रमाद्येत्सनातनम् । न प्रमाद्येत्परं धर्माच्छ्रुति-स्मृत्युक्तगौरवात् ॥ १९५ ॥ सुशीलं तु परं धर्मं नारीणां नृपसत्तम । शीलभङ्गेन नारीणां यमलोकः सुदारुणः ॥ १९६ ॥

---

१ ख. श्रुतं । २ क. °ष्णवो नान्यथा । ३ क. नृपः । ४ ख. तद्वाक्याद्देवदेवस्य शा° । ५ क. °लोकः सुदारुणः । सु° ।

मृते जीवति वा पत्यौ या नान्यमुपगच्छति। सेह कीर्तिमवाप्नोति मोदते रमया सह ॥ १९७ ॥ पतिं या नातिचरति मनोवाक्कायकर्मभिः। सा भर्तृलोकमाप्नोति यथैवारुन्धती तथा ॥ १९८ ॥ आर्ताऽऽर्ते मुदिता हृष्टे प्रोषिते मलिनाम्बरा। मृते म्रियेत या पत्यौ सा स्त्री ज्ञेया पतिव्रता ॥ १९९ ॥ या स्त्री मृतं परिष्वज्य दग्धा चेद्धव्यवाहने। सा भर्तृलोकमाप्नोति हरिणा कमला यथा ॥ २०० ॥ ब्रह्मघ्नं वा सुरापं वा कृतघ्नं वाऽपि मानवम्। यमादाय मृता नारी तं भर्तारं पुनाति हि ॥ २०१ ॥ साध्वीनामिह नारीणामग्निप्रपतनादृते। नान्यो धर्मोऽस्ति विज्ञेयो मृते भर्तरि कुत्रचित् ॥ २०२ ॥ वैष्णवं पतिमादाय या दग्धा हव्यवाहने। सा वैष्णवपदं याति यत्र गच्छन्ति योगिनः ॥ २०३ ॥ मृते भर्तरि या नारी भवेद्यदि रजस्वला ॥ चिताग्निं संग्रहेत्तावत्स्नात्वा तस्मिन्प्रवेशयेत् ॥ २०४ ॥ गर्भिणी नानुगन्तव्या (च्छेत्तु) मृतं भर्तारमव्ययम्। ब्रह्मचर्यव्रतं कुर्याद्यावज्जीवमतन्द्रिता ॥ २०५ ॥ केशरञ्जनताम्बूलगन्धपुष्पादिसेवनम्। भूषणं रक्तवस्त्रं च कांस्यपात्रेषु भोजनम् ॥ २०६ द्विवारभोजनं चाक्ष्णोरञ्जनं वर्जयेत्सदा। स्नात्वा शुक्लाम्बरधरा जितक्रोधा जितेन्द्रिया ॥ २०७ ॥ नकल्ककुहका साध्वी तन्द्रालस्यविवर्जिता। सुनिर्मला शुभाचारा नित्यं संपूजयेद्धरिम् ॥ २०८ ॥ क्षितिशायी भवेद्रात्रौ शुचौ देशे कुशोत्तरे। ध्यानयोगपरा नित्यं सतां सङ्गे व्यवस्थिता ॥ २०९ ॥ तपश्चरणसंयुक्ता यावज्जीवं समाचरेत्। तावत्तिष्ठेन्निराहारा भवेद्यदि रजस्वला ॥ २१० ॥ समर्तृका सती वाऽपि पाणिपु(पू)राम्भोजैना। एकवारं समश्नीयाद्रजसा च परिप्लुता ॥ २११ ॥ एवं सुनियताहारा सम्यग्व्रतपरायणा। भर्त्रा सह समाप्नोति वैकुण्ठपदमव्ययम् ॥ २१२ ॥ दग्धव्या साऽग्निहोत्रेण भर्तुः पूर्वं मृता तु या। स्वाश्रममग्निं समादाय भर्ता पूर्ववदाचरेत् ॥ २१३ ॥ कृत्वा कुशमयीं पत्नीं यावज्जीवमतन्द्रितः। जुहुयादग्निहोत्रं तु पञ्चयज्ञादिकं तथा ॥ २१४ ॥ अथ च प्रव्रजेद्विद्वान्कन्यां वाऽपि समुद्वहेत्। प्रव्रज्यापि च कुर्वीत कर्म वेदोदितं महत् ॥ २१५ ॥ आत्मन्यग्निं समारोप्य जुहुयादात्मवान्सदा। मनसा वा प्रकुर्वीत नित्यनैमित्तिकक्रियाः ॥ २१६ ॥ गृहस्थो वा वनस्थो वा यतिर्वाऽपि भवेद्द्विजः। अनाश्रमी न तिष्ठेत यावज्जीवं द्विजोत्तमः ॥ २१७ ॥ वर्णाश्रमेषु सर्वेषां पूजनीयो जनार्दनः। सव्यापकेन मन्त्रेण सदैव च महीपते ॥ व्यापकानां च सर्वेषां व्यापानष्टाक्षरो मनुः ॥२१८॥ अष्टाक्षरस्य जप्ता तु साक्षान्नारायणः स्वयम्। सन्यासं च समुद्रं च सर्षिच्छन्दोधिदैवतम् ॥२१९॥ सदीक्ष्य(क्षा)विधिं सध्यानं सार्थं मन्त्रमुदाहृतम्। ज्ञात्वा शुद्धः प्रसन्नात्मा कृतकृत्यो जनार्दनम् ॥ २२० ॥ मनसाऽभ्यर्चयित्वा वा जपेन्मन्त्रं सदा बुधः। दानप्रतिग्रहौ यागं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥ २२१ ॥ पितृ-

---

१ ख. °ति। सैव की°। २ ख. °मा कृष्णा। मृ°। ३ क. या नारी सा विज्ञे°। ४ ख. °व्यया। ब्र°। ५ ख. भूषितं। ६ क. °ञ्जुना कुर्यात्तन्वा°। ७ ख. °वनम्। ए°। ८ ख. °व्यामपि कु°। ९ ख. °नः। स व्या°। १० ख. °म्। सदीक्षाविधिं स ध्यानं सा°।

त्रिकालहातारस्यकजप्त्वा कुर्यादतन्द्रितः । धृतोर्ध्वपुण्ड्रदेहश्च चक्राङ्कितभुजस्तथा ॥ २२२ ॥ अष्टाक्षरं जपन्नित्यं पुनाति भुवनत्रयम् । जपेद्योगतया मन्त्रं सततं वैष्णवोत्तमः ॥ २२३ ॥ ससाधनतया जप्यं कर्तव्यं विष्णुतत्परैः । अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा ॥२२४॥ त्रिसंध्यासु जपेन्मन्त्रं तदर्थमनुचिन्तयन् । उपोष्य पूर्वदिवसे नद्यां स्नात्वा विधानतः ॥ २२५ ॥ आचार्यं संश्रयेत्पूर्वं महाभागवतं द्विजः । आचार्यो विष्णुमभ्यर्च्य पवित्रं वाऽपि पूजयेत् ॥ २२६ ॥ पुरतो वासुदेवस्य इध्माधानान्तमाचरेत् । स्रकंद्रप्सस्य सूक्तेन पवित्रं ते विततेत्यृचा ॥२२७॥ पवमानस्य आद्येन ऋग्भिश्चतसृभिः क्रमात् । आज्यं हुत्वा ततश्चक्रं तदग्नौ प्रतपेत्सुकः ॥ २२८ ॥ चरणं पवित्रमिति (= यजुषा) तच्चक्रेणाङ्कयेद्भुजम् । वामांसं प्रतपेत्पश्चात्पाञ्चजन्येन देशिकः ॥ २२९ ॥ अग्निर्मन्वेति यजुषा तद्धोमाग्नौ प्रतप्य वै । ततस्तु पार्थिवैर्ऋग्भिर्हुत्वा पुण्ड्रादि धारयेत ॥ २३० ॥ अतो देवेति सूक्तेन विष्णोर्नुकमनेन च । पूजयेद्द्वादशभिर्वै केशवादीननुक्रमात् ॥ २३१ ॥ कुशग्रन्थिषु संपूज्य जुहुयात्ताभिरेव तु । हुत्वाऽथ चरुणा सम्यङ्मृदा शुभ्रेण देशिकः ॥ २३२ ॥ ललाटादिषु चाङ्गेषु ऋग्भिस्ताभिः क्रमेण वै । नामभिः केशवाद्यैस्तु सच्छिद्राण्येव धारयेत् ॥ २३३ ॥ श्रिये जात इति ऋचा कुङ्कुमं तेषु धारयेत् । परो मात्रेति सूक्तेन उपस्थाय जनार्दनम् ॥ २३४ ॥ होमशेषं समाप्याथ मूर्त्युद्वासनमाचरेत् । एवं पुण्ड्रक्रियां कृत्वा नाम कुर्यात्ततः परम् ॥ २३५ ॥ प्रवःपान्तमिति सूक्तेन नाममूर्तिं समर्चयेत् । गवाज्यं प्रत्यृचं हुत्वा नाम कुर्याच्च वैष्णवम् ॥ २३६ ॥ अभिप्रियाणीति सूक्तेनोपस्थाय जनार्दनम् । प्रदक्षिणनमस्कारौ कृत्वा शेषं समर्पयेत् ॥ २३७ ॥ मन्त्रदीक्षाविधानं तु श्रौतं मुनिभिरीरितम् । नैवाहिता भवेद्दीक्षा न पृथक्त्वेन वक्ष्यते ॥ २३८ ॥ अदीक्षितो भवेद्यस्तु मन्त्रं वैष्णवमुत्तमम् । अर्चनं वाऽपि कुरुते न संसिद्धिमवाप्नुयात् ॥२३९॥ नादीक्षितः प्रकुर्वीत विष्णोराराधनक्रियाम् । श्रौतं वा यदि वा स्मार्तं दिव्यागममथापि वा ॥ २४० ॥ तन्त्राप्युक्तप्रकारेण दीक्षितो हरिमर्चयेत् । पूर्वेऽह्न्युपोष्य गुरुणा नद्यां स्नात्वा कृतक्रियः ॥ २४१॥ आचार्यः पूजयेद्विष्णुं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः । ईशान्यादिचतुर्दिक्षु संस्थाप्य कलशोत्तमान् ॥ २४२ ॥ तेषु गव्यानि निक्षिप्य चतुर्मूर्तीन्समर्चयेत् । वाराहं नारसिंहं च

* संधिरार्षः शेषत्वविवक्षया च षष्ठी । = एतच्चिह्नान्तर्गतमधिकम् ।

१ ख. °मः । न सा । २ ख. °त्रं चापि । ३ ख. °त् । प्रजपेद्रस्य सू° । ४ क. °तेति ऋचा । ५ ख. पुण्ड्राणि वा° । ६ ख. °र्नुकमणेन । ७ ख. °हक्रमस्केषु । ८ ख. °म दद्यात्त° । ९ ख. °म दद्याच्च वैष्णवः । अ° । १० ख. °माचरेत् । ११ क. वा कुर्यात्स्त्रिया° । १२ ख. वस्माकुक° । १३ ख. °साप्नुयात् ।

वामनं कृष्णमेव च ॥ २४३ ॥ तद्विष्णोरिति च द्वाभ्यां वाराहं पूजयेत्ततः । प्रतद्विष्णु-
रिति ऋचा नारसिंहमनामयम् ॥ २४४ ॥ न ते विष्णोरित्यनेन वामनं पूजयेत्तथा ।
वषट्ते विष्णविति [च] कृष्णं संपूजयेत्ततः ॥ २४५ ॥ संपूज्याऽऽवरणं सर्वं
गन्धपुष्पैर्विधानतः । प्रतिष्ठाप्य ततो वह्निमिध्माधानान्तमाचरेत् ॥ २४६ ॥
चतुर्भिर्वैष्णवैः सूक्तैः पायसं मधुमिश्रितम् । हुत्वाऽऽज्यं जुहुयात्पश्चाच्छ्रीसूक्तेन समा-
हितः ॥ २४७ ॥ अग्निमीळ इत्यनु(ळेनु)वाकेन सावित्र्या वैष्णवेन च । सर्वैश्च
वैष्णवैर्मन्त्रैः पृथगष्टोत्तरं शतम् ॥ २४८ ॥ हुत्वा वेदसमाप्तिं च जुहुयाद्वैदिकोत्तमः।
ततो भद्रासने शिष्यमुपवि(वे)श्याभिषेचयेत् ॥ २४९ ॥ चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः सूक्तै-
स्तत्कलशोदकैः । ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः शिष्यमभिषिच्याथ देशिकः ॥२५०॥ कौपीनं
कटिसूत्रं च वस्त्रयुग्मं च दापयेत् । ऊर्ध्वपुण्ड्राणि पद्माक्षतुलसीमालिके अपि
॥२५१॥ कुशोत्तरे समासीनमाचान्तं विनयान्वितम् । अध्यापयेद्वैष्णवानि सूक्तानि
विविधानि च ॥ २५२ ॥ व्यापकान्वैष्णवान्मन्त्राननन्यांश्चापि विधानतः । तदर्थन्यास-
मुद्रादि सर्षिच्छन्दोधिदैवतम् ॥ २५३ ॥ तस्मिन्निवेश्य सद्वृत्तो शासयेच्छासना-
च्छ्रुतेः । शासितो गुरुणा शिष्यः सद्वृत्तो सत्पथे स्थितः ॥ २५४ ॥ अर्चयेत्प(त्पा)-
रमैकान्त्यसिद्धये हरिमव्ययम् । आचार्यात्समनुप्राप्तं विग्रहं सुमनोहरम् ॥ २५५ ॥
लब्ध्वाऽथ विधिना विष्णोः पूजयेत्तदनुज्ञया । पूर्वेऽह्नि पूर्ववत्पूज्यः श्रौतेनैवोपचा-
रकैः ॥ २५६ ॥ ताभिरेव च हुत्वाऽथ ऋग्भिराज्यं तथा क्रमात् । प्रध्यासूक्तान्तमा-
ज्येन हुत्वाऽग्निं वैष्णवोत्तमः ॥२५७॥ अध्यापयित्वा+तान्मन्त्रान्वैदिकान्वैदिकोत्तमः ।
पूजाविधानं त्रिविधं तस्मै होमान्तमादिशेत् ॥ २५८ ॥ स्नानतर्पणहोमाद्या जपाद्या
विविधाः क्रियाः । ×वैशिष्येण(द्वयेन) गुरोर्ज्ञात्वा शक्त्या सर्वं समाचरेत्॥२५९॥
परमापद्गतो वाऽपि न भुञ्जीत हरेर्दिने । न तिर्यग्धारयेत्पुण्ड्रं नान्यं देवं प्रपूजयेत् ॥२६०॥

+ ल्यबभाव आर्षः । × एतदापर्धद्वयं न विद्यते ख. पुस्तके ।

१ ख. °मेहृद्भिः । सं° । २ ख. च तथा वर्ज च भार्ये° । ३ ख. विमलानि । ४ क. श्रवणानि
त्रि° । ५ क. °कामना त्रि° । ६ ख. °माविर्दे° । ७ ख. °मार्पा कन्याया ।

वैष्णवः पुरुषो यस्तु शिवब्रह्मादिदेवतान्(ताः) । प्रणमेता(द)र्चयेद्वाऽपि विष्ठायां जायते क्रिमिः ॥ २६१ ॥ रजस्तमोभिभूतानां देवतानां निरीक्षणात् । पूजनाद्वन्दनाद्वाऽपि वैष्णवो यात्यधोगतिम् ॥२६२॥ शुद्धसत्त्वमयो विष्णुः पूजनीयो जगत्पतिः । अनर्चनीया रुद्राद्या विष्णोरावरणं विना ॥ २६३ ॥ यस्तु स्वात्मेश्वरं विष्णुमतीत्यान्यं यजेत हि । स्वात्मेश्वराय हरये च्यवते नात्र संशयः ॥२६४॥ यज्ञाध्ययनकाले तु नमस्यानि वषट्कृता । तानि वै यज्ञियान्यत्र यज्ञो वै विष्णुरव्ययः ॥ २६५ ॥ तस्यैवाऽऽवरणं प्रोक्तं यज्ञाध्ययनकर्मसु । स्तुवन्ति वेदास्तस्यात्र गुणरूपविभूतयः ॥२६६॥ तस्मादावरणं हित्वा ये यजन्ति परान्सुरान् । ते यान्ति निरयं घोरं कल्पकोटिशतानि वै ॥ २६७ ॥ रुद्रः काली गणेशश्च कूष्माण्डा भैरवादयः । मद्यमांसाशिनश्चान्ये तामसाः परिकीर्तिताः ॥२६८॥ क्षुद्राणामपि देवानां या स्वतन्त्राऽर्चनक्रिया । सा दुर्गतिं नयत्येव वैष्णवं वीतकल्मषम् ॥ २६९ ॥ अर्चयित्वा जगन्नाथं वैष्णवः पुरुषोत्तमम् । तदावरणरूपेण यजेद्देवान्समन्ततः ॥ २७० ॥ अन्यथा नरकं याति यावदाभूतसंप्लवम् । वासुदेवं जगन्नाथमर्चयित्वैव मानवः ॥ २७१ ॥ प्राप्नोति महदैश्वर्यं ब्रह्मेन्द्रत्वादिकं क्षणात् । मनसाऽपि जलेनापि जगन्नाथं जनार्दनम् ॥२७२॥ संप्राप्नोत्यमलां सिद्धिं जगत्सर्वैः समर्चितम् । हृषीकेशं श्रियःनाथं लक्ष्मीशं सर्वदं हरिम् ॥ २७३ ॥ तं विना पुण्डरीकाक्षं कोऽर्चयेदितरान्सुरान् । नारायणं परित्यज्य योऽन्यं देवमुपासते* ॥२७४॥ स्वपतिं नृपतिं हित्वा यथा स्त्री पुरुषाधमम् । विष्णोर्निवेदितं हव्यं देवेभ्यो जुहुयात्सदा ॥ २७५ ॥ पितृभ्यश्चैव तद्दद्यात्सर्वमानन्त्यमश्नुते । निर्माल्यमितरेषां तु यदन्नाद्यं दिवौकसाम् ॥२७६॥ उपभो(भु)ज्य नरो याति ब्रह्महत्यां न संशयः । नैवेद्यभोजनं विष्णोस्तत्पादाम्बुनिषेवणम् ॥ २७७ ॥ तुलसीस्वादनं नृणां पापिनामपि मुक्तिदम् । एकादश्युपवासश्च शङ्खचक्रादिधारणम् । तुलस्या पूजनं विष्णोस्त्रितयं वैष्णवं स्मृतम् ॥ २७८ ॥ अवैष्णवः स्याद्यो विप्रो बहुशास्त्रश्रुतोऽपि वा । स जीवन्नेव चण्डालो मृतः श्वानोऽभिजायते ॥२७९॥ क्रतुसाहस्रिणं वाऽपि लोके विप्रमवैष्णवम् । चण्डालमिव नैवेत्र वर्जयेत्सर्वकर्मसु ॥ २८० ॥ भगवद्भक्तिदीप्ताग्निदग्धदुर्जातिकल्मषः । चण्डालोऽपि बुधैः श्लाघ्यो न तु पूज्यो ह्यवैष्णवः ॥ २८१॥

---

* इदमार्षम् ।

---

१ क. 'ह्माध्ययन' । २ क. अर्चेना' । ३ क. चिरम् । ४ ख. 'पात्तया । थि' । ५ क. 'स्त्री कोपर्वं ।

शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिरहितं ब्राह्मणाधमम् । पूजयिष्यति यः श्राद्धे सर्वकर्मास्य नि-
ष्फलम् ॥ २८२ ॥ तिर्यक्पुण्ड्रधरं विप्रं यः श्राद्धे भोजयिष्यति । पितरस्तस्य या-
न्त्येव कालसूत्रं सुदारुणम् ॥ २८३ ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रधरं विप्रं चक्राङ्कितभुजं तथा ।
पूजयिष्यति यः श्राद्धे गयाश्राद्धायुतं लभेत् ॥ २८४ ॥ शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिधारिणं
वैष्णवं द्विजम् । भक्त्या संपूजयेद्यस्तु दैवे पित्र्ये च कर्मणि ॥२८५॥ कल्पकोटिसहस्राणि
कल्पकोटिशतानि च । प्रयान्ति पितरस्तस्य विष्णुलोकं सुनिर्मलम् ॥ २८६ ॥ ऊर्ध्व-
पुण्ड्रधरं विप्रं तप्तचक्राङ्कितांसकम् । श्राद्धे संपूजयेद्यस्तु गयाश्राद्धायुतं लभेत्॥२८७॥
तप्तचक्रेण विभिना बाहुमूलेन लाञ्छितः । पुनाति सकलं लोकं नारायण इवाप-
भित् ॥ २८८ ॥ अविद्यो वा सविद्यो वा चक्रशङ्खोर्ध्वपुण्ड्रभृक्(त्) । ब्राह्मणः सर्व-
लोकेषु पूज्यमानो हरिर्यथा ॥ २८९ ॥ दुरन्नाशी दुराचारी शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रभृत् ।
नृणां हन्ति समस्ताघं तमः सूर्योदये यथा ॥२९०॥ चक्राङ्कितस्य विप्रस्य पादप्रक्षालितं
जलम् । * पुनाति सकलं लोकं यथा त्रिपथगा नदी ॥२९१॥ तिस्रः कोट्य(ट्यो)र्ध-
कोटी च तीर्थानि भुवनत्रये । चक्राङ्कितस्य विप्रस्य पादे तिष्ठन्त्यसंशयम् ॥२९२॥
चक्राङ्कितस्य विप्रस्य पादप्रक्षालितं जलम् । पीत्वा पातकसाहस्रैर्मुच्यन्ते नात्र सं-
शयः ॥ २९३॥ श्राद्धे दाने व्रते यज्ञे विवाहे चोपनायने । चक्राङ्कितं विप्रमेव पूजये-
दितरान्न तु ॥ २९४ ॥ विष्णुचक्राङ्कितो विप्रो भुञ्जानोऽपि यतस्ततः । न लिप्यते
स पापेन तमसेव प्रभाकरः ॥ २९५ ॥ चक्राङ्कितभुजो विप्रः पङ्क्तिमध्ये तु भोज-
येत् । पुनाति सकलां पङ्क्तिं गङ्गेवोत्तरवाहिनि(नी) ॥ २९६ ॥ चक्राङ्कितभुजं
विप्रं यो भूम्यामभिवादयेत् । ललाटे पांसुसंख्यानि विष्णुलोके महीयते ॥ २९७ ॥
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा वैष्णवः पुमान् । अर्चयित्वेतरान्देवान्निरयं यान्त्य-
(त्य)संशयम् ॥ २९८ ॥ विष्णोरावरणं हित्वा पूजयित्वेतरान्सुरान् । वैष्णवः पुरुषो
याति कालसूत्रमधोमुखः ॥ २९९ ॥ महापापोपपापाद्यैरन्वितो यदि वैष्णवः । मन्वा-
दिधर्मशास्त्रोक्तं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ ३०० ॥ प्रायश्चित्तविशेषं तु पश्चात्कुर्वीत
वैष्णवः । वैयासकीं वैष्णवीं च पवित्रीं च समाचरेत् ॥ ३०१ ॥ वैष्णवानां तु वि-
प्राणां पश्चात्पादजलं पिबेत् । तृप्तौ न परिपूर्णोऽथ कर्मस्वधिकृतो भवेत् ॥३०२॥ मन्त्र-
रत्नार्थविज्ञाता नवेज्याकर्मसंयुतः । द्वादशीनियतो विप्रः स एव पुरुषोत्तमः॥३०३॥

---

* एतदर्धचतुष्टयं न विद्यते क. पुस्तके ।

---

१ क. °न्वावेरन्विनो वै° । २ यास्यन्ति । ३ क. दुरन्नाशी वा दु° । ४ क. °चक्र । नृ° । ५ क. भुञ्जीत । ६ क. °ङ्गेवोत्तरवाहिनीम् । च° । ७ क. °पापी महापापैर्° ।

किमत्र बहुनोक्तेन सारं वक्ष्यामि ते नृप। एकादश्युपवासश्च शङ्खचक्रादिधारणम् ॥ ३०४ ॥ तदीयानां पूजनं च वैष्णवं त्रितयं स्मृतम्। पुण्याद्विष्णुदिनादन्यत्नोपोष्यं वैष्णवैः सदा ॥ ३०५ ॥ तथा भागवतादन्यो नार्चनीयो हि कुत्रचित्। भगवन्तमनुद्दिश्य न दद्यान्न यजेत्क्वचित् ॥ ३०६ ॥ नावैष्णवान्नं भुञ्जीत दद्यान्नावैष्णवाय च। नार्चयेदितरान्देवान्न तिर्यग्धारयेत्तथा ॥ ३०७ ॥ एकादश्यां न भुञ्जीत वसेन्नावैष्णवैः सह। अष्टाक्षरस्य जप्तारं शङ्खचक्रधरं द्विजः ॥ ३०८ ॥ अवमत्य विमूढात्मा सद्यश्चण्डालतां व्रजेत्। वैष्णवं ब्राह्मणं गां च तुलसीं द्वादशीं तथा ॥ ३०९ ॥ अनर्चयित्वा मूढात्मा निरयं दुर्गतिं व्रजेत्। विष्णोः प्रधानतनवो विप्रा गावश्च वैष्णवाः ॥ ३१० ॥ भक्त्या संपूज्य तानेव याति विष्णोः परं पदम्। एकादश्युपवासश्च द्वादश्यां विप्रपूजनम् ॥ ३११ ॥ नित्यमामलकस्नानं पापिनामपि मुक्तिदम्। पक्षे पक्षे हरिदिने चक्राङ्कितभुजे नृप ॥ ३१२ ॥ संपूज्यमाने विप्रेन्द्रे हरिस्तेषां प्रसीदति ॥ ३१३ ॥ अभावे वैष्णवे विप्रे संप्राप्ते हरिवासरे। तद्वत्संपूजयेद्गां तु तुलसीं वाऽपि भक्तितः ॥ ३१४ ॥ अग्निहोत्रं तु जुहुयात्सायं प्रातर्द्विजोत्तमः। पञ्च यज्ञान्प्रकुर्वीत वैष्णवान्विष्णुमर्चयेत् ॥ ३१५ ॥ तदर्पितं वै भुञ्जीत पिबेत्तत्पादवारि वै। एकादश्यां न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि ॥ ३१६ ॥ पूजयेद्वैष्णवं विप्रं द्वादश्यामपि वैष्णवः। विष्णोः प्रसादतुलसीं तीर्थं वाऽपि द्विजोत्तमः ॥ ३१७ ॥ उपवासदिने वाऽपि प्राशयेदविचारतः। उपवासादिने यस्तु तीर्थं वा तुलसीमपि ॥ ३१८ ॥ न प्राशयेद्विमूढात्मा रौरवं नरकं व्रजेत् ॥ ३१९ ॥ हर्यर्पितं तु यच्चान्नं तीर्थं वा पितृकर्मणि। दद्यात्पितॄणां यच्छ्रेष्ठं गयाश्राद्धायुतं लभेत् ॥ ३२० ॥ हरेर्निवेदितं भक्त्या यो दद्याच्छ्राद्धकर्मणि। पितरस्तस्य यान्त्येव तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ३२१ ॥ तीर्थं वा तुलसीपत्रं यो दद्यात्पितृदैवतम्। आकल्पकोटि पितरः परितृप्ता न संशयः ॥ ३२२ ॥ यः श्राद्धकाले मूढात्मा पितॄणां च दिवौकसाम्। न ददाति हरेर्भुक्तं तस्य वै नारकी गतिः ॥ ३२३ ॥ हर्यर्पितं तु यच्चान्नं यच्च पादोदकं हरेः। तुलसीं वा पितॄणां च दत्त्वा श्राद्धायुतं लभेत् ॥ ३२४ ॥ सर्वयज्ञमयं विष्णुं मत्वा देवं जनार्दनम्। आमन्त्र्य वैष्णवान्विप्रान्कुर्याच्छ्राद्धमतन्द्रितः ॥ ३२५ ॥ प्रत्यब्दं पार्वणश्राद्धं कुर्यात्पित्रोर्मृतेऽहनि। अन्यथा वैष्णवो याति ब्रह्महत्यां न संशयः ॥ ३२६ ॥

---

१ क. °र्चक्रस्तृद्याविधार(रि)णम्। क°। २ ख. वैष्णवः। ३ ख. °रवन्। अ°। ४ ख. °तीर्थकम्। ब।